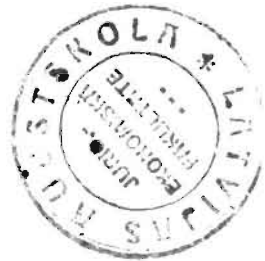

9209/1

Kriminalprocesa likumi.

Saeimas kodifikācijas nodaļas
1926. gada izdevums.

RĪGĀ.

Inv. 9255

Šis izdevums ietver visus uz viņa saturu attiecīgos likumus un Ministru kabineta noteikumus, kas izsludināti līdz 1926. g. 15. oktobrim, un atvieto kā bij. Tieslietu ministrijas kodifikācijas nodaļas 1922. g. izdevumu, kurā bija uzņemti Krievijas Kriminālprocesa likumu (1914. g. izd.) vispārējie noteikumi un I. grāmata (par tiesāšanas kārtību miertiesās), tā arī šo likumu pārējās (II.—IV.) grāmatas, ar visiem vēlākiem pārgrozījumiem un papildinājumiem.

Ērtākas salīdzināšanas nolūkā pie katra panta, izņemot jaunievestos, iekavās norādīts uz atbilstošo pantu augšminētā 1914. g. izdevumā.

Cipari atsaucēs, kuŗi stāv iekavās pie Latvijas valdības laikā izdotiem likumiem, apzīmē „Likumu un Ministru kabineta noteikumu krājuma“ attiecīgos skaitļus, pie kam attiecībā uz Saeimas pieņemtiem likumiem atzīmēta diena, kad tie iespiesti Valdības Vēstnesī, jo šo likumu izsludināšanas formulā trūkst aizrādījuma uz viņu pieņemšanas datumu Saeimā.

Kriminalprocesa likumi.

Vispārēji noteikumi.

1. (1.) Nevienam nevar vajāt tiesas ceļā par noziedzīgu nodarījumu, iekam viņš nav saukts pie atbildības šajos likumos norādītā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1. p.

Piezīme. Pie vajāšanas tiesas ceļā nepieder tie soļi, kuŗus sēr, likumos noteiktā kārtībā, policijas vai citas administratīvas iestādes un personas, lai novērstu un pārtrauktu noziedzīgus nodarījumus. Turp., 1. p. piez.

2. (2.) Vajāšanu tiesas ceļā ierosina tiklab amatpersonas, kā arī privatpersonas. Turp., 2. p.

3. (3.) Miertiesām piekritīgās kriminallietās apsūdzēšana pie tiesas piekrit no noziedzīgiem nodarījumiem cietušām privatpersonām, kā arī policijas un citām administratīvām iestādēm un personām, likumos norādītās robežās (47. p. 3. pk. un 54. p.). Turp., 3. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

4. (4.) Vispārējām tiesu iestādēm piekritīgās kriminallietās apsūdzēšana pie tiesas ir uzlikta prokuroriem un viņu biedriem. 1864. g. 20. nov. (41476) 4.p.

5. (5.) No iepriekšējā (4.) pantā minētā nosacījuma ir izņemtas tās vispārējām tiesu iestādēm piekritīgās lietas, kuŗas uz 6. un 9. panta pamata var ierosināt ne citādi kā uz tās personas sūdzību, kas cietusi no noziedzīgā nodarījuma, vai uz citu minētos pantos norādīto personu sūdzību. Tajās no šīm lietām, kuŗas atļauts izbeigt ar izlīgumu (6. p.), apsūdzēt pie tiesas var vienīgi privatapsūdzētāji; turpretim visās citās šādās lietās (9. p.) tiesība celt kriminal-sūdzību pieder cietušai personai vai citām 9. pantā norādītām personām, bet tālākā vajāšana tiesas ceļā — prokuroram vai viņa biedrim. Turp., 5.p.; 1918.g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

6. Lietas par noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Sodu likumu 377., 417., 419. p., 469. p. 1. d., 470. p. (vieglu ievainojumu gadījumos), 471. p. 1. punktā (vieglu ievainojumu gadījumos), 474. p. 1. d., 475., 476. p. (471. p. 1. punktā paredzētos gadījumos), 505. p. 2. d., 506., 507., 511., 530., 531. p., 532. p. 1. punktā, 533., 540.—545., 547. p., 550. p. 7. punktā, 620.—625. p., 626. p. 1. d., 629., 630., 633. un 635. p., kā arī lietas par zādzību, piesavināšanos un krāpšanu starp radniekiem taisnā linijā vai laulātiem, ierosinamas ne citādi kā ar sūdzību, kuŗu ceļ cietušie vai viņu laulātie, vecāki, aizbildņi, aizgādņi un vispār tie, kuŗu gādībā viņi atrodas. Līdz sprieduma spēkā nākšanai minētās lietas var izbeigt, ja puses izlīgst. 1920. g. 15. mart. (173) 5¹. p.; 1922. g. 28. sept. (200) 1. p.

Piezīme. Lietas par šajā pantā paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kad viņus izdarījuši cietušo likumīgie priekšstāvji, un cietušie nav sasnieguši septiņpadsmit gadus, vai aizlikumīgiem iemesliem nespēj paši aizstāvēt savas tiesības, var ierosināt bez cietušo sūdzības un nevar izbeigt ar izlīgumu. 1920. g. 15. mart. (173) 5¹. p. piez.

7. Ja cietušais nav sasniedzis septiņpadsmit gadus, tad izlīgums derīgs vienīgi ar likumīga priekštāvja piekrišanu. 1920. g. 15. mart. (173) 5². p.

8. Lietas par Sodu likumu 418. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ierosinamas tikai ar apvainotā laulātā sūdzību. Kriminallietas neierosināšanai pret vainīgo laulāto vai izlīgumam ar to seko lietas izbeigšana arī pret līdzdalībnieku laulības pārkāpšanā. Turp., 5³. p.

9. Lietas par noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Sodu likumu 1) 515. p. un 523. p. 2. punktā, ja cietusē sasniegusi četrpadsmit gadus, un 2) 505. p. 1. d., 513. p. 2. punktā, 514., 517., 520., 521. p., 522. p. 2. un 3. punktā, ierosinamas ne citādi kā ar sūdzību, kuŗu ceļ cietušās vai viņu laulātie, vecāki, aizbildņi, aizgādņi un vispār tie, kuŗu gādībā viņas atrodas. Minētās lietas ar izlīgumu nav izbeidzamas.

Ja cietusē ir precēta sievietē, tad lieta ierosinama tikai uz viņas vai viņas vīra sūdzību. Turp. 5⁴. p.; 1922. g. 28. sept. (200) 2. p.

Piezīme. Lietas par šajā pantā paredzētiem nodziedzīgiem nodarījumiem, kad viņus izdarijuši cietušo likumīgie priekštāvji, un cietušie nav sasnieguši septiņpadsmit gadus, vai aiz likumīgiem iemesliem nespēj paši aizstāvēt savas tiesības, var ierosināt arī bez cietušā sūdzības. 1920. g. 15. mart. (173) 5⁴. p. piez.

10. (6.) Persona, kas cietusi no noziedzīga nodarījuma, bet nebauda privatapsūdzētāja tiesības, ja viņa pie kriminallietas iztiesāšanas ceļ atlīdzības prasību, atzistama par lietā piedalošos civilprasītāju. 1864. g. 20. nov. (41476) 6.p.

11. (7.) Civilprasītājs, kas, pirms tiesas sēdes atklāšanas kriminallietā, nav pieteicis atlīdzības prasību, zaudē tiesību celt viņu kriminalkārtībā, bet var to pieteikt civiltiesā pēc Civilprocesa likumu (1923. g. izd.) 7. un 8. pantā norādītiem nosacījumiem. Pēc šiem pašiem nosacījumiem var celt civilprasību arī tajos gadījumos, kad kriminallietu, pie kuŗas šī prasība bijusi savā laikā pievienota, nevar nobeigt tāpēc, ka apsūdzētais garīgi saslimis vai nav atrasts, un ja prasītājs lūdz krimināltiesu, lai izbeidz tiesāšanu viņa prasībā. 1887. g. 14. apr. (4347) II., 7. p.

12. (8.) Nevienu nevar apcietināt citādi, kā likumos noteiktos gadījumos, ne turēt ieslodzītu telpās, kuŗas likumā priekš tam nav noteiktas. (Lik. par ieslodz., 1890. g. izd., 2. p. un 6. p. 3. piez.; 1885. g. Sod. lik. 57. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 8. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

13. (9.) Prasījums, lai kādu personu apcietina, izpildams tikai tajā gadījumā, kad tas nācis šajos likumos noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 9. p.

14. (10.) Katram tiesnesim un katram prokuroram, kuŗš sava iecirkņa vai apgabala robežās pārliecinātos, ka kāda persona apcietināta bez to iestāžu vai personu lēmuma, kuŗām uz to ir tiesība, pienākas nekavējoties atsvabināt nepareizi apcietināto. Turp., 10. p.

15. (11.) Tiesnesim vai prokuroram, kuŗam nācis zinams, ka viņa iecirkņa vai apgabala robežās kādu personu tur nepienācīgā ieslodzījuma vietā, jāspēr soļi, lai apcietināto turētu noliktā kārtībā. Turp., 11. p.

16. (12.) Visām tiesu iestādēm lietas jāizspriež pēc pastāvošo likumu tiešā jēguma, bet ja gadītos nepilnība, neskaidrība vai pretrunība likumos, kuŗos tiesājamais darbs aizliegts ar soda piedraudējumu, tad spriedums jāpamato uz likumu vispārējo izpratni. Turp., 12. p.

17. (13.) Aizliegts apturēt lietas izspriešanu, aizbildinoties ar likumu nepilnību, neskaidrību vai pretrunību. Par šā nosacījuma pārkāpšanu vainīgie atbildīgi kā par pretlikumīgu amata varas bezdarbību (Sodu lik. 639. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 13. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

18. (14.) Par noziedzīgu nodarījumu, kas piekrīt tiesas pārziņai, neviens nav sodams citādi, kā uz attiecīgas tiesas spriedumu, kas nācis likumīgā spēkā. 1864. g. 20. nov. (41476) 14. p.

19. (15.) Kriminallietās ikviens ir atbildīgs tikai pats par sevi. Ar noziedzīgu nodarījumu nodarītā kaitējuma atlīdzības ziņā var tiesājamā vietā nest atbildību arī citas personas, bet tikai likumā norādītos gadījumos. Turp., 15. p.

20. (16.) Vajāšanu tiesas ceļā, attiecībā uz apsūdzētā kriminalatbildību, nevar ierosināt un uzsāktā ir jāizbeidz:

- 1) kad apsūdzētais miris,
- 2) kad noilgums notecējis,
- 3) kad likumā norādītos gadījumos apsūdzētais izlīdzis ar cietušo,
- 4) amnestijas gadījumā (a),
- 5) ja desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo, kuŗš uz tiesas lēmumu vai spriedumu ievietots audzināšanas - labošanas iestādē (Audz.-lab. iest. nol., 1909. g. izd., 7. p. 1. pk.), apsūdz par to, ka viņš pirms ievietošanas minētā iestādē, tāpat arī pašā iestādē vai arī bēgšanas vai atvaļinājuma laikā no tās, izdarījis noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu viņš, pēc likuma, nav bargāki sodams kā ar ievietošanu audzināšanas-labošanas iestādē (b).

(a) Turp., 16. p.; 1922. g. 15. febr. (113) 45. p. — (b) 1909. g. 19. apr. (31727) nol. 24. p.

21. (17.) Izbeidzot vajāšanu tiesas ceļā 20. pantā minēto iemeslu dēļ, kriminaltiesās celtās atlīdzības prasības par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, izšķiramas tajās pašās kriminaltiesās. 1864. g. 20. nov. (41476) 17. p.

22. (18.) Ja vajāšana tiesas ceļā izbeigta, iekam no noziedzīgā nodarījuma cietusē persona cēlusi kriminalkārtībā atlīdzības prasību, tad šo prasību var celt pret apsūdzēto un, viņa nāves gadījumā, pret viņa mantiniekiem — ne citādi kā civiltiesāšanas ceļā. Turp., 18. p.

23. (19.) Ar atsacišanos no atlīdzības par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, nav izbeidzama lietas iztiesāšana par apsūdzētā kriminalatbildību. Turp., 19. p.

24. (20.) Izlīgumis tādā lietā, kuŗu pēc likuma var izbeigt miera ceļā, atsvabina apsūdzēto no personīgas atbildības un atzīstams līdz ar to par atsacišanos no atlīdzības, ja cietušais nav paturējis sev tiesību celt civilprasību. Turp., 20. p.

25. (21.) Ar attiecīgās tiesas likumīgā spēkā nākušū spriedumu attaisnoto nevar otreiz ņemt izmeklēšanā un tiesāšanā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kaut arī būtu nākuši gaismā jauni apstākļi viņa vainas pierādīšanai. Turp., 21. p.

26. (22.) Kas notiesāts ar likumīgā spēkā nākušū spriedumu, to nevar no jauna tiesāt par to pašu lietu, kaut arī vēlāk būtu nākuši gaismā apstākļi, kas pavairo viņa vainu. Turp., 22. p.

27. (23.) 25. un 26. panta nosacījumi nav attiecinami uz tiem gadījumiem, kad tiesa atzīst, ka agrākais spriedums ir viltojuma, uzpirkuma vai cita noziedzīga nodarījuma sekas. Turp., 23. p.

28. (231.) Gadījumos, kad, izpildot spriedumus par kareivju noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti pirms viņu ieskaitīšanas dienestā, izrādās, ka spriedumā sods ir noteikts pēc vispārējiem sodu likumiem un nav pārvērsts sodā pēc kara sodu likumiem, vai ka šī pārvēršana izdarīta nepareizi, attiecīgā kara priekšniecība par to paziņo spriedumu taisījušai tiesai, kuŗa viņu izlabo šo likumu 140., 229., 972. un 976. (3. pk.) pantā noteiktā kārtībā un sūta atpakaļ izpildīšanai. 1887. g. 24. apr. (4373) 11.

29. (24.) Apsūdzēto, par kuŗu lieta bijusi izbeigta noteiktā kārtībā, bet bez tiesas sprieduma taisīšanas, var saukt pie atbildības, uz sevišķa tiesas lēmuma pamata, ja pirms noilguma notecējuma nāk gaismā jauni apstākļi viņa vainas pierādīšanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 24. p.

30. (25.) Ja nāk gaismā notiesātā nevainības pierādījumi vai arī ja viņš, tiesas kļūdas dēļ, sodu izcietis lielākā mērā nekā noziedzies, tad tas atzīstams par likumīgu iemeslu lietu par viņu atjaunot noteiktā kārtībā (212., 954.—960. p.). Turp., 25. p.

31. (26.) Atdot nevainīgi notiesātam viņa godu un tiesības atļauts katrā laikā, neskatoties ne uz noilguma notecējumu, ne uz notiesātā nāvi. Turp., 26. p.

32. (27.) Ja nodarījuma noziedzības noteikšana atkarājas no noliktā kārtībā noteicamām apsūdzētā īpašuma tiesībām uz nekustamu mantu, vai no viņa maksātspējas rakstura, tad vajāšanu kriminaltiesas ceļā neiesāk un iesākto aptur līdz strīdus jautājuma izšķiršanai civiltiesā. Turp., 27. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C., 1.; 1923. g. 26. jul. (97) 11.

Piezīme. Sodu likumu 607.—607⁴. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu lietas var ierosināt, nenogaidot strīdus lietas izšķiršanu civiltiesā. 1925. g. 22. maij. (99) VI.

33. (28.) Noziedzīga nodarījuma atklāšana, lietu skatot cauri civiltiesā, neatsvabina kriminaltiesu no pienācīgas iztiesāšanas apsūdzētā kriminalatbildības noteikšanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 28. p.

34. (29.) Civiltiesas galīgais spriedums viņas caurskatīšanai piekritīgos jautājumos ir saistošs priekš kriminaltiesas tikai notikuma vai darba esamības vai raksturojuma, bet ne tiesājamā vainības ziņā. Bet spriedums prasības lietā, kas skatīta cauri civiltiesā, apturot kriminaltiesāšanu (11. p.), nekādā ziņā nesaista kriminaltiesu pie sprieduma taisīšanas. 1887. g. 14. apr. (4347) 11., 29. p.

35. (30.) Kriminaltiesas galīgais spriedums jautājumos, vai noziedzīgais nodarījums tiešām noticis, vai viņš ir bijis tiesājamā nodarījums un kāds raksturs šim nodarījumam — ir saistošs priekš civiltiesas visos tajos gadījumos, kad civiltiesā skata cauri tā nodarījuma civilsekas, kuŗš bijis kriminaltiesāšanas priekšmets. 1864. g. 20. nov. (41476) 30. p.

36. (31.) Ja tiesājamā darbu neatzīst par noziedzīgu vai nepieskaita viņam par vainu, tad tas neatņem tiesību celt civilprasību dēļ atlīdzības par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar šo darbu. Turp., 31. p.

37. (32.) Ar tiesas spriedumu attaisnotam ir tiesība, likumā noteiktās robežās (792.—796. p.), prasīt atlīdzību par kaitējumiem un zaudējumiem, kas cēlušies no nepareizas apsūdzības. Turp., 32. p.

PIRMĀ GRĀMATA.

Tiesāšanas kārtība miertiesās.

PIRMĀ NODAĻA.

Piekritība.

38. (33.a) Miertiesnešu kompetencei piekrīt lietas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuņiem draud naudas sods, arests vai cietuma sods, kas nav saistīts ar tiesību zaudēšanu (Sodu lik. 30. p.). 1926. g. 10. jun. (84) A, 1.

39. (34.a) Iepriekšējā (38.) pantā minētās lietas izņemtas no miertiesnešu kompetences sekošos gadījumos:

- 1) ja sods par noziedzīgu nodarījumu savienots ar aizliegumu piedalīties sabiedriskās sapulcēs, ar vēlēšanu un balsstiesību zaudēšanu [Lik. kr. 1922. g. (90) 11. p.], ar fabriku, darbnicu vai citu rūpniecības vai tirdzniecības iestāžu slēgšanu, fabriku un darbnicu mašīnu vai ražošanas līdzekļu iznīcināšanu, kā arī ar aizliegumu nodarboties ar tirdzniecību vai rūpniecību vai piekopt zinamu arodu (a);
- 2) ja iesniegtā prasība par zaudējumu atlīdzību, kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, kā arī ja vainīgajam atņemamo priekšmetu vērtība vai viņam uzliekamie izdevumi par pretlikumīgi izdarītā izlabošanu vai iznīcināšanu, kā arī pārējie no vainīgā pienākošie naudas maksājumi pārsniedz kopsumā t ū k s t o t i latu (b).

(a) 1926. g. 10. jun. (84) A, 1. — (b) 1920. g. 14. sept. (208) 1., 2. p.; 1924. g. 23. dec. (206) 1. p.

40. Miertiesnešu kompetencei nepiekrīt lietas par noziedzīgiem nodarījumiem, kuņi paredzēti Sodu likumos: 2. nodaļā, izņemot 75.—77. p.; 3., 4. un 5. nodaļā; 142. p. 1. d., 145. p. 1. d., 147. p., 148. p. 1. d., 151.—153. p., 154. p. 1. un 2. d., 155. p. 1. un 2. d., 156. p., 157. p. 1. d., 158. p. 1. d., 161., 162., 165. p., 166. p. 1. d., 173. p. 1. d., 174. p. 1. d., 196. p.; 15. nodaļā, izņemot 302. un 305¹. p.; 329., 367. p., 368. p. 2. d., 400., 426., 430., 431., 435. p., 442. p. 1. un 2. d., 443. p. 1. un 2. d., 444., 450.—452. p., 457. p. 1. d., 464. p. 1. d., 473. p., 476. p. 2. d., 480. p. 2., 3. un 4. d., 491. p., 498. p. 1. d., 506. un 508 p.; 27. nodaļā, izņemot 528. un 529. p.; 533.—535., 540., 550., 551. p., 552. p. 3. d., 556. p. 1. d., 557. p. 1. d., 562. p. 1. d., 564. p., 577. p. 1. d., 579. p. 1. d., 605. un 614. p.; 35. un 37. nodaļā (a).

Bez tam no miertiesnešu kompetences izņemtas lietas par pārkāpumiem, kuņi paredzēti 1922. g. 5. janvāra noteikumu par nekustamu īpašumu atsavināšanu un apgrūtināšanu 19. un 20. pantā (b).

(a) 1920. g. 21. janv. (151) 34². p.; 1921. g. 4. nov. (220); 1924. g. 11. nov. (173) B; 20. dec. (193) 188., 189. p. — (b) 1922. g. 5. janv. (3) 1., 19. 20. p.

41. (36.) Katram miertiesnesim ir piekritīgi tie noziedzīgie nodarījumi, kas izdarīti viņa iecirknī, kā arī tie, kas viņam padoti uz Tiesu iekārtas likumu (1924. g. izd.) 27. panta pamata. Spriedumu pēc tādu noziedzīgu nodarījumu kopības, kas atklāti dažādos iecirkņos, taisa tas tiesnesis, kuŗš taisījis vispēdējo no spriedumiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, 1., 36. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

42. (37.) Piekritības strīdus starp viena apgabala mirtiesnešiem izšķir attiecīgā apgabaltiesa. 1864. g. 20. nov. (41476) 37. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

43. (38.) Piekritības strīdus starp dažādu apgabalu mirtiesnešiem izšķir tā apgabaltiesa, kuŗas apgabālā lieta vispirms cēlusies. 1864. g. 20. nov. (41476) 38. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

44. (39.) Piekritības strīdus starp mirtiesnesi un izmeklēšanas tiesnesi izšķir tā apgabaltiesa, pie kuŗas pēdējais pieder. 1864. g. 20. nov. (41476) 39. p.

45. (39².) Ja mirtiesnesis atzīst lietu, kuŗu viņam nodevusi kuŗa priekšniecība, par sev nepiekritīgu, tad viņš par to ziņo apgabaltiesai, no kuŗas atkarājas ierosināt piekritības strīdu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G. II., 39². p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 1. febr. (39) 10. p.

45¹. Piekritības strīdu starp apgabaltiesām kā otrām instancēm, vai arī starp mirtiesnesi vai apgabaltiesu kā otro instanci no vienas puses un apgabaltiesu kā pirmo instanci no otras puses izšķir Tiesu palata. 1926. g. 8. maij. (64) 11.

46. (41.) Lūgums, lai norādītu attiecīgo mirtiesnesi vai attiecīgo tiesu, iesniedzams vienai no tām iestādēm, starp kuŗām izcēlies piekritības strīds. Šo lūgumu, līdz ar paskaidrojumu, nosūta skatīt cauri tai iestādei, kuŗai uz iepriekšējo pantu pamata nākas izšķirt piekritības strīdu, bet lietas iztiesāšana pa to laiku apturama, kamēr nav izšķirts izcēlušais strīds. 1864. g. nov. (14476) 41. p.

OTRĀ NODAĻA.

Lietu uzsākšanas kārtība pie mirtiesnešiem.

Pirmais nodaļums.

Lietu uzsākšanas iemesli.

47. (42.) Mirtiesnesis stājas pie lietu iztiesāšanas:

- 1) uz kaitējumiem un zaudējumiem cietušo privatpersonu sūdzībām;
- 2) uz tiesu iestāžu, prokuratūras un izmeklēšanas tiesnešu paziņojumiem;
- 3) uz policijas un citu administratīvu iestāžu un personu paziņojumiem (54. p.), un

- 4) kad viņš pats pamanījis noziedzīgus nodarījumus, kuŗi vajājami neatkarīgi no privatpersonu sūdzībām. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 42. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

Piezīme. Uzsākt vajāšanu tiesas ceļā pret Saeimas locekli var ne citādi kā ievērojot Latvijas Republikas Satversmes 30. panta nosacījumu. 1922. g. 15. febr. (113) 30. p.

48. (43.) Privatpersonu sūdzības iesniedz mirtiesnesim vai nu paši tie, kas cietuši kaitējumiem vai zaudējumiem, vai tie, kam likums piešķir tiesību stāties viņu vietā, vai arī pilnvarnieki. 1864. g. 20. nov. (41476) 43. p.

49. (44.) Par pilnvarniekiem kriminallietās var būt, bez zvērīnātiem un privatadvokātiem, arī citas personas, kuŗām likums neaizliedz vest svešas lietas. Attiecībā uz pilnvarniekiem jāievēro Civilprocesa likumu (1923. g. izd.) 57.—62. panta nosacījumi. Turp., 44. p.; 1874. g. 25. maija (53573) nosac.

50. (45.) Mirtiesnesim iesniedzamā sūdzība var būt rakstiska vai mutiska. Mutisku sūdzību, kad mirtiesnesis to ierakstījis protokolā, lasa priekšā sūdzētājam, kuŗš to paraksta, ja prot rakstīt.

Miertiesnesim jāpieņem sūdzības arī tādās lietās, kuŗas pēc savas būtības viņam nav piekritis. Tādā gadījumā tiesnesis nosūta sūdzību vai protokolu, kuŗā tā ierakstīta, pēc piederības, izmeklēšanas tiesnesim, vai arī, ja nav vajadzīga izmeklēšana, tieši attiecīgās apgabaltiesas prokuroram un paziņo par to lietas dalībniekiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 45. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I p.; 1918. g. 6. dec. (10) 3. p.

51. (46.) Sūdzībā, tiklab rakstiskā, kā mutiskā, pēc iespējas jānorāda:
- 1) apsūdzētāja vārds, uzvārds vai pievārds, nodarbošanās un dzīves vieta;
 - 2) noziedzīgais nodarījums, kad un kur tas izdarīts;
 - 3) apsūdzētajam nodarītie kaitējumi un zaudējumi;
 - 4) apsūdzētā vai aizdomās stāvošā persona un viņas dzīves vieta;
 - 5) liecinieki vai citi pierādījumi, kas sūdzību apstiprina, un
 - 6) gads, mēnesis un diena, kad sūdzība iesniegta. 1864. g. 20. nov. (41476) 46. p.

52. (47.) Kad nav zinams vainīgais noziedzīgā nodarījumā, par kuŗu iesniegta sūdzība, vai arī kad nav pietiekošu pierādījumu, kas pamato sūdzību, tad miertiesnesis var uzdot policijai savākt visas lietā vajadzīgās ziņas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 47. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

53. (48.) Personas, kas caur noziedzīgu nodarījumu cietušas kaitējumus vai zaudējumus, var griezties arī tieši pie vietējās policijas, kuŗai lietā jāizdara izziņa un par panākumiem jāziņo miertiesnesim. 1864. g. 20. nov. (41476) 48. p.

54. (49.) Policijas un citas administratīvas iestādes un personas paziņo miertiesnesim par tiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗus viņas atklājušas savā darbības aplokā un kuŗi vajājami bez privatpersonu sūdzībām. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 49. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

55. (50.) Rakstiskos paziņojumos miertiesnesim policijas un citas administratīvas iestādes un personas norāda:

- 1) kad un kur noziedzīgais nodarījums izdarīts;
- 2) uz ko krit aizdomas un kādi par to ir pierādījumi;
- 3) vai ir arī civilprasītājs un liecinieki;
- 4) visu minēto personu dzīves vietas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 50. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

56. (51.) Līdz ar paziņojumu miertiesnesim par noziedzīgu nodarījumu, apsūdzēto var apcietināt un atvest šādos gadījumos:

- 1) kad pie noziedzīga nodarījuma izdarīšanas piekertais policijai nav zinams un neuzrāda apliecību par savu vārdu, uzvārdu un dzīves vietu;
- 2) kad lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem likumā noteikts ieslodzījums cietumā, ir iemesls bažīties, ka apsūdzētais aizbēgs vai iznīcinās noziedzīgā nodarījuma pēdas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 51. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

Piezīme. Attiecībā uz Saeimas locekļiem jāievēro Latvijas Republikas Satversmes 29. panta nosacījumi. 1922. g. 15. febr. (113) 29. p.

57. (51¹.) Uz iepriekšējā (56.) panta pamata apcietinātās personas divdesmit četru stundu laikā pēc apcietināšanas ir vai nu atsvabināmas, vai novedamas pie miertiesneša, bet ja apcietināšana notikusi tālu no miertiesneša pastāvīgās uzturēšanās vietas, tad apcietinātā nosūtīšanai noteikto divdesmit četru stundu laiku var pagarināt, cik pēc vietējiem apstākļiem nepieciešami vajadzīgs, lai apcietināto novestu pie miertiesneša. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 51^a. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

58. (51².) Miertiesnesim pienākas ne vēlāk kā divdesmitčetru stundu laikā pēc apcietinātā atsūtišanas viņu nopratināt un nolemt par viņa atsvabīnāšanu vai tālāku aizturēšanu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 51². p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

59. (52.) Par noziedzīgiem nodarījumiem, kušus miertiesnesis pats pamanījis, viņš var, ja atzīst par vajadzīgu, uzdot policijai izdarīt iepriekšēju izziņu. 1864. g. 20. nov. (41476) 52. p.

60. (52¹.) 20. pantā minētos gadījumos, kā arī tad, kad lietā nav noziedzīga nodarījuma pazīmju vai kad nav atrasts vainīgais, miertiesnesis nolemj lietu izbeigt. Lieta izbeidzama arī tajā gadījumā, kad apsūdzētais, ko apsūdz par noziedzīgu nodarījumu, par kušu draud tikai naudas sods, pirms sprieduma taisīšanas samaksā minēto naudas sodu visaugstākā apmērā, kā arī tiesas noteiktos tiesu izdevumus un tamlīdz apmierina pieteikto civilprasību. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 52¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

61. (52².) Lietu var izbeigt kā pēc pusu paskaidrojumu noklausīšanās, tā arī bez tādas, bet kad puses nav noklaušinātas, tad par lietas izbeigšanu jāpaziņo lietas ierosinātājai personai vai iestādei, kušai septiņu dienu laikā ir tiesība blakus kārtībā pārsūdzēt miertiesneša lēmumu apgabaltiesā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 52². p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

62. (52³.) Izbeigtās lietas atjaunošana pielaižama, ja pēc lietas izbeigšanas nākuši gaismā jauni pierādījumi.

Lūgumi par atjaunošanu iesniedzami tam miertiesnesim, kas lietu izbeidzis, un viņam tie arī pārbaudami. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 52³. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

63. (52⁴.) Kad apgabaltiesa atzīst, ka miertiesnesis kriminalvajāšanu nepareizi izbeidzis vai apturējis, tad viņa var atcelt miertiesneša lēmumu šajā lietā, kaut arī tas nebūtu pārsūdzēts. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 52⁴. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

64. (53.) Ja policija neizpilda pienākumus, kas tai uzlikti pie miertiesneša iztiesājamās lietās, pēdējais to paziņo apgabaltiesas prokuroram vai viņa biedrim lietas tālākai virzīšanai 533. pantā noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 53. p.; 1879. g. 18. dec. (60299).

Otrais nodalījums.

Pusu un liecinieku aicināšana.

65. (54.) Apsūdzēto aicina uz tiesu ar rakstisku pavēsti, bet kad viņš atrodas miertiesnešā uzturēšanās vietā, tad ar mutisku uzaicinājumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 54. p.

66. (55.) Pavēstē skaidri jānorāda:

- 1) aicinamā persona,
- 2) ierašanās laiks un vieta,
- 3) lieta, kušā apsūdzēto aicina, un
- 4) neierašanās sekas.

Pavēste jāparaksta miertiesnesim vai viņa sekretaram. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 55. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

67. (56.) Pavēstes piegādā aicināmām personām ar mirtiesneša ziņnesi vai caur policiju. 1864. g. 20. nov. (41476) 56. p.; 1922. g. 21. jun. (119).

68. (57.) Pavēste nododama pašam aicināmajam, bet ja viņa nav mājās, tad to nodod kādam no viņa mājniekiem, īpaši vecākajam, vai mājas saimniekam, vai namiņim, vai arī policijas kārtībniekam. 1864. g. 20. nov. (41476) 57. p.; 1922. g. 21. jun. (119).

Piezīme. Pavēstes par to dzelzsceļa dienestā stāvošu personu aicināšanu pie tiesas, kuŗu amati apzīmēti satiksmes un tieslietu ministŗu pēc savstarpējas vienošanās sastādītā sarakstā, piegādājamās nevis pašam aicināmajam personām, bet viņu tuvākai vietējai priekšniecībai, ne vēlāk kā septiņas dienas pirms pavēstē noteiktās ierašanās dienas. 1873. g. 27. nov. (52835); 1882. g. 23. janv. (621); 1893. g. 18. sept. (9949); 27. dec. (10212) V.

69. (58.) Pavēsti nododot, tajā jāatzīmē tās nodošanas laiks, un viņas otrs eksemplars, kuŗu saņēmjēs paraksta, atzīmēdams pavēstes saņemšanas laiku, jānogādā mirtiesnesim. Lasīt nepratējiem pavēstes saturu paziņo divu liecinieku klātbūtnē. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 58. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

70. (59.) Ja pavēstes saņēmjēs nevar vai negrib parakstīties, tad par to jāatzīmē abos pavēstes eksemplaros, ar norādījumu, kam un kad īsti viņa nodota un kāpēc nav saņēmjēja paraksta. 1864. g. 20. nov. (41476) 59. p.

71. (59¹.) Kad apsūdzētais, kuŗu apsūdz par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem likumā noteikts ieslodzījums cietumā, ir aizbēdzis vai viņa uzturēšanās vieta nav atrasta, tad mirtiesnesim, pēc tam, kad visi uz viņa rīkojumu spertie policijas soļi, lai atrastu apsūdzētā uzturēšanās vietu, ir izrādījušies par pilnīgi bezsekmīgiem, var dot rīkojumu dēļ viņa uzmeklēšanas, iespiedams par to attiecīgu ziņojumu, pieturoties pie 841.—846. panta nosacījumiem. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) IX., 59¹. p.

72. (60.) Aicināmais var ierasties uz lietas iztiesāšanu pats, vai savā vietā atsūtīt pilnvarnieku, par ko ir minams pavēstē. Mirtiesnesim tomēr ir tiesība prasīt, lai apsūdzētais ierastos personīgi, kad pēc lietas apstākļiem tas izrādās par vajadzīgu, uz ko noteikti norādāms pavēstē. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 60. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

73. (61.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem likumā noteikts ieslodzījums cietumā, ja apsūdzētais, kuŗš aicināts ierasties, neierodas bez ievēribu pelnoša iemesla — mirtiesnesis dod rīkojumu viņu atvest. Tiesnesis var dot rīkojumu par tāda apsūdzētā atvešanu arī bez iepriekšēja aicinājuma, ja apsūdzētā slēpšanās dēļ nav bijis iespējams viņu aicināt, vai ja apsūdzētam nav noteiktas dzīves vietas un nodarbošanās. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 61. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

74. (62.) Apsūdzēto var atvest tikai tad, kad viņam par to uzrādīta noteikta pavēste, tāda paša satura kā tā, ar kuŗu aicina pie tiesneša (66. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 62. p.

75. (62¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās par lietas iztiesāšanas dienu paziņojams nepilngadīgā apsūdzētā vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņš atrodas, ja nepilngadīgā vecāki vai minētās personas dzīvo tajā apgabaltiesas apgabalā, kuŗa robežās atrodas lietas iztiesātāja mirtiesneša iecirknis, pie kam pavēstēs atzīmējams, ka augšminēto personu ierašanās nav obligatoriska un ka viņām ir tiesība savā vietā sūtīt pilnvarnieku. Kad nepilngadīgo apsūdz par tādu noziedzīgu nodarījumu,

par kuŗu likumā noteikts ne mazāks sods kā ieslodzījums cietumā, tad miertiesnesim ir tiesība prasīt, lai augšminētās personas ierodas personīgi, ja pēc lietas apstākļiem tas izrādās par nepieciešamu. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 62¹. p.

76. (63.) Par dienu un stundu, kad noteikts apsūdzētam ierasties, jāpaziņo apsūdzētajam. 1864. g. 20. nov. (41476) 63. p.

77. (64.) Uz to lietu iztiesāšanu, kas uzsāktas pēc amatpersonu paziņojumiem, viņas, ja nevar atnākt pašas, atsūta savā vietā pilnvarniekus. Turp., 64. p.

78. (64¹.) Prokuratūras amatpersonas tieši nepiedalās lietas iztiesāšanā pie miertiesnešiem, bet, ja atzīst par vajadzīgu, var dot norādījumus policijas ierēdņiem apsūdzēšanai šajās lietās. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 64¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

79 (65.) Lieciniekus aicina miertiesnesis (salīdz. 68. p. piez.), ja puses pašas neuzņemas viņus atvest. Tiesnesis var aicināt lieciniekus bez pusu lūguma, ja atzīst to par vajadzīgu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 65. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

80. (66.) Liecinieki-kareivji, kuŗi atrodas aktivā dienestā, aicinami caur viņu tuvāko priekšniecību, bet virsnieki tieši ar pavēstēm; tomēr aicinājums pie tiesas viņus neatsvabina no dienesta pienākumiem, ja viņi no savas priekšniecības nav dabūjuši atsvabinājumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 66. p.

81. (67.) Kad kaŗa priekšniecība aicina, ka aicināmajam lieciniekam-kaŗavīram, kaŗa dienesta apstākļu dēļ, nav iespējams personīgi ierasties pie tiesas, tad aicināmo noprātina viņa dienesta vietā. Turp., 67. p.

82. *atcelts* [1923. g. 26. jul. (97) III., 5. p.].

83. (69.) Par neierašanos noteiktā termiņā, neuzdodot ievēribu pelnošus attaisnojumus, lieciniekam, kuŗam ir dzīves vai pagaidu uzturēšanās vieta miertiesneša iecirkņa robežās, vai arī ārpus tā, bet ne tālāk kā piec padesmit kilometrus no tās vietas, uz kuŗu viņš aicināts ierasties, uzliekams naudas sods, pēc miertiesneša lēmuma, ne lielāks par divdesmit pieciem latiem, raugoties pēc lietas svarīguma un liecinieka turības. Tādam lieciniekam, ja viņš neatnāk otro reizi bez ievēribu pelnošiem iemesliem, no jauna uzliekams naudas sods augstāk apzīmētā apmērā, pie kam miertiesnesis var nolemt atvest liecinieku pie tiesas. 1887. g. 24. apr. (4372); 1923. g. 17. febr. (5) I. p.; 26. jul. (97) III., I. p.; 1926. g. 10. jun. (84) A, II.

84. (70.) Liecinieks var, vai nu divu nedēļu laikā pēc tam, kad viņam pasludināts miertiesneša lēmums par uzlikto naudas sodu, vai arī ierodoties pie tiesas uz jaunolikto termiņu, iesniegt savus attaisnojumus tam pašam miertiesnesim, kuŗš viņu tad arī atsvabina no naudas soda, ja atzīst, ka viņa attaisnojums pelna ievēribu. 1864. g. 20. nov. (41476) 70. p.

85. (70¹.) 83. panta nosacījumi par neierašanās sekām, kā arī 84. panta nosacījumi, piemērojami arī tādos gadījumos, kad 75. pantā norādītās personas neierodas uz miertiesneša aicinājumu. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 70¹. p.

86. (71.) Liecinieku, kuŗš vecuma nespēka, slimības vai citu ievēribu pelnošu iemeslu dēļ nevar ierasties pie miertiesneša, pēdējais noprātina viņa dzīves vietā un pusu klātbūtnē, ja viņas ierodas priekš tam noteiktā laikā. Tajā

pašā kārtībā liecinieki nopratinami arī tajā gadījumā, kad lietā jānopratina lielāks skaits vienā vietā dzīvojošu personu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 71. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

87. (72.) Lieciniekus, kas dzīvo citā miertiesneša iecirknī, tālāk par piecpadsmit kilometriem no tās vietas, kur lietu iztiesā, nopratina tas miertiesnesis, kuŗa iecirknī viņi dzīvo, pie kam atļauts būt klāt pusēm, kas ieradušās uz nopratināšanu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 72. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1926. g. 10. jun. (84) A, II.

Trešais nodaļums.

Tiesāšanas atlikšana un drošības līdzekļi pret izvairīšanos no tiesas.

88. (73.) Kad abas ieradušās puses vai viena no tām paziņo, ka vēl nevar iesniegt visus pierādījumus, tad miertiesnesis, ja atzīst, ka lūgums dēļ iztiesāšanas atlikšanas pelna ievēribu, atliek lietu, nosakot pusēm jaunu ierašanās termiņu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 73. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

89. (74.) Miertiesnesis var atlikt lietas izspriešanu pēc sava paša ieskata, ja atzīst par vajadzīgu izdarīt apskatīšanu, aplūkošanu, kratīšanu vai lietu izņemšanu, vai arī nopratināt jaunus lieciniekus, vai uzdot pusēm piegādāt vai policijai savākt lietā kādas nepieciešamas ziņas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 74. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

90. (75.) Atliekot lietas iztiesāšanu vienas puses neierašanās dēļ noliktā termiņā, pretējā puse var lūgt, lai izdevumus, kas tai cēlušies ierodoties pie tiesas lieku reizi, uzliktu neatnākušai pusei, ja tā neuzrāda ievēribu pelnošus neierašanās iemeslus. 1864. g. 20. nov. (41476) 75. p.

91. (76.) Mainot savu dzīves vietu, apsūdzētiem jāpaziņo par to miertiesnesim, kuŗš lietu iztiesā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 76. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

92. (77.) Lai apsūdzētam atņemtu iespēju izvairīties no tiesas, miertiesnesis var spert šādus soļus:

- 1) kad uz apsūdzēto krīt aizdomas, ka tas izdarījis noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts naudas sods vai arests, vai kad no viņa prasa atlīdzību, — ņemt parakstu, ka neatstās pastāvīgo dzīves vietu, vai prasīt galvojumu;
- 2) kad uz apsūdzēto krīt aizdomas, ka tas izdarījis noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts ieslodzījums cietumā, — pieprasīt galvojumu vai ķīlu, bet ja tādus nedod — apsūdzēto apcietināt. (Sk. 56. p. piez.)

Bet ja tam, ko apsūdz par noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts ieslodzījums cietumā, nav noteiktas dzīves vietas un nodarbošanās vai kad viņa personību nevar apliecināt, miertiesnesis, neprasot galvojumu vai ķīlu, var viņu apcietināt. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 77. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1922. g. 15. febr. (113) 29. p.

93. (77¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus veci nepilngadīgie, ja, neraugoties uz viņu vecumu, izrādās par vajadzīgu viņus apcietināt, lai novērstu viņu izvairīšanos no tiesas un izmeklēšanas, ievietojami pa šo laiku audzināšanas-

TRESĀ NODAĻA.

Tiesāšana pie mirtiesnešiem.

Pirmais nodalījums.

Tiesneša atstatīšanas iemesli un kārtība.

103. (85.) Mirtiesnesim sevi jāatstata un puses viņu var noraidīt šādos gadījumos:

- 1) kad pie lietas ir dalība viņam pašam, vai viņa sievai, viņa radniekiem taisnā līnijā bez pakāpju aprobežojuma un sāņu līnijās pirmo četru pakāpju radniekiem un pirmo triju pakāpju svainiešiem, vai arī tiem, kurus tiesnesis adoptējis (a);
 - 2) kad tiesnesis ir kāda lietas dalībnieka aizbildnis vai aizgādnis, vai kad kāds lietas dalībnieks pārvalda tiesneša lietas, vai otrādi (b), un
 - 3) kad tiesnesis vai viņa sieva ir pēc likuma kādam no lietas dalībniekiem tuvākie mantinieki, vai arī prāvojas ar kādu no tiem (c).
- (a) 1864. g. 20. nov. (41476) 85. p. 1. pk. — (b) 1926. g. 10. jun. (84) A, I. — (c) 1864. g. 20. nov. (41476) 85. p. 3. pk.

104. (86.) Lūgums dēļ mirtiesneša atstatīšanas, norādot pamatus, apsūdzētajam jāiesniedz reizē ar sūdzību, bet apsūdzētam ne vēlāk kā lietas iztiesāšanas pirmajā sēdē, ja atstatīšanas iemesls nav radies vēlāk, iztiesāšanas laikā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 86. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

105. (87.) Kad tiesnesi noraidīt ir likumīgi iemesli, kurus ieskatījis viņš pats vai norādījušas puses, tad viņš nodod lietu tam mirtiesnesim, kuram jau iepriekš, uz Tiesu iekārtas likumu pamata, noteikts izpildīt viņa amatu šādos gadījumos. 1864. g. 20. nov. (41476) 87. p.

Otrais nodalījums.

Tiesāšanas kārtība.

106. (88.) Mirtiesnesis iztiesā lietas mutiski un atklāti, ievērodams 666. un 667. panta nosacījumus. 1887. g. 12. febr. (4227) I., 88. p.

107. (89.) Aiz slēgtām durvīm iztiesājamas lietas:

- 1) par noziedzīgiem nodarījumiem pret ģimenes tiesībām (sk. Sodu likumu 412. p. 2. pk., 414.—420. un 423. p.), kā arī par minēto Sodu likumu 490. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ja šis nodarījums izdarīts attiecībā uz mazgadīgu personu;
- 2) par sievietes goda aizskaršanu, netiklību un citiem nekaunīgiem vai piedauzīgiem darbiem, un
- 3) par noziedzīgiem nodarījumiem, kas vajājami ne citādi kā uz privatpersonu sūdzībām, kad abas puses lūdz, lai lietu iztiesā aiz slēgtām durvīm. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 89. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C, IV., 89. p. 1. pk.; 1923. g. 26. jūl. (97) II.

108. (89¹.) Bez lietām, kas minētas iepriekšējā (107.) pantā, tiesas sēde noturama aiz slēgtām durvīm 668., 670. un 671. pantā norādītos gadījumos. 1887. g. 12. febr. (4227) I., 89¹. p.

109. (89².) Aiz slēgtām durvīm var skatīt cauri, pēc mirtiesneša sevišķa lēmuma, arī lietas par nepilngadīgiem, kas apsūdzēti, bez 107. pantā minētiem, arī par citiem noziedzīgiem nodarījumiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 89². p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

110. (90.) Pie lietas iztiesāšanas tiklab apsūdzētam, nelūkojoties uz to, vai viņš ir klāt vai nē, kā arī apsūdzētajam vai civilprasītājam ir atļauts savu tiesību aizstāvēšanu uzdot pilnvarniekiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 90. p.

111. (90¹.) Pie lietas iztiesāšanas ieradušies desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo vecāki vai personas, kuŗu gādībā tie atrodas, pielaižami dot paskaidrojumus pie tiesas. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 90¹. p.

112. (91.) Pēc tam, kad apsūdzētam celta priekšā apsūdzības būtība un pamati, mirtiesnesis prasa viņam, vai viņš atzīstas par vainīgu tajos nodarījumos, par kuŗiem viņu apsūdz. 1864. g. 20. nov. (41476) 91. p.

113. (91¹.) Ja apsūdzētais atzinies par vainīgu un viņa atzišanās nerada nekādas šaubas, tad tiesnesis var stāties pie sprieduma taisīšanas bez tālākas izmeklēšanas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 91¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

114. (92.) Ja apsūdzētais neatzīstas par vainīgu vai viņa atzišanās rada šaubas, tad tiesnesis vispirms noklausās no noziedzīgā nodarījuma cietušo personu, kaut arī tā būtu apsūdzētājs vai civilprasītājs, tad apsūdzētāja lieciniekus un pēc tam prasa arī apsūdzētam, ko viņš var pievest sev par attaisnojumu, un noklausās viņu pašu, kā arī viņa uzdotos lieciniekus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 92. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G., I. p.

115. (93.) Nav pielaižami pie liecināšanas:

1) garā slimie;

2) garīdznieki — attiecībā uz atzišanos, kas viņiem izteikta grēkus sūdzot, un

3) apsūdzēto pilnvarnieki un aizstāvji — attiecībā uz atzišanos, ko viņiem izteikuši viņu pilnvaras devēji. 1864. g. 20. nov. (41476) 93. p.

116. (94.) Apsūdzētās personas vīrs vai sieva, radnieki taisnā līnijā uz augšu un uz leju, kā arī miesīgi brāļi vai māsas var atteikties no liecināšanas; bet ja viņi nevēlas izlietot šo tiesību, tad nopratinami bez zvēresta. Turp., 94. p.

Piezīme. Saeimas loceklīm ir tiesība atteikties no liecības došanas Latvijas Republikas Satversmes 31. pantā paredzētos gadījumos. 1922. g. 15. febr. (113) 31.p.

117. (95.) Nav pielaižami pie liecināšanas zem zvēresta:

1) mazgadīgie, kas nav sasnieguši četrpadsmit gadu vecumu;

2) plānprātīgie, kas nesajēdz zvēresta nozīmi. 1889. g. 9. jul. (6188) Valsts pad. atz. V., 95. p.; 1917. g. 14. jul. (Kriev. lik. kr. 1099) I. p.; 1923. g. 26. jul. (97) 111., 5. p.

118. (96.) Nav pielaižami pie liecināšanas zem zvēresta, ja viena vai otra puse pieprasa noraidīšanu:

1) notiesātie, kam piespriests ar tiesību zaudēšanu saistīts sods (a);

2) no noziedzīgā nodarījuma cietusē persona, cietušās personas vīrs vai sieva, radnieki taisnā līnijā un miesīgi brāļi un māsas, kā arī citi cietušās personas vai apsūdzētā radnieki sāņu līnijās trešā un ceturtā pakāpē, un abēju pusu svainieši pirmās divās pakāpēs (b);

3) tie, kas stāv ar lietas dalībniekiem sevišķās attiecībās, vai nu caur adopciju, vai caur aizbildnību vai aizgādību, vai arī caur to, ka viens

no viņiem pārvalda otra lietas, kā arī tie, kas prāvojas ar kādu no lietas dalībniekiem (c).

(a) 1864. g. 20. nov. (41476) 96. p. 1. pk.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).— (b) 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 96. p. 2. pk.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.— (c) 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

119. (97.) Izņemot 116.—118. pantā norādītos gadījumus, liecinieki nopratināmi pēc viņu nozvērināšanas, ja tos neatsvabina no zvērsta abas puses pēc savstarpējas vienošanās. 1864. g. 20. nov. (41476) 97. p.

120. un 121. *atcelti* [1923. g. 26. jul. (97) III., 5. p.].

122. (100.) Pēc katra vienas puses liecinieka nopratināšanas mirtiesnesis prasa otrai pusei, vai viņa nevēlas likt priekšā lieciniekam kādus jautājumus. 1864. g. 20. nov. (41476) 100. p.

123. (101.) Mirtiesnesis var arī pēc sava paša ieskata likt priekšā tiklab lieciniekiem, kā arī apsūdzētajam un apsūdzētam jautājumus, kas vajadzīgi, lai novērstu nesaskaņas un noskaidrotu lietu. 1864. g. 20. nov. (41476) 101. p.

124. (102.) Kad apsūdzētais atsakās atbildēt uz viņam priekšā liktiem jautājumiem, tad tiesnesis stājas pie lietā esošo pierādījumu caurlūkošanas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 102. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

125. (103.) Pierādījumus, ko viena puse iesniegusi, mirtiesnesis paziņo otrai pusei. 1864. g. 20. nov. (41476) 103. p.

126. (105.) Apskatīšanas, aplūkošanas, kratišanas un lietu izņemšanas izdara vai nu mirtiesnesis pats, vai arī, viņa uzdevumā, vietējās policijas ierēdņi. (Sk. 56. p. piez.) 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 105. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1922. g. 15. febr. (113) 29. p.

127. (106.) Izdarīt apskatīšanas, aplūkošanas, kratišanas un lietu izņemšanas mirtiesnesis uzdod policijai tikai tad, kad kādu sevišķu apstākļu dēļ viņš pats personīgi nevar izpildīt šos darbus un nav iespējams tos atlikt uz citu laiku.

Mirtiesneša lēmumā par to ir jāatzīmē iemesls, uz kuŗa pamata policijai uzdots izdarīt apskatīšanu, aplūkošanu, kratišanu vai lietu izņemšanu, kā arī vieta, kur minētie darbi izdarāmi. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 106. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

128. (107.) Kad viena vai otra puse uzrāda ievēribu pelnošus iemeslus šaubīties par policijas izdarītās apskatīšanas, aplūkošanas, kratišanas vai lietu izņemšanas patiesumu, tad mirtiesnesim pienākas pašam pārbaudīt šos darbus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 107. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

129. (108.) Apskatīšanas, aplūkošanas, kratišanas un lietu izņemšanas izdaramas klātesot ne mazāk kā diviem pieaicinātiem lieciniekiem un tiem lietas dalībniekiem, kuŗi ierastos pie šiem darbiem bez iepriekšēja aicinājuma. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 108. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

130. (109.) Par pieaicinātiem lieciniekiem pie apskatīšanas un aplūkošanas piesaucamas no tuvākiem iedzīvotājiem personas, kuŗas bauda vispārēju uzticību. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

131. (110.) Pie kratīšanas un lietu izņemšanas, bez pieaicinātiem lieciniekiem, piesaucami mājas vai telpas saimnieks un, viņa prombūtnē, viņa sieva, ja viņš ir precējies, vai arī kāds no viņa vecākiem mājniekiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 110. p.

132. (111.) Apskatīšanas, aplūkošanas, kratīšanas un lietu izņemšanas izdaramas dienas laikā, izņemot gadījumus, kurī necieš vilcināšanos. Turp., 111. p.

133. (112.) Gadījumos, kad lietas apstākļu skaidrai izprašanai vajadzīgas sevišķas zināšanas vai piedzīvojumi zinātnē, mākslā, amatā, rūpalā vai kādā nodarbībā, pieaicināmi lietpratēji. Turp., 112. p.

134. (113.) Tiklab kaitējumu un zaudējumu lielumu, kā arī noziedzīgā kārtā iegūtā vērtību, ja puses šajā ziņā nevienojas, nosaka mirtiesnesis, piemērojoties pusu iesniegtiem pierādījumiem vai pēc lietpratēju noklausīšanās. Turp., 113. p.

135. (114.) Par neierašanos uz mirtiesneša aicinājumu, pieaicinātiem lieciniekiem, lietpratējiem un tulkiem tiesnesis var uzlikt naudas sodu, ne augstāku par divdesmit pieciem latiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 114. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV, G, I. p.; 1923. g. 17. febr. (5) I. p.

136. (114¹.) Ja izrādās, ka apsūdzētais nav pie pilna prāta vai ka viņš ir garīgi slims, tad mirtiesnesis, pārliecinājies par to kā no ārsta izdarītās apsūdzētā aplūkošanas, tā arī izjautājot apsūdzēto un tās personas, kuŗas tuvāk pazīst viņa paša, viņa vecāku un tuvāko radnieku darbības un spriešanas veidu, nodod visu apzīmētās izmeklēšanas lietu apgabaltiesas prokuroram dēļ apsūdzētā aplūkošanas šajā tiesā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II, 114¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

137. (115.) Mirtiesnesis savāc ziņas par apsūdzētā nodarbošanos, vecumu un par to, vai viņš jau agrāk bijis sodīts, tikai tajos gadījumos, kad tas vajadzīgs, lai noteiktu viņam pienācīgo sodu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 115. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

138. (116.) Katras lietas iztiesāšana un izspriešana mirtiesnesim jānobeidz pēc iespējas vienā sēdē. 1864. g. 20. nov. (41476) 116. p.

139. (117.) Mirtiesnesim, kad viņš pēc lietas apstākļiem ieskatījis, ka tā nepiekrīt viņa iztiesāšanai, nekavējoties lieta jānodod pēc piederības izmeklēšanas tiesnesim vai attiecīgās apgabaltiesas prokuroram un jāpaziņo par to lietas dalībniekiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 117. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 3. p.

140. (118.) Tādus gadījumus, kuŗos mirtiesnesis sastop tiesāšanas kārtībā kādas grūtības, viņš izšķir, saskaņojot šajā grāmatā izteiktos noteikumus ar sīkākiem tiesāšanas kārtības nosacījumiem vispārējās tiesu iestādēs. 1864. g. 20. nov. (41476) 118. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Spriedumu taisīšana un pasludināšana.

141. (119.) Puses noklausījies un visus lietā esošos pierādījumus apsvēris, mirtiesnesis izšķir jautājumu par tiesājamā vainību vai nevainību pēc savas iekšējās pārliecības, kas dibināta uz visu pie lietas iztiesāšanas atklātu apstākļu kopības, un, lietā likumus piemērodams, pieturas pie 16. un 17. panta nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 119. p.

142. (120.) Lietās, kuŗas var izbeigt ar pusu izlīgumu, miertiesnesim pienākas lūkot puses samierināt un tikai bezsekmiņas gadījumā stāties pie sprieduma taisīšanas viņam dotās varas robežās (38. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 120. p.

143. (121.) Pēc tam, kad apsūdzētais atzīts par nevainīgu, miertiesnesis viņu tūliņ atlaiž. Ja apsūdzība bijusi ļaunprātīga, tad tiesnesis nospriež, lai apsūdzētais samaksā tiesu izdevumus un, ja apsūdzētais to lūdz, arī atlīdzina pēdējam nodarītos zaudējumus (37. p.). Turp., 121. p.

144. Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi paredzēti 6. un 8. pantā, miertiesnesis apsūdzētā attaisnošanas vai Sodu likumu 477. un 536. panta piemērošanas gadījumā var uzlikt apsūdzētajam tiesu izdevumus pilnā apmērā, vai pa daļai. 1922. g. 12. janv. (14) l., 121¹. p.

145. (122.) Par vainīgo atzītam miertiesnesis nospriež sodu un uzliet tam kā tiesu izdevumus, tā arī atlīdzību par viņa nodarītiem kaitējumiem un zaudējumiem, ja apsūdzētais vai civilprasītājs to prasījuši. 1864. g. 20. nov. (41476) 122. p.

146. (123.) Nospriezdams naudas sodu, miertiesnesis noteic arī cita soda lielumu naudas soda vietā, ja vainīgais nespētu maksāt. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 123. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

147. (125.) Ja ir iemesls bažīties, ka uz ieslodzījumu notiesātais bēgs, tad viņu var atstāt brīvībā līdz sprieduma likumīgā spēkā nākšanai ne citādi kā pēc ķīlas saņemšanas vai pēc galvojuma par viņu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 125. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1921. g. 11. febr. (43) l. p.

148. (126.) Ar noziedzīgu nodarījumu iegūtās lietas atdodamas atpakaļ viņu saimniekam, kuŗam, ja vajadzīgs, tās jāpiegādā uz lietas caurlūkošanu apgabaltiesā. 1864. g. 20. nov. (41476) 126. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

149. (127.) Spriedumu taisījis, miertiesnesis to uzraksta un atklāti pasludina tajā pašā sēdē, kuŗā lietas iztiesāšana pabeigta. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 127. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

150. (128.) Miertiesnesis, spriedumu pasludinādam, paskaidro lietas dalībniekiem: kādā laikā un kādā kārtībā var spriedumu pārsūdzēt, piebīldams turklāt, ka, ja viņi nevēlas izlietot šo tiesību, tad viņi var paziņot par to tūliņ vai pirms pārsūdzēšanas termiņa notecējuma, un kā spriedums nāk likumīgā spēkā un ir tūliņ izpildams, ja abas puses atsakās no pārsūdzēšanas tiesības. 1886. g. 8. dec. (4067) l., 128. p.; 1921. g. 11. febr. (43) l. p.

Piezīme. Ja miertiesnesis nosacīti atlaiž notiesātam soda izpildišanu, tad viņš, pasludinot spriedumu, paskaidro nosacījumus, zem kuŗiem piespriesto sodu neizpildīs. 1922. g. 12. janv. (13) l., 3. p.

151. (129.) Sarežģītās lietās miertiesnesim ir tiesība pasludināt vienīgi rezolūciju un pēc tam izgatavot spriedumu ne vēlāk kā triju dienu laikā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 129. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

152. (130.) Miertiesneša spriedumā noteikti jāatzīmē:

- 1) gads, mēnesis un diena, kad spriedums taisīts;
- 2) lietas dalībnieku nodarbošanās, vārdi, tēvu vārdi, uzvārdi vai pievārdi;
- 3) apsvērumi, kas ņemti spriedumam par pamatu;
- 4) sprieduma būtība, norādot tos likumus, uz kuŗu pamata tas taisīts;
- 5) tiesu izdevumi, kuŗus uzliets maksāt vainīgai pusei, un

6) lēmums par kaitējumu un zaudējumu atlīdzību, ja prasība par tiem bijusi iesniegta.

Sprieduma beigās jābūt miertiesneša parakstam. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 130. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

153. (130^l.) Rezolucijā jāatzīmē tikai tas, kas norādīts 152. panta 1., 2., 4. un 5. punktā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 130^l. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

154. (132.) Uz lūgumu izdot sprieduma norakstu, miertiesnesim šis noraksts jāizdod ne vēlāk kā trešā dienā pēc tam, kad lūgums ienācis. 1864. g. 20. nov. (41) 132. p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Aizmuguriski spriedumi.

155. (133.) Ja apsūdzētais neierodas un neatsūta pilnvarnieku noteiktā laikā, tad miertiesnesis taša aizmugurisku spriedumu. 73. pantā norādītās lietās, kad apsūdzētais ir bijis aicināts ierasties personīgi un viņš nav ieradies, miertiesnesis vai nu taša aizmugurisku spriedumu, vai atliek iztiesāšanu un dod rikojumu apsūdzēto atvest, ja viņa neierašanās iemeslu atzītu par ievēribu nepelnošu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 133. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

156. (134.) Kad līdz noteiktam termiņam nav uzieta tā persona, kas apsūdzēta par tādu noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts ieslodzījums cietumā, tad miertiesnesis, atlikdams spriešanu par sodu līdz meklējamās personas atvešanai, prasībā par kaitējumu un zaudējumu atlīdzību taša aizmugurisku spriedumu pēc civilprocesa nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 134 p.; 1920. g. 21. janv. (161) 33. p.

157. (135.) Kad noteiktā termiņā apsūdzētājs neierodas ne pats, ne atsūta pilnvarnieku, neuzrādot ievēribu pelnošus iemeslus, tad miertiesnesis vai nu nolemj atraidīt apsūdzību, ja lietu, pēc viņa dabas, var izbeigt ar izlīgumu, vai arī, pretējā gadījumā, stājas pie lietas caurlūkošanas, apsūdzētajam klāt neesot, nēmdams vērā viņa iesniegtos aprādījumus. Tādējādi taisītais spriedums uzskatams par paziņotu apsūdzētajam ar viņa pasludināšanu tiesā. 1888. g. 15. febr. (5009) I., 135. p.

158. (135^l.) Ja apsūdzētājs bez ievēribu pelnošiem iemesliem neierodas tiesā lietās, kuŗas var izbeigt ar izlīgumu, tad atnākušais apsūdzētais vai viņa pilnvarnieks var lūgt, lai lietu lūko cauri, apsūdzētajam klāt neesot. Taisītais spriedums uzskatams par paziņotu apsūdzētajam ar viņa pasludināšanu tiesā un ir pārsūdzams uz vispārēja pamata. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 135^l. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

159. (136.) Ja pirms aizmuguriska sprieduma taisīšanas miertiesnesis dabū zināt, ka apsūdzētā neatnākšanai par iemeslu bijuši kādi ievēribu pelnoši šķēršļi, vai arī ka aicinājuma pavēste nav piegādāta, vai piegādāta par vēlu, tad viņš, atlikdams lietas izspriešanu, noteic jaunu ierašanās termiņu, par ko arī paziņo apsūdzētam un citiem lietas dalībniekiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 136. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

160. (137.) Apsūdzētais, kas nokavējis noteikto ierašanās termiņu, bet ieradies tiesā pirms sprieduma taisīšanas pēc lietas būtības, pielaižams pie mutiskiem paskaidrojumiem. Taisītais spriedums tādā gadījumā nav uzskatams

par aizmugurisku. Tāpat spriedums nav uzskatams par aizmugurisku arī tādā gadījumā, kad apsūdzētais, būdams klāt pie lietas iztiesāšanas, ir atstājis sēžu zāli pirms lietas nobeigšanas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 137. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

161. (138.) Aizmuguriska sprieduma noraksts piesūtams apsūdzētam līdz ar pavēsti ne vēlāk kā trīs dienas pēc sprieduma taisīšanas; pavēstē norādams sprieduma pārsūdzēšanas termiņš un kārtība. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 138. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

162. (138¹.) Aizmugurisku spriedumu var pārsūdzēt uz vispārēja pamata, pie kam notiesātam pārsūdzēšanas termiņi skaitami no tās dienas, kad viņam nodots sprieduma noraksts. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II, 138¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

163. (139.) Septiņu dienu laikā no aizmuguriska notiesājoša sprieduma noraksta nodošanas, apsūdzētam ir tiesība iesniegt miertiesnesim atsaukumi dēļ lietas jaunas caurlūkošanas, paskaidrojot iemeslus, kuŗu dēļ apsūdzētais nav ieradies noteiktā laikā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 139. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

164. (139¹.) Ja miertiesnesis, atsaukumi skatījis cauri, atzīst neierašanās iemeslu par ievēribu pelnošu, tad viņš nosaka dienu jaunai iztiesāšanai, par ko paziņo lietas dalībniekiem, norādot neierašanās sekas; pretējā gadījumā atsauksme paliek bez ievēribas, bet taisītais aizmuguriskais spriedums paliek spēkā, par ko apsūdzētam nekavējoties paziņo ar pavēsti. Ja šā paziņojuma saņemšanas laikā aizmuguriskā sprieduma pārsūdzēšanas termiņš apsūdzētam ir jau notecējis, vai ja līdz minētā termiņa notecējumam palikušas mazāk kā trīs dienas, tad apsūdzētam dodams vēl triju dienu laiks, skaitot no šajā pantā norādītā paziņojuma saņemšanas, minētā sprieduma pārsūdzēšanai. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II, 139¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

165. (140.) No pirmajā iztiesāšanā nopratinātiem lieciniekiem un lietpratējiem pie lietas jaunas caurlūkošanas aicināmi tikai tie, kuŗus miertiesnesis atzīst par vajadzīgu no jauna nopratināt. 1912. g. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 140. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

166. (141.) Ja apsūdzētais neierodas otro reizi, neuzdodot ievēribu pelnošus iemeslus, tad viņam uzliek naudas sodu, ne augstāku par divdesmit pieciem latiem, un taisītais spriedums paliek spēkā. 1888. g. 15. febr. (5009) I, 141. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

167. (141¹.) Ja apsūdzētājs vai civilprasītājs bez ievēribu pelnošiem iemesliem neierodas uz lietas iztiesāšanu, kas nolikta uz tiesājamā atsaukumi, tad miertiesnesis, lietas iztiesāšanu neatlikdams, ņem vērā tos paskaidrojumus un lūgumus, ko viņi iesnieguši pie lietas aizmuguriskās caurskatīšanas. 1888. g. 15. febr. (5009) II, 141¹. p.

168. (141².) Lietu otro reizi iztiesājot, miertiesnesis dibina savu spriedumu tiklab uz pierādījumiem, ko puses no jauna iesniegušas, un uz liecībām, kas dotas lietu no jauna lūkojot cauri, kā arī uz tām liecībām, kas ierakstītas protokolā pie aizmuguriskās iztiesāšanas. Turp., 141². p.

169. (141³.) Lietu no jauna lūkojot cauri, miertiesnesis taisa spriedumu, pēc kuŗa pasludināšanas aizmuguriskais spriedums zaudē spēku. Ar jauno spriedumu nevar palielināt sodu, kuŗš bijis noteikts ar aizmugurisko spriedumu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II, 141³. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

170. (1414.) Par mirtiesneša lēmumu, ar kuŗu apsūdzētā neierašanās iemesli atzīti par ievēribu nepelnošiem (164. un 166. p.) vai ar kuŗu viņam uzlikts sods par ottreizēju neierašanos, var iesniegt noliktā kārtībā blakus sūdzību. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 141^d. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

SESTĀ NODAĻA.

Mirtiesnešu protokoli.

- 171.** (142.) Protokolā īsumā jāieraksta lietas svarīgākie apstākļi, un proti:
- 1) lietas iesākšanas laiks un iemesls; pusu vai viņu pilnvarnieku vārdi, uzvārdi vai pievārdi; sūdzību un paziņojumu kodols;
 - 2) apsūdzētā atzišanās, ka viņš noziedzīgo nodarījumu izdarījis, vai kāda apstākļa atzišana, uz kuŗu sūdzība dibināta;
 - 3) psu iesniegtie pierādījumi; uz ko pamatota atteikšanās aicināt un nopratināt lieciniekus un lietpratējus; liecinieku nozvērīnāšana un viņu liecību kodols;
 - 4) apskatījumi, aplūkojumi, kratišanas, lietu izņemšanas un novērtējumi;
 - 5) gadījumi, kad sēde noturēta aiz slēgtām durvīm, lietas iztiesāšanas atlikšana un soda uzlikšana par kārtības traucēšanu sēdes laikā;
 - 6) rikojums par apsūdzētā atvešanu; lietotie līdzekļi, lai novērstu viņa izvairīšanos no tiesas; sodu uzlikšana tiem lieciniekiem, kas nav iera-dušies, un šo sodu atcelšana;
 - 7) sprieduma pasludināšanas laiks un norādījums, ka sprieduma pār-sūdzēšanas kārtība lietas dalībniekiem paskaidrota;
 - 8) paziņojums par atteikšanos no pārsūdzēšanas tiesības;
 - 9) psu izlīgums un nosacījumi, uz kādiem tas noticis. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 142. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

172. (142¹.) Tiesas sēdes protokolu sastāda pašā sēdē mirtiesnesis vai, viņa uzdevumā, sekretars. Tiesas sēžu protokolus paraksta mirtiesnesis un, bez tam, apliecina sekretars, ja viņš tos sastādījis. Puses var norādīt uz sastādītā protokola nepareizībām. Par psu piezīmēm mirtiesnesis dod savu atzinumu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 142¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

173. (143.) Tiklab psu, kā arī liecinieku liecības un paziņojumi, kas ierakstīti protokolā, tāpat arī atsauksmes pret spriedumiem, vai izlīguma nosacījumi nolasāmi priekšā tām personām, no kuŗām tie nākuši, pārlabojami pēc viņu norādījumiem un parakstāmi šīm personām, ja tās prot rakstīt. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 143. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

174. (144.) Protokoli par novērtējumiem, apskatījumiem un citiem uz vietas izdarītiem izmeklējumiem nolasāmi priekšā pusēm, pieaicinātiem lieci-niekiem un lietpratējiem un parakstāmi tiklab viņiem, ja tie prot rakstīt, kā arī tiem, kas izdarījuši šos izmeklēšanas darbus. 1864. g. 20. nov. (41476) 144. p.

SEPTĪTĀ NODAĻA.

Pārsūdzības par mirtiesnešu spriedumiem un blakus sūdzības par viņu lēmumiem.

175. (145.) Par mirtiesneša spriedumiem abas puses var iesniegt pār-sūdzības par visiem lietas priekšmetiem, kas uz viņām attiecas. Bet lietā, ko

uzsākusi policijas vai cita administratīva iestāde vai persona, civilprasītājs var iesniegt pārsūdzību tikai dēļ atlīdzības. 1864. g. 20. nov. (41476) 145. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

176. (146.) Ja policija atzinusi par vajadzīgu iesniegt par spriedumu pārsūdzību, tad viņai par to jāceļ priekšā prokurora biedrim, kurš var vai nu iesniegt miertiesnesim pārsūdzību, vai atsacīties no pārsūdzēšanas tiesības, paziņodams par to miertiesnesim. 1886. g. 8. dec. (41476) I., 146. p.

177. (147.) Pārsūdzības iesniegšanai nolikts divu nedēļu laiks no sprieduma pasludināšanas vai izgatavošanas dienas. 1912. g. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 147. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

178. (148.) Pārsūdzības var iesniegt tiklab rakstiski, kā mutiski. Ja pretējā puse to lūdz, tad viņai izdodams noraksts no pārsūdzības. 1864. g. 20. nov. (41476) 148. p.

179. (149.a) Par pārsūdzības saņemšanu miertiesnesis izdod kvīti, bet pašu pārsūdzību ne vēlāk kā triju dienu laikā, skaitot no pārsūdzēšanas termiņa beigām, nosūta apgabaltiesai līdz ar pārsūdzēto spriedumu un pie lietas piederīgiem protokoliem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 149. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

180. (150.a) Par pārsūdzību pretējai pusei atļauts iesniegt paskaidrojumus apgabaltiesai. 1864. g. 20. nov. (41476) 150. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

181. (151.) Nolikta laikā iesniegta pārsūdzība aptur sprieduma izpildīšanu. Bet kad pārsūdzība iesniegta tikai par kaitējumu un zaudējumu atlīdzību, tad viņa sprieduma izpildīšanu soda ziņā neaptur. 1864. g. 20. nov. (41476) 151. p.

182. (152.) Atsevišķi no pārsūdzības pielaižamas tikai šādas blakus sūdzības:

- 1) par lietas izbeigšanu;
- 2) par atteikšanos atjaunot izbeigtu lietu;
- 3) par apsūdzētā apcietināšanu;
- 4) par pārsūdzības nepieņemšanu;
- 5) par vilcināšanu tiesāšanā;
- 6) par soda uzlikšanu par neierašanos tiesā;
- 7) par 170. pantā norādītiem miertiesneša lēmumiem;
- 8) par atteikšanos atjaunot pārsūdzēšanas termiņu;
- 9) par sprieduma nepareizu izpildīšanu. 1912. g. 15. jul. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 152. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

183. (153.) 182. panta 1., 2., 4., 6., 7. un 8. punktā minētās blakus sūdzības iesniedzamas septiņu dienu laikā, skaitot no pārsūdzēto lēmumu izpildīšanas vai pasludināšanas.

Sūdzības par nepareizu apcietināšanu, par vilcināšanu un par sprieduma nepareizu izpildīšanu var iesniegt pa visu lietas iztiesāšanas laiku. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 153. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

184. (154.) 182. pantā minētās sūdzības triju dienu laikā pēc viņa saņemšanas miertiesnesim, kurš taisījis lēmumu, jāiesniedz apgabaltiesai. Sūdzību par vilcināšanu, par atteikšanos pieņemt pārsūdzību, par atteikšanos atjaunot pārsūdzēšanas termiņu un par sprieduma nepareizu izpildīšanu var iesniegt tieši apgabaltiesai. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 154. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

ASTOTĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība apgabaltiesās kā otrā instancē.

185. (155.) Visām lietām, kuŗas piekrit apgabaltiesas kā otrās instances caurlūkošanai, vajaga būt pieejamām, pirms tiesas sēdēm, tiklab pusēm, kā arī apgabaltiesas locekļiem un prokuroram. 1864. g. 20. nov. (41476) 155. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

186. (156.) Lietu iztiesāšana apgabaltiesā notiek mutiski un atklāti tādā pašā kārtībā, kā pie miertiesnešiem, bet ievērojot sevišķus nosacījumus, kas noteikti sekojošos pantos. 1864. g. 20. nov. (41476) 156. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

Piezīme. Tiesas rīcības sēdē var izšķirt visus jautājumus, kuŗu izšķiršanu pielaiž tādās sēdēs šo likumu II. grāmatas noteikumi. 1921. g. 11. febr. (43) 2. p.

187. (157.) Diena, uz kuŗu nolikta lietas iztiesāšana, pusēm paziņojama ar pavestēm pēc uzturēšanās vietas, kas lietā norādīta, un puses var ierasties personīgi, vai sūtīt pilnvarniekus. Pusu neierašanās neaptur lietas caurlūkošanu, izņemot tikai tos gadījumus, kad pati apgabaltiesa atzīst, ka pusēm nepieciešami jābūt klāt, vai kad apcietinātais apsūdzētais lūdz, lai viņu izsauc uz tiesu, un tiesa atzīst, ka tāds lūgums būtu izpildams. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 157. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

188. (158.) Lietas iztiesāšana iesākas ar to, ka kāds no tiesas locekļiem referē lietu; pēc tam puses sniedz savus paskaidrojumus mutiski; bet kad viņu nav klāt, tad nolasama pārsūdzība par spriedumu un pretējās puses paskaidrojums, ja tāds iesniegts. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 158. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

189. (159.) Puses var iesniegt savus pierādījumus un atvest lieciniekus. Apgabaltiesai nav tiesības atteikties nopratināt: 1) tos miertiesneša nopratinātos lieciniekus, kuŗus atvedušas puses, un 2) lieciniekus, kuŗus miertiesnesis nepareizi atteicies nopratināt. Pārējo liecinieku nopratināšana atkarājas no apgabaltiesas, kuŗa pie tam ņem vērā, vai priekš lietas var būt kāda nozīme tiem apstākļiem, kuŗi noskaidrojami ar šo liecinieku izsacījumiem.

Par atteikšanos aicināt lieciniekus apgabaltiesa taisa lēmumu, norādot atteikšanās pamatus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 159. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

190. (159¹.) Apgabaltiesa var aicināt jaunus lieciniekus, tāpat arī tos lieciniekus, kuŗus bija nopratinājis miertiesnesis, vai kuŗus nopratināt miertiesnesis bija atteicies, kaut arī lietas dalībnieki par to nebūtu lūguši. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 159¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

191. (160.) Kad rodas vajadzība izdarīt no jauna apskatīšanu, izmeklēšanu vai novērtēšanu, vai arī nopratināt lieciniekus uz vietas, tad apgabaltiesa vai nu pati to izdara, vai uzdod to kādam no saviem locekļiem vai vietējam miertiesnesim, izņemot to miertiesnesi, par kuŗa spriedumu iesniegta pārsūdzība. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 160. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

192. (161.) Pēc liecinieku nopratināšanas priekšsēdētājs atļauj pusēm likt priekšā lieciniekiem uz lietu attiecošos jautājumus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 161. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

193. (162.) Jautājumus, kas vajadzīgi, lai novērstu pretrunības un noskaidrotu lietu, liek priekšā priekšsēdētājs un, ar viņa atļauju, tiesas locekļi, kā arī prokurors. 1864. g. 20. nov. (41476) 162. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

194. (163.) Pie miertiesneša nozvērinātie liecinieki no jauna nezvēr, bet tiesas priekšsēdētājs tiem atgādina viņu doto zvērestu. 1864. g. 20. nov. (41476) 163. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

195. (164.) Pēc liecinieku nopratināšanas atļauts dot paskaidrojumus tiklab pārsūdzības iesniedzējam, kā arī pretējai pusei. 1864. g. 20. nov. (41476) 164. p.

196. (165.) Lietās, kuŗas var izbeigt ar izlīgumu, tiesas priekšsēdētājs lūko samierināt apsūdzētāju ar apsūdzēto. Turp., 165. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

197. (166.) Pirms sprieduma taisīšanas prokurors izskaidro iesniegto pierādījumu nozīmi, norāda uz likumiem, kas zīmējas uz lietu, un dod atzinumu par viņu piemērošanu šim gadījumam; bet arī pēc tam pēdējais vārds vienmēr dodams apsūdzētam vai viņa pilnvarniekam. 1864. g. 20. nov. (41476) 166. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

198. (167.) Lietu noklausoties vai izspriežot, nevar būt klāt tas miertiesnesis, par kuŗa spriedumu iesniegta pārsūdzība. Ja no viņa vajadzīgi paskaidrojumi, tad tiesa viņu var pieaicināt, bet pēc paskaidrojumu došanas viņam tūlī jāatstāj sēde. 1864. g. 20. nov. (41476) 167. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

199. (168.) Ar apgabaltiesas spriedumu vai nu apstiprinams miertiesneša spriedums, vai arī taisams jauns spriedums pārsūdzības robežās, bet tiesa, neatkarīgi no pusu norādījumiem, atjauno pārkāpto piekritību un novērš nepareizu sodu likuma piemērošanu, kad apsūdzētam uzlikta atbildība par darbu, ko likums neaizliedz ar soda piedraudējumu, vai kad viņam uzlikts sods, kas nav noteikts likumā par tiesājamo darbu, vai arī kad pielaipta kļūda pie atsaukšanās uz likumu, noteicot noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētam nevar sodu paaugstināt, ja to neprasa apsūdzētājs. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 168. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I, p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

200. (169.) Ja tiesnešu balsis dalās, tad par sprieduma pamatu pieņemams no diviem vai vairākiem atzinumiem tas, kuŗš apvieno vairāk balsis; balsīm līdzīgi daloties, priekšroka dodama tam atzinumam, pie kuŗa pieturas tiesas priekšsēdētājs, bet ja balsis dalījušās tā, ka priekšsēdētāja balss nevar dot pārsvaru, tad — tam pēc balsu skaita vienlīdzīgam atzinumam, kuŗš mikstāks priekš tiesājamā. 1864. g. 20. nov. (41476) 169. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

201. (170.) Apgabaltiesas spriedumus pasludinot, viņus sastādot un viņu norakstus izdodot, kā arī tiesas sēdes protokolu sastādot, jāievēro kārtība, kas noteikta 149.—152., 154., 156. un 171.—174. pantā, tikai ar to starpību, ka visus rīkojumus šādās lietās dod tiesas priekšsēdētājs. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 170. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I, p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

202. (171.) Tiklab apgabaltiesas spriedumu, kā arī tiesas sēdes protokolu paraksta priekšsēdētājs un izspriešanā piedalījušies locekļi un apliecina sekretars. 1864. g. 20. nov. (41476) 171. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

203. (172.) Apgabaltiesas spriedumi uzskatami par galīgiem un apelācijas kārtībā nav pārsūdzami. 1864. g. 20. nov. (41476) 172. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

DEVĪTĀ NODAĻA.

Apgabaltiesu, kā otrās instances, galīgo spriedumu atcelšana.

204. (173.) Par apgabaltiesu galīgiem spriedumiem pielaižamas pusu sūdzības un prokurora protesti kasācijas kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 173. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

205. (174.) Sūdzības un protestus par apgabaltiesu galīgiem spriedumiem var iesniegt:

- 1) kad likuma tiešais jēgums redzami pārkāpts un viņš nepareizi iztulkots, noteicot noziedzīgo nodarījumu un soda šķiru;
- 2) kad pārkāpti tik svarīgi tiesāšanas kārtības noteikumi, ka to neievērošanas dēļ nav iespējams piešķirt tiesas lēmumam tiesas sprieduma spēku;
- 3) kad pārkāptas pārziņas vai varas robežas, kuŗas likumā piešķirtas apgabaltiesai. 1864. g. 20. nov. (41476) 174. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

206. (175.a) Sūdzības un protesti par apgabaltiesu galīgiem spriedumiem iesniedzami tajā pašā termiņā un ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi noteikti apelācijas sūdzību iesniegšanai (177.—181. p.), kā arī 208. panta nosacījumu, ar šādiem izņēmumiem:

- 1) sūdzības un protesti par apgabaltiesas spriedumiem nododami šai tiesai;
- 2) tiesājamo, kas iesniedzis kasācijas sūdzību par apgabaltiesas galīgo spriedumu, ar kuŗu nolemts viņu turēt apcietinājumā, var atstāt brīvībā tikai pēc galvojuma vai ķīlas iesniegšanas (96. un 100. p.);
- 3) kasācijas sūdzības iesniegšana par apgabaltiesas galīgo spriedumu neaptur spriedumu izpildīšanu attiecībā uz naudas piedziņām, kas uzliktas kā sods par noziedzīgo nodarījumu vai kā atlīdzība par kaitējumiem un zaudējumiem, bet piedzītā suma līdz kasācijas sūdzības galīgai izspriešanai paturama tiesu iestādes depozītā. 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 52. p.; 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 175. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C, V.; 1923. g. 26. jul. (97) II.

207. (176.) Sūdzības un protesti par apgabaltiesu galīgiem spriedumiem iesniedzami Senata kriminaldepartamentam. 1864. g. 20. nov. (41476) 176. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

208. (1337.) Apgabaltiesām kasācijas sūdzības un protesti jāiesniedz Senatam septiņu dienu laikā. 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 52. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C, V.; 1923. g. 26. jul. (97) II.

209. (177.) Pie sūdzības vai protesta jāpieliek klāt tiklab pretējās puses paskaidrojums, ja tāds iesniegts, kā arī lietā sastādītie protokoli. Pārsūdzot Senata kriminaldepartamentam apgabaltiesu galīgos spriedumus, jāiemaksā divdesmit latu drošības naudas, bez kuŗas sūdzību nepieņem. Sūdzības drošības nauda, ja Senats sūdzību atstājis bez ievēribas, nāk valstij par labu, bet ja sūdzība atzīta par pamatotu, atdodama atpakaļ tās iemaksātājam. No drošības naudas iemaksāšanas atsvabinātas visas valsts un pašvaldības iestādes, apcietinājumā turamie tiesājamie, kā arī par maksātnespējīgiem izsludināti parādnieki vai tie, kuŗiem miertiesnesis vai apgabaltiesa piešķirušī mazzurības tiesības. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 177. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.; 1924. g. 23. dec. (205) I., 2. p.

210. (178.) Senats, atceldams apgabaltiesas spriedumu, nodod lietu lūkot cauri vai nu tai pašai tiesai citā sastāvā, vai arī citai apgabaltiesai. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 178. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

211. (179.) Apgabaltiesa, kuŗas caurlūkošanai lieta nodota, stājas pie viņas izspriešanas ne citādi, kā pēc abu pusu aicināšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 179. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

212. (180.) Kad atklāti jauni apstākļi, kuŗi ceļ gaismā notiesātā nevainību vai to pierādījumu viltojumu, uz kuŗiem dibināts likumīgā spēkā nākušais miertiesneša vai apgabaltiesas spriedums, tad lietu var atjaunot, bet ne citādi, kā ar Senata kriminaldepartamenta atļauju. 1885. g. 19. nov. (3294) 1., 180. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.

213. (180¹.) Lūgumi un paziņojumi par tādu lietu atjaunošanu, kuŗās ir spēkā nākuši miertiesnešu vai apgabaltiesu spriedumi, iesniedzami tai tiesu iestādei, kas spriedumu taīšījusi, un pārbaudami uz viņas rīkojumu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

214. (180².) Rīkojumus par iepriekšējā (213.) pantā minēto lūgumu un paziņojumu atstāšanu bez ievēribas vai par lietas atjaunošanas lūgumu iesniegšanu Senatam dod apgabaltiesas. Miertiesnesim, iesniedzot apgabaltiesai lūgumu par lietas atjaunošanu, jādod savs atzinums pēc šā lūguma būtības. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180². p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.

215. (180³.) Par apgabaltiesas lēmumu, atstāt lūgumu dēļ lietas atjaunošanas bez ievēribas, var iesniegt blakus sūdzības Senatam septiņu dienu laikā, skaitot no lēmuma pasludināšanas dienas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180³. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5., 7. p.

DESMITĀ NODAĻA.

Tiesas pavēles.

216. (180⁴.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kas pēc likuma sodami ar naudas sodu, ne augstāku par piecdesmit latiem, vai ar arestu līdz piecpadsmit dienām, miertiesnesis, ieskatīdams no viņam ienākušiem policijas, valsts iestāžu un amatpersonu paziņojumiem, ka pret noziedzīgo nodarījumu izdarījušo personu iesniegtās apsūdzības pierādījumi ir pietiekoši un neapšaubami, var, lietu neiztiesājot vispārējā kārtībā, piespriest apsūdzētam sodu ar tiesas pavēli. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180⁴. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 119) lik., XV., G, 2. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

217. (180⁵.) Tiesas pavēles nevar dot tādās lietās, kuŗas var izbeigt ar izlīgumu, kā arī tādos gadījumos, kad pret apsūdzēto iesniegta prasība dēļ atlīdzības par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgo nodarījumu, vai kad spējami soļi, lai pretlikumīgi izdarīto izlabotu vai iznīcinātu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180⁵. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

218. (180⁶.) Lietas, kuŗās miertiesnesis atrod par iespējamu dot tiesas pavēli, noliekamas caurskatīšanai ne agrāk par divdesmit četrām stundām pēc viņu iesniegšanas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 180⁶. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

219. (1807.) Tiesas pavēles dodamas atklātā tiesas sēdē pēc lietas referējuma; par šo lietu pirms sēdes sākuma jāpaziņo līdz ar citām lietām, kas noliktas tiesas caurskatīšanai. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 1807. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

220. (1808.) Apsūdzētam un apsūdzētājam, kuŗi bez tiesneša aicinājuma ieradušies lietas iztiesāšanas laikā, atļauts dot paskaidrojumus uz vispārēja pamata. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 1808. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

221. (1809.) Sastādot tiesas pavēli, jāievēro 152. panta 1., 2., 3. un 4. punkta prasījumi un, bez tam, pavēlē jānorāda uzliktais sods un notiesātā tiesība, septiņu dienu laikā pēc tiesas pavēles noraksta saņemšanas, lūgt, lai lietu skata cauri vispārējā kārtībā, aizrādot, ka pretējā gadījumā pavēle nāk likumīgā spēkā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 1809. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

222. (18010.) Tiesas dotā pavēle norakstā nekavējoties nosūtama amatpersonām un valsts iestādēm, kas lietu ierosinājušas, kā arī notiesātam. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 18010. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

223. (18011.) Valsts iestādēm un amatpersonām, kas lietu ierosinājušas, kā arī notiesātam, ir tiesība, septiņu dienu laikā pēc pavēles noraksta saņemšanas, lūgt, lai lietu skata cauri vispārējā kārtībā. Apsūdzētais, kas lūdzis, lai lietu izspriestu ar tiesas pavēli, zaudē tiesību lūgt lietu skatīt cauri vispārējā kārtībā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 18011. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

224. (18012.) Ja noteiktā laikā nav pieteikts lūgums dēļ lietas caurskatīšanas vispārējā kārtībā, tad tiesas pavēlei ir likumīgā spēkā nākuša tiesas sprieduma nozīme. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 18012. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

225. (18013.) Lietu skatot cauri vispārējā kārtībā uz viņas ierosinātāju valsts iestāžu un amatpersonu vai uz apsūdzētā lūgumu, tiesnesis, nesaistoties ar tiesas pavēli, taisa spriedumu, pēc kuŗa pasludināšanas pavēle zaudē spēku. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 18013. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

226. (18014.) Ja apsūdzētais bez ievēribu pelnošiem iemesliem neierodas vai neatsūta sev aizstāvi uz lietas iztiesāšanu, kuŗa notiek vienīgi uz apsūdzētā lūgumu, tad miertiesneša taisītais spriedums nav uzskatams par aizmugurisku. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 18014. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

VIENPADSMITĀ NODAĻA.

Spriedumu izpildīšana.

227. (181.) Miertiesnešu un apgabaltiesu, kā otrās instances, spriedumi nāk likumīgā spēkā:

- 1) kad abas puses paziņo, ka atsakās no tiesības spriedumu pārsūdzēt;
- 2) kad par miertiesneša spriedumu noliktā laikā nav iesniegta apelācijas sūdzība (175. p.);

- 3) kad par apgabaltiesas spriedumu noliktā laikā nav iesniegta kasācijas sūdzība (204. p.), vai arī iesniegtā sūdzība atstāta bez ievēribas, un
 4) kad par aizmugurisku spriedumu noliktā laikā nav iesniegta ne atsauksme par lietas jaunu caurskatīšanu, ne apelācijas sūdzība.
 1886. g. 8. dec. (4067) I., 181. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.; 1921. g. 11. febr. (43) I. p.

228. (182.) Spriedums, kas nācis likumīgā spēkā, nekavējoties izpildams, izņemot 976. pantā norādītos gadījumus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 182. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

229. (183.) Miertiesneša spriedumus izpilda viņš pats, bet apgabaltiesas spriedumi vai nu nosūtāmi izpildīšanai tam miertiesnesim, kuŗa iecirknī lieta sākusies, vai arī izpildāmi uz tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, skatoties pēc tam, kur atrodas notiesātais. 1864. g. 20. nov. (41476) 183. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

230. (184.) Ja sprieduma izpildīšanai būtu vajadzīga tāda notiesātā personīga klātbūtne, kuŗš dzīvo tajā pašā miertiesneša iecirknī, tad viņu izsauc, bet ja viņš neierodas bez ievēribu pelnošiem iemesliem, viņu atved policija. 1864. g. 20. nov. (41476) 184. p.

231. (185.) Par sprieduma izpildīšanu pie personas, kas dzīvo citā miertiesneša iecirknī, paziņojams vietējam miertiesnesim. Turp., 185. p.

232. (187.) Ja vainīgam nav nekādu līdzekļu no viņa piespriesto naudas sumu samaksai, tad tiklab soda naudas, kā atlīdzības samaksu par kaitējumiem un zaudējumiem var sadalīt uz noteiktiem termiņiem, skatoties pēc piedzenamās sumas lieluma un maksāšanas līdzekļiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 187. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

Piezīme. Soda naudu samaksai, kas nosacītas par mežu noteikumu pārkāpšanu privatos mežos, ir nolikts divu mēnešu laiks no tās dienas, kad spriedums nācis likumīgā spēkā. 1888. g. 21. mart. (5078) I., 4. p.

233. (188.) Tam, kas samaksājis soda naudu vai atlīdzību par kaitējumiem un zaudējumiem, izdodama par to kvīte, un šim nolūkam samaksātā nauda ierakstama sevišķā grāmatā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 188. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

234. (189.) Soda naudu vai atlīdzību, kas nav samaksāta noteiktā termiņā, piedzen uz miertiesneša izdotu izpildu rakstu pamata vietējie policijas ierēdņi vai tiesas izpildītāji, kuŗi pastāv pie apgabaltiesas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 189. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 5. p.

235. (190.) Uz arestu notiesātie turāmi miertiesnešu iecirkņos priekš tam ierīkotās telpās. 1864. g. 20. nov. (41476) 190. p.

Piezīme. Līdz šādu telpu ierīkošanai, attiecībā uz personām, kuŗas sodāmas ar arestu, piemērojami 1885. g. Soda likumu 57. panta nosacījumi. Turp., 190. p. piez.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

236. (191.) Uz ieslodzījumu cietumā notiesātos nosūta uz ieslodzījuma vietām vietējā policija. Par cietumā ieslogamiem miertiesnesis paziņo tām sabiedrībām, pie kuŗām notiesātie pieder. 1864. g. 20. nov. (41476) 191. p.

237. (191.) Laiks, kuŗu uz ieslodzījumu notiesātās personas pavadījušas apcietinājumā, spriedumam likumīgā spēkā nākot, ieskaitāms ieslodzījuma laikā. Ja tiesājāmais spriedumu nav pārsūdzējis vai pārsūdzot būtu panācis soda pamazinājumu vai sprieduma atcelšanu kasācijas kārtībā, tad viņam ieskaitāms ar spriedumu noteiktā ieslodzījuma laikā arī tas laiks, kuŗu viņš

pavadījis apcietinājumā pēc sprieduma pasludināšanas. Personām, kuŗas nav atradušās iepriekšējā arestā, ieslodzījuma laiks skaitams no tās dienas, kad viņas apcietinātas sprieduma izpildīšanai, bet tiem, kas izbēguši no apcietinājuma pirms tiesas noteiktā soda izciešanas, ieslodzījuma laiks skaitams no tās dienas, kad tie sprieduma izpildīšanai no jauna apcietināti.

Laiks, kuŗu uz termiņa ieslodzījumu notiesātie arestanti pavadījuši ceļā, nosūtot viņus pēc piederības un pārvietojot viņus kautkādu iemeslu dēļ no vienas ieslodzījuma vietas uz otru, ieskaitams viņiem ar tiesas spriedumiem noteiktā ieslodzījuma laikā. 1910. g. 17. febr. (33072) IV., 1911. p.

DIVPADSMITĀ NODAĻA.

Tiesu izdevumi.

238. (192.) Lieciniekiem un lietpratējiem, kuŗi aicināti ar pavēsti un vēlas dabūt atlīdzību par ceļa izdevumiem, jāpaziņo par to, iekam nobeigta uz šo dienu noliktā tiesas sēde. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 192. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

239. (193.) Atlīdzību lieciniekiem, lietpratējiem un tulkiem noteic tiesa pēc sava taisnīgā ieskata samērā ar patiesiem braukšanas izdevumiem, nokavēto laiku, lietpratēju patērētām pūlēm un vietējiem apstākļiem. Tuvākus noteikumus instrukcijas veidā izdod Tiesu palata. 1920. g. 26. janv. (164) I. p. c pk.; 1923. g. 26. jul. (97) III., 2. p.; 1926. g. 10. jun. (84) C.

240. (194.) Tiesu izdevumi uzliedkami:

- 1) apsūdzētājam, ja apsūdzība atzīta par ļaunprātīgu, kā arī 144. pantā norādītos gadījumos, vai
- 2) apsūdzētā, ja viņš atzīts par vainīgu. 1922. g. 12. janv. (14) II., 194. p.

241. (195.) Lietā, kuŗā noziedzīgo nodarījumu izdarījušas vairākas personas, tiesu izdevumi sadalāmi starp līdzdalībniekiem vienlīdzīgi, ar solidāru atbildību. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 195. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

242. (196.) Ja sēdi atliek vienas puses neierašanās dēļ, tad šās sēdes tiesu izdevumu samaksa uzliedkama tai personai, kuŗas vainas dēļ lietas caurskatīšana atlikta. 1864. g. 20. nov. (41476) 196. p.

243. (197.) Kad vainīgie nav zināmi, vai arī tie, kam nospriests tiesu izdevumus samaksāt, nespēj maksāt, tad šie izdevumi ņemami uz valsts rēķinu. Turp., 197. p.

244. (198.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi piekrīt mirtiesu iztiesāšanai, visi lūgumraksti, paskaidrojumi, atsauksmes un sūdzības un pati tiesāšana šajās tiesās ir atsvabināti no zīmognodokļa un visiem citiem nodokļiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 198. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

245. (199.) Par norakstiem no mirtiesnešu un apgabaltiesu, kā otras instances, protokolliem un spriedumiem ņemams valsts labā kanclejas nodoklis piecdesmit santimi no loksnes, skaitot divdesmit piecas rindiņas par lappusi. Mazturīgiem notiesātiem šādi noraksti izsniedzami bez maksas. Samaksa izdarama tikai ar tiesu markām. 1921. g. 16. mart. (72) III., 199. p.; 1924. g. 23. dec. (204).

OTRĀ GRĀMATA.

Tiesāšanas kārtība vispārējās tiesu iestādēs.

PIRMĀ SADAĻA.

Piekritība.

PIRMĀ NODAĻA.

Piekritība pēc noziedzīgo nodarījumu šķiras.

246. (200.) Apgabaltiesām, vispārējā tiesāšanas kārtībā, piekrit visas kriminallietas, kuŗas nav padotas miertiesnešu kompetencei. 1911. g. 20. mart. (34935) lik., VIII., 200. p.

247. (203.) Lietu, kas ienākusi apgabaltiesas caurlūkošanai, nevar nodot miertiesneša iztiesāšanai, kaut arī lietu iztiesājot izrādītos, ka tā piekrit miertiesneša pārziņai. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

248. (204.) Lietas par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi paredzēti Sodū likumu 37. nodaļā, iztiesājamas apgabaltiesā, Tiesu palatā vai Senata kriminaldepartamentā šo likumu III. grāmatas I. sadaļā norādītā kārtībā. 1906. g. 22. apr. (27762) I., 204. p.; 1919. g. 7. nov. (147) 2. p.; 1922. g. 12. okt. (209).

249. (205.) Ja kādu apsūdz par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, no kuŗiem vieni piekrit zemākai, bet otri augstākai tiesai caurskatīšanai, tad lietu iztiesā tā tiesa, kuŗai piekrit vissvarīgākais no šiem noziedzīgiem nodarījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 205. p.

250. (206.) Lieta par noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikti dažādi sodi, piekrit tās tiesas izspriešanai, kuŗai ir tiesība piespriest visbargāko no šiem sodiem. Turp., 206. p.

251. (207.) Visi noziedzīga nodarījuma līdzdalībnieki, tāpat arī personas, kas saucamas pie atbildības kopīgi, tiesājami vienā tiesā, un proti tajā, kuŗai piekrit tiesāt tos, kas tieši izdarījuši noziedzīgo nodarījumu vai piedalījušies viņa izpildīšanā. Bet ja dažas no šajā pantā minētām personām tiesājamas augstākā un citas zemākā tiesā, tad lieta par visiem apsūdzētiem piekrit augstākās tiesas iztiesāšanai. 1926. g. 10. janv. (84) A, I.

252. (207¹.) Lietas par desmit līdz septiņpadsmit gadus veciem nepilngadīgiem, kuŗi apsūdzēti par noziedzīgiem nodarījumiem kā pilngadīgo līdzdalībnieki, atdalamas sevišķai iztiesāšanai un skatamas cauri atsevišķi no pilngadīgo līdzdalībnieku lietām, ja tas, pēc lietas apstākļiem, ir iespējams. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 207¹. p.

OTRĀ NODAĻA.

Piekritība pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas vietas.

253. (208.) Ikviens noziedzīgs nodarījums, izņemot likumos tieši norādītos gadījumus, izmeklējams tajā vietā, kuŗ tas izdarīts, un iztiesājams tajā tiesā, kuŗas pārziņas robežās šī vieta atrodas. 1864. g. 20. nov. (41476) 208. p.

254. (209.) Vazaņķi tiesājami tur, kur tie saķerti, bet tie, kuŗi uzdevuši neīstus vārdus un nošūti uz tām vietām, no kuŗām, pēc viņu izsacījumiem, tie bēguši vai kur tie piederīgi, ja viņu izsacījumi izrādījušies sameloti, nav sūtami atpakaļ uz pirmējās apcietināšanas vietu, bet nododami izmeklēšanai un tiesai tajā vietā, kurp tie nosūtīti. 1864. g. 20. nov. (41476) 209. p.

255. (210.) Ja noziedzīgs nodarījums, kas sācies vienas tiesas apgabalā, ir turpinājies otras apgabalā, tad lieta iztiesājama tur, kur notikuši pēdējie noziedzīgie darbi. Turp., 210. p.

256. (211.) Tādu noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā, kuŗi izdarīti dažādos tiesu apgabalos, lieta iztiesājama tajā tiesā, kuŗas pārziņas robežās izdarīts vissvarīgākais noziedzīgais nodarījums, bet ja tie vienlīdz svarīgi, tad tajā tiesā, kuŗa tuvāk apsūdzētā apcietināšanas vietai. Turp., 211. p.

257. (212.) Iepriekšējā (256.) pantā norādītā gadījumā iepriekšējo izmeklēšanu par ikkatru noziedzīgu nodarījumu izdara tas izmeklēšanas tiesnesis, kuŗa iecirknī noziedzīgais nodarījums izdarīts; iepriekšējais izmeklējums stādams priekšā attiecīgai tiesai caur vietējo prokuroru. Turp., 212. p.

258. (213.) Ja viens un tas pats tiesājamais piedalījies pie dažādu personu izdarītiem un dažādām tiesām piekritīgiem noziedzīgiem nodarījumiem, tad pēc tam, kad katra tiesa atsevišķi skatījusi cauri viņai piekritīgo lietu, tiesājamam noteic sodu pēc nosacījumiem par noziedzīgu nodarījumu kopību tā tiesa, kuŗa skatījusi cauri viņa vissvarīgāko noziedzīgo nodarījumu. Turp. 213. p.

259. (214.) Par ārzemēs izdarītu noziedzīgu nodarījumu apsūdzētais tiesājams Latvijā tajā tiesā, kuŗas pārziņas robežās viņš apcietināts vai dzīvojis pēdējā laikā. Turp., 214. p.

260. (215.) Ja Latvijas pilsoni vai ārzemnieku, kas tiesājams Latvijā par ārzemēs izdarītu noziedzīgu nodarījumu, apsūdz bez tam vēl par citu, Latvijas robežās izdarītu noziedzīgu nodarījumu, tad lieta ir iztiesājama noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietā Latvijā un tajā tiesā, kuŗai piekrit iztiesāt lietu par vissvarīgāko noziedzīgo nodarījumu pēc savas šķiras. Turp., 215. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Piekritība pēc apsūdzēto piederības pie sevišķiem resoriem.

261. (219.) Par noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗus izdarījuši kaŗavīri, atrazdamies aktivā kaŗa dienestā (Lik. kr. 1923. g. 94—6. p. 1. pk.), viņi tiesājami kaŗa tiesā, izņemot zemāk norādītos gadījumus. 1864. g. 20. nov. (41476) 219. p.; 1923. g. 20. jul. (94) 6. p. 1. pk.; 1925. g. 29. okt. (192).

262. (220.) Pēc atlaišanas no dienesta kaŗavīri nododami kaŗa tiesai tikai par tiem dienesta laikā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi bijuši saistīti ar kaŗa dienesta pienākumu pārkāpšanu; par visiem citiem noziedzīgiem nodarījumiem viņi nododami civilresora kriminaltiesai. 1864. g. 20. nov. (41476) 220. p.

263. (221.) Lidz turpmākam rīkojumam no kaŗa dienesta atvaļinātie kaŗavīri, rezervisti un zemessargi, kā arī no kaŗaklausības komisijas aktivā dienestā ieskaitītie tiesājami civilresora kriminaltiesā par visiem noziedzīgiem nodarījumiem, izņemot tos, kas paredzēti kaŗaklausības likuma 27. pantā un Sodu likumu 191. pantā. Turp., 221. p.; 1921. g. 4. nov. (220) 191. p.; 1923. g. 20. jul. (94) 27. p.

264. (222.) Kaŗavīri, kuŗi ieŗem amatus civil- vai sabiedriskā dienestā, vai atrodas privatdienestā, tiesājami civilresora kriminaltiesā par visiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi nav kaŗa dienesta pienākumu tieši pārkāpumi. 1864. g. 20. nov. (41476) 221., 222. p.

265. (226.) Civiliedzīvotāji nododami kaŗa tiesai kaŗa stāvokli izsludinātos apgabalos, cieši pamatojoties uz noteikumiem par kaŗa stāvokli. (Lik. kr. 1919. g. 49) (a).

Nosacījumi par atsevišķu, vispārējos sodu likumos paredzētu noziedzīgu nodarījumu iztiesāšanu kaŗa tiesā pēc kaŗa laika likumiem atrodas likumā par kārtību un drošību 106. panta 1. punktā (Lik. kr. 1921. g. 205) un likumā par dažu noziedzīgu nodarījumu pastiprinātu apkaŗošanu. (Lik. kr. 1923. g. 89) (b).

(a) 1864. g. 20. nov. (41476) 226. p.; 1867. g. 15. maij. (44575) lik., 247. p.; 1919. g. 11. febr. (49) 14., 16. p. — (b) 1921. g. 16. sept. (205) 106. p. 1. pk.; 1923. g. 19. jul. (89).

266. (227.) Kaŗa gūstekņi par noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗus tie izdarījuši pēc viņu nodošanas civilresora priekšniecības pārzīņā, tiesājami civilresora kriminaltiesā. 1864. g. 20. nov. (41476) 227. p.; 1867. g. 15. maij. (44575) 248. p.

267. (228.) Ārzemnieki par noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗus tie izdarījuši Latvijā, padoti vispārējiem nosacījumiem par lietu piekritību, ja līgumā ar to ārvalsti, kuŗas pavalstniecībā apsūdzētie atrodas, nav taisīti izņēmumi no šiem nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 228. p.

268. (229.) Lietas par to personu noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗas pieder pie ārvalstu vēstniecībām un sūtniecībām, ierosinamas tikai pienācīgi saziņoties diplomatiskā ceļā ar apsūdzamo personu tiešo priekšniecību. Turp., 229. p.

269. (230.) Lietas par to personu noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗas kalpo pie vēstniekiem, sūtniem un citiem diplomatiskiem aŗentiem, padotas kriminaltiesai uz vispārēja pamata, ja līgumos ar ārvalstīm nav taisīti izņēmumi attiecībā uz šīm personām; bet pie izmeklēšanas un tiesas minētās personas aicinamas caur ārlietu ministriju. Turp., 230. p.; 1868. g. 19. febr. (45503).

CETURTĀ NODAĻA.

Piekritības strīdu izšķiršanas kārtība.

Pirmais nodalījums.

Piekritības strīdi starp tiesu iestādēm.

270. (231.) Ikkatra tiesu iestāde izsprieŗ pati, vai lieta piekrit viņas pārzīņai, un nekādā ziņā nedrīkst griezties pie augstākās tiesas, lai tā izšķirtu viņas šaubas par lietas piekritību. 1864. g. 20. nov. (41476) 231. p.

271. (232.) Piekritības strīdus starp apgabaltiesām izšķīŗ Tiesu palata. Turp., 232. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

272. (234.) Lietas par pienācīgas piekritības noteikšanu uzsākas vai nu uz to apgabaltiesu iesniegumu, starp kuŗām šajā ziņā cēlies strīds, vai uz prokuroru priekšlikumiem, vai uz lietas dalībnieku sūdzībām, vai arī pēc Tiesu palatas paŗas ieskata. 1864. g. 20. nov. (41476) 234. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

273. (235.) Piekritības strīdus izšķīŗ Tiesu palatas kopsapulce pēc prokurora atzinuma noklausīšanās. 1864. g. 20. nov. (41476) 235. p.

274. (236.) Piekritības strīds neaptur uzsāktas lietas gaitu, bet pie nodošanas tiesai un sprieduma taisīšanas nevar stāties, iekam nav galīgi izšķirts jautājums par lietas piekritību. 1864. g. 20. nov. (41476) 236. p.

275. (237.) Piekritības strīdus starp civilresora tiesām un kara tiesām izšķir Senata apvienotā sapulce. Turp., 237. p.; 1921. g. 1. febr. (39) 10. p.; 1923. g. 26. jul. (97) I, A, 4. p.

276. (238.) Šādas lietas izšķir Senats pēc pienācīgas sazināšanās ar kara ministri. 1864. g. 20. nov. (41476) 238. p.; 1921. g. 1. febr. (39) 10. p.

Otrais nodalījums.

Piekritības strīdi starp tiesu un pārvaldības iestādēm.

277. (239.) Ikuņas šaubas par to, vai lieta, kas cēlusies tiesā, piekrit pārvaldības vai tiesu iestāžu caurlūkošanai, izšķir tiesa, no kuņas atkarājas lietu pieņemt vai arī atzīt to par tiesu iestādēm nepiekritīgu. 1864. g. 20. nov. (41476) 239. p.

278. (240.) Nevienai pārvaldības iestādei vai amatpersonai nav tiesības ņemt savā caurlūkošanā lietu, kuņu jau pieņēmusi iztiesāšanai tiesu iestāde, iekam šī lieta nav izbeigta augstākā tiesu instancē. Turp., 240. p.

279. (241.) Ja pārvaldības iestāde vai persona atzīst tiesas pieņemtu lietu par savai pārziņai piekritīgu, tad tā par to paziņo šai tiesai caur tās prokuroru, norādot, aiz kādiem iemesliem tā atzīst lietu par savai pārziņai piekritīgu. 1922. g. 10. aug. (165) II., 241. p.

280. (242.) Iepriekšējā (279.) pantā minētā gadījumā piekritības strīdu izšķir Senata apvienotā sapulce, pie kam lietas tālākā gaita tajā tiesā, kuņā strīds cēlies, apturama līdz viņa izšķiršanai. Turp., 242. p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Lietu pārņemšana no vienas apgabaltiesas otrā.

281. (246.) Kriminallietu pārņemšana no vienas apgabaltiesas otrā atļaujama vai nu uz tās tiesas iesniegumu, kuņas pārziņā lieta atrodas, vai uz tā prokurora ziņojumu, kuņš pastāv pie šās tiesas, vai arī pēc augstākās tiesas ieskata. 1864. g. 20. nov. (41476) 246. p.

282. (247.) Tiesu palata atļauj pārņest lietu no vienas apgabaltiesas otrā:

- 1) kad kādas apgabaltiesas apgabalā izdarīta noziedzīga nodarījuma lietā lielākā daļa apsūdzēto un liecinieku dzīvo otras tiesas apgabalā;
- 2) kad noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas tāluma dēļ no tās tiesas, kuņai lieta piekrit, izrādās ērtāki lietu iztiesāt citā, minētai vietai tuvākā tiesā. Turp., 247. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

283. (248.) Uz tieslietu ministra priekšlikumu vai uz Senatam padoto tiesu iestāžu ziņojumiem, kā arī pēc pašas ieskata Senata apvienotai sapulcei ir tiesība lietas pārņest no vienas apgabaltiesas otrā visos tajos gadījumos, kad lietas pārņemšana izrādās par vajadzīgu, lai aizsargātu tiesas sprieduma bezpartejību vai sabiedrisko kārtību un mieru. 1885. g. 7. maij. (2919); 1923. g. 26. jul. (97) I, A, 4. p.

OTRĀ SADAĻA.

Iepriekšējā izmeklēšana.

PIRMĀ NODAĻA.

Iepriekšējā izmeklēšanā piedalošās personas.

284. (249.) Iepriekšējo izmeklēšanu par noziedzīgiem nodarījumiem apgabaltiesām piekritīgās lietās izdara izmeklēšanas tiesneši ar policijas palīdzību prokuroru un viņu biedru pārraudzībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 249. p.; 1917. g. 13. apr. (Kriev. lik. kr. 1703).

Pirmais nodaļums.

Policijas dalība pie iepriekšējās izmeklēšanas.

285. (250.) Par ikvienu notikumu, kuŗam ir noziedzīga nodarījuma pazīmes, policija nekavējoties, un katrā ziņā ne vēlāk kā divdesmit četrus stundu laikā pēc ziņu dabūšanas par to, paziņo izmeklēšanas tiesnesim un prokuroram vai viņa biedrim. 1864. g. 20. nov. (41476) 250. p.

Piezīme. Par katru noziedzīgu nodarījumu, kuŗu izdarījusi persona, kas stāv valsts, autonoma valsts uzņēmuma vai pašvaldības dienestā vai mācās kādā izglītības iestādē, policija nekavējoties paziņo šās personas priekšniecībai. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

286. (251.) Ziņas par noziedzīgiem nodarījumiem miertiesnešu izspriešanai piekritīgās lietās policija nodod viņiem pēc piederības. 1864. g. 20. nov. (41476) 251. p.

287. (252.) Kad nav klāt ne izmeklēšanas tiesneša, ne prokurora vai viņa biedra, tad policija, paziņodama viņiem par notikumu, kuŗam ir noziedzīga nodarījuma pazīmes, līdz ar to izdara par šo notikumu pienācīgu izziņu. Turp., 252. p.

288. (253.) Kad noziedzīga nodarījuma pazīmes šaubīgas, vai kad par notikumu, kuŗam ir šādas pazīmes, policija dabū ziņas pēc baumām (laužu valodām) vai vispār no nepilnīgi ticama avota, tad viņai, iekam par to paziņo pēc piederības, katrā ziņā caur izziņu jāpārlicinās, vai šis notikums tiešām ir bijis un vai tam patiesi ir noziedzīga nodarījuma pazīmes (a). Izdarīto izziņu, kuŗa nav nododama izmeklēšanas tiesnesim vai miertiesnesim pēc piederības (286. un 290. p.), policija stāda priekšā prokuroram vai viņa biedrim, kuŗš vai nu to izbeidz, vai dod rīkojumu to papildināt; bet ja prokurors vai viņa biedrs, priekšā stādīto izziņu skatot cauri, ieskatītu notikumā noziedzīga nodarījuma pazīmes, tad viņš nodod šādu izziņu izmeklēšanas tiesnesim, vai uzdod policijai ierosināt vainīgā vajāšanu pie miertiesneša (b).

(a) Turp., 253. p.—(b) 1884. g. 1. maij. (2188).

289. (254.) Izdarīdama izziņu, policija savāc visas viņai vajadzīgās ziņas caur meklējumiem, mutiskiem iztaujājumiem un slepenu uzraudzību, neizdarot ne kratišanu, ne lietu izņemšanu mājās. 1864. g. 20. nov. (41476) 254. p.

290. (255.) Izdarīto izziņu policija nodod izmeklēšanas tiesnesim, kuŗam viņa vēlāk piesūta arī visas tajā pašā lietā savāktās papildu ziņas. Nododot izziņu izmeklēšanas tiesnesim, policija par to ziņo prokuroram vai viņa biedrim. Turp., 255. p.

291. (256.) Līdz kamēr izmeklēšanas tiesnesis ierodas, policija spēŗ vajadzīgos soļus, lai novērstu noziedzīgā nodarījuma pēdu iznīcināšanu un atņemtu aizdomās stāvošai personai iespēju izvairīties no izmeklēšanas. Turp., 256. p.

292. (257.) Policija spēj solus, lai atņemtu aizdomās stāvošai personai iespēju izvairīties no izmeklēšanas, sekošos gadījumos:

- 1) kad aizdomās stāvošais pieķerts pie noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vai tūlī pēc tam;
- 2) kad no noziedzīgā nodarījuma cietušie vai aculiecinieki norāda tieši personu, uz kuru krīt aizdomas;
- 3) kad pie aizdomās stāvošā vai viņa mājoklī ir atrastas skaidri redzamas noziedzīgā nodarījuma pēdas;
- 4) kad lietas, kuŗas noder par noziedzīgā nodarījuma pierādījumu, pieder aizdomās stāvošam vai atrastas pie viņa;
- 5) kad viņš mēģinājis bēgt, vai saķerts bēgot vai pēc bēgšanas, un
- 6) kad aizdomās stāvošam nav pastāvīgas dzīves vietas. 1864. g. 20. nov. (41476) 257. p.

Piezīme. Attiecībā uz Saeimas locekļiem jāievēro Latvijas Republikas Satversmes 29. panta nosacījumi. 1922. g. 15. febr. (113) 29. p.

293. (258.) Tajos gadījumos, kad policija uziet noziedzīgu nodarījumu, kuŗš tiek izdarīts vai tikko ir izdarīts, kā arī kad noziedzīgā nodarījuma pēdas varētu izzust, līdz kamēr izmeklēšanas tiesnesis ierodas notikuma vietā, policija stājas izmeklēšanas tiesneša vietā visos neatliekamos izmeklēšanas darbos, kā: apskatīšanā, aplūkošanā, kratišanā un lietu izņemšanā (sk. 292. p. piez.); bet policija formāli nenopratina ne apsūdzētos, ne lieciniekus, ja tikai kāds no tiem nav grūti slims un nav jābaidās, ka viņš varētu nomirt pirms izmeklēšanas tiesneša ierašanās. 1864. g. 20. nov. (41476) 258. p.

294. (259.) Iepriekšējos (292. un 293.) pantos norādītos gadījumos policija cieši ievēro noteikumus par iepriekšējo izmeklēšanu. Turp., 259. p.

295. (260.) Pēc izmeklēšanas tiesneša ierašanās policija nodod viņam visu lietu un beidz savus izmeklēšanas darbus, kamēr dabū sevišķus uzdevumus šajā ziņā. Turp., 260. p.

296. (261.) Augšā minētie nosacījumi attiecas arī uz visām amatpersonām, kuŗas izpilda policijas pienākumus savas darbības robežās, pie kam centralai kriminalpolicijai bez tam jāievēro likumā par šo policiju (Lik. kr. 1924. g. 71) paredzētie nosacījumi. Turp., 261. p.; 1922. g. 21. jun. (119); 1924. g. 25. apr. (71) 6. p.; 1925. g. 14. jul. (135); 29. okt. (192) 17. p.

Otrais nodalījums.

Izmeklēšanas tiesnešu pienākumi un varas robežas.

297. (262.) Iepriekšēju izmeklēšanu izmeklēšanas tiesnesis nevar uzsākt bez likumīga iemesla un pietiekoša pamata. 1864. g. 20. nov. (41476) 262. p.

298. (263.) Par ikvienu izmeklēšanu, ko izmeklēšanas tiesnesis uzsācis ne uz policijas paziņojumu un ne uz privatapsūdzētāja sūdzību, viņš dara zinamu prokuroram. Turp., 263. p.

299. (264.) Izmeklēšanas tiesnesis ar paša varu spēj visus izmeklēšanā vajadzīgos solus, izņemot tos, kur viņa vara ar likumu tieši ierobežota. Turp., 264. p.

300. (265.) Izmeklēšanu izdarot, izmeklēšanas tiesnesim pilnīgi bezpartejiski jānoskaidro tiklab tie apstākļi, kuŗi pierāda apsūdzētā vainu, kā arī tie, kuŗi viņu attaisno. Turp., 265. p.

301. (266.) Izmeklēšanas tiesnesim laikā jāspēj pierādījumu savākšanai vajadzīgie soļi, un it īpaši nav jāvilcinās atklāt un apsargāt tādas noziedzīga nodarījuma pēdas un pazīmes, kuŗas var izzust. 1864. g. 20. nov. (41476) 266. p.

302. (267.) Izmeklēšanas tiesnesis stājas pie noziedzīgā nodarījuma lietisko pierādījumu un ar noziedzīgo nodarījumu iegūto lietu izņemšanas un atņemšanas, tiklīdz šīs lietas uzietas. Turp., 267. p.

303. (268., 1340.) Kad no lietas apstākļiem izmeklēšanas tiesnesis pārliecinās, ka neatliekami jāspēj soļi, lai nodrošinātu piedziņu, kuŗa varētu krist uz apsūdzēto, vai atlīdzības prasību par kaitējumiem un zaudējumiem, kuŗi nodarīti ar viņa noziedzīgo nodarījumu, tad par to stāda priekšā apgabaltiesai, kuŗa dod attiecīgu rīkojumu par apķilājuma uzlikšanu uz apsūdzētā kustamu mantu vai, attiecībā uz nekustamu mantu, kas atrodas Vidzemē, Kurzemē un Zemgalē, rīkojas pēc Civilprocesa likumu (1914. g. izd.) 1832. panta, bet nekustamai mantai atrodoties Latgalē — dod rīkojumu par aizlieguma uzlikšanu uz to. Turp., 268. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 55. p.

304. (269.) Izmeklēšanas tiesnesim ir tiesība pārbaudīt, papildināt un atcelt policijas pirmējā izmeklējuma darbus. 1864. g. 20. nov. (41476) 269. p.

305. (270.) Izmeklēšanas tiesneša likumīgus prasījumus izpilda neka- vējoties kā policija, tā arī citas valsts iestādes, amatpersonas un privatpersonas. Turp., 270. p.

306. (271.) Izmeklēšanas tiesnesis var uzdot policijai izdarīt izziņu un ievākt ziņas pēc viņa norādījumiem. Turp., 271. p.

307. (272.) Ja izmeklēšanas tiesnesis, izpildot savus pienākumus, sastop pretošanos, tad viņam ir tiesība prasīt tiklab civil- vai kuŗa priekšniecības, kā arī apkārtnieku piepalīdzību. Turp., 272. p.

Piezīme. Pieprasot kuŗaspēka komandas piepalīdzību, jāievēro 1906. g. 7. februāra likuma (27371) nosacījumi.

308. (273.) Izmeklēšanas tiesnesi var noraidīt tiklab apsūdzētais, kā arī privatapsūdzētais vai civilprasītājs aiz iemesliem, kuŗi skaitās par likumīgiem tiesnešu noraidīšanai (649. p.). Izmeklēšanas tiesneša noraidījums cejams priekšā viņam pašam. 1864. g. 20. nov. (41476) 273. p.

309. (274.) Bez tam, ja izmeklēšanas tiesnesim zinams likumīgs iemesls viņa noraidīšanai, tad viņam pašam sevi jāatstata no izmeklēšanas un jāziņo par to tiesai. Turp., 274. p.

310. (275.) Izmeklēšanas tiesnesis, nododot tiesas izšķiršanai pret viņu celto noraidījumu, neaptur izmeklēšanas darbus. Bet ja viņš pats sevi atstata no izmeklēšanas, tad aprobežo savus darbus līdz tiesas izšķiršanai, sperdams tikai neatliekamos soļus. Turp., 275. p.

311. (276.) Izmeklēšanas tiesnesis neaptur izmeklēšanas darbus, kad apsūdzētais izvairās no izmeklēšanas, vai nav zinama persona, uz kuŗu kristu aizdomas par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Turp., 276. p.

312. (277.) Izmeklēšanu var izbeigt tikai tiesa. Kad izmeklēšanas tiesnesis, 20. pantā paredzētos gadījumos vai arī tāpēc, ka izmeklējamā darbā nav noziedzīga nodarījuma pazīmju, vai tāpēc, ka nav atklāts vainīgais, vai arī tāpēc, ka savākie vainas pierādījumi ir pavisam nepietiekoši, neatrod iemeslu

turpināt izmeklēšanu, tad, apturēdams to, izlūdz caur prokuroru apgabaltiesas atļauju izbeigt izmeklēšanu. Ja apgabaltiesa tam nepiekrīt, tad lietu nodod izšķirt Tiesu palatai. 1864. g. 20. nov. (41476) 277. p.; 1883. g. 3. maij. (1544) l.

Trešais nodalījums.

Prokuroru un viņu biedru pienākumi un varas robežas.

313. (278.) Prokurori un viņu biedri paši neizdara iepriekšējas izmeklēšanas, bet tikai dod par to priekšlikumus izmeklēšanas tiesnešiem un pastāvīgi pārrauga šo izmeklēšanu izdarīšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 278. p.

314. (278¹.) Valsts iestādes un amatpersonas, ierošinādamas vajāšanu tiesas ceļā, nekavējoties paziņo par to attiecīgam apgabaltiesas prokuroram. 1889. g. 9. jul. (6188) Valsts pad. atz. VI., 278¹. p.

315. (279.) Izdarot izziņas par noziedzīgiem nodarījumiem, policijas amatpersonas ir tieši atkarīgas no prokuroriem un viņu biedriem. 1864. g. 20. nov. (41476) 279. p.

316. (280.) Prokuroriem un viņu biedriem ir tiesība būt klāt pie visiem izmeklēšanas darbiem un uz vietas ieskatīties pašā izmeklējumā, tomēr nekavējot izmeklēšanas gaitu. Turp., 280. p.

317. (281.) Noziedzīgu nodarījumu izmeklējot un pierādījumus savācot, izmeklēšanas tiesnesis izpilda prokurora vai viņa biedra likumīgus prasījumus, atzīmēdams protokolos, kādi soļi sperti uz viņa prasījumu. Turp., 281. p.

318. (282.) Ja prokurora vai viņa biedra prasījumu izpildīšanai rodas šķēršļi, tad izmeklēšanas tiesnesis, sperdams soļus prasījuma izpildīšanai, ciktāl tas iespējams, paziņo par to prasījuma cēlējam un gaida viņa rīkojumu. Turp., 282. p.

319. (283.) Apsūdzēto apcietinot, izmeklēšanas tiesnesis par tāda rīkojuma iemesliem nekavējoties paziņo tuvākai prokuratūras amatpersonai, kuŗa var prasīt, lai izmeklēšanas tiesnesis aprobežotos ar vieglāku drošības līdzekli, ja uz apsūdzēto nekrīt pietiekošas aizdomas, ka viņš izdarījis tādu noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu draud ar tiesību zaudēšanu saistīts sods. Turp., 283. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

320. (284.) Izmeklēšanas tiesnesis paziņo prokuroram vai viņa biedrim arī par iemesliem, kuŗu dēļ nav apcietināta vai no apcietinājuma ir atsvabināta persona, kas apsūdzēta par tādu noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu draud ar tiesību zaudēšanu saistīts sods. 1864. g. 20. nov. (41476) 284. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

321. (285.) Prokuroram vai viņa biedrim ir tiesība likt priekšā izmeklēšanas tiesnesim, lai apcietina apsūdzēto, kas atstāts brīvībā vai atsvabināts no apcietinājuma. Bet ja izmeklēšanas tiesnesis atrod šķēršļus to izpildīt, tāpēc ka uz apsūdzēto nekrīt pietiekošas aizdomas par tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kuŗu draud ar tiesību zaudēšanu saistīts sods, tad, neizpildīdams šādu prasījumu, viņš par to stāda priekšā tiesai. 1864. g. 20. nov. (41476) 285. p.; 1889. p. 9. jul. (6188) l., A, 56. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

322. (286.) Prokurors vai viņa biedrs var prasīt, lai papildina iepriekšējo izmeklējumu pēc viņa dotiem norādījumiem, kaut arī izmeklēšanas tiesnesis atzītu izmeklēšanu par pabeigtu. 1864. g. 20. nov. (41476) 286. p.

323. (287.) Attiecībā uz pārraudzību par izmeklēšanas izdarīšanu prokuroru vai viņa biedri nevar noraidīt no pienākumu izpildīšanas; bet ja viņš ar apsūdzēto vai arī ar personu, kas cietusi no noziedzīgā nodarījuma, stāv tādās attiecībās, kuŗas noder par iemeslu noraidīt tiesnešus (649. p.), tad viņam pašam sevi jāatstata. Sūdzības šajā ziņā var iesniegt tikai palatas prokuroram. 1864. g. 20. nov. (41476) 287. p.

OTRĀ NODAĻA.

✓ Iepriekšējās izmeklēšanas nosacījumi.

324. (288.) Ikkatrs izmeklēšanas tiesnesis izdara iepriekšējo izmeklēšanu viņam noteiktā apriņķa vai pilsētas iecirknī. 1864. g. 20. nov. (41476) 288. p.

325. (288¹.) Svarīgu lietu izmeklēšanas tiesneši stājas pie iepriekšējas izmeklēšanas uz apgabaltiesas prokurora priekšlikumiem. Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesneši stājas pie iepriekšējas izmeklēšanas uz Tiesu palatas prokurora priekšlikumiem. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

326. (289.) Izmeklēšanas tiesnesis uz likumīgu iemeslu pamata stājas pie izmeklēšanas:

- 1) kad noziedzīgais nodarījums izdarīts viņa iecirknī;
- 2) kad noziedzīgais nodarījums izdarīts citā vietā, bet nācis gaismā viņa iecirknī, un
- 3) kad viņa iecirknī uzturas noziedzīgā nodarījumā apsūdzētais vai aizdomās stāvošais, kaut arī noziedzīgais nodarījums būtu izdarīts citā vietā. 1864. g. 20. nov. (41476) 289. p.

327. (290.) Pie tāda noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas, kas izdarīts ārpus izmeklēšanas tiesneša iecirkņa, viņš stājas nenogaididams, kamēr to prasa tās tiesu iestādes, kuŗu pārziņas robežās izdarīts noziedzīgais nodarījums, bet Vaprobežojas tikai ar tiem darbiem, kuŗi bez kavēšanās jāizdara tur, kur noziedzīgais nodarījums nācis gaismā, vai arī kur apcietināts vai atrasts apsūdzētais. Kad šie darbi pabeigti, viņš nekavējoties nosūta tiklab izmeklējumu, kā arī pašu apsūdzēto, ja tas ir apcietināts, tam izmeklēšanas tiesnesim, kuŗa iecirknī izdarīts noziedzīgais nodarījums. Turp., 290. p.

328. (291.) Izmeklēšanas tiesnesis, kuŗa iecirknī atklāts noziedzīgs nodarījums, ja nav zināms, kur tas izdarīts, turpina savu uzsāktu izmeklēšanu līdz beigām vai līdz tam, kāmēr izzināts, kur noziedzīgais nodarījums izdarīts. Turp., 291. p.

329. (292.) Kad likumā noteiktos gadījumos izrādās par vajadzīgu nopratināt apsūdzētos vai lieciniekus, vai arī izdarīt citu izmeklēšanas darbu ārpus tā iecirkņa, kur izmeklēšana uzsākta, tad šo darbu izpildīšana uzliekama tam izmeklēšanas tiesnesim, kuŗa iecirknī viņi jāizdara. Šajos gadījumos nopratināšana izdarama pēc jautājumu punktiem, kuŗus piesūta tas izmeklēšanas tiesnesis, kas lietu izmeklē. Turp., 292. p.

330. (293.) Pilsētā, kaut arī tā būtu sadalīta vairākos izmeklēšanas iecirkņos, ikkatrs izmeklēšanas tiesnesis izdara tieši visus darbus lietā, kas cēlusies viņa iecirknī. Turp., 293. p.

331. (294.) Noziedzīgu nodarījumu izmeklējams, izmeklēšanas tiesnesis var izdarīt izmeklēšanas darbus arī tā paša apriņķa citā iecirknī, vai pat citā apriņķī, ja tas izrādās par vajadzīgu, lai atklātu patiesību. 1864. g. 20. nov. (41476) 294. p.

332. (295.) Iepriekšējā izmeklēšana jāizdara cik ātri vien iespējams. Viņas izdarīšana nav apturama pat svētku dienās vai svētdienās, ja lietas apstākļi to prasa. Turp., 295. p.

333. (296.) Pārraudzība par izmeklēšanas darbiem piekrit tam prokuroram, kuŗa pārziņas robežās tie jāizdara, kaut arī šie darbi attiektos uz noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts ārpus tās tiesas robežas, pie kuŗas prokurors pastāv. Turp., 296. p.

334. (296¹.) Izmeklēšanas tiesnešiem, tāpat arī visām amatpersonām, kuŗām likums uzliek izdarīt iepriekšēju izmeklēšanu, jāiesniedz prokuroram par ikkatru viņu uzsāktu lietu, ne vēlāk par trijām dienām pēc tam, kad taisīts lēmums par izmeklēšanas uzsākšanu, sevišķi paziņojumi par lietas uzsākšanu pēc tieslietu ministra noteicamas formas. 1909. g. 20. maij. (31903) 1., 2. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Likumīgi iemesli izmeklēšanas uzsākšanai.

335. (297.) Likumīgi iemesli uzsākt iepriekšēju izmeklēšanu ir:

- 1) privatpersonu ziņojumi un sūdzības;
- 2) policijas, valsts vai pašvaldības iestāžu un amatpersonu paziņojumi;
- 3) uздоšanās par vainīgu;
- 4) lietas ierosināšana no prokurora puses, un
- 5) lietas ierosināšana pēc izmeklēšanas tiesneša tieša ieskata. 1864. g. 20. nov. (41476) 297. p.

Piezīme. Uzsākt vajāšanu tiesas ceļā pret Saeimas locekli var ne citādi kā ievērojot Latvijas Republikas Satversmes 30. panta nosacījumu. 1922. g. 15. febr. (113) 30. p.

336. (298.) Ziņojums par noziedzīgu nodarījumu, kuŗam ziņotājs bijis aculiecinieks, var noderēt par pietiekošu iemeslu uzsākt izmeklēšanu, kaut arī izmeklēšanas tiesnesim nebūtu zinami nekādi citi vainas pierādījumi. 1864. g. 20. nov. (41476) 298. p.

337. (299.) Apsūdzība pret kādu personu par noziedzīgu nodarījumu, kuŗam apsūdzētājs nav bijis aculiecinieks, nenoder par pietiekošu iemeslu uzsākt izmeklēšanu, ja apsūdzētājs nav sniedzis pierādījumus par apsūdzības ticamību. Turp., 299. p.

338. (300.) Bezvārda paskvilas un anonimas vēstules nenoder par likumīgu iemeslu uzsākt izmeklēšanu; bet ja tās norāda uz svarīgu jaunu nodomu vai noziedzīgu nodarījumu, kuŗš apdraud sabiedrisku mieru, tad tās noder par iemeslu policijas meklējumam vai izziņai, kam var sekot arī pati izmeklēšana. Turp., 300. p.

339. (301.) No noziedzīga nodarījuma cietušo personu ziņojumi atzīstami par sūdzībām. Turp., 301. p.

340. (302.) Sūdzībā jānorāda:

- 1) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks un vieta;
- 2) iemesli, kuŗu dēļ uz kādu personu krīt aizdomas;
- 3) nodarītie kaitējumi un zaudējumi, un
- 4) aptuvens atbildības aprēķinājums, ja tāda tiek prasīta. 1864. g. 20. nov. (41476) 302. p.

341. (303.) Sūdzības uzskatamas par pietiekošu iemeslu uzsākt izmeklēšanu. Ne izmeklēšanas tiesnesis, ne prokurors nevar liegt izmeklēšanu personai, kuŗa cietusi no noziedzīga nodarījuma. Turp., 303. p.

342. (303¹.) Lietās, kuŗas var izbeigt ar izlīgumu (6. p.), izmeklēšanas tiesnesim, nestājoties pie izmeklēšanas, jāauzicina puses, lai lūkotu tās samierināt. Ja samierināšana izdodas, vai ja apsūdzētājs bez likumīgiem iemesliem neierodas, tad lieta izbeidzama (312. p.); ja turpretim samierināšana neizdodas, vai arī tā persona, pret kuŗu celta apsūdzība, bez likumīgiem iemesliem neierodas, tad 594. pantā norādītās lietās izmeklēšanas tiesnesis stājas pie izmeklēšanas, bet 596. pantā norādītās lietās stāda sūdzību priekšā apgabaltiesai 527. pantā noteiktā kārtībā. 1891. g. 21. maij. (7704) II., 303¹. p.

343. (304.) Pa visu izmeklēšanas laiku sūdzētājam ir tiesība:

- 1) uzdot savus lieciniekus;
- 2) būt klāt pie visiem izmeklēšanas darbiem un likt priekšā, ar izmeklēšanas tiesneša atļauju, jautājumus apsūdzētam un lieciniekiem;
- 3) iesniegt pierādījumus savas prasības pastiprināšanai, un
- 4) prasīt, lai izdod uz viņa rēķinu norakstus no visiem protokoliem un lēmumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 304. p.

344. (305.) Sūdzētājs var lūgt, lai spēŗ soļus viņa prasāmās atbildības nodrošināšanai. Bet par šādu soļu spēŗšanu izmeklēšanas tiesnesis stāda priekšā tiesai tikai tajā gadījumā, kad atzīst prasītāja lūgumu par pamatotu. Turp., 305. p.

345. (306.) Ziņojumi un sūdzības var būt rakstiski vai mutiski, un tos pieņem ikkurā laikā tiklab policijas amatpersonas, kā arī izmeklēšanas tiesneši, prokurori un viņu biedri. Ziņojuma vai sūdzības iesniegšanas laiks un saturs, kā arī izsacījumi, kas doti pie iztaujāšanas, ierakstami protokolā. Turp., 306. p.

346. (307.) Ziņojumu vai sūdzību saņēmis, izmeklēšanas tiesnesis vai policijas amatpersona nekavējoties iztaujā ziņotāju vai sūdzētāju par notikuma apstākļiem vai par viņam zināmām noziedzīgā nodarījuma pazīmēm un, ja tas kādu personu tieši apsūdz par noziedzīgu nodarījumu, tad brīdina viņu no soda par nepatiesu ziņojumu. Turp., 307. p.

347. (308.) Ziņojuma vai sūdzības iesniegums neuzliek pienākumu pierādīt noziedzīgo nodarījumu, bet gan uzliek atbildību par ikkatru nepatiesu izsacījumu. Turp., 308. p.

348. (309.) Ja izmeklēšanas tiesnesis policijas vai citu valsts vai pašvaldības iestāžu un amatpersonu paziņojumā neatrod pietiekošu pamatu izdarīt izmeklēšanu, tad nekavējoties paziņo par to prokuroram vai viņa biedrim. Turp., 309. p.

349. (310.) Ja kāda persona uzdodas par vainīgu, tad izmeklēšanas tiesnesim jāstājas pie izmeklēšanas; bet ja viņas atzišanās par vainīgu tiek

apgāzta ar izmeklēšanas tiesneša rīcībā esošām ziņām, tad viņš sastāda protokolu par iemesliem, kuŗi viņu pamudinājuši atstāt šo uzdošanos par vainīgu bez ievēribas, un nosūta protokola norakstu prokuroram vai viņa biedrim. 1864. g. 20. nov. (41476) 310. p.

350. (311.) Prokurors un viņa biedri var ierosināt lietas tiklab uz saņemtu ziņu pamata, kā arī paši ievērodami noziedzīgus nodarījumus vai to pazīmes. Turp., 311. p.

351. (312.) Prokuroram un viņa biedriem nav jāprasa izmeklēšanas uzsākšana bez pietiekošiem pamatiem. Šaubīgos gadījumos viņiem jāsavāc ziņas caur policijas slepenu izziņu. Turp., 312. p.

352. (313.) Izmeklēšanas tiesnesis stājas pie izmeklēšanas pēc paša ieskata tikai tajā gadījumā, kad uziet notiekošu vai tikko notikušu noziedzīgu nodarījumu. Turp., 313. p.

353. (314.) Ja, izdarot izmeklēšanu par vienu noziedzīgu nodarījumu, nāk gaismā cita noziedzīga nodarījuma pazīmes, kuŗam ar izmeklējamu lietu nav ista sakara, tad izmeklēšanas tiesnesis, sperdams soļus, lai pasargātu šis noziedzīgā nodarījuma pazīmes, bet, likumā norādītos gadījumos arī lai aizdomās stāvošai personai atņemtu iespēju izvairīties no izmeklēšanas, dara par to zinamu prokuroram vai viņa biedrim un stājas pie jaunatklātā noziedzīgā nodarījuma izmeklēšanas ne citādi, kā uz prokuraturas priekšlikumu. Turp., 314. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Noziedzīga nodarījuma notikuma izmeklēšana.

Pirmais nodaļjums.

Apskatīšana un aplūkošana.

I. Apskatīšana un aplūkošana caur izmeklēšanas tiesnesi.

354. (315.) Apskatīšanas un aplūkošanas izdara pieaicinātu liecinieku klātbūtnē vai nu tieši pats izmeklēšanas tiesnesis, vai caur lietpratējiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 315. p.

355. (316.) Pie apskatīšanas un aplūkošanas atļauts būt klāt visiem lietas dalībniekiem, bet izmeklēšanas tiesnesim nav jānogaida viņu ierašanās. Turp., 316. p.

356. (317.) Apskatīšanas un aplūkošanas, izņemot neatliekamus gadījumus, izdaramas dienas laikā. Turp., 317. p.

357. (318.) Izmeklēšanas tiesnesis, izdarīdams apskatīšanas un aplūkošanas, griež vērību ne tikai uz acīmredzamām noziedzīgā nodarījuma pazīmēm, bet arī uz vietu un priekšmetiem, kuŗi atrodas noziedzīgā nodarījuma pēdu tuvumā. Ja vajadzīgs, viņš izdara pienācīgus izmērijumus un, ja iespējams, tad arī sastāda apskatīto vietu un priekšmetu zīmējumus. Turp., 318. p.

358. (319.) Par to, kas apskatot un aplūkojot izrādījies, izmeklēšanas tiesnesis sastāda protokolu, pēc iespējas tajā pašā vietā, kur šie darbi izdarīti. Viss, kas izrādījies, uzrakstams pēc tās pašas kārtas, kā tas apskatīts un nācis gaismā. Turp., 319. p.

359. (320.) Par pieaicinātiem lieciniekiem pie apskatīšanas un aplūkošanas piesaucamas no tuvākiem iedzīvotājiem personas, kuŗas bauda vispārēju uzticību. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

360. (321.) Pie apskatīšanas vai aplūkošanas pieaicināto liecinieku skaits nekādā ziņā nedrīkst būt mazāks par diviem. 1864.g. 20. nov. (41476) 321.p.

361. (322.) Pie sieviešu dzimuma personu apskatīšanas un aplūkošanas piesaucamas kā pieaicinātas liecinieces precētas sievietes. Turp., 322. p.

362. (323.) Par neierašanos pie izmeklēšanas bez ievēribu pelnoša iemesla izmeklēšanas tiesnesis var uzlikt pieaicinātiem lieciniekiem naudas sodu, ne augstāku par divdesmit pieciem latiem. Turp., 323. p.; 1923. g. 17. febr. (5)l. p.

363. (324.) Ja pieaicinātais liecinieks, kuŗam par neierašanos pie izmeklēšanas uzlikts naudas sods, divu nedēļu laikā no tās dienas, kad viņam pasludināts par soda uzlikšanu, ticami apliecina, ka viņš nav varējis ierasties, tad izmeklēšanas tiesnesis viņu atsvabina no soda. 1864. g. 20. nov. (41476) 324. p.

II. Apskatīšana un aplūkošana caur lietpratējiem vispār.

364. (325.) Lietpratēji pieaicinami tajos gadījumos, kad lietas apstākļu skaidrai izprašanai vajadzīgas sevišķas zināšanas vai piedzīvojumi zinātnē, mākslā, amatā, rūpalā vai citā kādā nodarbībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 325. p.

365. (326.) Kā lietpratējus var pieaicināt: ārstus, farmaceitus, profesorus, skolotājus, tehniķus, māksliniekus, amatniekus, kasieŗus un personas, kuŗas, ilgi nodarbodamās kādā dienestā vai nozarē, ieguvušas sevišķus piedzīvojumus. Turp., 326. p.

366. (327.) Pie apskatīšanas un aplūkošanas pieaicinamiem lietpratējiem jābūt personām ar visām uzticību pelnošu liecinieku īpašībām. Turp., 327. p.

367. (328.) Lietpratējiem uz izmeklēšanas tiesneša prasījumu jāierodas nekavējoties. Par neierašanos pie izmeklēšanas bez ievēribu pelnoša iemesla viņiem var uzlikt to pašu sodu, kā pieaicinātiem lieciniekiem (362. p.). Turp., 328. p.

368. (329.) Pārbaudot iemeslus, kuŗu dēļ par neierašanos pie izmeklēšanas uzlikto naudas sodu atlaiž (363. p.), attiecībā uz valsts dienestā stāvošiem lietpratējiem jāņem vērā arī priekšniecības apliecinājums, ka dienesta darbi viņus aizkavējuši ierasties. Turp., 329. p.

369. (330.) Izmeklēšanas tiesnesis izdara to priekšmetu iepriekšēju ārēju apskatīšanu, kuŗi jāaplūko un jāizmeklē lietpratējiem, un sastāda protokolu par redzamām noziedzīga nodarījuma pazīmēm, ja tādas būtu, kā arī par visām minēto priekšmetu stāvokli notikušām pārmaiņām. Turp., 330. p.

370. (331.) Ja nerodas sevišķi šķēršļi, aplūkošana caur lietpratējiem izdarama izmeklēšanas tiesneša un pieaicinātu liecinieku klātbūtnē. Turp., 331. p.

371. (332.) Izmeklēšanas tiesnesim jāliek priekšā lietpratējiem mutiski vai rakstiski jautājumi, kas tiem izšķirjami. Turp., 332. p.

372. (333.) Aplūkošanu izdarot, lietpratējiem nav jāatstāj neievērotas arī tādas pazīmes, uz kuŗām izmeklēšanas tiesnesis nav griezis vērību, bet kuŗu izmeklēšana var vest pie patiesības atklāšanas. Turp., 333. p.

373. (334.) Ja ceļās šaubas par lietpratēju atzinuma pareizību, vai rodas starp viņiem domstarpība, tad izmeklēšanas tiesnesis prasa atzinumu no citiem lietpratējiem, vai lūdz augstāko speciaļo iestādi komandēt lietpratējus, vai arī nosūta turp pašu izmeklējamu priekšmetu, ja tas ir iespējams. 1864. g. 20. nov. (41476) 334. p.

374. (335.) Ar noziedzīgu nodarījumu iegūtu vai sabojātu mantu novērtē zvērināti vērtētāji, bet ja nav iespējams griezties pie viņiem vai aplūkot neatrasto vai iznīcināto priekšmetu, tad — blakus personas, kuŗām zināma šā priekšmeta vērtība. Turp., 335. p.

III. Apskatīšana un aplūkošana caur ārstiem.

375. (336.) Kad jāapskata un jāaplūko miroņi, no noziedzīga nodarījuma cietušās personas vai paša apsūdzētā dažādi miesas bojājumi, vardarbības pēdas un veselības stāvoklis, tad izmeklēšanas tiesnesis pieaicina tiesas ārstu. 1864. g. 20. nov. (41476) 336. p.

376. (337.) Tiesas ārsta pienākumi uzliekami: aprīņķos — aprīņķa ārstam, bet pilsētās — pilsētu ārstam; bet ja viņi slimības vai citu ievēribu pelnošu iemeslu dēļ nevar ierasties, tad viņu vietā izmeklēšanas tiesnesis pieaicina kautkuŗu citu kuŗa, vai civildienestā stāvošu, vai brīvpraktizējošu ārstu. Turp., 337. p.; 1925. g. 14. jul. (135).

377. (338.) Svarīgos gadījumos izmeklēšanas tiesnesis var pieaicināt pie miroņa aplūkošanas ne tikai vienu, bet vairākus ārstus, neizņemot arī to, kuŗš ārstējis mirušo, ja vajadzīgs paskaidrojums par slimības un ārstēšanas gaitu. 1864. g. 20. nov. (41476) 338. p.

378. (340.) Iekam tiesas ārsts ierodas uz miroņa atrašanās vietu, izmeklēšanas tiesnesis:

- 1) ja ceļās šaubas, vai nāve tiešām iestājusies, spēŗ soļus, lai atdzīvinātu mirušo, bet pretējā gadījumā — lai pasargātu viņa miesas no maitāšanās un nejaušiem bojājumiem;
- 2) pārliecinās, vai mirušā miesas ir tās pašas personas miesas, par kuŗas nāvi izdara izmeklēšanu, un
- 3) sastāda noteiktā kārtībā protokolu par spertiem soļiem. Turp., 340. p.

379. (341.) Tiesmedicīnisku apskatīšanu izdarot, izmeklēšanas tiesnesis sniedz ārstam uz viņa prasījumu tās savāktās ziņas par mirušā miesām, kuŗas var norādīt, uz ko ārstam, miesas uzšķēŗžot, jāgrieŗ seviŗķa vēŗība. Turp., 341. p.

380. (342.) Izmeklējot tiesas ārsts, pieturēdamies pie Ārstniecības likumu (1905. g. izd., III. grāmatas) nosacījumiem, apskata miroņa ārpusi, viņa iedobumus un atvērtnes, locitavas, kaulu veselumu un iekŗējo organu stāvokli un pēc iespējas paskaidro klātesoŗiem, kāda nozīme ir katram plankumam, zīmei, brūcei, bojājumam un caur slimību notikuŗiem pārgrozījumiem, noteic trūdēšanas pakāpi un no tam cēluŗās parādības un atbild uz viņam priekŗā liktiem jautājumiem. Turp., 342. p.

381. (343.) Izmeklēšanas tiesnesim un pieaicinātiem lieciniekiem, kā arī citām personām, kas piesauktas pie miroņa apskatīšanas, ir tiesība izteikt savas domas par tiem tiesas ārsta darbiem un paskaidrojumiem, kuŗi viņiem izrādītos ŷaubīgi. Viņu domas ierakstamas protokolā. Turp., 343. p.

382. (344.) Apskatījuma aktu vai atzinumu ārsts nodod izmeklēšanas tiesnesim, ja iespējams, tūlīt pēc aplūkošanas un katrā ziņā ne vēlāk par trijām dienām. 1864. g. 20. nov. (41476) 344. p.

383. (345.) Ja atzinums runā pretim izmeklējuma apstākļiem, vai rodas domstarpība ārstu starpā, vai arī ceļas šaubas par atrasto pazīmju pareizu iztulkošanu, tad izmeklēšanas tiesnesis nosūta atzinuma norakstu Tautas labklājības ministrijas veselības departamentam, kurš izšķir šaubas, vai nu pieprasidams papildu paskaidrojumus no ārstiem, vai noteikdams jaunu aplūkošanu. Turp., 345. p.; 1865. g. 8. jun. (42180); 1926. g. 25. jun. (V. V. 136. n.) valsts budž., A, XII., b pk.

384. (346.) Mironi no jauna aplūkojot, izmeklēšanas tiesnesis dara pieaicinātiem ārstiem zinamu jaunās aplūkošanas nolūku, pirmā apskatījuma protokolu un aktu un to, cik ilgi miesas atradušās zemē. 1864. g. 20. nov. (41476) 346. p.

385. (347.) Pie apglabātā miroņa izrakšanas izmeklēšanas tiesnesis nestājas pirms ārsta ierašanās. Lai pārliecinātos, ka apglabātais ir istā persona, pieaicina garīdznieku un citas personas, kuŗas bijušas klāt pie apglabāšanas, bet pie jaunas aplūkošanas, ja iespējams, pieaicina arī to ārstu, kuŗš izdarījis pirmo apskatījumu. Turp., 347. p.

386. (348.) Ja ar iepriekšējām ziņām nenoskaidrojas izmeklējamā mirušā personība, tad izmeklēšanas tiesnesis, sīki aprakstījis mirušā pazīšanas zīmes, vietu, kur viņa miesas atrastas, un ārsta atzinumu par nāves cēloni, var stādīt priekšā tiesai, lai viņa par to izsludinātu, un tiesa dod rikoјumu iespiest par to sludinājumu periodiskā izdevumā pēc savas izvēles. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 348. p.

387. (349.) Izmeklējot brūces, sitienus, sakropļojumus, locekļu bojājumus, izrāmījumu, izvarojumu, veselības bojājumus, priekšlaika dzemdējumu augļa nodzišanas vai vardarbības dēļ, un tamlīdzīgas noziedzīgu nodarījumu sekas, tiesas ārsts pēc iespējas noteic:

- 1) bojājuma raksturu un viņa iespaidu uz aplūkotās personas veselību;
- 2) pie vardarbības vai bojājumu izdarīšanas lietotos līdzekļus, un
- 3) vai bojājums izdarīts jau sen, vai tikai nesen. 1864. g. 20. nov. (41476) 349. p.

388. (350.) Vecmātes nav aicinamas patstāvīgai tiesmedicīniskai sieviešu aplūkošanai, bet viņas var pieaicināt palīgā tiesas ārstam. Turp., 350. p.

389. (351.) Izmeklēšanas tiesnesis nevar būt klāt pie tādas sieviešu aplūkošanas, kas savienota ar apslēptu miesas daļu atsegšanu, ja aplūkojamās prasa, lai viņš pie tam nebūtu klāt. Turp., 351. p.

390. (352.) Nav pielaižams ņemt aplūkošanā citas sieviešu dzimuma personas bez tām, uz kuŗām krīt pamatotas aizdomas. Turp., 352. p.

IV. Apsūdzētā garīgo spēju stāvokļa aplūkošana.

391. (353. un piez., 3551.) Ja iepriekšējā izmeklēšanā parādās apstākļi, kuŗi dod iemeslu pieņemt, ka apsūdzētais, noziedzīgo nodarījumu izdarīdams, nav varējis saprast sava nodarījuma raksturu un nozīmi, vai nav spējis vadīt savu rīcību aiz slimīga gara darbības traucējuma, vai nesamaņas stāvoklī būdams, vai aiz garīgas neattīstības, kas cēlusies no miesas trūkuma vai slimības (sal. Sodu lik. 39. p. 1. d.), vai ka apsūdzētais nonācis šādā slimīgā stāvoklī pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, tad izmeklēšanas tiesnesis,

pārlicinājies par to tiklab apsūdzēto aplūkodams caur tiesas ārstu, kā arī iztaujādams pašu apsūdzēto un tās personas, kuŗām tuvāki zinams viņa rīcības un spriešanas veids, nodod prokuroram tālākai rīcībai visu šo lietu ar ārsta atzinumu par apsūdzētā garīgo spēju stāvokli. 1864. g. 20. nov. (41476) 353. p.; 1882. g. 27. apr. (826) I, II., 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

392. (354.) Izmeklējums par apsūdzētā garīgo spēju stāvokļa aplūkošanu līdz ar prokurora atzinumu par to nododams apgabaltiesas caurskatīšanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 354. p.

393. (355.) Apsūdzētā garīgo spēju stāvokli aplūko apgabaltiesas rīcības sēdē caur tiesas ārstu un diviem citiem ārstiem, pēc iespējas — speciālistiem-psihietriem. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

394. (356.) Pēc pienācīgās aplūkošanas (393. p.) apgabaltiesa vai nu nolemj izbeigt vajāšanu tiesas ceļā, kad izrādās, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 391. pantā minētā slimīguma stāvoklī, vai aptur šo vajāšanu, ja apsūdzētais nonācis šajā slimīguma stāvoklī pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, un pēdējā gadījumā noteic vajadzīgo drošības līdzekli pret minētās personas izvairīšanos no izmeklēšanas un tiesas (461.—468. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 356. p.; 1882. g. 27. apr. (826) III.; 1883. g. 3. maij. (1544) I.

395. (355¹.) Ja 391. pantā minētās slimīguma pazīmes parādās pie apsūdzētā pēc tam, kad iepriekšējā izmeklēšana nobeigta, bet pirms nodošanas tiesai, tad apsūdzētais aplūkojams un lieta par viņu virzama 391.—394. pantā noteiktā kārtībā. 1882. g. 27. apr. (826) II., 1. p.

396. (356. p. piez., 692. p. piez.) Garīgo spēju stāvokļa aplūkošanu: 1) tādiem apsūdzētiem, pie kuŗiem 391. pantā minētās slimīguma pazīmes parādās laikā starp nodošanu tiesai un sprieduma izpildīšanu, un 2) tādiem apsūdzētiem, kuŗu vajāšana tiesas ceļā apturēta uz 394. panta pamata, ja šīs personas vēlāk izveseļojas, — izdara apgabaltiesa, ievērodama 393. panta nosacījumus. Turp., 2. p.

V. Izmeklēšana lietās par desmit līdz septiņpadsmit gadus veciem nepilngadīgiem jautājuma izšķiršanai par to, vai apsūdzētais, noziedzīgo nodarījumu izdarot, ir rīkojies ar saprātu.

397. (356¹.) Ja izmeklēšanas tiesnesis atzīst par vajadzīgu saukt pie atbildības desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo, tad viņš izmeklē visus apstākļus, kuŗi varētu noderēt kā pamats spriest par to, vai apsūdzētais, noziedzīgo nodarījumu izdarot, ir rīkojies ar saprātu, pie kam griež sevišķu vērību uz viņa prāta un tikumiskās attīstības pakāpi un uz to, ciktāl tas apzinas sava izdarītā darba noziedzīgumu, kā arī uz iemesliem, kuŗi viņu noveduši pie noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 356¹. p.

398. (356².) Izmeklēšanas tiesnesis, savācis iepriekšējā (397.) pantā minētās ziņas, nodod visu lietu pēc pabeigtas izmeklēšanas prokurora tālākai rīcībai, kuŗš to iesniedz līdz ar savu atzinumu apgabaltiesas caurskatīšanai. Turp., 356². p.

399. (356³.) Apgabaltiesa, skatījusi cauri rīcības sēdē izmeklējumu, kuŗu iesniedzis prokurors uz iepriekšējā (398.) panta pamata, un atzinusi, ka nepilngadīgais noziedzīgo nodarījumu izdarījis bez saprāta, taīsa lēmumu

izbeigt vajāšanu tiesas ceļā un attiecībā uz nepilngadīgo izvēlas pēc sava ieskata vienu no Sodu likumu 41. pantā norādītiem drošības līdzekļiem, bet pretējā gadījumā lietu nosūta atpakaļ prokuroram tālākvirzīšanai vispārējā kārtībā, ar izņēmumiem, kuŗi noteikti šāda veida lietām. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 356^a. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

400. (356^a.) Par dienu, kad tiesa skata cauri lietu par nepilngadīgo, paziņojams viņa vecākiem vai personām, kuŗu gādībā tas atrodas, ja nepilngadīgā vecāki vai minētās personas dzīvo tās pašas tiesas apgabalā, pie kam pavēstēs atzīmējams, ka augšā uzskaitīto personu ierašanās nav saistoša. Ja nepilngadīgo apsūdz par noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts ne mazāks sods kā ieslodzījums cietumā, apgabaltiesai ir tiesība prasīt, lai augšā norādītās personas pašas ierodas, kad tas pēc lietas apstākļiem izrādās par vajadzīgu. Vecākiem vai minētām personām, kas ieradušies sēdē, atļauts dot tiesai paskaidrojumus. Uz sēdi izsauc arī apsūdzēto, kuŗš sēdes zālē nevar būt klāt, bet kuŗu tikai pieaicina dot paskaidrojumus. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 356^a. p.

401. (356^b.) Ja tiesai ceļas šaubas jautājumā par to, vai apsūdzētam, noziedzīgo nodarījumu izdarot, ir bijis saprāts, tāpat arī ja prokurors to prasa, vai nepilngadīgā vecāki vai personas, kuŗu gādībā viņš atrodas, to lūdz, tiesas sēdē pieaicināmi kā lietpratēji ārsti, audzinātāji, skolotāji vai vispār personas, kuŗas nodarbojas vai ir nodarbojušās ar jaunatnes audzināšanu, kā arī tie no iepriekšējā izmeklēšanā nopratinātiem lieciniekiem, kuŗu nopratināšanu tiesa atrod par vajadzīgu, lai noskaidrotu lietas apstākļus un apsūdzētā prāta vai tikumisko attīstību. Turp., 356^b. p.

402. (356^c.) Ja nāk gaismā apstākļi, kuŗi dod iemeslu pieņemt, ka apsūdzētais nepilngadīgais izdarījis noziedzīgo nodarījumu 391. pantā norādītā slimīguma stāvoklī, tad apsūdzētais aplūkojams rīcības sēdē, ievērojot 393. panta nosacījumu. Uz šādas aplūkošanas pamata tiesa, atzīdama, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 391. pantā norādītā slimīguma stāvoklī, Sodu likumu 39. panta 2. daļā paredzētos gadījumos noteic attiecībā uz apsūdzēto vienu no minētā 39. pantā norādītiem drošības līdzekļiem. Turp., 356^c. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

Otrais nodaļjums.

Priekšmetu uzmeklēšana, kuŗi norāda uz noziedzīgu nodarījumu.

I. Kratišanas un lietu izņemšanas mājās.

403. (357.) Kratišanas un lietu izņemšanas mājās un citās dzīvojamās telpās izdara tikai tajā gadījumā, kad ir dibinātas aizdomas, ka šajās vietās apslēpti: apsūdzētais, vai noziedzīga nodarījuma priekšmets, vai lietiski pierādījumi, kuŗi vajadzīgi lietas noskaidrošanai (sk. 292. p. piez.). 1864. g. 20. nov. (41476) 357. p.

404. (358.) Kratišanas un lietu izņemšanas izdara pieaicinātu liecinieku un mājas vai telpu saimnieka klātbūtnē, bet kad viņa nav mājās, tad klāt esot viņa sievai, ja viņš precējies, vai arī kāda vecāka mājnieka klātbūtnē. Turp., 358. p.

405. (359.) Pie kratišanas vai lietu izņemšanas var būt klāt visi lietas dalībnieki, bet nepiedalīgas personas neviena dzīvoklī nav pielaižamas bez viņa saimnieka piekrišanas. Turp., 359. p.

406. (360.) Kratišanas un lietu izņemšanas tādu personu telpās, kuŗas Latvijā bauda ārzemniecības (eksteritorialitātes) tiesības, izdarāmas ne citādi kā pēc sazināšanās ar ārlietu ministri. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

407. (361.) Pie kratišanas telpās, kuŗas ieņem valsts vai pašvaldības iestādes, vai baznīcās, klosteros vai lūgšanas namos, kā arī cietokšņos un kazarmēs, izmeklēšanas tiesnesis stājas ne citādi, kā pieaicinot to personu, kuŗas pārziņā stāv kratamās telpas, lai viņa būtu klāt pie kratišanas. Turp.

408. (363.) Kratišanu un lietu izņemšanu izdara dienas laikā, bet ja vajadzīgs, to var izdarīt arī naktīs laikā, tomēr ne citādi, kā protokolā paskaidrojot iemeslus, kuŗu dēļ izmeklēšanas tiesnesis ķēries pie šā ārkārtējā soļa. 1864. g. 20. nov. (41476) 363. p.

409. (364.) Tiklab pieaicinātiem lieciniekiem, kā arī kratamā nama vai telpu saimniekam jādara zināms, kādā lietā un ar kādu nolūku izdara kratišanu. Turp., 364. p.

410. (365.) Vajadzības gadījumā kratamo vietu var ielenkt ar policijas kārtībniekiem, bet ja viņu nav klāt, tad to apsargā ar privatpersonu palīdzību. Turp., 365. p.

411. (366.) Izmeklēšanas tiesnesim ir tiesība attaisīt to, kas aizslēgts, ja saimnieks to nedara labprātīgi, bet viņam katrā ziņā jāsarņās no apskatāmo telpu veltīgas bojāšanas. Turp., 366. p.

412. (367.) Aizdomās stāvošās personas papīru kratišana jāizdara ar lielāko piesardzību, neizpauzot tādu apstākļus, kuŗi neattiecas uz izmeklēšanu. Jāatņem un jāpievieno aktīm tikai vajadzīgie papīri, kuŗi tad uzrādāmi pieaicinātiem lieciniekiem un citām pie kratišanas klātesošām personām. Turp., 367. p.

413. (368.) Ne valsts, ne pašvaldības iestādes, ne arī amatpersonas vai privatpersonas nevar atteikties izdot rakstiskus vai lietiskus pierādījumus, kas vajadzīgi izmeklēšanai. Turp., 368. p.

Piezīme. Dokumentus, kas satur valsts noslēpumu, izmeklēšanas tiesnesis pieprasa ar tieslietu ministŗa atļauju un izlieto tos saskaņā ar tieslietu ministŗa aizrādījumiem. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

414. (368¹.) Ja vajadzīgas kādas ziņas par korespondenci, ko saņēmusi vai nosūtījusi pie kriminalatbildības sauktā persona, tad izmeklēšanas tiesnesis griežas pie attiecīgām pasta, telegrafa vai pasta-telegrafa iestādēm ar prasījumu, lai viņam šīs ziņas piegādā, neizlūgdams priekš tam apgabaltiesas atļauju.

Ja izdarot izmeklēšanu izrādās par vajadzīgu apskatīt un izņemt pasta un telegrafa korespondenci, kas izsūtīta tās personas vārdā vai piesūtīta uz tās personas vārdu, pret kuŗu uzsākta kriminalvajāšana, tad jāievēro sekošie nosacījumi:

- 1) Izmeklēšanas tiesnesis katrreiz paziņo par korespondences aizturēšanu attiecīgāi pasta, telegrafa vai pasta-telegrafa iestādei pēc piederības un līdz ar to nekavējoties griežas ar iesniegumu pie apgabaltiesas, lai viņam atļautu izdarīt korespondences apskatīšanu un izņemšanu. Tādus iesniegumus apgabaltiesa skata cauri ārpus kārtas.
- 2) Apgabaltiesas lēmumā par korespondences apskatīšanas vai izņemšanas atļauju skaidri jānorāda iemesli, kuŗu dēļ šāds solis vajadzīgs.
- 3) Uz lēmuma pamata, kas taisīts uz izmeklēšanas tiesneša iesniegumu, apgabaltiesa, paziņojot izmeklēšanas tiesnesim, vai pieprasītais solis

atļauts vai nav atļauts, reizē ar to paziņo par to pašu pasta-telegrafa virsvaldei, norādīdama lietu, kurā lēmums taisīts, lai tā to darītu zinamu attiecīgām pasta, telegrafa vai pasta-telegrafa iestādēm. Ja tiesa neatļauj apskatīt un izņemt korespondenci, tad tā nekavējoties nosūtāma pēc piederības.

- 4) Dabūjis no tiesas atļauju, izmeklēšanas tiesnesis vai nu nosūta to attiecīgām pasta, telegrafa vai pasta-telegrafa iestādēm, lai viņam piegādātu prasamo korespondenci, vai arī paziņo šīm iestādēm, kad viņš ieradīsies izdarīt apskatīšanu vai citus izmeklēšanas darbus, un pēc ierašanās uzrāda pasta, telegrafa vai pasta-telegrafa priekšniecībai viņam doto atļauju.
- 5) Pasta un telegrafa korespondences apskatīšana un izņemšana izdarāma pasta-telegrafa resora amatpersonas klātbūtnē, pie kam vēstules, saiņi un telegramas, kas nav aizturami, nekavējoties nosūtāmi pēc piederības. 1878. g. 30. okt. (58967); 1885. g. 28. maij. (2989).

415. (369.) Makleļiem un notariem, uz izmeklēšanas tiesneša prasījumu, jāuzrāda viņam savas grāmatas. 1864. g. 20. nov. (41476) 369. p.; 1866. g. 14. apr. (43186) nol. 124. p. 1. pk.

416. (370.) Ja rodas vajadzība dabūt papirus, kas nodoti zvērinātām advokatam ar nosacījumu glabāt tos slepenībā, tad izmeklēšanas tiesnesis skata tos cauri kopā ar zvērinātu advokatu, cieši ievērodams 412. panta nosacījumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 370. p.

II. Lietisku pierādījumu savākšana un glabāšana.

417. (371.) Lietiski pierādījumi, kā: rīks, ar kuŗu izdarīts noziedzīgais nodarījums, viltoti dokumenti, viltota nauda, bojāti vai asinīm aptraipīti priekšmeti un vispār viss, kas atrasts, apskatot vietu, kratot vai lietas izņemot, un kas var palīdzēt atklāt noziedzīgo nodarījumu vai pierādīt noziedznieka vainu, ir sīki jāapraksta protokolā, norādot arī apstākļus, kādos notikusi lietisko pierādījumu izmeklēšana un paņemšana. 1864. g. 20. nov. (41476) 371. p.

418. (372.) Lietiskiem pierādījumiem jābūt pēc iespējas numurētiem, iesaiņotiem, aizzīmogotiem un pievienotiem pie lietas. Turp., 372. p.

419. (373.) Ja lietiskos pierādījumus nevar atdalīt no vietas, kur tie atrasti, piemēram: asinis uz ēkas sienām, kokiem un tam līdzīgu, bet viņus būtu vajadzīgs uzglabāt lietpratēju apskatīšanai, tad izmeklēšanas tiesnesim jāspēj pienācīgi soli, lai paglabātu noziedzīgā nodarījuma pēdas no jebkādas pārgrozišanas vai iznīcināšanas, un, ja iespējams, jāapzīmogo vieta vai priekšmets, uz kuŗa palikušas noziedzīgā nodarījuma pēdas, un jānodod viss apzīmogotais policijas vai uzticību pelnošu kaimiņu uzraudzībai, vai arī jāpieliek sargi. Turp., 373. p.

420. (374.) Priekšmetus, kas izmeklējami ķīmiski vai mikroskopiski, ņem tikai tādā daudzumā, kāds vajadzīgs izmeklēšanai; viņus iesaiņo ārsts vai farmaceits tā, ka tie nevar ceļā zust, pieņemt kādu piemaisījumu, vai radīt ķīmiskus savienojumus ar trauku. Turp., 374. p.

421. (375.) Nolaupītie vai atņemtie priekšmeti, pēc viņu atrašanas un novērtēšanas, atdodami pret parakstu tiem, kam viņi nolaupīti vai atņemti, ja nav sevišķas vajadzības pievienot šos priekšmetus pie lietas. Turp., 375. p.

422. (376.) Izmeklēšanas tiesnesim jāizdod personām, kuŗām atņemti lietisko pierādījumu priekšmeti, kvīte, ja viņas to prasa. 1864.g.20.nov.(41476)376.p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Apsūdzētā piegādāšana pie izmeklēšanas un viņa nopratināšana.

Pirmais nodalījums.

Apsūdzētā aicināšana vai atvešana pie izmeklēšanas.

423. (377.) Apsūdzēto aicina pie izmeklēšanas ar rakstisku pavēsti, bet kad viņš atrodas tajā vietā, kur izmeklēšana notiek, tad ar mutisku uzaicinājumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 377. p.

424. (378.) Pavēstes sūta divos eksemplaros, no kuŗiem vienu nodod aicinamam, bet uz otra viņš parakstās, ka pavēsti saņēmis. Turp., 378. p.

Piezīme. Pavēstes par to dzelzsceļa dienestā stāvošo personu aicināšanu pie izmeklēšanas, kuŗu amati apzīmēti satiksmes un tieslietu ministŗu pēc savstarpējas vienošanās sastādāmā sevišķā sarakstā, piegādājamās nevis pašām aicināmām personām, bet viņu tuvākai vietējai priekšniecībai, ne vēlāk kā septiņas dienas pirms pavēstē noteiktās ierašanās dienas. 1873. g. 27. nov. (52835); 1882. g. 23. janv. (621); 1893. g. 18. sept. (9949); 27. dec. (10212) V.

425. (379.) Pavēstē, ar izmeklēšanas tiesneša parakstu, noteikti jānorāda:

- 1) pie izmeklēšanas aicināmā persona ;
- 2) ierašanās laiks un vieta ;
- 3) lieta, kuŗā personu aicina, un
- 4) neierašanās sekas. 1864. g. 20. nov. (41476) 379. p.

426. (380.) Pavēste, kuŗa nav sastādīta pēc iepriekšējā (425.) panta nosacījumiem, policijai jāsusīta atpakaļ izmeklēšanas tiesnesim. Turp., 380. p.

427. (381.) Aicinamam nosakams ierašanās laiks samērīgi ar attālumu un vietējiem satiksmes līdzekļiem. Turp., 381. p.

428. (382.) Pavēstes izsniedzējs atzīmē tajā viņas nodošanas laiku un prasa, lai saņēmēja parakstītā eksemplarā būtu atzīmēts pavēstes saņemšanas laiks. Ja aicinamais atteicas parakstīties, tad pavēstes izsniedzējs pieaicina divus lieciniekus, kuŗiem dara zinamu aicināmā atteikšanos, un atzīmē uz abiem pavēstes eksemplariem, kam un kad viņa nodota un kāpēc nav saņēmēja paraksta. Turp., 382. p.

429. (383.) Lasīt un rakstīt nepratējiem pavēstes saturu dara zinamu katrā ziņā divu liecinieku klātbūtnē. Turp., 383. p.

430. (384.) Ja apsūdzētais neatrodas savā dzīvēs vietā, tad aicinājuma pavēste nododama pret parakstu vai nu kādam no viņa mājniekiem, īpaši vecākājam, vai mājas saimniekam, vai namiķim, vai arī vietējam policijas kārtībniekam. Turp., 384. p.; 1922. g. 21. jun. (119).

431. (386.) Ja apsūdzētā uzturēšanās vieta nav atrasta vai tas ir izbēdzis, tad izmeklēšanas tiesnesis dod rīkojumu apsūdzēto uzmeklēt policijas līdzekļiem. Ja policijas spertie soļi apsūdzētā uzturēšanās vietas atrašanai palīktu bez panākumiem, tad izmeklēšanas tiesnesis stāda priekšā tiesai, lai viņu meklētu ar sludinājumu, ja pēc lietas apstākļiem atzīst šo soli par noderīgu

meklējamās personas uzturēšanās vietas atrašanai. Pēc izsludināšanas izmeklēšanas tiesnesis var iepriekšējo izmeklējumu virzīt tālāk, nenogaidot 846. pantā norādīto laiku notekam. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 386. p.

432. (387.) Aicināšanā jāierodas personīgi un noteiktā termiņā, bet ja viņš likumīgu iemeslu dēļ nevar ierasties, tad jāsniedz par to ticams apliecinājums. 1864. g. 20. nov. (41476) 387. p.

433. (388.) Par likumīgiem neierašanās iemesliem uz izmeklēšanu atzīstami:

- 1) brīvības atņemšana;
- 2) satiksmes pārtraukums pa sērgas, ienaidnieka uzbrukuma, upju neparasta pārpilduma un tam līdzīgu nepārvaramu šķēršļu laiku;
- 3) piepešs izpostījums nelaiemes gadījumā;
- 4) slimība, kuņas dēļ nav iespējams atstāt mājas;
- 5) vecāku, vīra, sievas vai bērnu nāve, vai arī viņu grūta, ar nāvi draudoša slimība, un
- 6) pavēstes nesauņemšana vai viņas saņemšana par vēlu. Turp., 388. p.

434. (389.) Aicināmie, kas nav ieradušies termiņā un nav ticami apliecinājuši neierašanās likumīgus iemeslus, atvedami pie izmeklēšanas (sk. 292. p. piez.). Bez iepriekšēja aicinājuma var atvest:

- 1) apsūdzētos par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem likumā nolikti ar tiesību zaudēšanu saistīti sodi;
- 2) apsūdzētos par mazāk svarīgiem noziedzīgiem nodarījumiem, kad nav bijis iespējams viņus aicināt tāpēc, ka tie izvairās no izmeklēšanas, un
- 3) apsūdzētos, kuriem nav noteiktas dzīves vietas un nodarbošanās. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 389. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

435. (390.) Apsūdzēto var atvest pie izmeklēšanas ne citādi kā uzrādot viņam par to formālu pavēsti ar tādu pašu saturu, kāds noteikts aicinājuma pavēstē pie izmeklēšanas (425. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 390. p.

436. (391.) Kad apsūdzētam uzrādīta pavēste par atvešanu, viņu uzaicina iet tās uzrādītājam līdzī, bet ja viņš neklausā vai pretojas, tad viņu atved pie izmeklēšanas ar amatpersonu vai privatpersonu piepalīdzību. Turp., 391. p.

437. (392.) Apsūdzētā atvešanu un viņa apcietināšanu, izņemot ārkārtējus, neatliekamus gadījumus, izdara dienas laikā. Par ikvienu apsūdzētās personas aizskārums šajos gadījumos draud likumīga atbildība. Turp., 392. p.

438. (393.) Kamēr prasījums par apsūdzētā atvešanu nav izpildīts, apsūdzētais turams mājās arestā vai apcietinājumā. Turp., 393. p.

439. (394.) Pavēste par atvešanu, apsūdzētam mājās neesot, nododama policijas pārvaldei, kuņa speķ solus, lai apsūdzēto nogādātu pie izmeklēšanas. Turp., 394. p.; 1922. g. 21. jun. (119).

440. (395.) Par tādu personu nogādāšanu pie izmeklēšanas, kuņas jau apcietinātas, izmeklēšanas tiesnesis griežas tieši pie ieslodzījuma vietas priekšnieka (uzrauga). 1864. g. 20. nov. (41476) 395. p.; 1887. g. 15. jun. (4593) Valsts pad. atz. I., 3. p.

441. (396.) Izmeklēšanas tiesnesis nedrīkst ne atvest, ne pat aicināt kādu personu pie nopratināšanas bez pietiekoša pamata. 1864. g. 20. nov. (41476) 396. p.; 1922. g. 15. febr. (113) 82. p.

442. (397.) Kad slimības vai citu ievēribu pelnošu iemeslu dēļ aicina-
mais vai atvedamais nevar ierasties pie izmeklēšanas, tad izmeklēšanas tiesnesis,
atkarībā no lietas lielāka vai mazāka svarīguma, ierašanās kavēkļu ilguma un
saviem darbiem citās neatliekamās lietās, vai nu dodas pats uz apsūdzētā
dzīves vietu apsūdzēto nopratināt, vai arī nogaida, kamēr nav vairs ierašanās
kavēkļu. 1864. g. 20. nov. (41476) 397. p.

Otrais nodaļums.

Apsūdzētā nopratināšana.

443. (398.) Izmeklēšanas tiesnesim jānopratina apsūdzētais pirmo reizi
nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā divdesmit četrus stundu laikā pēc viņa
ierašanās vai atvešanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 398. p.

444. (399.) Ja nopratināšana nav izdarīta pirmo divpadsmit stundu
laikā pēc ierašanās vai atvešanas, tad nopratināšanas atlikšanas iemesli at-
zīmējami protokolā, kuŗa noraksts izdodams apsūdzētam, uz viņa prasījumu.
Turp., 399. p.

445. (400.) Ja izmeklēšanas tiesnesis neierodas uz nopratināšanu
divdesmit četrus stundu laikā pēc apsūdzētā atvešanas pie izmeklēšanas, tad
policija par to sastāda protokolu, kuŗš pievienojams lietai, un dara apsūdzētam
zinamus viņa aizturēšanas iemeslus, cik tie viņai pašai zinami. Turp., 400. p.

446. (401.) Iepriekšējā (445.) pantā norādītā gadījumā apsūdzētam ir
tiesība dot policijai paskaidrojumu un prasīt, lai to ieraksta protokolā. Turp., 401. p.

447. (402.) Ja no apsūdzētā paskaidrojuma izrādītos, ka viņš apcie-
tināts aiz pārskatīšanās vai pārpratuma, tad policijai viņš nekavējoties jā-
atsvabina, norādot protokolā iemeslus, kuŗu dēļ tā spērusi šo soli. Turp., 402. p.

448. (403.) Iekam apsūdzēto nopratina, izmeklēšanas tiesnesim jāpār-
liecinās, vai viņš ir istā persona, un jāpaskaidro viņam, par ko viņu apsūdz.
Turp., 403. p.

449. (404.) Jautājumiem, kuŗus liek priekšā apsūdzētam, jābūt īsiem
un skaidriem. Turp., 404. p.

450. (405.) Izmeklēšanas tiesnesim nav jādzenas panākt apsūdzētā
atzišanos ar solījumiem, izvilinājumiem, draudiem vai tam līdzīgiem izspiedu
līdzekļiem. Turp., 405. p.

451. (406.) Ja apsūdzētais liedzas atbildēt uz viņam priekšā liktiem
jautājumiem, tad izmeklēšanas tiesnesis, atzīmēdams par to protokolā, izvēlas
citus likumīgus līdzekļus patiesības atklāšanai. Turp., 406. p.

452. (407.) Katrs apsūdzētais nopratināms atsevišķi, spērot soļus, lai
tie, kuŗi stāv aizdomās vienā un tajā pašā noziedzīgā nodarījumā, nevarētu
savā starpā norunāties. Turp., 407. p.

453. (408.) Lasīt un rakstīt pratējiem ir atļauts pašiem ierakstīt proto-
kolā mutiski dotās atbildes. Turp., 408. p.

454. (409.) Apsūdzētā izsacījumi uzrakstami pirmā personā, viņa paša
vārdiem, bez jebkādiem pārgrozījumiem, izlaidumiem un papildinājumiem.
Vienkāršu ļaužu vārdi un izteicieni, vai arī tādi, kas lietojami kādā apvidū vien,
vai kas nav gluži saprotami, paskaidrojami iekavās. Turp., 409. p.

455. (410.) Nopratinot apsūdzēto, kuŗš runā izmeklēšanas tiesnesim nesaprotamā valodā, pieaicinama persona, kas prot šo valodu. 1864. g. 20. nov. (41476) 410. p.

456. (411.) Izdarot izmeklēšanu par mēmiem un vispār tādām personām, kuŗas nevar izteikt savas domas vārdiem, ievērojami sekošie nosacījumi:

- 1) ja apsūdzētie nevar dot izsacījumus rakstiski, tad viņus nopratiņa ar to personu palīdzību, kuŗas pieraduŗas skaidri saprast viņu zīmes;
- 2) izmeklējot noziedzīgus nodarījumus, par kuŗiem draud Sodu likumu 29. pantā norādīto tiesību zaudēŗana, pie jautājumu un atbīļu atstāŗšanas nav pielaiŗami apsūdzētā tuvākie mantīnieki;
- 3) ja izmeklēŗana notiek pilsētā, kur ir kurlmēmu audzināŗanas iestāde, tad pieaicinams viens no šās iestādes skolotājiem, un
- 4) tiem, kas sarunājas ar kurlmēmu ar zīmēm, līdz ar to jāizrunā dzirdami tas, ko tie viņam paskaidro. Turp., 411. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

457. (412.) Izmeklēŗanas tiesnesim nopratinājumi nav jāatkārto bez seviŗķas vajadzības. 1864. g. 20. nov. (41476) 412. p.

458. (413.) Kad apsūdzētā vecumam var hūt nozīme nodarījuma pie-skaitīŗšanai par vainu vai soda noteikŗšanai, tad viņa izsacījums par vecumu pārbaudams pēc uziņām no attiecīgiem dzīmŗanas reģīstriem, bet ja tādu nav, tad pēc citiem dokumentiem; bet ja ari šīs uziņas nav dabūjamas, tad apsūdzētā vecums noteicams, tiesas ārstam viņu aplūkojot. Turp., 413. p.; 1921. g. 18. febr. (47).

459. (414.) Neaprobeŗodamies ar paŗa apsūdzētā izsacījumiem, izmeklēŗanas tiesnesis pie laika ievāc ziņas par viņa nodarboŗanos un par to, vai viņam nav kautkādu seviŗķu nopelnu un apbalvojumu, kā ari vai viņŗ agrāk nav atradies zem tiesas un, ja atradies, tad kāds spriedums taisīts viņa lietā; bet ŗo ziņu nedabūŗšanas dēļ lieta savā turpmākā gaitā nav apturama. 1864. g. 20. nov. (41476) 414. p.

SESTĀ NODAĻA.

Droŗības līdzekļi pret apsūdzētā izvairīŗanos no izmeklēŗanas.

460. (415.) Izmeklēŗanā stāvoŗas personas nedrīkst bez izmeklēŗanas tiesneŗa atļaujas atstāt to pilsētu vai iecirkni, kur notiek izmeklēŗana. 1864. g. 20. nov. (41476) 415. p.

461. (416.) Lai atņemtu apsūdzētiem iespēju izvairīties no izmeklēŗanas, izlietojami sekoŗie droŗības līdzekļi:

- 1) uzturēŗšanās zīmes atņemŗana vai paraksta ņemŗana, ka viņi atnāks uz izmeklēŗšanu un neatstās dzīves vietu;
- 2) nodoŗana seviŗķai policijas uzraudzībai;
- 3) galvojums;
- 4) ķīlas ņemŗana;
- 5) mājas arests, un
- 6) apcietinājums (sk. 292. p. piez.). Turp., 416. p.

462. (416¹.) Desmit līdz septīņpadsmit gadus veci nepilngadīgie, ja, neraugoties uz viņu vecumu, izrādās par vajadzīgu tos ņemt apcietinājumā, lai novērstu viņu izvairīŗanos no tiesas un izmeklēŗanas, ievietojami pa ŗo laiku audzināŗanas-laboŗanas vai citās bērnu apgādības iestādēs, kur tādas ierīkotas.

vai nododami atbildīgai uzraudzībai ar nosacījumu nogādāt viņus uz izmeklēšanu un tiesu, pēc izmeklēšanas tiesneša ieskata, vai nu viņu vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņi atrodas, vai arī citām uzticamām personām, kas to uzņemas. Četrpadsmit līdz septiņpadsmit gadus veci nepilngadīgie, ja tie izdarījuši smagus noziegumus (sal. Sodū lik. 3. p. 1. daļu), ievietojami iepriekšējai turēšanai galvenā kārtā audzināšanas-labošanas iestādēs, kur tādas ierīkotas; bet ja nav iespējams ievietot viņus audzināšanas-labošanas iestādēs, tad tie turami sevišķās, viņiem ierīkotās telpās pie cietumiem vai arī pie namiem, kas noteikti personām, kuŗas izcieš arestu uz mirtiesnešu spriedumu pamata. Augšā minēto nepilngadīgo nodošana audzināšanas-labošanas vai citām bērnu apgādības iestādēm atkarājas no attiecīga izmeklēšanas tiesneša savstarpējas vienošanās ar atsevišķām iestādēm. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 416¹ p.; 1909. g. 19. apr. (31727) lik., II. nol. 7. p. 2. pk.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

463. (417.) Pret personām, kas apsūdzētas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem nedraud ar tiesību zaudēšanu saistīts sods, augstākais drošības līdzeklis var būt ķīlas ņemšana. 1926. g. 10. jun. (84) A, 1.

464. (419.) Pret personām, kas apsūdzētas par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud ar tiesību zaudēšanu (sk. Sodū lik. 30. p.) saistīts sods, kā augstākais drošības līdzeklis var būt apcietinājums. 1864. g. 20. nov. (41476) 419. p.; 1870. g. 31. mart. (48206); 1884. g. 24. apr. (2172); 1900. g. 10. jun. (18777) pag. nosac. 1.—5. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

465. (420.) Iepriekšējā (464.) pantā norādīto drošības līdzekli var lietot pret apsūdzētiem, kuŗiem nav noteiktas dzīves vietas un nodarbošanās vai kuŗu personību nevar apliecināt, kaut arī viņi būtu apsūdzēti par mazāk svarīgiem noziedzīgiem nodarījumiem. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, 1., 420. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

466. (421.) Izvēloties drošības līdzekli pret apsūdzētā izvairīšanos no izmeklēšanas, jāievēro nevien draudošā soda bargums, bet arī apsūdzētā vainas pierādījumu stiprums, iespēja slēpt noziedzīgā nodarījuma pēdas, viņa veselības stāvoklis, dzimums, vecums un sabiedriskais stāvoklis. 1864. g. 20. nov. (41476) 421. p.

467. (422.) Ikvienu turīgu personu, biedrību vai pārvaldi var dot par apsūdzēto galvojumu, uzņemdamās naudas atbildību, ja viņš izvairītos no izmeklēšanas. Turp., 422. p.

468. (423.) Par ķīlu var būt tikai nauda vai kustama manta, un to var dot tiklab pats apsūdzētais, kā arī jebkuŗa cita persona. Turp., 423. p.

469. (424.) Galvojuma vai ķīlas lielumu noteic izmeklēšanas tiesnesis piemēriģi tā soda bargumam, kas draud apsūdzētam, un galvnieka vai ķīlas devēja turībai. Turp., 424. p.

470. (425.) Noteicot galvojuma vai ķīlas lielumu, jāņem arī vērā, cik liela tā atbildība, kuŗu prasa no noziedzīgā nodarījuma cietušais. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, 1., 425. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 1. p.

471. (426.) Par galvojuma vai ķīlas pieņemšanu izmeklēšanas tiesnesis taisa lēmumu, kuŗu paraksta tiklab viņš, kā arī galvnieks vai ķīlas devējs, un no kuŗa viņiem izdod norakstu. 1864. g. 20. nov. (41476) 426. p.

472. (426¹.) Aicinot pie izmeklēšanas vai tiesas apsūdzēto, par kuŗu kāda cita persona galvojusi vai devusi ķīlu, neatkarīgi no pavēstes apsūdzētam, nosūtāms paziņojums galvniekam vai ķīlas devējam, lai tas varētu spert soļus dēļ aicināmā ierašanās istā laikā. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 426¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

473. (427.) Ja apsūdzētais aizbēg vai izvairās no izmeklēšanas un tiesas, tad no galvnieka piedzītā vai ķīlai dotā sumā, pēc tam kad no tās atskaitīta tā naudas sumā, kuŗu var piespriest kā atlīdzību no noziedzīga nodarījuma cietušam, nāk valstij par labu. 1864. g. 20. nov. (41476) 427. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C, II.; 1923. g. 26. jul. (97) II.

474. (428.) Līdz galvojuma vai ķīlas došanai vai nu jāuzliek apsūdzētam mājas arests vai viņš jātur apcietinājumā. 1864. g. 20. nov. (41476) 428. p.

475. (429.) Apsūdzētā atstāšana brīvībā pret galvojumu vai pret ķīlu neatsvabina viņu no 460. panta nosacījumu ievērošanas. Turp., 429. p.

476. (430.) Lēmumā par apcietināšanu noteikti jānorāda:

- 1) kas isti un kad taisījis lēmumu;
- 2) apcietinātās personas nodarbošanās, vārds, tēva vārds un uzvārds vai pievārds;
- 3) noziedzīgais nodarījums, par kuŗu apcietinātais ir apsūdzēts vai stāv aizdomās, un
- 4) apcietināšanas pamati.

Lēmuma beigās jābūt tās personas parakstam, kuŗa to taisījis. Turp., 430. p.

477. (431.) Lēmums par ņemšanu apcietinājumā uzrādāms apsūdzētam, nosūtot viņu uz ieslodzījuma vietu, un katrā ziņā iekam pagājušas divdesmit četras stundas no viņa apcietināšanas. Šā lēmuma noraksts nosūtāms uz apsūdzētā ieslodzījuma vietu. Turp., 431. p.

Piezīme. Apcietinot kādu no 101. panta piezīmē minētām personām, jāievēro norādītās piezīmes nosacījums.

478. (431¹.) Uz apcietināmā apsūdzētā lūgumu izmeklēšanas tiesnesis paziņo policijai, lai tā spertu pirmos soļus viņa mantas apsardzībai un gādībai par viņa mazgadīgiem bērniem, ja tie paliek bez uzraudzības. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 431¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

479. (432.) Ieslodzījuma vietās jāved reģistri, kuŗos, apcietināto nododot, jāatzīmē lēmums par viņa apcietināšanu. Reģistri parakstās apsūdzētā no-devējs un saņēmējs, pie kam pirmais dabū kvītes vietā izrakstu no reģistra ieraksta, nodošanai izmeklēšanas tiesnesim. 1864. g. 20. nov. (41476) 432. p.

SEPTĪTĀ NODAĻA.

Liecinieku aicināšana un nopratināšana.

480. (433.) Liecinieki nopratināmi izmeklēšanas vietā, izņemot tos gadījumus, kad, slimības vai citu iemeslu dēļ, kuŗi kavē ierasties pie izmeklēšanas, izrādītos par vajadzīgu (442. p.) nopratināt tos viņu dzīves vietā, vai arī kad izmeklēšanas tiesnesis atzitu to par izdevīgāku. 1864. g. 20. nov. (41476) 433. p.

481. (434.) Kad jānopratina daudz liecinieku, kuŗi atrodas vienā apkaimē, tad viņu nopratināšana izdarama katrā ziņā tajā vietā, kur viņi atrodas. 1864. g. 20. nov. (41476) 434. p.; 1926. g. 10. jun. (84) A, III.

482. (435.) Liecinieki aicinami pie izmeklēšanas 423.—430. pantā norādītā kārtībā. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII, 435. p.

483. (436.) Liecinieki-kareivji, kuŗi atrodas aktivā dienestā, aicinami caur viņu tuvāko priekšniecību, bet virsnieki tieši ar pavēstēm; tomēr aicinājums pie izmeklēšanas viņus neatsvabina no dienesta pienākumiem, ja viņi no savas priekšniecības nav dabūjuši atsvabinājumu. 1864.g.20.nov.(41476)436.p.

484. (437.) Laiks, kad lieciniekiem jāierodas, nosakams pēc iespējas tās, kuŗā tie svabadi no darbiem. Turp., 437. p.

485. (438.) Ja liecinieks neierodas un neuzdod 433. pantā norādītos likumīgos iemeslus, tad izmeklēšanas tiesnesis viņam uzliek naudas sodu, ne augstāku par piecdesmit latiem, un sūta viņam otru pavēsti. Ja arī pēc tam liecinieks neierodas termiņā un neuzdod likumīgus iemeslus, tad viņš atvedams pie izmeklēšanas (sk. 292. p. piez.). Turp., 438. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

486. (439.) Attiecībā uz kaŗavīriem, kuŗi atrodas aktivā dienestā, par likumīgu neierašanās iemeslu atzistams arī tas, ka viņi kaŗa dienesta apstākļu dēļ nedabū no savas priekšniecības atļauju atstāt dienesta vietu. 1864.g.20.nov.(41476) 439. p.

487. (440.) Ja liecinieks, kuŗam par neierašanos pie izmeklēšanas uzlikts naudas sods, divu nedēļu laikā no tās dienas, kad viņam pasludināts par uzlikto sodu, ticami apliecina, ka viņš nav varējis ierasties, tad izmeklēšanas tiesnesis viņu atsvabina no soda. Turp., 440. p.

488. (441.) Liecinieki nopratinami nekavējoties pēc viņu ierašanās. Ja gadās kādi šķēršļi izdarīt nopratināšanu divpadsmit stundu laikā pēc ierašanās, tad nenopratināšanas iemesli atzīmējami protokolā, no kuŗa noraksts izdodams lieciniekam uz viņa prasījumu. Turp., 441. p.

489. (442.) Pie iepriekšējās izmeklēšanas liecinieki nozvērinami tikai sekošos gadījumos:

- 1) kad liecinieks sataisījies uz tālu ceļu un viņa atgriešanās var novilcināties;
- 2) kad liecinieks atrodas slimības stāvoklī, kuŗš apdraud viņa dzīvību;
- 3) kad liecinieka dzīves vieta atrodas ārpus tās tiesas apgabala, kuŗai piekrit lietas iztiesāšana, un pie tam tādā attālumā no tiesas sēdes vietas, ka viņam nav iespējams ierasties pie tiesas bez sevišķām grūtībām. Turp., 442. p.

490. (443.) Izņemot iepriekšējā (489.) pantā minētos gadījumus, izmeklēšanas tiesnesis nenozvērina lieciniekus, bet griež viņu vērību uz to, ka tiesā viņus var nopratināt zem zvēresta, un piekodina, ka jāizsaka pilna pātiesība pēc labākās sirdsapziņas. Turp., 443. p.

491. (444.) Nozvērinot lieciniekus un noraidot tos no nopratināšanas zem zvēresta, kā arī atsvabinot dažas personas pavisam no liecināšanas, izmeklēšanas tiesnesis pieturas pie noteikumiem par liecinieku nopratināšanu tiesā (723. — 728., 730. — 732. p.). Turp., 444.p.; 1923. g. 26. jul. (97) III., 5. p.

492. (445.) Noraidījuma iemeslus izmeklēšanas tiesnesis noskaidro pat tajā gadījumā, kad liecinieku nopratina bez zvēresta, lai tos varētu ņemt vērā nopratinot lieciniekus tiesā. 1864. g. 20. nov. (41476) 445. p.

493. (446.) Liecinieki nopratinami katrs par sevi un, ja izrādās par vajadzīgu, tad papriekš klāt neesot apsūdzētiem un citiem lietas dalībniekiem. Turp., 446. p.

494. (447.) Jautājumiem un atbildēm jābūt īsiem un skaidriem. Katram lieciniekam liekams priekšā jautājums par viņa attiecībām ar lietas dalībniekiem. Turp., 447. p.

495. (448.) Izsacījumi, kurus liecinieks devis apsūdzētam klāt neesot, nolasami pēdējam priekšā. Apsūdzētam ir tiesība atspēkot pret viņu dotās liecības un lūgt izmeklēšanas tiesnesi, lai tas liktu priekšā lieciniekiem jaunus jautājumus. Turp., 448. p.

496. (449.) Apstākļi, kurus apsūdzētais pievedis liecinieka izsacījumu atspēkošanai, jāizmeklē, ja tiem lietā ir svarīga nozīme. Turp., 449. p.

497. (450.) Nopratinot lieciniekus, kuŗi runā izmeklēšanas tiesnesim nesaprotamā valodā, kā ari nopratinot mēmus, jāievēro 455. un 456. panta nosacījumi. Turp., 450. p.

498. (451.) Vajadzības gadījumā izmeklēšanas tiesnesis var liecinieku nopratināt no jauna. Turp., 451. p.

499. (452.) Liecinieki konfrontējami tajos gadījumos, kad no pret-runu noskaidrošanas viņu izsacījumos atkarājas izmeklēšanas tālākais virziens. Turp., 452. p.

500. (453.) Liecinieku izsacījumi uzrakstami tādā pašā kārtībā kā apsūdzēto izsacījumi (453. un 454. p.) Katra liecinieka nopratinājuma protokolā atzīmējams, kā viņš devis liecību: bez zvēresta, vai zem zvēresta. Turp., 453. p.

ASTOTĀ NODAĻA.

Ziņu ievākšana caur apkārtniekiem.

501. (454.) Ja izrādās par vajadzīgu lietas noskaidrošanas labad ievākt ziņas par apsūdzētā nodarbošanos, sakariem un dzīves veidu, vai ari ja apsūdzētais savos izsacījumos šajā ziņā atsaucas uz vietējiem iedzīvotājiem, tad izmeklēšanas tiesnesis izdara uz vietas sevišķu izziņu caur apkārtniekiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 454. p.

502. (455.) Par ziņu ievākšanai nolikto laiku un vietu izmeklēšanas tiesnesis paziņo prokuroram vai viņa biedrim un dara zinamu lietas dalībniekiem. Turp., 455. p.

503. (456.) Ja apsūdzētais, kas atrodas apcietinājumā, izteic vēlēšanos būt klāt pie ziņu ievākšanas caur apkārtniekiem, tad viņš nosūtams uz šās izziņas vietu. Turp., 456. p.

504. (457.) Ieradies ziņu ievākšanas vietā pirms noliktā laika, izmeklēšanas tiesnesis sastāda mājsaimnieku un ģimeņu vecāko locekļu sarakstu, kas dzīvojuši apsūdzētā apkaimē. Turp., 457. p.

505. (458.) Šajā sarakstā nav ievietojamas personas:

- 1) kuŗas atrodas ar apsūdzēto vai no noziedzīgā nodarījuma cietušo pirmo četru pakāpju radniecībā vai pirmo divu pakāpju svainībā, un
- 2) kuŗas atrodas prombūtnē, kā arī tās, kuŗas grūtas slimības vai citu nepārvaramu sķēršļu dēļ nevar aicināt pie liecināšanas. 1864.g.20.nov. (41476) 458. p.

506. (459.) Sastādītais saraksts uzrādams klātesošām pusēm, kuŗām atļauts aizrādīt uz nepareizībām, kas pielaistas sarakstu sastādot, un uz viņa izlabošanas veidu. Turp., 459. p.

507. (460.) Izmeklēšanas tiesnesis, izšķirdams viņam celtos iebildumus, par to atzīmē pašā sarakstā un pasludina pusēm. Turp., 460. p.

508. (461.) No saraksta, kas apstiprināts uz šiem pamatiem, ar lozi izvēlamas divpadsmit personas, bet ja sarakstā pavisam nav vairāk par divpadsmit personām, tad no tā ar lozi izvēlamas sešas. Turp., 461. p.

509. (462.) Pusēm ir tiesība noraidīt ar lozi izvēlētās personas aiz 723.—728. pantā norādītiem iemesliem. Turp., 462. p.

510. (463.) Bez tam tiklab apsūdzētam, kā arī pretējai pusei atļauts noraidīt ne vairāk kā divus apkārtniekus, nepaskaidrojot aizdomu iemeslus. Turp., 463. p.

511. (464.) Noraidītās personas atvietojamas ar citām 508. pantā norādītā kārtībā, pie kam galīgā sarakstā nedrīkst palikt mazāk par sešām personām. Turp., 464. p.

512. (465.) Pēc izvēles ar lozi un pēc noraidījumiem, ja tādi bijuši, galīgi izvēlētie apkārtnieki ierakstami protokolā, atzīmējot tajā visu notikušo. Turp., 465. p.

513. (466.) Apkārtniekus nopratina zem zvēresta, ievērojot vispārējos noteikumus par liecinieku nopratināšanu. Turp., 466. p.

DEVĪTĀ NODAĻA.

Iepriekšējās izmeklēšanas protokoli.

514. (467.) Par katru no izmeklēšanas galveniem darbiem sastādams atsevišķs protokols. 1864. g. 20. nov. (41476) 467. p.

515. (468.) Protokols sastādams tā, lai no viņa būtu skaidri redzams: kas, kad, kur un kādus istī izmeklēšanas darbus izdarījis; kas pie tam bijuši klāt kā puses, pieaicināti liecinieki un lietpratēji; kas ar šiem darbiem atklāts, un kādas bijušas lietas dalībnieku vai pieaicināto liecinieku piezīmes un ierunas. Turp., 468. p.

516. (469.) Nopratinājuma protokolā jāatzīmē:

- 1) nopratinātās personas, kā arī tās personas, kuŗas bijušas klāt pie nopratināšanas kā puses;
- 2) nopratināto personu atbildes, un
- 3) apsūdzētā piezīmes vai viņa ierunas pie liecinieku nopratināšanas. Turp., 469. p.

517. (470.) Protokolu paraksta visas viņa sākumā minētās personas. Rakstīt nepratēju vietā, uz viņu mutisku lūgumu, parakstās tie, kam viņi to uztic. 1864. g. 20. nov. (41476) 470. p.

518. (471.) Protokols lasams priekšā visām tām personām, kurām tas jāparaksta. Ja kāda no viņām negrib vai nevar to parakstīt, tad iemesls tam paskaidrojams protokolā. Turp., 471. p.

519. (472.) Izņemot šajos likumos tieši minētos gadījumus, izmeklēšanas tiesnesis sastāda sevišķus lēmumus tikai tad, kad tas vajadzīgs izmeklēšanas gaitas vai izmeklēšanas tiesneša rīkojumu paskaidrošanai. Turp., 472. p.

520. (473.) Lēmumos atzīmējams tiklab viņu sastādīšanas laiks, kā arī izdaramo izmeklēšanas darbu likumīgie iemesli un pamati. Lēmumus, izņemot 471. pantā minētos, paraksta izmeklēšanas tiesnesis viens pats. Turp., 473. p.

521. (474.) Izdzesumi izmeklēšanas tiesneša protokolā un lēmumos nav pielaižami; bet redzamus izlabojumus un papildinājumus var izdarīt, tomēr ar to nosacījumu, lai par tiem sevišķi atzīmētu, iekam protokols vai lēmums parakstīts. Turp., 474. p.

522. (475.) Uz lietas dalībnieku lūgumu izmeklēšanas tiesnesis izdod viņiem protokolu un lēmumu norakstus: apsūdzētam bez maksas, bet privatapsūdzētajam vai civilprasītājam — par noteiktu maksu. Turp., 475. p.

DESMITĀ NODAĻA.

Izmeklēšanas nobeigšana.

523. (476.) Nobeidzis iepriekšējo izmeklēšanu, izmeklēšanas tiesnesis uzrāda apsūdzētam, ja viņš to lūdz, izmeklējumu un prasa viņam, vai tas nevēlētos vēl ko sniegt sev par attaisnojumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 476. p.

524. (476¹.) Nobeidzis izmeklēšanu par desmit līdz septiņpadsmit gadus veciem nepilngadīgiem, izmeklēšanas tiesnesis paziņo par to viņu vecākiem vai personām, kuŗu gādībā apsūdzētie atrodas, ja nepilngadīgā vecāku vai minēto personu dzīves vieta atrodas tās apgabaltiesas apgabalā, pie kuŗas pieder tā izmeklēšanas tiesneša iecirknis, kas lietu izmeklē. Nepilngadīgā vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņš atrodas, atļauts septiņu dienu laikā no tās dienas, kad viņiem pasludināts par izmeklēšanas nobeigumu, lūgt izmeklēšanas tiesnesi, lai tas viņiem uzrādītu izmeklējumu, kā arī lūgt par šā izmeklējuma papildināšanu. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 476¹. p.

525. (477.) Ja apsūdzētais norāda uz kādiem jauniem apstākļiem, tad izmeklēšanas tiesnesim jāpārbauda tie no viņiem, kuŗiem var būt iespaids uz lietas izspriešanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 477. p.

526. (478.) Pēc tam izmeklēšanas tiesnesis pasludina visiem lietas dalībniekiem, ka izmeklēšana nobeigta, un nosūta visu izmeklējumu prokuroram vai viņa biedrim. Turp., 478. p.

527. (479.) (Izmeklējums), kas ierosināts ar privatapsūdzētāja sūdzību, ceļams prokuroram vai viņa biedrim priekšā tikai tajā nolūkā, lai tas pārliecinātos par to, vai lietā nav tāda noziedzīga nodarījuma pazīmju, kas prasītu vajāšanu ar prokuratūras varu. Turp., 479. p.

528. (480.) Izmeklēšanas tiesneša apcietinātās personas, ja tās pa izmeklēšanas laiku turētas apcietinājumā aprīņķi, nosūtamas turēšanai cietumā uz aprīņķa pilsētu. 1864. g. 20. nov. (41476) 480. p.

529. (481.) Uz izmeklējumu attiecošies papīri sašujami viņu sastādīšanas vai saņemšanas laika kārtībā, sanumurējami, lapu pa lapai apliecināmi un cauraukļojami, uzspiežot izmeklēšanas tiesneša zīmogu. Šiem papīriem sastādams saraksts, norādot tajā, kuŗā akts lapā katrs no tiem atrodas. Turp., 481. p.

530. (482.) Ja lietu izmeklējot izrādās, ka tā nepiekrīt apgabaltiesai, tad izmeklēšanas tiesnesis, paziņodams par to prokuroram vai viņa biedrim, nosūta izmeklējumu pēc piederības. Turp., 482. p.

VIENPADSMITĀ NODAĻA.

Policijas amatpersonu, kā arī tiesas ārstu atbildība izmeklēšanas darbos.

531. (483.) Iepriekšējā izmeklēšanā policijai rosīgi jāsniedz palīdzība izmeklēšanas tiesnesim un prokuratūras amatpersonām lietas apstākļu atklāšanā, nepielaižot ne vilcināšanu, ne varas pārkāpšanu vai tās bezdarbību. 1864. g. 20. nov. (41476) 483. p.

532. (484.) Kad ceļas šaubas izpildot prokuratūras amatpersonas vai izmeklēšanas tiesneša doto uzdevumu, tad policijas amatpersonas lūdz paskaidrojumu no tā, no kā viņas dabūjušas uzdevumu. Turp., 484. p.

533. (485.) Policijas amatpersonas par nolaidībām un nekārtībām izmeklēšanas lietās sauc pie atbildības prokurors, kuŗa pārraudzībā izmeklēšana izdarīta. Raugoties pēc nolaidību un nekārtību svarīguma, prokurors vai nu tikai brīdina nolaidīgās personas, vai, neatrazdams pamatu uzsākt kriminalvajāšanu par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, liek priekšā lūkot cauri viņu darbus tai tiesai, pie kuŗas viņš pats pastāv. Turp., 485. p.; 1922. g. 21. jun. (119); 12. okt. (209) I., 9. p.

534. (486.) Ja pēc paskaidrojumu pieprasīšanas no prokurora norādītām policijas amatpersonām tiesa atzīst viņas par vainīgām netišās un ar svarīgām sekām nesavienotās nolaidībās vai nekārtībās, tad tā paziņo viņu tiešai priekšniecībai, lai izteic viņām piezīmi vai arī vairāk vai mazāk stingru rājienu. 1864. g. 20. nov. (41476) 486. p.; 1922. g. 21. jun. (119).

535. (489.) Tiesas ārstu, kas izmeklēšanas lietās nav izpildījis savus pienākumus, sauc pie atbildības prokurors, kuŗa pārraudzībā izmeklēšana izdarīta. 1864. g. 20. nov. (41476) 489. p.

536. (490.) Uzliekot tiesu ārstiem disciplinārsodu izmeklēšanas lietās, jāievēro augšējie nosacījumi par apsūdzētām policijas amatpersonām šādās lietās, tikai ar to starpību, ka visos specialos vai tehniskos jautājumos tiesu iestādes prasa iepriekšējus atzinumus no ārstniecības priekšniecības. Turp., 490. p.; 1922. g. 12. okt. (209) 9. p.

DIVPADSMITĀ NODAĻA.

Izmeklēšanas darbu pārsūdzēšanas kārtība.

Pirmais nodalījums.

Sūdzību iesniegšanas kārtība.

537. (491.) Lietas dalībnieki var iesniegt sūdzību par jebkuŗu izmeklēšanas darbu, kas aizskar vai ierobežo viņu tiesības. 1864. g. 20. nov. (41476) 491. p.

538. (492.) Liecinieki, lietpratēji, galvinieki, pieaicināti liecinieki un citas pie izmeklēšanas pieaicinātas personas var iesniegt sūdzības tikai par spaidiem, kas lietoti izmeklēšanā pret viņiem pašiem, vai par viņiem pašiem nepareizi uzliktiem sodiem. Turp., 492. p.

539. (493.) Sūdzības par policijas darbiem iesniedzamas prokuroram, bet par izmeklēšanas tiesneša darbiem, kuŗus viņš izdarījis tiklab ar savu varu, kā arī uz prokurora vai tā biedra prasījumu — apgabaltiesai. Turp., 493. p.

540. (494.) Sūdzības var iesniegt arī iekam lieta ienākusi tiesā. Turp., 494. p.

541. (495.) Sūdzības var būt mutiskas vai rakstiskas. Mutiskas sūdzības ierakstamas protokolā. Turp., 495. p.

542. (496.) Apcietinātam apsūdzētam, ja viņš izteic vēlēšanos iesniegt sūdzību, dodama pilnīga iespēja to izdarīt. Turp., 496. p.

543. (497.) Katra sūdzība nododama iesniegšanai pēc piederības tai amatpersonai, pret kuŗas darbiem viņa celta. Turp., 497. p.

544. (498.) Sūdzības iesniedzējs var prasīt, lai viņam izdod kvīti par tās saņemšanu. Turp., 498. p.

545. (499.) Iesniegtā sūdzība, līdz ar pienācīgu paskaidrojumu par to, jānosūta pēc piederības triju dienu laikā no viņas iesniegšanas dienas, bet ja sūdzība iesniegta par brīvības atņemšanu, tad divdesmit četru stundu laikā. Turp., 499. p.

546. (500.) Sūdzības iesniegšana, iekam šī sūdzība nav izšķirta, neaptur ne izmeklēšanu, ne arī atsevišķus izmeklēšanas darbus. Turp., 500. p.

Otrais nodalījums.

Sūdzību caurskatīšanas kārtība.

547. (501.) Saņēmusi sūdzību līdz ar paskaidrojumu par to, tiesa ne vēlāk kā pirmā darbdiēnā stājas pie sūdzības izšķiršanas rīcības sēdē. 1864. g. 20. nov. (41476) 501. p.

548. (502.) Sūdzības priekšmetu un visas uz viņu attiecīgās ziņas referē viens no tiesas locekļiem. Turp., 502. p.

549. (503.) Sūdzības izspriežot, izmeklēšanas aktus var pieprasīt tikai visai nepieciešamos gadījumos, kad bez tiem nav iespējams apspriest iesniegto sūdzību. Turp., 503. p.

550. (504.) Sūdzības iesniedzējiem ir tiesība dot mutiskus paskaidrojumus tiesā, ja viņi ir klāt. Turp., 504. p.

551. (505.) Pirms sūdzības izšķiršanas jānoklausās prokurora atzinums. 1864. g. 20. nov. (41476) 505. p.

552. (506.) Attiecībā uz sūdzību taisītais lēmums ierakstams protokolā, norādot pamatus, kuļus tiesa ņēmusi vērā sūdzību izspriežot. Turp., 506. p.

553. (507.) Ja tiesa atzīst par vajadzīgu nodot uzsākto izmeklēšanu citam izmeklēšanas tiesnesim, tad lēmumā norādāmi, paskaidrojot iemeslus, tie izmeklēšanas darbi, kuļi atzīti par spēkā neesošiem un atjaunojamiem. Turp., 507. p.

554. (508.) Tiesas lēmums pasludināms sūdzības iesniedzējam un nekavējoties izpildāms. Turp., 508. p.

555. (509.) Sūdzības iesniedzējs var lūgt, lai viņam izdod lēmuma norakstu. Šis lūgums jāizpilda triju dienu laikā. Turp., 509. p.

TREŠĀ SADAĻA.

Nodošana tiesai.

PIRMĀ NODAĻA.

Apgabaltiesas un pie viņas pastāvošā prokurora darbība.

556. (510.) Pēc iepriekšēja izmeklējuma saņemšanas apgabaltiesas prokuroram jāapsveļ:

- 1) vai lieta piekrīt prokuraturas pārziņai;
- 2) vai izmeklējums izdarīts pietiekoši pilnīgi, un
- 3) vai apsūdzētais nododāms tiesai, jeb vai lieta par viņu izbeidzāma vai apturāma. 1864. g. 20. nov. (41476) 510. p.

557. (511.) Privatapsūdzības kārtībā uzsākta lieta nav izņemāma no prokurora pārziņas, ja ar izmeklējumu atklāts tāds noziedzīgs nodarījums, kuļš vajājāms ar prokurora varu; bet ja izmeklējuma priekšmets ir noziedzīgs nodarījums, kas vajājāms privatkārtībā, tad prokuroram pienākas tikai nodot lietu attiecīgai tiesu iestādei. Turp., 511. p.

558. (512.) Kad izmeklēšana izdarīta acīmredzot tik nepilnīgi, ka nav iespējāms taisīt pareizu slēdzienu par lietas būtību, tad prokuroram ir tiesība vai nu pieprasīt papildu ziņas, vai sūtīt lietu atpakaļ papildu izmeklēšanai. Turp., 512. p.

559. (513.) Noziedzīgā nodarījumā nepiedalījušos personu pretlikumīgie darbi, kuļi atklāti šo nodarījumu izmeklējot, nevar būt par iemeslu nodot lietu papildu izmeklēšanai, bet tie jāizmeklē atsevišķi. Turp., 513. p.

560. (514.) Prokuroram ar likumīgas atbildības piedraudējumu aizliegts apturēt lietas gaitu izmeklējuma papildināšanai ar nesvarīgām ziņām. Turp., 514. p.

561. (515.) Kad apsūdzētā noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā svarīgākāis nodarījums jau pilnīgi izmeklēts, bet mazāk svarīgā noziedzīgā nodarījuma apstākļu noskaidrošanai vajadzīgs ilgāks laiks, tad pabeigto izmeklējumu par svarīgāko noziedzīgo nodarījumu var virzīt tālāk, ja mazāk svarīgā noziedzīgā nodarījumā nav ne apsūdzētā līdzdalībnieku, ne civilprasības par atlīdzību. Turp., 515. p.

562. (516.) Ja noziedzīgu nodarījumu izdarījušas vairākas personas, tad, kaut arī dažas no viņām vēl nebūtu zinamas vai atrastas, izmeklējumu par tiem apsūdzētiem, par kuņiem visi lietas apstākļi ir noskaidroti, var virzīt tālāk. 1864. g. 20. nov. (41476) 516. p.

563. (517.) Prokuroram jādod katram izmeklējumam likumā norādītā gaita nedēļas laikā no viņa saņemšanas. Turp., 517. p.

564. (518.) Apgabaltiesas prokurors nevar ar savu paša varu ne grozīt lietas piekritības kārtību, kaut arī lieta būtu ņēmusi nelikumīgu gaitu, ne izbeigt vai apturēt izmeklēšanu apsūdzības nepamatotības vai citu likumīgu iemeslu dēļ, ne arī šķirt izmeklēšanas priekšmetus, kuņiem savā starpā ir sakars (561. un 562. p.), bet savu atzinumu par to viņš vai nu liek priekšā apgabaltiesai, vai iesniedz Tiesu palatas ieskaftam caur tās prokuroru (569.p.). Turp., 518. p.

565. (519.) Prokurora atzinumu par apsūdzētā nodošanu tiesai sastāda apsūdzības raksta veidā. Turp., 519. p.

566. (520.) Apsūdzības rakstā jāatzīmē:

- 1) notikums, kuņam ir noziedzīga nodarījuma pazīmes;
- 2) šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiks un vieta, cik tas zinams;
- 3) apsūdzētā nodarbošanās, vārds, tēva vārds un uzvārds vai pievārds;
- 4) to pierādījumu būtība, kas lietā savākti pret apsūdzēto;
- 5) norādījums, kādam noziedzīgam nodarījumam pēc likuma atbilst caurlūkojamā nodarījuma pazīmes. Turp., 520. p.

567. (521.) Pie apsūdzības raksta prokurors pieliek klāt to personu sarakstu, kuņas pēc viņa domām jāaicina pie tiesas izmeklēšanas. Turp., 521. p.

568. (522.) Ja kādā lietā vai lietās, kuņām savā starpā ir ciešs sakars, prokurors atzīst vienu apsūdzēto vai kādu viņa nodarījumu par tiesājāmu, bet otru apsūdzēto vai tā paša apsūdzētā citu nodarījumu par netiesājāmu, tad apsūdzības rakstu un atzinumu par pārējiem priekšmetiem viņš reizē liek priekšā tiesai, vai arī reizē iesniedz Tiesu palatas prokuroram. Turp., 522. p.

569. (523.) Atzinumu par kriminalvajāšanas izbeigšanu vai apturēšanu prokurors liek priekšā apgabaltiesai, bet apsūdzības rakstu vai nu iesniedz Tiesu palatas prokuroram, ja lieta attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, par kuņu draud tiesību zaudēšana, vai arī liek priekšā apgabaltiesai, ja lietas priekšmets ir mazāk svarīgs noziedzīgs nodarījums. Kad par vienu un to pašu nodarījumu apsūdz vairākas personas, pie kam par dažām no tām sastādīts atzinums kriminalvajāšanu izbeigt vai apturēt, bet par citām sastādīts palatai iesniedzams apsūdzības raksts, tad arī minētais atzinums iesniedzams palatai kopējai caurlūkošanai ar apsūdzības rakstu. 1889. g. 7. jūl. (6162) 1., 523. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

570. (524.) Iesniedzot apsūdzības rakstu vai atzinumu par lietas izbeigšanu vai apturēšanu, prokurors reizē ar to izteic rakstiski savas domas arī par drošības līdzekļiem pret apsūdzētā izvairīšanos no tiesas, ja atzīst par vajadzīgu grozīt vai atcelt kādu pret viņu jau lietotu drošības līdzekli. 1864. g. 20. nov. (41476) 524. p.

571. (525.) Pie prokurora priekšlikuma vai iesnieguma par lietas tālāku virzišanu vienmēr pieliekams klāt viss izmeklējums oriģinālā, kaut arī prokurors būtu nodomājis virzīt tālāk šo izmeklējumu tikai attiecībā uz

apsūdzētā svarīgāko noziedzīgo nodarījumu, vai arī tikai attiecībā uz tiesas rīcībā esošiem noziedzīgā nodarījuma līdzdalībniekiem (561. un 562. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 525. p.

572. (526.) Privatapsūdzības kārtībā vedamās lietās apsūdzības rakstu atvieto privatapsūdzētāja sūdzība. Turp., 526. p.

573. (527.) Ne uz prokurora apsūdzības rakstu, ne uz privatapsūdzētāju sūdzību pamata apgabaltiesa netaisa lēmumus par apsūdzēto nodošanu tiesai, bet rikojas tieši pēc 597.—602. panta nosacījumiem. Turp., 527. p.

574. (528.) Uz prokurora atzinumu par lietas izbeigšanu apgabaltiesa skata cauri izmeklējumu tikai attiecībā uz tām personām, kuŗas sauktas pie atbildības. Ja tiesa nepiekrīt prokurora domām, tad jautājums par lietas izbeigšanu iesniedzams palatas izšķiršanai. Turp., 528. p.

575. (528¹.) Par kriminalvajāšanu, kas izbeigta ar apgabaltiesas lēmumu (312. un 569. p.), sastāda sludinājumu, kuŗu piesīt pie tiesas durvīm. 1883. g. 3. maij. (1544) II., 1. p.

576. (528².) Tiesas lēmumu par lietas izbeigšanu no noziedzīgā nodarījuma cietušām personām ir tiesība pārsūdzēt blakus sūdzības kārtībā Tiesu palatai viena mēneša laikā no šā lēmuma pasludināšanas dienas. Turp., 2. p.

577. (528³.) Attiecībā uz sūdzībām par apgabaltiesas lēmumu lietu izbeigt jāievēro 580.—586., 588.—591., 917. un 918. panta nosacījumi. Turp., 3. p.

OTRĀ NODAĻA.

178 Tiesu palatas un pie viņas pastāvošā prokurora darbība.

578. (529.) Tiesu palata lūko cauri apsūdzības rakstus vai iesniegumus par kriminalvajāšanas izbeigšanu vai apturēšanu ne citādi kā uz rakstisku priekšlikumu pamata, kuŗus iesniedz pie viņas pastāvošais prokurors. 1864. g. 20. nov. (41476) 529. p.

579. (529¹.) Kad Tiesu palatai ienāk ziņas, ka kriminalvajāšanu apgabaltiesa izbeigusi vai apturējusi nepareizi, viņai ir tiesība pieprasīt caurskatīšanai lietu, kuŗā izmeklēšana izbeigta vai apturēta, kaut arī palatai nebūtu ienākusi no cietušās personas sūdzība par tiesas lēmumu minētā jautājumā. 1883. g. 3. maij. (1544) II., 4. p.

580. (530.) Iepriekšējo izmeklējumu palata lūko cauri, vienam no viņas locekļiem to referējot. 1864. g. 20. nov. (41476) 530. p.

581. (531.) Loceklis-referents mutiski ziņo par lietas uzsākšanas iemeslu un par visiem izmeklēšanas darbiem, griezdamš vērību uz to, vai ir ievēroti tiesāšanas kārtības noteikumi, un nolāsīdams tos oriģinalprotokolus, kuŗiem lietā ir svarīga nozīme. Turp., 531. p.

582. (532.) Pēc tam Tiesu palatas prokurors nolasa vietējā prokurora atzinumu un paskaidro savu paša ieskatu par lietu, likdamš pie tam priekšā savus galīgos slēdzienus. Turp., 532. p.

583. (533.) Pēc referējuma noklausīšanās palata stājas pie lietas apspriešanas tiesas spriedumu taisīšanai noteiktā kārtībā, pie kam prokurors nedrīkst būt klāt. 1864. g. 20. nov. (41476) 533. p.

584. (534.) Atzinusi, ka izmeklējums pietiekoši pilnīgs un izdarīts bez svarīgu tiesāšanas kārtības noteikumu pārkāpšanas, palata taisa galīgu lēmumu vai nu par nodošanu tiesai, vai par lietas izbeigšanu, bet pretējā gadījumā nodod izmeklējumu papildu izmeklēšanai vai dod tam likumīgu gaitu. Turp., 534. p.

585. (535.) Palata taisa lēmumus tikai attiecībā uz tām personām, kuŗas sauktas pie atbildības, un attiecībā uz tiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem viņas vajā. Turp., 535. p.

586. (536.) Ja palata, izmeklējumu lūkojot cauri, atzīst, ka persona, uz kuŗu krīt aizdomas, nav saukta pie atbildības, vai arī ka uz personu, kas apsūdzēta par vienu noziedzīgu nodarījumu, krīt aizdomas vēl arī par citu, tad viņa rīkojas pēc 561. un 562. panta nosacījumiem. Turp., 536. p.

587. (537.) Ja palata pārgroza viņas caurlūkošanai priekšā likto apsūdzības rakstu, tad viņas lēmumam jābūt sastādītam tādējādi, lai viņš pilnīgi atvietotu šo rakstu. Turp., 537. p.

588. (538.) Tiesu palatas lēmumā par nodošanu tiesai var būt arī norādījums uz tiem lieciniekiem un lietpratējiem, kuŗi, pēc viņas domām, aicinami pie tiesas. Tāds norādījums tomēr neierobežo pusēm tiesību vēlāk uzdot jaunus lieciniekus. Turp., 538. p.

589. (539.) Kad palata nolemj nodot tiesai tādu apsūdzēto, par kuŗu apgabaltiesas prokurors bijis nodomājis lietu izbeigt, tad palatas prokurors var apsūdzētāja pienākumu izpildīšanu uzdot kādai citai no viņam padotām prokuraturas amatpersonām, vai arī, sevišķi svarīgos gadījumos, uzņemties pats šos pienākumus; bet viņam nav tiesības prasīt, lai vietējais prokurors uztur apsūdzību pret savu pārliecību. Turp., 539. p.

590. (540.) Privatapsūdzības kārtībā vedamās lietās iepriekšēju izmeklējumu palatai referē un lūko tajā cauri bez prokurora piedalīšanās. Turp., 540. p.

591. (541.) Tiesu palatas lēmumu apliecinātos izrakstos, bet 587. un 590. pantā paredzētos gadījumos — apliecinātos norakstos palatas prokurors nodod izpildīt apgabaltiesas prokuroram, kuŗam arī pienākas, uz palatas lēmumu, dot rīkojumu par apsūdzētā apcietināšanu vai par citu kādu soli, ko izmeklēšanas tiesnesis nav spēris, bet palata atzinusi par vajadzīgu. 1922. g. 19. okt. (214) 541. p.

592. (542.) Pēc tam, kad izmeklēšana izbeigta, lietu var atjaunot tikai ar Tiesu palatas atļauju un tikai sekošos gadījumos:

- 1) kad pēc izmeklēšanas izbeiguma nepietiekošu pierādījumu dēļ nāk gaismā jauni pierādījumi;
- 2) kad lietu, kas izbeigta tāpēc, ka privatapsūdzētājs nav cēlis sūdzību, ierosina likumā noteiktā kārtībā, un
- 3) kad pēc lietas izbeigšanas aiz tā iemesla, ka civiltiesā nav lūkojusi cauri jautājumus, no kuŗiem atkarājas kriminalvajāšana, šos jautājumus izšķir tādā ziņā, ka šī vajāšana pielaižama. 1864. g. 20. nov. (41476) 542. p.; 1921. g. 1. febr. (39) 10. p.

CETURTA SADAĻA.

Tiesāšana apgabaltiesās.

PIRMĀ NODAĻA.

Lietu uzsākšanas kārtība apgabaltiesās.

593. (543.) Kriminallietu iztiesāšanu apgabaltiesās uzsāk:

- 1) vai nu uz Tiesu palatas lēmumu par apsūdzētā nodošanu tiesai;
- 2) vai uz prokurora apsūdzības raksta pamata, kuŗš likts priekšā apgabaltiesai;
- 3) vai arī uz privatapsūdzētāja sūdzību. 1891. g. 21. maij. (7704) III., 543. p.

594. (544.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud tiesību zaudēšana, pirms lietas iztiesāšanas katrā ziņā jāizdara iepriekšēja izmeklēšana un apsūdzētā nodošana tiesai. 1889. g. 7. jul. (6162) I., 544. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

595. (545.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem nedraud tiesību zaudēšana, pie iztiesāšanas var stāties arī bez iepriekšējas izmeklēšanas, ja prokurors, pēc viņam piesūtītām ziņām un pierādījumiem vai pēc paša lietas rakstura, atzīst par iespējamu likt tiesai priekšā apsūdzības rakstu un ja tiesa arī no savas puses neieskata iepriekšēju izmeklēšanu par vajadzīgu. 1889. g. 7. jul. (6162) I., 545. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

596. (546.) Privatapsūdzības kārtībā vedamās lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem nedraud tiesību zaudēšana, apgabaltiesa var stāties pie privatapsūdzētāja sūdzības caurlūkošanas bez iepriekšējas izmeklēšanas. Ja šādās lietās samierināšanas soļi nav vēl sperti, tad tiesa, iekam lieta nolikta caurskatīšanai, nodod privatapsūdzētāja sūdzību izmeklēšanas tiesnesim, lai tas lūkotu puses samierināt (342. p.). 1891. g. 21. maij. (7704) III., 546. p. — Sal. 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

OTRĀ NODAĻA.

Sagatavošanas rīcība tiesas sēdēm.

Pirmais nodalījums.

Tiesas rīcība.

597. (547.) Apgabaltiesai katrā lietā, kas ienākusi viņas caurlūkošanai, vispirms, priekšsēdētāja izvēlētam tiesas loceklim to referējot, jāapspriež rīcības sēdē, vai lieta neprasa kautkādu sevišķu rīkojumu no tiesas puses, un jānoteic, kādā kārtībā tā turpmāk iztiesājama. 1864. g. 20. nov. (41476) 547. p.

598. (548.) Lietu iepriekšēji lūkojot cauri, nekavējoties izšķirami arī visi jautājumi par lietas iztiesāšanas kārtību, kuŗus puses iekustinājušas savās sūdzībās vai paziņojumos. Turp., 548. p.

599. (548!) Ja tiesa pēc sava ieskata vai uz prokurora priekšlikumu atzīst par vajadzīgu dabūt tiesājamā paskaidrojumus tādā lietā, kuŗā viņam nav personīgi jāierodas tiesas sēdē (632. un 641. p.), tad viņa vai nu prasa, lai tas personīgi ierodas tiesas sēdē, vai arī, iekam lietu iztiesā, uzdod nopratināt apsūdzēto attiecīgam izmeklēšanas tiesnesim vai miertiesnesim pēc apsūdzētā dzīves vietas. 1888. g. 15. febr. (5009) III., 548! p.

600. (549.) Apgabaltiesa nepārbauda to lietu piekritību un iztiesāšanas kārtību, kuŗās Tiesu palata taisījusi lēmumu nodot apsūdzēto tiesai; bet ja nāk klajā jauni apstākļi, kuŗi palatai nav bijuši zinami, bet kuŗiem ir iespaids uz lietas tālāko gaitu, tad tiesa par to ziņo palatai. 1864. g. 20. nov. (41476) 549. p.

601. (554.) Bez iepriekš minētiem sagatavošanas darbiem, tiesa izšķir visus šaubīgos gadījumus, kuŗi rodas priekšsēdētāja rīcībai piekritīgos sagatavošanas darbos, kad viņš šādus gadījumus liek tiesai priekšā lūkot cauri. Turp., 554. p.

602. (555.) Visos jautājumos par sagatavošanas darbiem tiesa taisa lēmumus tikai pēc tam, kad noklausījusies prokurora atzinumu. Turp., 555. p.

Otrais nodalījums.

Tiesas priekšsēdētāja rīcība.

603. (556.) Kad pēc izmeklējuma iepriekšējas caurlūkošanas apgabaltiesā lietai dota tālāka gaita, tad tiesas priekšsēdētājs nekavējoties dod rīkojumu nodot tiesājamam :

1) apsūdzības raksta vai privatapsūdzētāja sūdzības norakstu, un

2) to personu sarakstu, kuŗas nodomāts aicināt pie tiesas. 1864. g. 20. nov. (41476) 556. p.

604. (556¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās apsūdzības raksta vai privatapsūdzētāja sūdzības noraksts un to personu saraksts, kuŗas nodomāts aicināt pie tiesas, nododami, uz tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, tiklab pašam nepilngadīgam tiesājamam, kā arī viņa vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņš atrodas, ja nepilngadīgā vecāku vai minēto personu dzīves vieta atrodas tās pašas tiesas apgabalā. Nepilngadīgā vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņš atrodas, atļauts 605. pantā noliktā laikā lūgt, lai aicina lieciniekus un lietpratējus, kas nav uzņemti to personu sarakstā, kuŗas aicinamas pie tiesas izmeklēšanas. 1897. g. 2. jūn. (14233) IV., 556¹. p.

605. (557.) Izniedzot 603. pantā norādītos dokumentus, tiesājamam pasludina, ka viņam septiņu dienu laikā jādara tiesai zinams : vai viņš izvēlējis sev kādu aizstāvi un vai nevēlas, lai nopratina kā lieciniekus kādas citas personas, bez viņam uzrādītā sarakstā minētām, un par kādiem apstākļiem lai tās nopratina. 1864. g. 20. nov. (41476) 557. p.

606. (558.) Tiklab par minēto dokumentu izsniegšanu tiesājamam, kā arī par pasludinājumu viņam attiecībā uz aizstāvja izvēli un liecinieku saraksta papildināšanu, no tiesājamā ņemams pašrocīgs paraksts, bet ja viņš neprot rakstīt, tad no tās personas, kuŗai viņš uztic parakstīties viņa vietā. Turp., 558. p.

607. (559.) Civilprasītājam paziņo, ka apsūdzības raksts ienācis tiesā un ka viņam atļauts pašam gādāt par to, lai uz savu rēķinu dabūtu minētā raksta norakstu. Turp., 559. p.

608. (560.) Civilprasītājam nav arī liegts lūgt, septiņu dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas, lai papildina to liecinieku sarakstu, kuŗus paredzēts aicināt pie tiesas. Turp., 560. p.

609. (561.) No tiesājamiem, kuŗus tur apcietinājumā tiesas pastāvīgās atrašanās vietā, visas ziņas un paskaidrojumus par aizstāvju izvēli un liecinieku

saraksta papildināšanu noprasa tiesā priekšsēdētājs vai arī tas no klātesošiem locekļiem, kuŗš paliek tajā vietā, tiesai izbraucot savā apgabalā. 1864. g. 20. nov. (41476) 561. p.

610. (562.) Noprasot no tiesājamā paskaidrojumus var būt klāt arī viņa izvēlētais aizstāvis, ja tas ierodas tiesā noteiktā laikā. Turp., 562. p.

611. (563.) Tiesājamā un viņa aizstāvja paskaidrojumi ierakstami protokolā. Turp., 563. p.

612. (564.) No apcietinājumā turamiem tiesājamiem pilsētās, kur tiesas sēdes notiek tikai zinamu laiku, paskaidrojumus noprasa priekšsēdētājs, ja tiesa tajā laikā atrodas tur, kur viņi ir apcietinājumā, bet pretējā gadījumā — vietējais mīrtiesnesis, kuŗš par to sastāda protokolu un nekavējoties to nodod tiesas priekšsēdētājam. Turp., 564. p.

613. (565.) Tiesājamiem ir tiesība izvēlēties aizstāvjus tiklab no zvērinātiem ir privatadvokātiem, kā arī no citām personām, kuŗām likums neaizliedz vest svešas lietas. Turp., 565. p.; 1874. g. 25. maij. (53573) nosac.

614. (566.) Uz tiesājamā lūgumu tiesas priekšsēdētājs ieceļ viņam aizstāvi no pie tiesas pastāvošiem zvērinātiem advokātiem, viņu palīgiem vai privatadvokātiem, bet ja šādas personas nebūtu pietiekošā skaitā — no tiesu amatu kandidātiem. 1921. g. 29. dec. (264) 1. p.

615. (566¹.) Ja desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās tiesājamais vai viņa vecāki, vai arī personas, kuŗu gādībā viņš atrodas, aizstāvi nav izvēlējušies, tad tiesas priekšsēdētājs pēc 605. pantā norādītā laika notecējuma ieceļ aizstāvi arī bez paša tiesājamā vai viņa vecāku, vai arī to personu lūguma, kuŗu gādībā viņš atrodas (a). 614. pantā norādīto personu trūkuma gadījumā tiesas priekšsēdētājs par nepilngadīgo aizstāvjiem var iecelt personas, kas izsacījušas uz to savu piekrišanu un kuŗām likums neaizliedz aizstāvēt svešas lietas (b).

(a) 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 566¹. p. — (b) 1921. g. 29. dec. (264) 2. p.

616. (567.) Diviem vai vairākiem tiesājamiem vienā un tajā pašā lietā var iecelt vienu kopēju aizstāvi tikai tad, kad aizstāvēt vienu no viņiem, aizstāvēšanas būtība nerunā pretim otra tiesājamā aizstāvēšanai; pretējā gadījumā jāieceļ ikkatram tiesājamam atsevišķs aizstāvis. 1864. g. 20. nov. (41476) 567. p.

617. (568.) Tiesājami, ar priekšsēdētāja ziņu, var mainīt viņu izvēlētos aizstāvjus vai arī lūgt, lai maina tiesas ieceltos aizstāvjus. Turp., 568. p.

618. (569.) Līdz ar rīkojumu pielaist aizstāvjus pie viņu pienākumu izpildīšanas, tiesas priekšsēdētājs viņiem atļauj izrunāties vienatnē ar apcietinājumā turamiem tiesājamiem. Turp., 569. p.

619. (570.) Tiesājamam un viņa aizstāvim, kā arī privatapsūdzētājam un civilprasītājam vai viņu pilnvarniekiem ir tiesība katrā laikā tiesas kanclejā ieskatīties lietas oriģinālā un izrakstīt no tā visas viņiem vajadzīgās ziņas, sekretara vai viņa palīga klātbūtnē un uzraudzībā. Turp., 570. p.

620. (571.) Pusēm atļauts ieskatīties lietas oriģinālā tiklab tiesas pastāvīgās atrašanās vietā, kā arī tajās vietās, kur tiesas sēdes atklāj uz zinamu laiku. Turp., 571. p.

621. (572.) Katrai lietai vienu nedēļu pirms viņas caurskatīšanas jābūt nosūtītai tur, kur nodomāts atklāt tiesas sēdi. Turp., 572. p.

622. (573.) Nevar atsacīties aicināt tos lieciniekus, kurus norādījis prokurors apsūdzības rakstā vai sevišķā prasījumā, ko viņš iesniedzis tiesas priekšsēdētājam pa lietas sagatavošanas laiku tiesas sēdei. 1864. g. 20. nov. (41476) 573. p.

623. (575.) Lietas dalībnieku lūgumus, lai aicina lieciniekus, kas nav uzņemti pie tiesas izmeklēšanas aicināmo personu sarakstā, priekšsēdētājs liek priekšā izšķirt tiesai, kuŗa pie tam apsver, vai priekš lietas var būt kāda nozīme tiem apstākļiem, kuŗi noskaidrojami ar šo liecinieku izsacījumiem. Par atteikšanos aicināt lieciniekus sastādams lēmums, norādot atteikšanās iemeslus. 1896. g. 18. mart. (12657) I.

624. (576.) Ja lietas dalībnieks nedēļas laikā no tās dienas, kad viņam pasludināts par atteikšanos aicināt viņa uzdotos lieciniekus, paziņo, ka viņš uzņemas liecinieku aicināšanu uz savu rēķinu, tad nekavējoties dodams rīkojums aicināt šos lieciniekus uz lūdzēja rēķinu, vai arī viņam atļauj tos aicināt pie tiesas pašam, pēc labprātīgas vienošanās ar viņiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 576. p.

625. (577.) Kad notecējuši termiņi, kas nolikti prasījumu celšanai par liecinieku aicināšanu, viņus var aicināt tikai tad, ja nākuši klajā jauni apstākļi, bet arī šajā gadījumā neviens liecinieks, kas aicināts uz vienas puses prasījumu vai viņas atvests, nav nopratinams tiesas sēdē bez pretējās puses piekrišanas, ja tai par to nav paziņots vismaz vienu dienu pirms šās nopratināšanas. Turp., 577. p.

626. (578.) Puses var lūgt aicināt pie tiesas nevien lieciniekus, bet arī lietpratējus, lai tie paskaidrotu kādu priekšmetu vai arī pārbaudītu jau izdarīto izmeklējumu. Paziņojumi par to jāiesniedz 605. un 608. pantā noliktā laikā. Turp., 578. p.

627. (579.) Ja kāds no tiesājamiem vai lieciniekiem neprot latviski, tad tiesas priekšsēdētājs ieceļ pie tiesas izmeklēšanas tulku no tādām personām, kuŗām ir uzticību pelnošu liecinieku īpašības (sal. Tiesu iek. lik., 1924. g. izd., 10. p.). Turp., 579. p.

628. (580.) Ja tiesājamais vai kāds no lieciniekiem ir mēms vai kurls un nevar paskaidrojumus dot rakstiski, tad pie tiesas izmeklēšanas ieceļams tulks, ievērojot 455. un 456. panta nosacījumus. Turp., 580. p.

629. (581.) Tiesājamie, viņu aizstāvji, privatapsūdzētāji, civilprasītāji, liecinieki, lietpratēji un visas pie tiesas izmeklēšanas aicināmās personas jāaicina pie tiesas ar pavēstēm, kādas noteiktas aicināšanai pie iepriekšējās izmeklēšanas (423.—431. p.). 1894. g. 3. jun. (10710) I. — Sal. 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

Piezīme. Aicinot pie tiesas izmeklēšanas personas, kuŗas norādītas 424. panta piezīmē, jāievēro minētās piezīmes nosacījums. 1873. g. 27. nov. (52835).

630. (581¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās paziņojams par lietas iztiesāšanās dienu tiesā nepilngadīgā tiesājamā vecākiem vai personām, kuŗu gādībā viņš atrodas, ja nepilngadīgā vecāki vai minētās personas dzīvo tās pašas tiesas apgabalā, pie kam pavēstēs atzīmējams, ka augšminēto personu ierašanās nav obligatoriska un ka viņām ir tiesība savā vietā sūtīt pilnvarnieku. Kad nepilngadīgo apsūdz par tādunoziedzīgu nodarījumu, par kuŗu likumā noteikts ne mazāks sods kā ieslodzījums cietumā, tad apgabaltiesai ir tiesība prasīt, lai augšminētās personas ierodas personīgi, ja pēc lietas apstākļiem tas izrādās par nepieciešamu. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 581¹. p.

631. (582.) Aktīvā dienestā stāvoši liecinieki - kuŗavīri aicinami 483. pantā noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 582. p.

632. (583.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuņiem likumā noteikti ar tiesību zaudēšanu saistīti sodi, brīvībā esošiem tiesājamajiem jāierodas pie tiesas personīgi, kaut arī viņiem būtu pašu izvēlēti vai arī iecelti aizstāvji. 1888. g. 15. febr. (5009) I., 583. p.; 1918. g. 6. dec. (10) I. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

633. (584.) Tiesājamie, kas ņemti apcietinājumā izdarot iepriekšēju izmeklēšanu, nosūtami uz tās pilsētas cietumu, kur jānotiek tiesas sēdēm viņu lietās, vismaz nedēļu pirms šo sēžu atklāšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 584. p.

634. (585.) Privatapsūdzētāji un civilprasītāji var vai nu ierasties pie tiesas personīgi, vai arī atsūtīt savā vietā pilnvarnieku (49. p.). Turp., 585. p.

635. (586.) Reizē ar rīkojumiem aicināt izsaukamās personas pie tiesas, tiesas priekšsēdētājs noteic tiesas sēdes laiku un vietu ikkuŗā lietā, ievērodams aicināmo personu uzturēšanās vietas attālumu, laiku, kas vajadzīgs priekš sagatavošanās uz tiesājamo personu aizstāvēšanu, un noliktos sēžu periodus. Turp., 586. p.

636. (587.) Par caurskatīšanai noliktām lietām sastāda sludinājumu, kuŗu piesīt pie tiesas durvīm, tiklab tur, kur viņa pastāvīgi atrodas, kā arī tur, kur tiesas sēdi atklāj uz zinamu laiku. Turp., 587. p.

637. (589.) Trīs dienas pirms tiesas sēdes atklāšanas katram tiesājamam piesūtams tiesnešu un prokurora vārdu saraksts. Turp., 589. p.; 1889. g. 9. jul. (6188), I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I. 3. p.

638. (590.) Kad caurskatīšanai noliktā lietā rodas kavēkļi atklāt tiesas sēdi noteiktā termiņā, vai nu tādēļ, ka ir slims tiesājamais vai kāds no lieciniekiem, kuŗu izsacījumiem lietā ir svarīga nozīme, vai arī citu svarīgu iemeslu dēļ, tad tiesas priekšsēdētājs, atlikdams sēdi šajā lietā, nekavējoties par to dara zinamu pie tiesas aicināmām personām un izziņo ar sludinājumu, kas piesitams pie tiesas durvīm. 1864. g. 20. nov. (41476) 590. p.

Piezīme. Tiesas sēdes atklāšanu, neskatoties uz to, ka kāds no aicinātiem lieciniekiem nav klāt, var pielaist tikai tiesa pēc šā apstākļa apspriešanas noteiktā kārtībā (689. p.). Turp., 590. p. piez.

639. (591.) Par kavēkli tiesas sēdes atklāšanai var būt arī tiesājamās personas aizstāvja slimība, kad no jauna ieceltam aizstāvim nav iespējams sagatavoties uz aizstāvēšanu tādēļ, ka līdz sēdei atlikušais laiks ir par īsu. Turp., 591. p.

640. (591¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās tiesas sēdi nevar atklāt aizstāvim klāt neesot. Ja aizstāvis, kuŗu izvēlējušies nepilngadīgais tiesājamais pats vai viņa vecāki vai arī personas, kuŗu gādībā viņš atrodas, nav ieradies tiesas sēdi atklājot un nav sniedzis ievēribu pelnošus attaisnojumus par savu neierašanos, tad tiesas priekšsēdētājs ieceļ tiesājamam aizstāvi no 614. un 615. pantā norādītām personām. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 591¹. p.

641. (592.) Ja lietās, pie kuŗu caurskatīšanas tiesājamā klātbūtne ir obligatoriska (632. p.), brīvībā esošais tiesājamais neierodas bez likumīgiem iemesliem, tad viņu atved pie tiesas, uzliekot viņam visus tiesu izdevumus, kas cēlušies ar sēdes atlikšanu. Visās citās lietās tiesājamā neierašanās nevar būt par kavēkli tiesas sēdes atklāšanai, ja vien tiesa neatzīst, ka par neierašanās iemesliem bijuši kādi ievēribu pelnoši šķēršļi vai ka aicinājuma pavēste nav bijusi laikā piesūtīta. Tiesājamais, kas atrodas apcietinājumā tās tiesas apgabala robežās, kur viņa lietu iztiesā, nosūtams uz tiesas sēdi noliktā termiņā, ja tas,

izsniedzot viņam aicinājuma pavēsti, izteic par to vēlēšanos, kaut arī viņa personīgā klātbūtne tiesā nebūtu obligatoriska. 1888. g. 15. febr. (5009) I., 592. p.

642. (593.) Privatapsūdzētāja vai viņa pilnvarnieka neierašanās tiesā bez ievēribu pelnošiem iemesliem, atzīstama par atsacīšanos no kriminalsūdzības, kālab arī lieta jāizbeidz. Tomēr klātesošais apsūdzētais vai viņa pilnvarnieks var lūgt, lai lietu skata cauri apsūdzētājam klāt neesot. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 593. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

643. (594.) Civilprasītāja vai viņa pilnvarnieka neierašanās tiesā nekavē atklāt tiesas sēdi, bet civilprasība atstājama bez caurlūkošanas krimināltiesā. 1864. g. 20. nov. (41476) 594. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Tiesas sēdes sastāvs.

644. (595.) Tiesas sēdē jābūt klāt:

- 1) ne mazāk kā trim tiesnešiem, to skaitā tiesas priekšsēdētājam vai viņa vietas izpildītājam;
- 2) prokuroram vai viņa biedrim, un
- 3) sekretaram vai viņa palīgam. 1864. g. 20. nov. (41476) 595. p.

645. (596.) Ja viens no trim klātesošiem tiesnešiem slimības vai citu iemeslu dēļ atstāj sēdi, iekam lieta galīgi skatīta cauri, un aizgājušā vietā nāk cits tiesnesis, tad tiesas izmeklēšana un visas debates tiesā atjaunojamas no paša sākuma. Turp., 596. p.

646. (597.) Prokuroram tiesas sēdi atstājot, pēdējā nav pārtraucama, ja viņš savā vietā atstājis kādu no prokuraturas amatpersonām. Turp., 597. p.

647. (598.) Sekretaram tiesas sēdi atstājot, pēdējo var turpināt tikai tad, kad viņa vietā stājas cita persona. Turp., 598. p.

648. (599.) Tiesājamiem un no noziedzīgā nodarījuma cietušiem ir atļauts aiz likumīgiem iemesliem noraidīt tiesnešus no piedalīšanās lietas izspriešanā. Turp., 599. p.

649. (600.) Lietas dalībnieki var noraidīt tiesnešus sekošos gadījumos:

- 1) kad pie lietas ir dalība tiesnesim, viņa sievai, radniekiem taisnā līnijā bez aprobežojuma, bet sānu līnijās — pirmo četrpaku pakāpju radniekiem un pirmo triju pakāpju svainiešiem, vai arī tam, ko tiesnesis adoptējis;
- 2) kad tiesnesis bijis lietā par izmeklēšanas tiesnesi, prokuroru, vai par vienas vai otras puses pilnvarnieku, vai arī šajā lietā uzdots par liecinieku (a);
- 3) kad tiesnesis ir kāda lietas dalībnieka aizbildnis vai aizgādnis, vai kāds lietas dalībnieks pārvalda tiesneša lietas, vai otrādi (b), un
- 4) kad tiesnesis vai viņa sieva ir pēc likuma vienam no lietas dalībniekiem tuvākie mantinieki vai arī prāvojas ar vienu no tiem (c).

(a) Turp., 600. p. 1., 2. pk. — (b) 1926. g. 10. jun. (84) A, I. — (c) 1864. g. 20. nov. (41476) 600. p. 4. pk.

650. (601.) Lūgums noraidīt tiesnesi iesniedzams rakstiski vai mutiski ne vēlāk kā vienu dienu pirms tiesas sēdes atklāšanas tajā lietā. Pēc tam var pieļaut tikai tādu noraidījumu, kuŗa iemesls nācis zināms pēc minētā termiņa notecējuma. 1864. g. 20. nov. (41476) 601. p.

651. (602.) Tam, kas vēlas tiesnesi noraidīt, noteikti jāuzdod noraidījuma pamati un jāiesniedz vai jāuzrāda pierādījumi, kas tos pastiprina. 1864. g. 20. nov. (41476) 602. p.

652. (603.) Tiesnesis, pret kuŗu pieteikts noraidījums, nevar piedalīties pie šā noraidījuma apspriešanas, un viņam jāatstāj sēde pēc tam, kad devis tiesai pienācīgus paskaidrojumus. Turp., 603. p.

653. (604.) Noklausījusies noraidamā tiesneša paskaidrojumus un prokurora atzinumu, tiesa taīsa lēmumu par noraidījumu, bet ja to pieņem — arī par to, ciktāl ir spēkā darbi, pie kuŗiem piedalījies noraidamais tiesnesis. Turp., 604. p.

654. (605.) Šādus lēmumus var pārsūdzēt tikai lietas dalībnieki un ne citādi kā reizē ar spriedumiem pēc lietas būtības. Turp., 605. p.

655. (606.) Tiesnesim, kuŗam zinami iemesli viņa noraidīšanai, jāziņo par to tiesai, nenogaidot kamēr lietas dalībnieki pieteic noraidījumu. Turp., 606. p.

656. (607.) Uz tāda ziņojuma pamata tiesa 653. pantā norādītā kārtībā taīsa lēmumu par noraidījuma pielaišanu. Turp., 607. p.

657. (608.) Prokuroram sevi jāatstata no piedalīšanās lietas iztiesāšanā aiz tiem pašiem iemesliem kā tiesnešiem, nododot savu pienākumu izpildīšanu šādos gadījumos citai prokuratūras amatpersonai pēc Tiesu iekārtas iikumu nosacījumiem. Turp., 608. p.

658. (609.) Tiklab tiesājamais, kā arī no noziedzīgā nodarījuma cietušais var darīt tiesai zinamu, ka ir likumīgi iemesli atstatīt prokuroru, kuŗš nav pats sevi atstatījis iepriekšējā (657.) pantā norādītos gadījumos. Tad tiesa, neapsturēdama lietas iztiesāšanu, paziņo par prokurora ricību viņa tuvākās priekšniecības ieskatam. Turp., 609. p.

659. (610.) Sekretaram jāatstata sevi no lietas, kuŗā ņem dalību personas, kas atrodas ar viņu 649. pantā norādītās attiecībās; bet, viņam šo pienākumu neizpildot, tiesas darbi, kuŗus viņš ierakstījis protokolā, nezaudē likumīgo spēku, ja protokola ticamību neapgāž aiz citiem iemesliem. Turp., 610. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Lietas gaitas vadīšana tiesas sēdē.

660. (611.) Tiesas priekšsēdētājs vada tiesas izmeklēšanas gaitu, uzrauga paskaidrojumu, iebildumu un piezīmju kārtību un, novērzdams debatēs visu, kas neattiecas tieši uz lietu, nepielaiž ne aizskaŗošas atsauksmes par kādu personu, ne pienācīgās cienības aiztikšanu pret ticību, likumu un likumīgo varu. 1864. g. 20. nov. (41476) 611. p.

661. (612.) Tiesas priekšsēdētājam jāatļauj katram tiesājamam izlietot visus iespējamus līdzekļus, lai attaisnotos. Turp., 612. p.

662. (613.) Vadīdams lietas gaitu tādā kārtībā, kuŗa visvairāk palīdz atklāt patiesību, tiesas priekšsēdētājs var noteikt, lai tiesas izmeklēšanu izdara vispirms par vienu un pēc tam par otru personu, kas apsūdzētas kopēji izdarītā noziedzīgā nodarījumā; bet viņam nav tiesības nevienu no tām atraidīt no piezīmju iesniegšanas tiklab par visas lietas būtību vispār, kā arī par lietas iztiesāšanas kārtību tiesā. Turp., 613. p.

663. (617.) Tiesas priekšsēdētājs apsauc katru, kas tiesas sēdē iedrošinās izteikt piekrišanu vai nepiekrišanu dotiem izsacījumiem vai paskaidrojumiem, stāties neatļautos sakaros ar lieciniekiem vai citādi traucēt nolikto kārtību. 1864. g. 20. nov. (41476) 617. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188), I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

664. (618.) Ja tiesas priekšsēdētāja apsaukums paliek bez panākumiem, tad viņš rīkojas ar kārtības traucētāju pēc Tiesu iekārtas likumu noteikumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 618. p.

665. (619.) Visi rīkojumi, kas pārsniedz tiesas priekšsēdētājam dotās varas robežas, un visi lēmumi par pusu strīdiem var nākt tikai no tiesas, kuŗa jautājumos par lietas iztiesāšanas kārtību iepriekš noklausās prokurora atzinumu. Turp., 619. p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Lietas iztiesāšanas nosacījumi tiesas sēdēs.

666. (620.) Tiesas sēdes lietās par noziedzīgiem nodarījumiem notiek atklāti. Nepiedalīgas personas tiesas sēdē pieļaujamas tādā skaitā, kāds piemērots tiesas telpām un netraucē tiesas darbības kārtīgu gaitu. 1887. g. 12. febr. (4227) I., 620. p.

667. (620¹.) Pieeja tiesas sēdē aizliegta mazgadīgiem un visiem tiem, kas mācās mācības iestādēs. Nepilngadīgiem un sievietēm pieeju tiesas sēdē var aizliegt uz priekšsēdētāja rīkojumu, kad tas vajadzīgs caurskatāmās lietas vai atsevišķu tiesas darbu rakstura dēļ. Turp., 620¹. p.

Piezīme. Augstāko mācības iestāžu audzēkņus var pieļaut tiesas sēdē ar priekšsēdētāja atļauju, kad ar to var sekmēt viņu mācības darbus. Turp., 620¹. p. piez.

668. (620³.) Tiesas sēdes durvis slēdz publikai pa atsevišķu tiesas darbu laiku vai arī pa visu tiesāšanas laiku, ja tiesa atzīst, ka tiesā caurskatāmo apstākļu atklāta izmeklēšana aizskar ticības jūtas vai pārkāpj tikumības prasījumus, vai arī nav pieļaujama valsts varas cieņas vai sabiedriskas kārtības apsargāšanas vai tiesas darbības kārtīgas gaitas nodrošināšanas labā. Turp., 620³. p.; 1926. g. 10. jūn. (84) A, III.

669. (620⁴.) Aiz slēgtām durvīm var lūkot cauri, uz sevišķu tiesas lēmumu, arī lietas par nepilngadīgiem. 1897. g. 2. jūn. (14233) IV., 620⁴. p.; 1926. g. 10. jūn. (84) A, III.

670. (621.) Tiesas sēdes durvju slēgšana publikai, kā ārkārtīgs solis, ir pieļaujama 668. pantā norādītos gadījumos tikai tad, kad tas nepieciešami vajadzīgs, noteikti norādot tiesas lēmumā, kādiem darbiem īsti jānotiek aiz slēgtām durvīm un kādu iemeslu dēļ. Jautājuma apspriešana par sēdes durvju slēgšanu notiek neatklāti. 1887. g. 12. febr. (42227) I., 621. p.

671. (621¹.) Ja tieslietu ministrs no viņam ienākušām ziņām ieskata, ka lietas atklāta caurlūkošana nav pieļaujama aiz 668. pantā norādītiem iemesliem, tad viņš dod rīkojumu, lai tiesas sēdes durvis slēdz vai nu pa visu lietas caurskatīšanas vai tikai pa atsevišķu tiesas darbu izdarīšanas laiku, paziņodams par to attiecīgās tiesas priekšsēdētājam izpildīšanai. Turp., 621¹. p.

672. (622.) Aiz slēgtām durvīm caurlūkojamās lietās sēžu zālē pieļaujami, uz tiesājamā vai no noziedzīgā nodarījuma cietušā vēlēšanos, viņu radnieki vai pazīstami, tomēr ne vairāk kā trīs personas no katras puses. Turp., 622. p.

673. (623.) Iztiesājot lietu aiz slēgtām durvīm, var būt klāt, ar tiesas priekšsēdētāja atļauju, arī personas, kas pieder pie tiesu resora vai zvērināto advokātu kārtas. 1864. g. 20. nov. (41476) 623. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

674. (624.) Spriedumu pasludina katrā ziņā atklāti. 1887. g. 12. febr. (4227) I., 624. p.

675. (625.) Tiesas izmeklēšanu izdara mutiski. No šā nosacījuma pieļāzami tikai sekojošos pantos norādītie izņēmumi. 1864. g. 20. nov. (41476) 625. p.

676. (626.) Nav aizliegts tiesas sēdē nolasīt to liecinieku rakstiskus izsacījumus, kuŗi nav ieradušies pie tiesas nāves, slimības, pilnīgas nespēcības vai tāla aizceļojuma dēļ. Turp., 626. p.; 1922. g. 13. janv. (23) C, VII.; 1923. g. 26. jul. (97) II.

677. (627.) Nav aizliegts nolasīt ieradušos liecinieku agrākos izsacījumus pēc tam, kad tie nopratināti no jauna, ja viņu mutiskie izsacījumi nesaskan ar iepriekšējā izmeklēšanā dotiem rakstiskajiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 627. p.

678. (628.) Lietas dalībniekiem, lieciniekiem un lietpratējiem, lai savu mutisko liecību varētu noteiktāki izteikt, nav aizliegts turēt pie sevis atmiņai uzrakstītas atzīmes tajos gadījumos, kad viņu izsacījumi zīmējas uz kādiem izrēķinājumiem, iznākumiem vai norēķiniem, kuŗus grūti paturēt prātā. Turp., 628. p.

679. (629.) Lietas dalībniekiem un lieciniekiem nav liegts arī nolasīt viņu saņemtās vēstules vai arī pie viņiem esošos dokumentus, kad šīs vēstules vai dokumenti zīmējas uz viņu liecības priekšmetu. Turp., 629. p.

680. (630.) Prokurors vai privatapsūdzētājs no vienas puses un tiesājamaais vai viņa aizstāvis no otras puses bauda sacīkstē tiesā vienādas tiesības. Kā vienai, tā otrai pusei atļauts:

- 1) iesniegt pierādījumus savu izsacījumu pastiprināšanai;
- 2) noraidīt aiz likumīgiem iemesliem lieciniekus un lietpratējus, likt viņiem priekšā, ar tiesas priekšsēdētāja atļauju, jautājumus, celt ierunas pret liecinieku izsacījumiem un lūgt, lai lieciniekus pārpratina citu cita klātbūtnē vai prombūtnē;
- 3) taisīt piezīmes un dot paskaidrojumus par katru darbu, kas notiek tiesā, un
- 4) atspēkot pretējās puses aprādījumus un apsvērumus. Turp., 630. p.

681. (631.) Iepriekšējā (680.) pantā minētās tiesības bauda arī civilprasītājs visos uz viņa civilprasību attiecīgos jautājumos. Turp., 631. p.

682. (632.) Pusu sacīkstē tiesā vienmēr dodama tiesājamam vai viņa aizstāvim tiesība uz pēdējo vārdu tiklab par lietas būtību, kā arī par ikkatru apstrīdamu priekšmetu. Turp., 632. p.

683. (633.) Tiesas sēdei katrā lietā jānotiek bez pārtraukuma, izņemot atpūtai vajadzīgo laiku. Turp., 633. p.

684. (634.) Ja tiesa atzīst par vajadzīgu apturēt tiesas sēdi, lai ievāktu papildu ziņas, tad, pēc šo ziņu dabūšanas, tiesas sēde turpinama sākot ar to darbu, pie kuŗa tā apstājusies. Bet tiesneši var prasīt dažu darbu vai visas tiesas izmeklēšanas atjaunošanu no paša sākuma. Turp., 634. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

SESTĀ NODAĻA.

Tiesas sēdes atklāšana.

685. (636.) Lietas iztiesāšanai noliktā laikā tiesas priekšsēdētājs, pārlicinājies, ka visas amatpersonas, kuŗām jābūt klāt tiesas sēdē, ir ieradušās, atklāj sēdi, pasludina, kāda lieta lūkojama cauri, un dod rikojumu tiesājamo ievest sēdes zālē. 1864. g. 20. nov. (41476) 636. p.

686. (637.) Tiesājamais ieņem tiesas zālē viņam noteikto vietu, un ja viņš ir apcietinājumā, tad arī tiesas sēdē atstājams zem uzraudzības. Turp., 637. p.

687. (638.) Tiesas priekšsēdētājs liek priekšā tiesājamam jautājumus par viņa vārdu, tēva vārdu, uzvārdu vai pievārdu, nodarbošanos, vecumu, ticību un dzīves vietu, kā arī par to, vai viņš ir dabūjis norakstu no apsūdzības raksta vai privatapsūdzētāja sūdzības. Turp., 638. p.

688. (639.) Pēc tam nolasa visiem dzirdot par lieciniekiem aicināto personu sarakstu, pie kam tiesas priekšsēdētājs noskaidro : vai visas šīs personas ieradušās pie tiesas, un ja nav visas, tad kas īsti no viņām nav ieradušās un vai tiesai zinami likumīgi neierašanās iemesli. Turp., 639. p.

689. (640.) Ja izrādās, ka nav ieradušies visi aicinātie liecinieki, tad tiesa, noklausījusies pusu paskaidrojumus par to, vai var izdarīt tiesas izmeklēšanu bez tiem lieciniekiem, kuŗi nav ieradušies, taisa lēmumu vai nu par tiesas sēdes atlikšanu iztiesāšanai noliktā lietā, vai par lietas caurlūkošanu, neraugoties uz dažu liecinieku neierašanos. Turp., 640. p.

690. (641.) Tiesas sēdi atliekot tāda liecinieka neierašanās dēļ, kuŗa izsacījumiem lietā ir svarīga nozīme, tiesa dod rikojumu vai nu neieradušos liecinieku no jaina aicināt, vai to atvest noteiktā kārtībā. Turp., 641. p.

691. (642.) Par likumīgiem iemesliem neierasties lieciniekam pie tiesas atzīstami 433. pantā norādītie šķēršļi. Bez tam no ierašanās tiesā atsvabināti :

- 1) aktīvā dienestā stāvošie karavīri, kad viņu priekšniecība, kuŗa dienesta apstākļu dēļ, atzīst par neiespējamu atļaut viņiem atstāt dienesta vietu, un
- 2) vispār liecinieki, kas dzīvo citas apgabaltiesas apgabalā un pie tam tādā attālumā, ka viņiem bez sevišķām grūtībām nav iespējams ierasties pie tiesas. Turp., 642. p.

692. (643.) Lieciniekam, kas bez likumīgiem iemesliem nav ieradies tiesā, uzliekams naudas sods, ne augstāks par simts latiem, un, bez tam, viņam jāsamaksā izdevumi, kuŗi cēlušies pie tiesas aicinātām personām caur sēdes atlikšanu, ja šā liecinieka neierašanās dēļ sēde atlikta. Turp., 643. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

693. (644.) Ja liecinieks divu nedēļu laikā no tās dienas, kad tam pasludināts lēmums par viņam uzlikto naudas sodu, ticami apliecina likumīgus neierašanās iemeslus, tad tiesa viņu atsvabina tiklab no naudas soda, kā arī no izdevumu samaksas, kuŗi cēlušies caur sēdes atlikšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 644. p.

694. (643¹.) 692. un 693. panta nosacījumi piemērojami arī tad, kad nav ieradušās, uz tiesas prasījumu, 400., 629. un 630. pantā norādītās personas. 1897. g. 2. jun. (14233) 1V., 643¹. p.

695. (645.) Pārbaudījis liecinieku sarakstu, tiesas priekšsēdētājs uzaicina viņus iziet atsevišķā, viņiem noteiktā istabā un neatstāt to, iekam viņus neizsauc uz nopratināšanu. Pie tam sperami soļi, lai liecinieki nevarētu nopratināties savā starpā. 1864. g. 20. nov. (41476) 645. p.

SEPTĪTĀ NODAĻA.

Tiesas izmeklēšanas kārtība.

696. (678.) Kad izpildīti visi ar tiesas sēdes atklāšanu saistītie darbi, tad nolasa visiem dzirdot apsūdzības rakstu vai privatapsūdzētāja sūdzību. 1864. g. 20. nov. (41476) 678. p.

697. (679.) Pēc tam tiesas priekšsēdētājs īsos vārdos atstāta apsūdzības būtību un jautā tiesājamam, vai viņš atzīstas par vainīgu. Turp., 679. p.

698. (680.) Tiesājamam, kas atzīstas par vainīgu, liek priekšā turpmākus jautājumus attiecībā uz tā noziedzīgā nodarījuma apstākļiem, kurā viņu apsūdz. Turp., 680. p.

699. (681.) Ja tiesājamā atzišanās nerada nekādas šaubas, tad tiesa bez turpmākas izmeklēšanas var pāriet uz beigu debatēm. Turp., 681. p.

700. (682.) Tiesneši, prokurors un lietas dalībnieki, neskatoties uz tiesājamā atzišanos, var prasīt tiesas izmeklēšanu, un šajā gadījumā tiesa stājas pie pierādījumu caurlūkošanas un pārbaudīšanas. Turp., 682. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

701. (683.) Tiesājamam, kurš neatzīstas par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, tiesas priekšsēdētājs, katru pierādījumu lūkojot cauri, jautā, vai viņš nevēlas sev par attaisnojumu dot kādus paskaidrojumus vai atspēkojumus. 1864. g. 20. nov. (41476) 683. p.

702. (683¹.) Lietās par desmit līdz septiņpadsmit gadus veciem nepilngadīgiem pielaižami dot tiesai paskaidrojumus šo nepilngadīgo vecāki vai personas, kurū gādībā tie atrodas, ja viņi ieradušies pie lietas iztiesāšanas. 1897. g. 2. jūn. (14233) IV., 683¹. p.

703. (684.) Bez tam priekšsēdētājs un, ar viņa atļauju, tiesas locekļi var tiesājamam tieši likt priekšā jautājumus par visiem lietas apstākļiem, kuri tiem liekas nepietiekoši noskaidroti. 1864. g. 20. nov. (41476) 684. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

704. (685.) Tiesājamā klusēšana nav jāuzskata par viņa atzišanos par vainīgu. 1864. g. 20. nov. (41476) 685. p.

705. (686.) Kad lietā ir vairāki tiesājamie, tad katrs no viņiem nopratināms atsevišķi, vai nu viņa līdzdalībniekiem klāt neesot, vai arī to klātbūtnē, pēc tiesas priekšsēdētāja ieskata. Turp., 686. p.

706. (687.) Protokoli par apskatīšanu, aplūkošanu, kratīšanu un lietu izņemšanu nolasami tiesas sēdē tikai tajā gadījumā, kad puses to prasa, vai kad tiesneši to atzīst par vajadzīgu. Turp., 687. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

707. (688.) Kad tiesa, uz pusu aizrādījumu vai pēc pašas ieskata, atzīst apskatījuma protokolu par tādu, kuram nav likumīgas ticamības vai

pienācīgas pilnības, bet apskatījuma pārbaudīšanu tur par iespējamu, tad viņa uzdod kādam no saviem locekļiem vai izmeklēšanas tiesnešiem izdarīt jaunu apskatīšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 688. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

708. (689.) Ārkārtīgos gadījumos, lai izdarītu apskatīšanu uz vietas un vispār tuvāk pārliecinātos par notikumu, kurā iemīt svarīgs noziedzīgs nodarījums, tiesa izbrauc likumā noteiktā sastāvā uz noziedzīgā nodarījuma vietu, kur arī atklāj tiesas sēdi noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 689. p.

709. (690.) Lai paskaidrotu izmeklēšanas tiesneša vai lietpratēju izdarītu aplūkojumu vai izmeklējumu, tiesa var savā sēdē aicināt personas, kuŗas izdarījušas aplūkojumu vai izmeklējumu, un prasīt no viņām sīku pārskatu par viņu darbiem. Turp., 690. p.

710. (691.) Lietpratēji, kas izdarījuši ķīmiskus vai mikroskopiskus tiesas izmeklējumus ne tiesas izmeklēšanas vietā, nav aicināmi tiesas sēdē paskaidrojumu došanai, bet viņu vietā aicināmi vietējie ārsti, farmaceiti vai citi lietpratēji. 1913. g. 4. jul. (Kriev. lik. kr. 1441) I., 691. p.; 1926. g. 10. jun. (84) A, III.

711. (692.) Uz pusu aizrādījumu vai arī pēc sava ieskata tiesa var nolikt jaunu aplūkošanu vai izmeklēšanu caur pašas izvēlētiem vai pusu norādītiem lietpratējiem, ar to nosacījumu, lai viņi savus darbus izdarītu tiesas sēdē, ja tas iespējams, vai arī vismaz celtu tiesas sēdei priekšā sīku pārskatu par to, kas izrādījies pie aplūkojuma vai izmeklējuma. 1864. g. 20. nov. (41476) 692. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

Piezīme. Tādu apsūdzēto garīgo spēju stāvokļa aplūkošanas kārtība, pie kuŗiem parādās Sodu likumu 39. pantā minētā slimīguma pazīmes laikā starp nodošanu tiesai un sprieduma izpildīšanu, noteikta 396. pantā.

712. (693.) Lietpratējus nevar izvēlēties no personām, kuŗām lietā ir dalība, vai kuŗas lietā ir par lieciniekiem vai tiesnešiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 693. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

713. (694.) Lietpratēji, pirms paskaidrojumu došanas tiesā, nozvērīnami tajā pašā kārtībā kā liecinieki (730.—732. p.). Pirms nozvērīnāšanas puses var noraidīt lietpratējus, ja tiem nav to īpašību, kuŗas likums no tiem prasa. 1864. g. 20. nov. (41476) 694. p.; 1923. g. 26. jul. (97) III., 5. p.

714. (695.) Kad lietpratēji devuši savu atzinumu, tad viņiem ar priekšsēdētāja atļauju var likt priekšā jautājumus tiklab tiesneši, kā arī puses. 1864. g. 20. nov. (41476) 695. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

715. (696.) Lietiski pierādījumi, kuŗi var noderēt noziedzīgā nodarījuma atklāšanai, vai tiesājamā vainas pierādīšanai, vai viņa attaisnošanai, ienesami tiesas sēdē un noliekami tiesnešu priekšā, ja tam nav par šķērslī priekšmetu apmērs vai īpašības. 1864. g. 20. nov. (41476) 696. p.

716. (697.) Kad tiesneši apskatījuši lietiskos pierādījumus, tie uzrādāmi tiesājamam un no noziedzīgā nodarījuma cietušam, ja tas ir klāt. Turp., 697. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

717. (698.) Kad ceļas aizdomas par tāda akta viltojumu, kuŗu civiltiesa vēl nav atzinusi par viltotu, tad kriminaltiesa to izmeklē pēc Civilprocesa likumu (1914. g. izd.) 547.—554. panta nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 698. p.

718. (699.) Liecinieki, kuŗi tiesas sēdi atklājot izsūtīti sevišķā istabā, iesaucami tiesas sēdē pa vienam. Turp., 699. p.

719. (700.) Vispirms noplatinama no noziedzīgā nodarījuma cietušā persona, kaut arī viņa būtu apsūdzētājs vai civilprasītājs, tad — apsūdzētāja norādītie liecinieki un beidzot tie, uz kuņiem aizrādījis tiesājamais. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 700. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

720. (701.) Iepriekšējā (719.) pantā norādīto liecinieku noplatināšanas kārtu var grozīt, ja to ieturot rastos šķēršļi, vai arī aiz sevišķiem, tiesas priekšsēdētāja ievērotiem iemesliem. 1864. g. 20. nov. (41476) 701. p.

721. (702.) Katram lieciniekam, iekam viņu nopratina par lietas būtību, liek priekšā iepriekšējus jautājumus, lai noteiktu viņa personību un viņa attiecības ar lietas dalībniekiem. Turp., 702. p.

722. (703.) Kad no liecinieka dabūtas atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem, tad tiesas priekšsēdētājs prasa pusēm, vai viņām nav kādi iebildumi pret liecinieka pielaišanu pie noplatināšanas. Turp., 703. p.

723. (704.) Nav pielaižami pie liecināšanas:

- 1) garā slimie;
- 2) garīdznieki — attiecībā uz atzišanos, kas viņiem izteikta grēkus sūdzot;
- 3) zvērināti advokāti un citas personas, kas izpildījušas tiesājamo aizstāvju pienākumus — attiecībā uz atzišanos, ko viņiem izteikuši viņu pilnvaras devēji savu lietu iztiesāšanas laikā. Turp., 704. p.

724. (705.) Tiesājamās personas vīrs vai sieva, radnieki taisnā linijā uz augšu un uz leju, kā arī miesīgi brāļi un māsas var atteikties no liecināšanas; bet ja viņi nevēlas izlietot šo tiesību, tad noplatinami bez zvēresta. Turp., 705. p.

Piezīme. Saeimas loceklim ir tiesība atteikties no liecības došanas Latvijas Republikas Satversmes 31. pantā paredzētos gadījumos. 1922. g. 15. febr. (113) 31. p.

725. (706.) Nav pielaižami pie liecināšanas zem zvēresta:

- 1) mazgadīgie, kas nav sasnieguši četrpadsmit gadu vecumu, un
- 2) plānprātīgie, kas nesajēdz zvēresta nozīmi. 1889. g. 9. jul. (6188) Valsts pad. atz. V., 706. p.; 1923. g. 26. jul (97) III., 3., 5. p.

726. (707.) Nav pielaižami pie liecināšanas zem zvēresta, ja viena vai otra puse pieprasa noraidīšanu:

- 1) notiesātie, kam piespriests ar tiesību zaudēšanu saistīts sods (a);
- 2) no noziedzīgā nodarījuma cietušā persona, kaut arī viņa nebūtu lietas dalībnieks, kā arī viņas vīrs vai sieva, radnieki taisnā linijā un miesīgi brāļi un māsas;
- 3) citi cietušās personas vai tiesājamā radnieki sāņu linijās trešā un ceturrtā pakāpē un abēju pusu svainieši pirmās divās pakāpēs (b);
- 4) tie, kas stāv ar lietas dalībniekiem sevišķās attiecībās vai nu caur adopciju, vai caur aizbildnību, vai aizgādību, vai arī caur to, ka viens no viņiem pārvalda otra lietas, kā arī tie, kas prāvojas ar kādu no lietas dalībniekiem (c).

(a) 1864. g. 20. nov. (41476) 707. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).
— (b) 1864. g. 20. nov. (41476) 707. p.; 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, IV. —
(c) 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

727. (708.) Nav pielaižami pie liecināšanas zem zvēresta uz tiesājamā noraidījuma, kad to tiesā par smagu noziegumu (sk. Sodlu lik. 3. p. 1. daļu), viņa mantinieki, lai tie stāvētu ar viņu kādā radniecības pakāpē stāvēdami. 1864. g. 20. nov. (41476) 708. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

728. (709.) Nevienu nevar nopratināt kā liecinieku, ja viņš tajā pašā lietā izpilda prokurora, vai tiesājamās personas aizstāvja, vai arī privatapsūdzētāja vai civilprasītāja pilnvarnieka pienākumus. 1864. g. 20. nov. (1476) 709. p.

729. (710.) Liecinieku noraidījuma iemeslus tiesa neizmeklē, bet noraidījuma pamatotību vai nepamatotību noteic pēc lietā esošām ziņām, pēc pusu iesniegtiem pierādījumiem un pēc noraidāmo personu izsacījumiem. Šaubīgos gadījumos noraidāmās personas nopratināmas bez zvēresta. Turp., 710. p.

730. (713.) Lieciniekus nozvērina šādā kārtā: priekšsēdētājs lasa zvēresta tekstu: „Es zvēru, ka bez ienaida un bailēm teikšu visu patiesību un tikai patiesību un nekā neslēpšu, apzinādamies, ka man nāksies par nepatiesu liecību atbildēt likuma priekšā“. Šos vārdus liecinieki atkārti, paceļot labo roku. 1923. g. 26. jūl. (97) III., 3. p.

731. (716.) Pirms liecinieku nopratināšanas tiesas priekšsēdētājs atgādina tiem viņu atbildību par apzināti nepatiesu liecību. 1864. g. 20. nov. (41476) 716. p.

732. (717.) Bez tam personām, kuŗas nopratināmas bez zvēresta, tiesas priekšsēdētājs piekrodina, lai viņas, atraisidamās no jebkuŗa naidības, draudzības vai baiļu iespaida, runātu skaidru patiesību un tikai patiesību, nepalielinādamas un nepamazinādamas viņām zinamus apstākļus, bet izsacīdamas visu tā, kā tas noticis. Turp., 717. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) III., 4. p.

733. (718.) Nopratināšana sākas ar to, ka lieciniekam liek priekšā izstāstīt visu, kas viņam lietā zinams, nepiejaucot klāt liekus apstākļus un neatkārtojot baumas, kuŗas nezina no kā cēlušās. 1864. g. 20. nov. (41476) 718. p.

734. (719.) Kad liecinieks savu liecību izteicis, tad tiesas priekšsēdētājs atļauj pusēm likt priekšā lieciniekam jautājumus par visu to, ko katra no viņām atzīst par vajadzīgu noskaidrot. Turp., 719. p.

735. (720.) Jautājumus lieciniekam liek priekšā vispirms tā puse, uz kuŗas norādījumu viņš aicināts pie nopratināšanas, un pēc tam pretējā puse. Turp., 720. p.

736. (721.) Katrai pusei ir tiesība likt priekšā lieciniekam jautājumus nevien par to, ko viņš redzējis vai dzirdējis, bet arī par tiem apstākļiem, kuŗi pierāda, ka viņš nav varējis ne redzēt, ne dzirdēt to, par ko viņš liecina, vai vismaz nav varējis redzēt vai dzirdēt tā, kā viņš to liecina. Turp., 721. p.

737. (722.) Liecinieks nevar atsacīties dot atbildes uz jautājumiem, kuŗu nolūks ir celt gaismā pretrunas viņa izsacījumos vai nesaskaņu ar zināmiem apstākļiem vai ar citu liecinieku izsacījumiem, bet tam nav jāatbild uz jautājumiem, kuŗi pierādītu viņa paša vainu kādā noziedzīgā nodarījumā. Turp., 722. p.

738. (723.) Katra puse var lieciniekam likt priekšā jautājumus otrreiz, lai noskaidrotu atbildes, kas dotas uz pretējās puses jautājumiem. Turp., 723. p.

739. (724.) Ja ar atbildēm, kas dotas uz pusu jautājumiem, liecības priekšmets nav pilnīgi noskaidrots, tad priekšsēdētājs, vai tiesas locekļi, ar priekšsēdētāja atļauju, var likt lieciniekam priekšā papildu jautājumus. Turp., 724. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

740. (725.) Katram lieciniekam uzrāda lietiskus un rakstiskus pierādījumus, kuŗi attiecas uz viņa liecības priekšmetu. 1864. g. 20. nov. (41476) 725. p.

741. (726.) Katru liecinieku var pārpratināt citu liecinieku klātbūtnē vai viņu ar tiem konfrontēt, bet bez zvēresta atkārtojuma. 1864. g. 20. nov. (41476) 726. p.

742. (727.) Nopratinātie liecinieki nevar bez tiesas priekšsēdētāja atļaujas atstāt sēdes zāli, iekam tiesas izmeklēšana pabeigta. Turp., 727. p.

743. (728.) Tiesas priekšsēdētājs atļauj lieciniekiem atstāt tiesas zāli tikai pēc tam, kad viņu lūgums par to darīts zinams pusēm, kuŗas tādā gadījumā var lūgt, lai lieciniekiem liktu priekšā vēl kādus jautājumus. Turp., 728. p.

744. (729.) Ja izrādītos par vajadzīgu izsūtīt tiesājamo no sēdes zāles, kamēr kādu personu nopratina, vai arī viņa dauzonības vai trokšņošanas dēļ, tad, viņam atgriežoties tiesas zālē, tiesas priekšsēdētājam sīki jāatstāsta viņam itin viss, kas noticis tam klātneesot. Turp., 729. p.

745. (730.) Pie tiesas izmeklēšanas aicinātie tulki nozvērīnami tādā pašā kārtībā kā liecinieki (730. — 732. p.), ka viņi pareizi izstāstīs viņu noskaidrojamus jautājumus un atbildes. Turp., 730. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) III., 5. p.

746. (731.) Tulku pirms nozvērīnāšanas var noraidīt tiklab tiesājamais, kā arī prokurors vai privatapsūdzētājs. Tiesa noteic pēc sava ieskata, vai noraidījums ir dibināts. 1864. g. 20. nov. (41476) 731. p.

747. (732.) Ja tiesājamais ir mēms, bet prot rakstīt, tad viņš savas liecības un paskaidrojumus dod rakstiski; bet ja viņš ir kurls un prot rakstīt, tad jautājumi un piezīmes tam jāliek priekšā rakstiski. Tiklab vienā, kā otrā gadījumā uzrakstītais jānolasa visiem dzirdot. Turp., 732. p.

748. (733.) Pēc tam, kad tiesas sēdē lūkoti cauri un pārbaudīti visi lietā savāktie pierādījumi, nevienai pusei nav tiesības pievest jaunus pierādījumus; bet ja atrod par vajadzīgu iesniegt lietā jaunatklātu pierādījumu, tad par to iepriekš dara zinamu tiesai. Turp., 733. p.

749. (734.) Kad viena vai otra puse iesniegusi jaunu pierādījumu, tad tiesai jādod pretējai pusei iespēja sagatavoties uz saciksti. Šajā gadījumā tiesa var uz 684. panta pamata atlikt tiesas izmeklēšanas pabeigšanu. Turp., 734. p.

ASTOTĀ NODAĻA.

Tiesas izmeklēšanas beigu debātes.

750. (735.) Tiesas izmeklēšanu nobeidz ar debatēm par caurlūkoto un pārbaudīto pierādījumu būtību. 1864. g. 20. nov. (41476) 735. p.

751. (736.) Beigu debātes sastāv:

- 1) no prokurora vai privatapsūdzētāja apsūdzības runas;
- 2) no civilprasītāja paskaidrojumiem, un
- 3) no aizstāvja aizstāvības runas vai paša tiesājamā paskaidrojumiem. Turp., 736. p.

752. (736¹.) Nepilngadīgos tiesājamos pa atsevišķu izmeklēšanas darbu un beigu debātu laiku var izsūtīt no sēdes zāles, uz tiesas sevišķu lēmumu. 1897. g. 2. jūn. (14233) IV., 736¹. p.

753. (737., 738.) Prokurors apsūdzības runā aprāda apsūdzības svarīgākos apstākļus tādā veidā, kādā tie noskaidrojušies tiesas izmeklēšanā, un dod savu atzinumu par tiesājamā vainas raksturu un pakāpi, kā arī par sodu, kāds tam pēc likuma uzliekams. 1864. g. 20. nov. (41476) 737., 738. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

754. (739.) Prokuroram apsūdzības runā nav ne jāiztēlo lieta vienpusīgi, izceļot tikai tos lietas apstākļus, kuŗi pierāda tiesājamā vainu, ne jāpalielina lietā esošo vainas pierādījumu nozīme vai caurlūkojamā noziedzīgā nodarījuma svarīgums. 1864. g. 20. nov. (41476) 739. p.

755. (740.) Ja prokurors atrod, ka tiesājamā taisnošanās pelna ievēribu, tad viņam, neaizstāvot ar tiesas izmeklējumu atspēkoto apsūdzības rakstu, jāizteic par to tiesai pēc sirdsapziņas. Turp., 740. p.

756. (741.) Lietās, kuŗas puses var izbeigt ar izlīgumu, privatapsūdzētājs sniedz tiesai, ja atzīst par vajadzīgu, tādus pašus paskaidrojumus, kādus likums uzliek prokuroram. Turp., 741. p.

757. (742.) Civilprasītājs var paskaidrot un pierādīt visus tos darbus un apstākļus, no kuŗu atzīšanas un noteikšanas atkarājas viņa prasījumi, bet viņam nav jāaiztiec jautājums par tiesājamā kriminalatbildību. Turp., 742. p.

758. (744.) Tiesājamā aizstāvis paskaidro aizstāvības runā visus tos apstākļus un aprādījumus, kuŗi atspēko vai pavājina pret tiesājamo personu celto apsūdzību. Turp., 744. p.

759. (745.) Tiesājamā aizstāvim nav ne jārunā par priekšmetiem kuŗi nemaz neattiecas uz lietu, ne jāaiztiec pienācīgā cienība pret ticību, likumu un likumīgo varu, ne jālieto izteikumi, kas aizskar kādu personu. Turp., 745. p.

760. (747.) Aizstāvoties tiesājamiem pašiem, viņiem jāievēro noteikumi, kuŗi paredzēti viņu aizstāvjiem. Turp., 747. p.

761. (748.) Pēc tiesājamā vai viņa aizstāvja aizstāvības runas tiklab prokurors vai privatapsūdzētājs, kā arī civilprasītājs var celt savas ierunas, bet tiesība uz pēdējo vārdu katrā ziņā pieder tiesājamam vai viņa aizstāvim. Turp., 748. p.

762. (749.) Pēc aizstāvja beigu paskaidrojumiem tiesas priekšsēdētājs jautā pašam tiesājamam, vai viņš vēl nevar ko teikt sev par attaisnojumu, un, saņemot noliedzošu atbildi, pasludina pusu debates par izbeigtām. Turp., 749. p.

763. (749¹.) Desmit līdz septiņpadsmit gadus vecu nepilngadīgo lietās sniegt beigu paskaidrojumus pielaižami viņu vecāki vai personas, kuŗu gādībā tiesājamie atrodas. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 749¹. p.

DEVĪTĀ NODAĻA.

Spriedumu taisīšanas un pasludināšanas kārtība.

Pirmais nodalījums.

Jautājumu uzstādīšana lietu apspriežot.

764. (750.) Pēc tam, kad tiesas izmeklēšana un beigu debates nobeigtas, tiesa stājas pie izšķiramo jautājumu uzstādīšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 750. p.

765. (751.) Par pamatu lietas būtības jautājumiem jāņem nevien apsūdzības raksta slēdzieni, bet arī tiesas izmeklējums un beigu debātes, ciktāl tie paplašina, papildina vai pārgroza šos slēdzienus. 1864. g. 20. nov. (41476) 751. p.

766. (752.) Par noziedzīgu nodarījumu, kuŗš nav paredzēts apsūdzības rakstā, bet nācis klajā tiesas izmeklēšanā, jautājumus neuzstāda, ja par to pēc likuma draud bargāks sods nekā par apsūdzības rakstā norādīto nodarījumu. Turp., 752. p.

767. (753.) Iepriekšējā (766.) pantā norādītā gadījumā lieta no jauna nododama iepriekšējai izmeklēšanai, ja tas izrādās par vajadzīgu, un apsūdzības raksta sastādīšanai par visiem tiesājamā noziedzīgiem nodarījumiem. Turp., 753. p.

768. (754.) Jautājumi par to: vai noziedzīgais nodarījums tiešām noticis, vai to izdarījis tiesājamais un vai tas pieskaitams viņam par vainu, savienojami vienā kopjautājumā par tiesājamā vainīgumu, kad neviens nav cēlis šaubas ne par to, ka noziedzīgais nodarījums tiešām noticis, ne par to, ka tas pieskaitams tiesājamam par vainu, ja to atzīst par viņa darbu. Ja kādā no šiem jautājumiem ceļas kautkādas šaubas, tad tie jāuzstāda atsevišķi. Turp., 754. p.

769. (755.) Pēc galvenā jautājuma: vai tiesājamais vainīgs tajā noziedzīgā nodarījumā, kuŗš ir apsūdzības priekšmets, uzstādami blakus jautājumi par tādiem apstākļiem, kuŗi sevišķi palielina vai pamazina vainīguma pakāpi. Turp., 755. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

770. (756.) Nekādā ziņā nav savienojami tādi jautājumi, no kuŗiem vienu var izšķirt apstiprinoši, bet otru noliedzoši. 1864. g. 20. nov. (41476) 756. p.

771. (757.) Ja noziedzīgais nodarījums noticis nepilnīgi, tad uzstādams jautājums par to, kādā mērā tas izdarīts. Turp., 757. p.

772. (758.) Ja noziedzīgā nodarījumā ņēmušas dalību vairākas personas, tad jāuzstāda atsevišķs jautājums par to, kādā mērā katra no viņām ņēmusi dalību. Turp., 758. p.

773. (759.) Par tiesājamo, kuŗš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā bijis jaunāks par septiņpadsmit gadiem, katrā ziņā uzstādams jautājums: vai viņš to darījis ar saprātu. 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 759. p.

774. (761.) Jautājumi par tiesājamam uzliekamo sodu un noziedzīgā nodarījuma un citām likumīgām sekām uzstādami reizē ar jautājumiem par tiesājamā vainīgumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 761. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. 14. sept. (208) I., 3. p.

775. (762.) Tiesas uzstādītie jautājumi uzrakstami, nolasami visiem dzirdot un izlabojami vai papildināmi pēc tām pusu piezīmēm, kuŗas tiesa atzīst par ievēribu pelnošām. Ja puses to prasa, tiesa dod viņām laiku apdomāt savus iebildumus un nodod viņām jautājumu sarakstu. 1886. g. 15. maij. (3696) 762. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. 14. sept. (208) I., 3. p.

776. (763.) Tiesa nevar atraidīt tiesājamā lūgumu uzstādīt jautājumu par vienu no tiem iemesliem, kuŗu dēļ vai nu izdarītais nav pieskaitams par vainu, vai arī sods pamazināms vai pavisam atlaižams, ja šis iemesls pieder pie tiem, kas likumā norādīti. 1864. g. 20. nov. (41476) 763. p.

777. (764.) Tiesas apstiprinātie jautājumi uzrakstami jautājumu loksnē, kuŗu paraksta visi tiesneši. 1886. g. 15. maij. (3696) 764. p.

Otrais nodalījums.

Spriedumu taisīšana.

778. (765.) Kad jautājumi uzstādīti, tiesneši stājas pie viņu apspriešanas sevišķā istabā, pie kam nevar būt klāt ne prokurors, ne lietas dalībnieki. 1864. g. 20. nov. (41476) 765. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I. 3. p.

779. (766.) Tiesnešiem jānoteic tiesājamā vainība vai nevainība pēc savas iekšējās pārlicības, kas dibināta uz visu kopā ņemto lietas apstākļu apspriedumu. 1864. g. 20. nov. (41476) 766. p.

780. (767.) Pēc iepriekšējas apspriešanās tiesas priekšsēdētājs par katru jautājumu savāc klātesošo locekļu balsis, iesākot no jaunākā locekļa, un pēc tam dara zinamas savas paša domas. Turp., 767. p.

781. (768.) Savācis balsis par visiem jautājumiem, priekšsēdētājs pasludina apstiprinošās un noliedzošās atbildes un atzīmē jautājumu loksni, kā katrs jautājums izšķirts un pēc kuŗu isti tiesnešu domām. Turp., 768. p.

782. (769.) Ja balsis dalās divās vai vairākās domās, tad spriedumam par pamatu ņemamas tās domas, par kuŗām vienojas visvairāk balsu; balsim līdzīgi daloties, priekšroka dodama tām domām, kuŗas pieņēmis tiesas priekšsēdētājs, bet ja domas sadalījušās tā, ka priekšsēdētāja balss nevar dot pārsvaru, tad — tām pēc balsu skaita līdzīgā spēkā stāvošām domām, kuŗas labvēlīgākas tiesājamā liktenim. Turp., 769. p.

783. (770.) Iepriekšējā (782.) panta nosacījums jāievēro tiklab izšķirot katru jautājumu atsevišķi, kā arī sastādot galīgu atzinumu lietā. Turp., 770. p.

784. (771.) Tiesa taisa spriedumu:

- 1) vai nu tiesājamo attaisnodama — kad atzīst, ka nodarījums, par kuŗu viņš apsūdzēts, nav pierādīts, likumīgu iemeslu dēļ nav pieskaitams par vainu, vai nav aizliegts likumos ar soda piedraudējumu;
- 2) vai tiesājamo atsvabinādama no tiesas — kad viņa noziedzīgo nodarījumu dzēš noilgums, amnestijas akts vai cits likumīgs iemesls lietas izbeigšanai;
- 3) vai arī beidzot tiesājamo sodīdama — kad viņam pierādīts tāds noziedzīgs nodarījums, kuŗš viņam pieskaitams par vainu un par kuŗu viņu no atbildības nevar atsvabināt (sk. noteik. par soda nosacītu atlaišanu, Lik. kr. 1922. g. 13—1. pantu). Turp., 771 p.; 1922. g. 15. febr. (113) 45. p.

785. (772.) Persona, kuŗa no tiesas atsvabināta bez viņas vainas norādījuma, var lūgt, lai tiesa noteic viņas vainīgumu un to sodu, kuŗš viņai nāktos, ja lietā nebūtu bijis likumīga iemesla izbeigt kriminalvajāšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 772. p.

786. (773.) Šādi lūgumi (785. p.) jāiesniedz sprieduma būtību pasludinot (801. p.), vai arī pēc tam, bet ne vēlāk kā spriedumu pasludinot (814. p.) no tiesas atsvabinātam. Turp., 773. p.

787. (775.) Tiesas varas robežas attiecībā uz soda mīkstināšanu norādītas Soda likumu 53. pantā. Sevišķos gadījumos, kad ir dibināts iemesls mīkstināt tiesājamā likteni tādā mērā, kas sniedz pāri tiesas varas robežām,

tiesa caur tieslietu ministri var lūgt Valsts Prezidentu piespriesto sodu mīkstināt vai tiesājamo apžēlot. 1864. g. 20. nov. (41476) 775. p.; 1903. g. 22. mart. (22704) 53. p.; 1920. g. 14. sept. (207) 2. p. piez.; 1922. g. 15. febr. (113) 45. p.

788. (776.) Bez jautājumu izšķiršanas par vainību un sodu tiesa taisa lēmumus arī par citām noziedzīgā nodarījuma un viņa iztiesāšanas sekām, kā:

- 1) par lietām, kas iegūtas ar noziedzīgo nodarījumu, un vispār par lietiskiem pierādījumiem (a);
- 2) par vienai vai otrai pusei cēlušos zaudējumu atlīdzību. un
- 3) par tiesu izdevumu atlīdzību (b).

(a) 1912. g. 28. jun. (Kriev. lik. kr. 1237) I., 776. p. 1. pk. — (b) 1864. g. 20. nov. (41476) 776. p. 2., 3. pk.

789. (777.) Ar noziedzīgo nodarījumu iegūtās lietas atdodamas viņu saimniekam, kaut arī viņš nebūtu cēlis nekādu prasību; bet lietiskie pierādījumi, kuŗiem lietā svarīga nozīme, atdodami tikai pēc tam, kad spriedums stājies likumīgā spēkā. Lietiski pierādījumi lietā, kuŗi nav jāatdod pēc piederības, kā: noziedzīgā nodarījuma rīki, fotografiski un citi uzņēmumi, priekšmeti ar noziedzīgā nodarījuma pēdām u. t. l., ja tiem ir zinātniska nozīme, nosūtami pēc sprieduma stāšanās spēkā tiesu ekspertīzes institūtam glabāšanai savā muzejā (sk. Tiesu iek. lik., 1924. g. izd., 367. p.). 1913. g. 4. jūl. (Kriev. lik. kr. (1441) I., 777. p.; 1925. g. 14. jūl. (135).

790. (778.) Ja uz lietām, kas iegūtas ar noziedzīgu nodarījumu, pretendē kāda trešā persona, tad tiesa ļauj strīdniekiem noskaidrot savas tiesības civiltiesāšanas kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 778. p.

791. (779.) Tiesa noteic atlīdzību par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, uz pastāvošo civillikumu pamata. Turp., 779. p.; 1918. g. 10. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

792. (780.) Attaisnotam tiesājamam atļauts lūgt atlīdzību par kaitējumiem un zaudējumiem, kas viņam nodarīti, bez pamata saucot viņu pie atbildības. 1864. g. 20. nov. (41476) 780. p.

793. (781.) Attaisnotais tiesājamais katrā ziņā var prasīt, lai šo atlīdzību piedzen no privātpersonas, kuŗa nav cietusi no tā noziedzīgā nodarījuma, par kuŗu viņa apsūdzējusi tiesājamo. Turp., 781. p.

794. (782.) Attaisnotam tiesājamam par labu piedzenama atlīdzība no personas, kuŗa ciesto kaitējumu un zaudējumu dēļ ierosinājusi vajāšanu tiesas ceļā, tikai tad, kad šī persona rīkojusies ļaunprātīgi, sagrozidama apstākļus, dodama nepatiesu liecību vai pierunādama uz to citus, vai arī lietodama kādus citus nelikumīgus vai peļamus līdzekļus. Turp., 782. p.

795. (783.) Attaisnotam tiesājamam ir tiesība prasīt atlīdzību arī no amatpersonām, to starpā no izmeklēšanas tiesneša un prokurora, ja var pierādīt, ka viņi rīkojušies partejiski, apspiedoši, bez likumīga iemesla vai pamata, vai arī vispār ļaunprātīgi. Turp., 783. p.

796. (784.) Iepriekšējā (795.) pantā minētās prasības ceļamas un iztiesājamas tādā kārtībā, kāda noteikta atlīdzības piedzišanai par kaitējumiem un zaudējumiem, kuŗi nodarīti ar amatpersonu rīkojumiem (Lik. kr. 1922. g. 209-II). Turp., 784. p.; 1922. g. 12. okt. (209) II., 1. — 7. p.

797. (785.) Ja vajadzīgs savākt papildu ziņas vai izdarīt sīku aprēķinu par vienas vai otras puses prasamo atlīdzību, tad tiesa neatliek sprieduma taisīšanu, bet tikai atliek civilprasības izšķiršanu, uzlikdama vienam no saviem locekļiem šos uzdevumus izpildīt pusēm klātesot. 1864. g. 20. nov. (41476) 785. p.

798. (786.) Kad no tiesnešu atbildēm, kas dotas uz priekšā liktiem jautājumiem, ir sastādījies galīgs atzinums, tad priekšsēdētājs vai, viņa uzdevumā, viens no tiesas locekļiem, uzraksta sprieduma būtību rezolūcijā, kuŗu paraksta visi tiesneši, neizņemot arī tos, kuŗu domas nesakrīt ar balsu vairākumu. Turp., 786. p.

799. (787.) Iesniegt rakstiski atsevišķas domas, kuŗas izteiktas rezolūciju taisot, var tikai pirms tiesas sprieduma parakstīšanas. Turp., 787. p.

800. (788.) Tiesas rezolūcijā jāatzīmē:

- 1) gads, mēnesis un diena, kad tiesas sēde notikusi;
- 2) sēdes sastāvs;
- 3) tiesājamā vai — ja viņu vairāk — tiesājamo nodarbošanās, vārds, tēva vārds, uzvārds vai pievārds un vecums;
- 4) sprieduma būtība. Turp., 788. p.

801. (789.) Tiklīdz rezolūcija parakstīta, tiesneši dodas atpakaļ sēdes zālē, un tiesas priekšsēdētājs pasludina sprieduma būtību. Turp., 789. p.

802. Ja tiesa nosacīti atlaiž notiesātam soda izpildīšanu (Lik. kr. 1922. g. 13—1. p.), tad tiesas priekšsēdētājs, pasludinot spriedumu (801. p.), paskaidro nosacījumus, zem kuŗiem tiesas piespriesto sodu neizpildīs. 1922. g. 12. janv. (13) 3. p.

803. (790.) Tiesnešiem ienākot, visi, kas atrodas sēdes zālē, pieceļas no savām vietām un stāvo noklausās sprieduma būtību. 1864. g. 20. nov. (41476) 790. p.

804. (791.) Lietā, kuŗā vajadzīga ilgāka apspriešanās, atļauts atlikt rezolūcijas taisīšanu līdz nākamai dienai, par ko tiesas priekšsēdētājs pasludina visiem dzirdot. Turp., 791. p.

805. (792.) Reizē ar sprieduma būtības pasludināšanu tiesas priekšsēdētājs noteic dienu un stundu, kad spriedumu, viņa galīgā veidā, nolasīs atklātā sēdē, un aicina lietas dalībniekus ierasties tajā laikā pie tiesas. Turp., 792. p.

806. (793.) Sīks spriedums jāizgatavo vienam no tiesas locekļiem, kuŗam to uzdod priekšsēdētājs, ne vēlāk kā divu nedēļu laikā no tās dienas, kad sprieduma būtība pasludināta. Turp., 793. p.

807. (794.) Lietas dalībniekiem jāuzdod, vai viņi vēlas, pasludinot tiem spriedumu, dabūt tā norakstu. Turp., 794. p.

808. (795.) Sprieduma norakstus izdod tiesājamam bez maksas, bet citiem lietas dalībniekiem — par noteiktu maksu. Turp., 795. p.

809. (796.) Spriedums taisams katrā lietā atsevišķi. Viņu raksta, pēc noteiktas formas, Latvijas suverenās tautas vārdā. Turp., 796. p.; 1920. g. 11. jun. (186) 1. p.

810. (797.) Bez tā, kas norādīts rezolūcijā, spriedumā vēl jāatzīmē:

- 1) apsūdzības priekšmeti, kā tie iztēloti apsūdzības rakstā, vai privatapsūdzētāja sūdzībā un tiesas izmeklēšanas beigu debatēs;

- 2) apsūdzības apsvērumi tiklab pēc lietā iesniegtiem pierādījumiem, kā arī pēc likumiem;
- 3) sīks sprieduma būtības atstāstījums saskaņā ar likuma jēgumu un vārdiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 797. p.

811. (798.) Ja tiesa nolēmusi griezties pie Valsts Prezidenta ar lūgumu, lai tiesājamam mīkstina sodu tādā mērā, kas sniedzas pāri tiesas varas robežām (Sodu lik. 53. p.), tad spriedumā jānorāda iemesli tiesājamā likteņa mīkstināšanai un tiesas domas par to, kādā mērā sods būtu mīkstināms. Turp., 798. p.; 1920. g. 14. sept. (207) 2. p. piez.; 1922. g. 15. febr. (113) 45. p.

812. (799.) Spriedumu paraksta visi tiesneši, kuŗi piedalījušies lietas iztiesāšanā, un apliecina sekretars. 1864. g. 20. nov. (41476) 799. p.

813. (800.) Ja viens vai pat divi tiesneši spriedumu nav parakstījuši prombūtnes, slimības vai citu iemeslu dēļ, tad tas neaptur lietas tālāko gaitu. Turp., 800. p.

Trešais nodaļjums.

Sprieduma pasludināšana.

814. (829.) Noteiktā laikā spriedumu pasludina tiesas priekšsēdētājs vai loceklis sekretara vai viņa palīga klātbūtnē. Uz šo laiku notiesātais, kuŗš atrodas apcietinājumā, atvedams tiesā. 1923. g. 15. nov. (154).

Piezīme. Gadījumos, kad nepieciešams spriedumu pasludināt ārpus apgabaltiesas pastāvīgās atrašanās vietas, sprieduma pasludināšanu var uzdot miertiesnesim. Turp.

815. (830.) Spriedumu pasludina, nolasot to atklātā sēdē un izdodot lietas dalībniekiem uz viņu lūgumu izgatavotus šā dokumenta norakstus (807. un 808. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 830. p.

816. (831.) Spriedums nolasāms atklātā sēdē, kaut arī nolasīšanai noliktā laikā neviens no lietas dalībniekiem nebūtu ieradies. Turp., 831. p.

817. (832.) Spriedumu nolasījis, tiesas priekšsēdētājs vai loceklis paskaidro lietas dalībniekiem, kādā laikā un kādā kārtībā viņi var pārsūdzēt spriedumu, kuŗu tie noklausījušies. Turp., 832. p.; 1923. g. 15. nov. (154).

818. (833.) Pēc tam, kad augšminētie tiesāšanas kārtības noteikumi ievēroti, taisītais spriedums uzskatāms par pasludinātu visiem lietas dalībniekiem, tiklab klātesošiem, kā arī klātneesošiem, un no tās dienas, kad spriedums nolasīts tiesas sēdes telpās, aprēķināms arī viņa pārsūdzēšanas laiks. 1864. g. 20. nov. (41476) 833. p.

819. (834.) Par sprieduma pasludināšanas laiku un kārtību, kā arī par lietas dalībniekiem, kuŗi pie tam atradušies tiesā, priekšsēdētājs vai tiesas loceklis, kas spriedumu pasludinājis, pašrocīgi taīsa atzīmi uz paša sprieduma. Turp., 834. p.

Ceturtais nodaļjums.

Aizmuguriski spriedumi.

820. (834¹.) Lietās, kuŗās tiesājamā neierašanās nav par kavēkli sēdes atklāšanai (632. un 641. p.), tiesa, apsūdzētam vai viņa aizstāvim neierodoties, taīsa aizmugurisku spriedumu. 1888. g. 15. febr. (5009) IV., 834¹. p.

821. (834².) Ja apsūdzētais nav ieradies pie tiesas personīgi, tad, lietu par viņu lūkojot cauri, tiesa ņem vērā paskaidrojumus, kuŗus apsūdzētais devis iepriekšējā izmeklēšanā vai nopratinot viņu caur vietējo tiesas varu (599. p.). 1888. g. 15. febr. (5009) IV., 834². p.; 1922. g. 12. okt. (209).

822. (834³.) Apsūdzētais vai viņa aizstāvis, kas nokavējuši noteikto ierašanās termiņu, bet ieradušies tiesā pirms sprieduma taisīšanas, pielaižami pie mutiskiem paskaidrojumiem. Taisītais spriedums tādā gadījumā nav uzskatams par aizmugurisku. Tāpat spriedums nav uzskatams par aizmugurisku arī tādā gadījumā, kad apsūdzētais, būdams klāt pie lietas iztiesāšanas, ir atstājis sēžu zālī pirms lietas nobeigšanas. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 834³. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

823. (834⁴.) Aizmuguriska sprieduma noraksts piesūtams apsūdzētam līdz ar pavēsti ne vēlāk kā trīs dienas pēc sprieduma pasludināšanas; pavēstē norādams sprieduma pārsūdzēšanas termiņš un kārtība.

Aizmugurisku spriedumu var pārsūdzēt uz vispārēja pamata, pie kam notiesātam pārsūdzēšanas termiņi skaitami no tās dienas, kad viņam nodots sprieduma noraksts. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 834⁴. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

824. (834⁵.) Septiņu dienu laikā no aizmuguriska notiesājošā sprieduma noraksta nodošanas apsūdzētam ir tiesība iesniegt tai tiesai, kuŗa taisījusi spriedumu, atsauksmi dēļ lietas jaunas caurlūkošanas, paskaidrojot iemeslus, kuŗu dēļ apsūdzētais nav ieradies noteiktā laikā; atsauksmi iesniedzot jāievēro 880.—888. panta nosacījumi.

Ja tiesa, atsauksmi skatījusi cauri, atzīst neierašanās iemeslu par ievēribu pelnošu, tad viņa nosaka dienu jaunai iztiesāšanai, par ko paziņo lietas dalībniekiem, norādot neierašanās sekas; pretējā gadījumā atsauksme paliek bez ievēribas, bet taisītais aizmuguriskais spriedums paliek spēkā, par ko apsūdzētam nekavējoties paziņo ar pavēsti. Ja šā paziņojuma saņemšanas laikā aizmuguriskā sprieduma pārsūdzēšanas termiņš apsūdzētam ir jau notecējis, vai ja līdz minētā termiņa notecējumam palikušas mazāk kā trīs dienas, tad apsūdzētam dodams vēl triju dienu laiks, skaitot no šajā pantā norādītā paziņojuma saņemšanas, minētā sprieduma pārsūdzēšanai. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 834⁵. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

825. (834⁶.) No pirmajā iztiesāšanā nopratinātiem lieciniekiem un lietpratējiem pie lietas jaunas caurlūkošanas aicinami tikai tie, kuŗus tiesa atzīst par vajadzīgu no jauna nopratināt. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 834⁶. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p.

826. (834⁷.) Ja apsūdzētais neierodas otro reizi, neuzrādot ievēribu pelnošus iemeslus, tad viņam uzliek naudas sodu, ne augstāku par divdesmit pieciem latiem, un taisītais spriedums paliek spēkā. 1888. g. 15. febr. (5009) IV., 834⁷. p.; 1923. g. 17. febr. (5) I. p.

827. (834⁸.) Ja privatapsūdzētājs vai civilprasītājs bez likumīgiem iemesliem neierodas uz lietas iztiesāšanu, kas nolikta uz tiesājamā atsauksmi, tad tiesa, lietas iztiesāšanu neatlikdama un 642. un 643. panta nosacījumus nepiemērodama, ņem vērā tos paskaidrojumus un lūgumus, ko apsūdzētājs un civilprasītājs iesnieguši lietu aizmuguriski skatot cauri. 1888. g. 15. febr. (5009) IV., 834⁸. p.

828. (834⁹.) Lietu uz tiesājamā atsauksmi iztiesājot, tiesa dibina savu spriedumu tiklab uz pierādījumiem, ko puses no jauna iesniegušas, un uz liecī-

bām, kas dotas lietu no jauna lūkojot cauri, kā arī uz tām liecībām, kas ierakstītas protokolā pie aizmuguriskās iztiesāšanas. 1889. g. 15. febr. (5009) lV., 834⁹. p.

829. (834¹⁰.) Lietu no jauna lūkojot cauri, tiesa taisa spriedumu, pēc kuŗa pasludināšanas aizmuguriskais spriedums zaudē spēku. Ar jauno spriedumu nevar paaugstināt sodu, kuŗš bijis noteikts ar aizmugurisko spriedumu. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 834¹⁰. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

830. (834¹¹.) Par tiesas lēmumu, ar kuŗu apsūdzētā neierašanās iemesli atzīti par ievēribu nepelnošiem (824. un 826. p.) vai ar kuŗu viņam uzlikts sods par otrreizēju neierašanos, var iesniegt noliktā kārtībā blakus sūdzību. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 834¹¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

DESMITĀ NODALA.

Tiesas sēžu protokolī.

831. (835.) Par katru lietu, ko lūko cauri tiesas sēdē, sekretars vai viņa palīgs sastāda sevišķu protokolu. 1864. g. 20. nov. (41476) 835. p.

832. (836.) Tiesas sēdes protokolā jāatzīmē :

- 1) sēdes laiks un vieta ar norādījumu, kuŗā stundā viņa atklāta un slēgta ;
- 2) amatpersonas, kuŗas bijušas klāt sēdē ;
- 3) sēdē caurlūkotās lietas priekšmets ;
- 4) lietas dalībnieki, un proti: tiesājamie ar viņu aizstāvjiem un civilprasītāji vai privatapsūdzētāji un viņu pilnvarnieki ;
- 5) liecinieki, kas nopratināti sēdē, un lietpratēji, kuŗi devuši savus paskaidrojumus ;
- 6) visi darbi, kas izdarīti sēdē, tajā pašā kārtībā, kādā viņi notikuši ;
- 7) piezīmes un ierunas par šo darbu kārtību, īsi norādot tiesas taisītos lēmumus par šiem priekšmetiem. Turp., 836. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

833. (837.) Tiesas sēdes protokols jā sastāda tā, lai no viņa varētu redzēt visu lietas gaitu tiesā un pārliecināties, vai ir ievēroti tie noteikumi, kuŗu pārkāpšana var būt par iemeslu sprieduma atcelšanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 837. p.

834. (839.) Tiesas sēdes protokolā īsumā jāieraksta tiklab liecības par lietas būtību, cik tātālās nesaskan ar iepriekšējās izmeklēšanas protokoliem, kā arī to personu atbildes, kas pirmo reizi nopratinātas tiesā. Turp., 839. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

835. (840.) Tiesas sēdes protokolu paraksta tiesneši un apliecina sekretars. 1864. g. 20. nov. (41476) 840. p.

836. (841.) Tiesas sēdes protokols jāuzraksta bez izkasijumiem. Par izlabojumiem un pierakstījumiem jāatzīmē pirms tiesnešu parakstiem. Turp., 841. p.

837. (842.) Spriedumu pasludinot (814. un turpm. p.) tiesas sēdes protokols uzrādams lietas dalībniekiem caurskatīšanai un tiem no viņiem, kuŗi neprot lasīt, lasams priekšā, ja viņi to vēlas. Turp., 842. p.

838. (843.) Piezīmes par to, ka kāds no tiesā notikušiem darbiem vai kāda no nodotām liecībām nenoteikti ierakstīti, tiesas sekretars vai viņa palīgs atzīmē protokolā zem tiesnešu parakstiem. Turp., 843. p.

839. (844.) Šīs piezīmes skatījusi cauri, tiesa dod par tām savu atziņu, kuŗu paraksta tiesneši un apliecina sekretars. 1864. g. 20. nov. (41476) 844. p.

840. (845.) Likumā paredzētie tiesāšanas kārtības noteikumi, par kuŗu ievērošanu tiesu sēdes protokolā nav norādīts, atzistami par pārkāptiem. Turp., 845. p.

VIENPADSMITĀ NODAĻA.

Lietas, kuŗās apsūdzētie izvairījušies no tiesas.

841. (846.) Ja apsūdzētā uzturēšanās vieta nav atrodama, vai ja viņš ir aizbēdzis, tad tiesa, — uz izmeklēšanas tiesneša iesniegumu, prokurora priekšlikumu vai pēc pašas lēmuma, skatoties pēc tam, kādā lietas stāvoklī apsūdzētais izvairījies no izmeklēšanas vai tiesas, — vai nu gādā par apsūdzētā izmeklēšanu ar policijas līdzekļiem, vai, ja policijas spertie soļi apsūdzētā uzturēšanās vietas atrašanai ir pilnīgi bezsekmīgi, dod rīkojumu viņu uzmeklēt, izsludinādama par to periodiskā izdevumā, kuŗu tiesa pati izvēlas pēc sava ieskata, ja pēc lietas apstākļiem atzīst šo soli par derīgu, lai uzietu meklējamās personas uzturēšanās vietu. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 846. p.

842. (847.) Sludinājumā par apsūdzētā uzmeklēšanu jāatzīmē:

- 1) tiesa, uz kuŗas prasījumu sludinājums izdarīts;
- 2) meklējamās personas nodarbošanās, vārds, tēva vārds, uzvārds vai pievārds un pazišanas zīmes, un
- 3) noziedzīgais nodarījums, par kuŗu viņš stāv aizdomās.

Turklāt paziņojams, ka ikvienam, kam zinama apsūdzētā uzturēšanās vieta, pienākas uzrādīt, kur viņš atrodas. 1864. g. 20. nov. (41476) 847. p.

843. (848.) Sludinājumi par tādu personu uzmeklēšanu, kuŗa sapsūdzētas par noziedzīgiem nodarījumiem, piesitami pie to tiesu durvīm, kuŗu pārziņai piekrit minētie noziedzīgie nodarījumi, kā arī pie to policijas pārvalžu durvīm, kuŗu pārziņā atrodas meklējamo personu pastāvīgā un pēdējā dzīves vieta. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 848. p.

844. (850.) Kad ir pamats domāt, ka apsūdzētais atrodas ārzemēs, tad par viņa aicināšanu pie tiesas var sludināt ārzemju valodās iznākošos laikrakstos, bet ja tās valsts valdībai, kur viņš atrodas, pēc līguma pienākas izdot aizbēgušus noziedzniekus, tad līdz ar to jāizdara vajadzīgā sazināšanās ar šo valdību. Turp., 850. p.

845. (851., 1344.) Spejot soļus apsūdzētā atrašanai, kā arī viņa uzmeklēšanai ar sludinājumu (841. p.), tiesa Vidzemē, Kurzemē un Zemgalē reizē ar to dod rīkojumu iecelt aizgādni par viņa mantu, bet Latgalē — var dot rīkojumu nodot meklējamās personas mantu aizbildnības iestādes pārziņā. 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 59. p.; 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 851. p.

846. (852.) Ja apsūdzētais nav uzmeklēts, kā arī ja sešu mēnešu laikā no uzmeklēšanas sludinājuma iespiešanas viņa uzturēšanās vieta nav uzzieta, tad tiesa, atlikusi spriešanu par apsūdzētā kriminalatbildību līdz tam laikam, kamēr viņš nav ieradies vai apcietināts, taisa lēmumu, ka ar aizbēgušā mantu jārikojas pēc noteikumiem par bezvēsts promesošiem. 1912. g. 23. mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 852. p.

DIVPADSMITĀ NODAĻA.

Noziedznieku izdošana uz ārvalstu pieprasījumiem.

847. (852¹.) Ārzemnieks, kas izdarījis ārpus Latvijas robežām noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu tiklab pēc Latvijas, kā arī pēc tās valsts sodu likumiem, kuŗa prasa izdošanu, draudnē mazāks sods kā ieslodzījums cietumā, jāizdod saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar valsti, kuŗa pieprasa izdošanu, vai saskaņā ar savstarpību, kāda nodibinājusies ar šo valsti. Uz savstarpības pamatiem izdošana var notikt par norādītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kaut arī viņi nebūtu paredzēti noslēgtā līgumā ar valsti, kuŗa pieprasa izdošanu.

Šā panta nosacījumi piemērojami arī sodamam mēģinājumam izdarīt norādītos noziedzīgos nodarījumus un sodamai līdzdalībai tajos. 1911. g. 15. dec. (36219) 852¹. p.

Piezīme. Šās nodaļas nosacījumi uzskatāmi par spēkā esošiem, ciktāl viņi nerunā pretim starp Latviju un citām valstīm noslēgtiem līgumiem par noziedznieku izdošanu (sk. Lik.kr. 1922. g. 14. jul. 137; 150; 1923. g. 19. dec. 168; 1925. g. 4. apr. 64; 6. apr. 65; 66).

848. (852².) Pastāvot iepriekšējā (847.) pantā norādītiem nosacījumiem, izdošana pielaižama arī tad, kad noziedzīgam nodarījumam par iemeslu bijuši politiski dzinuli, vai kad tas izdarīts kopā ar noziedzīgu nodarījumu, kuŗu starptautiskos līgumos sauc par politisku, vai sakarā ar šādu nodarījumu, tāpat arī, kad apsūdzētais apdraudējis ārvalsts galvas vai viņa ģimenes locekļu dzīvību, veselību vai brīvību, kā arī šās valsts galvas godu. 1911. g. 15. dec. (36219) 852². p.

849. (852³.) Izdot Latvijas pilsoni nav atļauts, kaut arī Latvijas pašvalstniecība būtu pieņemta pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, bet iekam Ārlietu ministrija saņēmusi pieprasījumu par izdošanu. Turp., 852³. p.

850. (852⁴.) Izdošana nav pielaižama:

- 1) kad viņu pieprasa par to pašu noziedzīgo nodarījumu, par kuŗu izdošanai pieprasītā persona noteiktā kārtībā Latvijā ir notiesāta, attaisnota vai atsvabināta no soda, un
- 2) kad Latvijā spēkā esošos sodu likumos noteiktais noilguma laiks vajāšanai tiesas ceļā, sprieduma taisīšanai vai sodīšanai ir notecējis, iekam saņemts pieprasījums par izdošanu. Turp., 852⁴. p.

851. (852⁵.) Izdošana nav pielaižama, ja viņu pieprasa par to pašu noziedzīgo nodarījumu, par kuŗu Latvijā ierosināta kriminalvajāšana pret to personu, kuŗas izdošanu pieprasa. Turp., 852⁵. p.

852. (852⁶.) Ja pret to personu, kuŗas izdošanu pieprasa, ierosināta kriminalvajāšana, vai ja viņa izcieš sodu ne par to noziedzīgo nodarījumu, par kuŗu ienācis pieprasījums, bet par citu, tad izdot šo personu var tikai pēc tam, kad izbeigta kriminalvajāšana, vai kad viņa attaisnota, vai izcietusi sodu, vai arī no šā soda atsvabināta. Ja pret to personu, kuŗas izdošanu pieprasa, ierosināta lieta par maksātnespēju, tad izdošanu var apturēt līdz šās lietas nobeigšanai. Turp., 852⁶. p.

853. (852⁷.) Izdošana var notikt ne citādi kā ar nosacījumu, lai tā persona, kuŗas izdošanu pieprasa:

- 1) netiktu vajāta vai sodīta bez Latvijas valdības piekrišanas tajā valstī, kuŗai viņu izdod, par kautkādu citu, pieprasījumā par izdošanu nenorādītu, bet pirms šā pieprasījuma izdarītu noziedzīgu nodarījumu,

pie kam Latvijas valdība var prasīt, lai uzrāda vienu no 859. pantā minētiem dokumentiem, un

- 2) netiktu izdota bez Latvijas valdības piekrišanas par šā panta iepriekšējā punktā norādīto noziedzīgo nodarījumu trešai valstij.

Šā panta nosacījums nav piemērojams, ja izdotā persona mēneša laikā pēc galīgas atsvabināšanas neatstāj to valsti, kurai viņa izdota. 1911. g. 15 dec. (36219) 852⁷. p.

854. (852⁸.) Izdošana pielaižama tikai ar nosacījumu, lai izdodamo personu vajātu un sodītu ne ārkārtēja tiesa, bet tā, kurai, pēc izdošanu pieprasošās valsts vispārējiem tiesāšanas likumiem, piekrit noziedzīgais nodarījums, par kuru izdošana notikusi. Turp., 852⁸. p.

855. (852⁹.) Ja izdošanu par vienu un to pašu noziedzīgo nodarījumu pieprasa vairākas valstis, tad izdošanai pieprasītā persona izdodama tai valstij, kurā viņa šo nodarījumu izdarījusi.

Ja noziedzīgais nodarījums izdarīts vairākās valstīs, kā arī ja tas izdarīts tādas valsts robežās, no kuras pieprasījums par izdošanu nav ienācis, tad izdošanai pieprasītā persona izdodama tai no izdošanu pieprasījušām valstīm, par kuras pavalstnieku minētā persona skaitās, bet ja no šās valsts tāds pieprasījums nebūtu ienācis, tad tai valstij, no kuras pieprasījums par izdošanu agrāk saņemts. Turp., 852⁹. p.

856. (852¹⁰.) Ja izdošanu pieprasa vairākas valstis par dažādiem noziedzīgiem nodarījumiem, tad izdošanai pieprasītā persona izdodama tai valstij, kurā viņa izdarījusi smagāko noziedzīgo nodarījumu. Ja noziedzīgie nodarījumi vienāda smaguma, tad izdošanai jānotiek pēc iepriekšējā (855.) panta otrā daļā norādītiem nosacījumiem. Izdodot noziedznieku vienai valstij, var vienoties, lai izdodamo personu pēc tiesāšanas un sodīšanas izdotu otrai valstij, kura pieprasījusi viņas izdošanu. Turp., 852¹⁰. p.

857. (852¹¹.) Lietas, kas iegūtas ar noziedzīgo nodarījumu, šā nodarījuma rīki, kā arī viss, kas atņemts tai personai, kuras izdošanu pieprasa, un vispār lietiski pierādījumi nododami ārvalstij, ja viņa to prasa. Šīs lietas un priekšmeti nododami arī tad, ja notikušo vienošanos par izdošanu nav bijis iespējams izpildīt apsūdzētā nāves vai aizbēgšanas dēļ. Augšminētās lietas un priekšmetus var pagaidām paturēt, ja tie vajadzīgi iztiesājot krimināllietu, kas cēlusies Latvijā. Trešām personām paliek tiesība uz minētām lietām un priekšmetiem, kas, nobeidzot lietu par noziedzīgu nodarījumu, par kuru izdošana notikusi, jāatdod viņām bez atlīdzības. Turp., 852¹¹. p.

858. (852¹².) Pieprasījums par izdošanu iesūtams diplomātiskā ceļā Ārlietu ministrijai, kura to nosūta tieslietu ministram. Turp., 852¹². p.

859. (852¹³.) Pieprasot izdošanu, iesniedzami oriģinālā vai apliecinātā norakstā, līdz ar tulkojumu latviešu vai franču valodā, sekoši dokumenti, kuru sastādījusi attiecīgā vara pēc izdošanu pieprasošās valsts likumos noteiktas formaš: tiesas spriedums, vai apsūdzības raksts, vai lēmums par nodošanu tiesai, vai lēmums par saukšanu pie atbildības līdz ar lēmumu ņemt apcietinājumā, vai šis pēdējais lēmums viens pats ar norādījumu viņā uz celtās apsūdzības būtību. Minētos dokumentos jābūt izrakstiem no sodu noteikumiem, kuri attiecas uz lietu. Līdz ar to jāiesniedz, ja tas izrādās par iespējamu, izdošanai pieprasītās personas ģimenes vai viņas paziņas zīmes un citas viņas personības apliecināšanai noderīgas ziņas. Turp., 852¹³. p.

860. (852¹⁴.) Ja tieslietu ministrs no piesūtītiem dokumentiem pārliecinās, ka pieprasījums par izdošanu jāizpilda, tad viņš par to paziņo iekšlietu ministram, kurš dod visus rīkojumus par izdošanai pieprasītās personas uzmeklēšanu, apcietināšanu un izdošanu, kā arī par 857. pantā norādīto lietu un priekšmetu atņemšanu. 1911. g. 15. dec. (36219) 852¹⁴. p.

861. (852¹⁵.) Ja tieslietu ministrs noraida pieprasījumu par izdošanu, tad par to paziņojams diplomātiskā ceļā caur Ārlietu ministriju tai ārvalsts valdībai, kuŗa pieprasījusi izdošanu, un izdošanai pieprasītā persona atsvabinama, ja viņa iepriekš bijusi apcietināta (862. un 865. p.). Turp., 852¹⁵. p.

- 862.** (852¹⁶.) Iekam izšķir jautājumu par izdošanu, tieslietu ministrs var:
- 1) prasīt caur Ārlietu ministriju, lai tā ārvalsts valdība, kuŗa pieprasījusi izdošanu, piesūta viņam papildu ziņas un dokumentus, un
 - 2) uzdot tās apgabaltiesas prokuroram, kuŗas apgabalā uzturas izdošanai pieprasītā persona, savākt vajadzīgās ziņas jautājuma izšķiršanai par izdošanu.

Pirms šajā pantā norādīto ziņu un dokumentu saņemšanas tieslietu ministrs var dot rīkojumu (860. p.) par apsūdzētā iepriekšēju apcietināšanu. Turp., 852¹⁶. p.

863. (852¹⁷.) Visas ziņas, kas vajadzīgas, lai izšķirtu jautājumu par izdošanu, apgabaltiesas prokurors savāc izziņas vai atsevišķu izmeklēšanas darbu ceļā. Turp., 852¹⁷. p.

864. (852¹⁸.) Izmeklēšanas tiesnesis, uz apgabaltiesas prokurora priekšlikumu, izdara atsevišķus izmeklēšanas darbus, ievērodams šo likumu noteikumus un to starpā, attiecībā uz apsūdzētā nopratināšanu, 448.—457. panta nosacījumus. Turp., 852¹⁸. p.

865. (852¹⁹.) Neatliekamajos gadījumos izdošanai pieprasāmo personu var ņemt apcietinājumā, uz tieslietu ministra rīkojumu (860. p.), arī pirms 859. pantā norādīto dokumentu iesniegšanas, pamatojoties uz diplomātiskā ceļā Ārlietu ministrijai pa pastu vai telegrafu piesūtīto paziņojumu par lēmumu, kuŗu taisījusi izdošanu pieprasošās valsts attiecīgā vara par apsūdzētā apcietināšanu. Persona, kuŗa uz šā, kā arī 862. panta pamata apcietināta, atsvabinama, ja līdz šajā pantā noteikto termiņu notecējumam ārvalsts valdība neiesniedz Ārlietu ministrijai 859. pantā norādītos dokumentus vai arī papildu ziņas un dokumentus, kuŗus pieprasījusi Tieslietu ministrija (862. p.). Šis termiņš priekš Eiropas valstīm nevar būt ilgāks par diviem mēnešiem, bet priekš ārpus Eiropas esošām valstīm — par trim mēnešiem, skaitot no apcietināšanas dienas. Turp., 852¹⁹. p.

866. (852²⁰.) Apsūdzētā nodošanu attiecīgai ārvalsts varai izdara Latvijas administratīvā vara robežpunktā, kas noteikts pēc Iekšlietu un Ārlietu ministriju vienošanās. Turp., 852²⁰. p.

867. (852²¹.) Izdošana valstij, ar kuŗu nav kopēju robežu, izdarama pēc iepriekšējas sazināšanās diplomātiskā ceļā starp visām ieinteresētām valdībām par kārtību, kādā apsūdzētais nogādājams uz izdošanu pieprasījušo valsti. Turp., 852²¹. p.

868. (852²².) Iepriekš apcietinātā persona atsvabinama no apcietinājuma, ja līdz 865. pantā norādītā termiņa notecējumam, skaitot no tās dienas, kad ārvalsts valdībai paziņots par Latvijas valdības piekrišanu šās personas izdošanai, minētā valsts nedotu rīkojumu par izdodamās personas pieņemšanu uz Latvijas robežas. Turp., 852²². p.

869. (852²³.) Sūtīt caur Latvijas teritoriju ārzemnieku, kuŗu viena ārvalsts izdod otrai, atļauj tieslietu ministrs pēc tam, kad viņam caur Ārlietu ministriju uzrādīts viens no 859. pantā uzskaitītiem tiesu aktiem, ja noziedzīgais nodarījums, par kuŗu izdodamo personu apsūdz, var noderēt par pamatu viņa izdošanai no Latvijas tai valstij, kuŗa pieprasījumu par izdošanu iesniegusi, un ja pie tam šī valsts uzņemas ievērot 854. panta nosacījumus. 1911. g. 15. dec. (36219) 852²³. p.

870. (852²⁴.) Latvijā izdarītie izdevumi sakarā ar ārvalsts pieprasīto izdošanu ņemami uz valsts rēķinu, bet izdevumi par tās personas sūtīšanu caur Latvijas teritoriju, kuŗu viena ārvalsts izdod otrai, nav ņemami uz valsts rēķinu. Turp., 852²⁴. p.

871. (852²⁵.) 848., 855.—857., 865., 869. un 870. panta nosacījumi, ja tie nav minēti līgumos par izdošanu, piemērojami tikai tajā gadījumā, ja valsts, kuŗa pieprasa izdošanu vai sūtīšanu caur Latvijas teritoriju, uzņēmusies ievērot savstarpību. Turp., 852²⁵. p.

PIEKTĀ SADAĻA.

Vispārējo tiesu iestāžu spriedumu un lēmumu pārsūdzēšanas kārtība.

PIRMĀ NODAĻA.

Spriedumu pārsūdzēšanas veidi.

872. (853., 1345.) Par visiem apgabaltiesu spriedumiem pielaižamas tiesājamo, privatapsūdzētāju un civilprasītāju pārsūdzības, kā arī prokuraturas protesti. 1864. g. 20. nov. (41476) 853. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53., 60. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

873. (854.) Visi Tiesu palatas spriedumi uzskatāmi par galīgiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 854. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

874. (855.) Galīgos spriedumus var atcelt kasācijas kārtībā tiklab uz lietas dalībnieku pārsūdzībām, kā arī uz prokuraturas amatpersonu protestiem vai iesniegumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 855. p.

OTRĀ NODAĻA.

Apelācijas sūdzības un protesti par negalīgiem spriedumiem.

Pirmais nodalījums.

Apelācijas sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība.

875. (856.) Tiesājamam ir tiesība pārsūdzēt apelācijas kārtībā negalīgu spriedumu attiecībā uz visiem lietas priekšmetiem, kuŗi zīmējas uz viņu, un attiecībā uz katru nepareizību, kas pielaišta lietu iztiesājot vai spriedumu taisot. 1864. g. 20. nov. (41476) 856. p.

876. (857.) Vienādu apelācijas tiesību ar tiesājamo bauda arī privatapsūdzētājs, bet viņš nevar lūgt vairāk par to, ko lūdzis tiesas pirmā instancē. Turp., 857. p.

877. (858.) Par negalīgiem spriedumiem prokurors var iesniegt apelācijas protestus tikai tad, ja tie nesaskan ar viņa dotiem atzinumiem, un tikai tajos jautājumos, kuŗos tiesas pirmā instance nav ievērojusi viņa prasījumus. Turp., 858. p.

878. (859.) Civilprasītājam ir tiesība pārsūdzēt tikai tās negalīgā sprieduma daļas, kuŗas zīmējas uz atlīdzību par kaitējumiem un zaudējumiem, bet citas sprieduma daļas viņš var atspēkot tikai tad, kad tās aizskar viņa tiesību uz atlīdzību. 1864. g. 20. nov. (41476) 859. p.

879. (860.) Vienādas pārsūdzēšanas tiesības ar civilprasītāju ir arī tām personām, pret kuŗām vēsta prasība par kaitējumu un zaudējumu atlīdzību, kas nodarīti ar noziedzīgo nodarījumu. Turp., 860. p.

880. (861.) Nepilngadīgo un vispār to personu vietā, kuŗām nav iespējams izlietot savas tiesības, pārsūdzības var iesniegt viņu vecāki, laulātie, aizbildņi, aizgādņi vai arī tie, pie kuŗiem viņas atrodas audzināšanā. 1926. g. 10. jūn. (84) A, I.

881. (862.) Pārsūdzības iesniedzamas rakstiski vai mutiski, personīgi vai caur aizstāvjiem un uz to pilnvarotām personām. 1864. g. 20. nov. (41476) 862. p.

882. (863.) Pārsūdzībā jāatzīmē: kas viņu iesniedz un kur lūdzējs dzīvo, vai sūdzība celta pret visu spriedumu vai tikai pret zinamu viņa daļu, ar ko atspēko spriedumu un ko īsti lūdz pārsūdzības iesniedzējs. Turp., 863. p.

883. (864.) Mutiskas pārsūdzības ierakstamas protokolā, ievērojot attiecībā uz viņu saturu iepriekšējā (882.) panta nosacījumus. Turp., 864. p.

884. (865.) Protesti un pārsūdzības jāiesniedz tai tiesai, kuŗa spriedumu taisījusi, ne vēlāk kā divu nedēļu laikā no sprieduma pasludināšanas (818. p.). Turp., 865. p.

885. (866.) Par termiņa sākumu uzskatama nākošā diena pēc sprieduma pasludināšanas. Ja termiņa pēdējā diena iekrīt svinamā diena, tad par termiņa beigām uzskatama pirmā darbdiena pēc tās. Turp., 866. p.

886. (867.) Termiņš nav uzskatams par nokavētu, ja pirms viņa notecējuma pārsūdzība nosūtīta pa pastu. Turp., 867. p.

887. (868.) Ja termiņš nokavēts aiz ievēribu pelnošiem iemesliem, tad viņa atjaunošana atkarājas no tās pašas tiesas, par kuŗas spriedumu pārsūdzība iesniegta. Turp., 868. p.

888. (869.) Personas, kuŗām ir pārsūdzēšanas tiesība, var lietā ieskaitīties 619. pantā norādītā kārtībā. Turp., 869. p.

889. (870.) Par katru protestu vai pārsūdzību, kas iesniegta apcietinājumā esošā tiesājamā lietā, jādara viņam zinams. Turp., 870. p.

890. (871.) Pārsūdzību un protestu noraksti izdodami visiem lietas dalībniekiem uz viņu lūgumu: tiesājamiem bez maksas, bet privatapsūdzētājiem un civilprasītājiem — par noteiktu maksu. Turp., 871. p.

891. (872.) Pret vienas puses iesniegto pārsūdzību vai protestu otra puse var iesniegt savas ierunas vai paskaidrojumus Tiesu palatai līdz tai dienai, kad nolikta lietas iztiesāšana. Turp., 872. p.

892. (873.) Ikvienam no tiesājamiem, kuŗus apsūdz par līdzdalību vienā un tajā pašā noziedzīgā nodarījumā, atļauts pievienoties pārsūdzībai, kuŗu iesniedzis kāds no viņiem, par ko jāpaziņo tiesai apelācijas termiņā, bet ja pārsūdzība iesniegta vēlāk kā trīs dienas pirms šā termiņa beigām, tad pirms triju dienu notecējuma no paziņošanas par pārsūdzības iesniegšanu. Turp., 873. p.

893. (874.) Pārsūdzības un protesti par tiesājamā kriminalatbildību aptur visa sprieduma izpildīšanu, bet ja tie iesniegti dēļ atlīdzības, tad izpildīšana apturama tikai šajā ziņā. 1854. g. 20. nov. (41476) 874. p.

894. (875.) Tiesājamais, kas iesniedzis pārsūdzību par spriedumu, ar kuŗu tas notiesāts uz ieslodzījumu, var palikt brīvībā tikai pēc tam, kad dota kāla vai galvojums (467.—471. p.). Turp., 875. p.

895. (876.) Pārsūdzība vai protests par tādu spriedumu, ar kuŗu nolemts atsvabināt tiesājamo no apcietinājuma, neaptur sprieduma izpildīšanu šajā ziņā. Turp., 876. p.

896. (877.) Kad pārsūdzība vai protests par negalīgu spriedumu iesniegti noliktā termiņā, tad visa lieta nekavējoties nosūtama Tiesu palātai. Turp., 877. p.

Otrais nodalījums.

Apelācijas sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība.

897. (878.) Iztiesājot lietas Tiesu palātā, jāievēro tie paši noteikumi, kuŗi paredzēti apgabaltiesām, ar sekojošos pantos noteiktiem izņēmumiem un papildinājumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 878. p.

898. (879.) Par dienu, kuŗā nolikta lietas iztiesāšana Tiesu palātā, tiesājamiem un citiem lietas dalībniekiem paziņojams ar pavēstēm pēc lietā norādītās uzturēšanās vietas, un tie var ierasties personīgi vai caur pilnvarniekiem. Tiesājamo vai lietas dalībnieku neierašanās neaptur lietas referēšanu un izspriešanu, izņemot tikai 899. pantā norādītos gadījumus. 1892. g. 28. janv. (8267) 879. p.

899. (879¹.) Tiesājamiem un citi lietas dalībnieki, tāpat arī liecinieki un lietpratēji aicinami pie Tiesu palatas tikai tad, kad palata to atzīst par vajadzīgu, vai kad puses pašas to lūdz un viņu lūguma izpildīšanai nerodas kavēkļi. Turp., 879¹. p.

900. (880.) Tiesu palatas priekšsēdētājs uzdod lietas referēšanu vienam no locekļiem un noliek dienu, kad viņa jāreferē. 1864. g. 20. nov. (41476) 880. p.

901. (881.) Par to, ka nolikta lietas iztiesāšana, izkaņams sludinājums pie Tiesu palatas durvīm. Turp., 881. p.

902. (882.) Tiesājamam, kas nav izvēlējis aizstāvi, tādu iecel Tiesu palatas priekšsēdētājs, paziņodams par to tiesājamam. 1892. g. 28. janv. (8267) 882. p.

903. (883.) Ja lietas dalībnieki līdz referēšanas dienai neiesniedz ierunas pret pārsūdzībām vai protestiem, tad tas lietas referēšanu un izspriešanu neaptur. Turp., 883. p.

904. (884.) Lietas referēšana notiek atklāti, ievērojot 666.—673. pantā norādītos nosacījumus un izņēmumus. 1864. g. 20. nov. (41476) 884. p.; 1887. g. 12. febr. (4227) I.; 1897. g. 2. jun. (14233) IV., 620¹. p.

905. (885.) Lietu referē palatas loceklis mutiski, nolašidams pie tam tos aktus vai dokumentus, kuŗi, viņu svarīgās nozīmes dēļ lietā, jāreferē vārdu pa vārdam. 1864. g. 20. nov. (41476) 885. p.

906. (886.) Referatā jānorāda:

- 1) apstākļi, kuŗi sastāda lietas būtību;
- 2) apgabaltiesas taisītais spriedums;
- 3) pārsūdzība vai protests un pretējās puses ierunas, ja tādas ir celtas, un
- 4) likumi, kuŗi attiecas uz lietu. 1864. g. 20. nov. (41476) 886. p.

907. (887.) Tās personas pārsūdzība, kuŗa lietu referējot nav ieradusies, jānolasa pilnīgi. Turp., 887. p.

908. (888.) Pēc tam, kad Tiesu palatas loceklis lietu referējis, puses un visi lietas dalībnieki pielaižami pie debatēm uz vispārēja pamata. Turp., 888. p.

909. (889.) Debatēm un pašai lietas caurlūkošanai jānotiek tikai pārsūdzības vai protesta robežās. Turp., 889. p.

910. (890.) Spriedumu lūkojot cauri uz tiesājamā pārsūdzību, viņam piespriesto sodu var nevien mazināt, bet arī pavisam atcelt. Turp., 890. p.

911. (891.) Sodu paaugstināt vai viņu uzlikt tiesājamam, kuŗu tiesas pirmā instance attaisnojusi, atļauts apelācijas kārtībā tikai tajā gadījumā, kad par to ir iesniegts prokurora protests vai privatapsūdzētāja pārsūdzība. Turp., 891. p.

912. (892.) Tiesu palatas spriedumā noteikti un tieši jānorāda, uz kādiem pamatiem viņa apstiprina vai atceļ, pilnīgi vai daļai, apgabaltiesas spriedumu un ko īsti nolemj viņas atceltā sprieduma vietā. Turp., 892. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Blakus sūdzības un protesti.

Pirmais nodalījums.

Blakus sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība.

1 913. (893.) Atsevišķi no apelācijas kārtībā iesniedzamām pārsūdzībām un protestiem var iesniegt pirms sprieduma taisīšanas blakus sūdzības un protestus par sekošiem priekšmetiem:

- 1) par lietas piekritības noteikšanu;
- 2) par to, ka pielaista vajāšana no prokuratūras puses privatapsūdzības vietā vai otrādi;
- 3) par lietotiem drošības līdzekļiem pret tiesājamā izvairīšanos no izmeklēšanas un tiesas, un
- 4) par soļu speršanu, lai nodrošinātu prasību par kaitējumiem un zaudējumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 893. p.

914. (894.) Bez tam blakus sūdzības var iesniegt pret lēmumiem par naudas soda uzlikšanu lieciniekiem, lietpratējiem un citām personām par neierašanos pie tiesas, kā arī pret lēmumiem par apelācijas un kasācijas sūdzību nepieņemšanu un par spriedumu nepareizu izpildīšanu. Turp., 894. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

915. (895.) Sūdzības un protesti par apgabaltiesas blakus lēmumiem nododami tai pašai tiesai divu nedēļu laikā no blakus lēmuma pasludināšanas, vai arī, ja tas nav bijis pasludināts, no viņa izpildīšanas dienas. 1864. g. 20. nov. (41476) 895. p.

916. (896.) Iepriekšējā (915.) panta nosacījums nav piemērojams sūdzībām par vilcināšanu un tiesājamo nepareizu apcietināšanu. Šādas sūdzības var iesniegt pa visu tiesāšanas laiku. 1864. g. 20. nov. (41476) 896. p.

917. (897.) Sūdzības vai protesta iesniegšana par blakus lēmumu neaptur viņa izpildišanu, izņemot tos gadījumus, kad to atzīst par vajadzīgu tiesa, kuŗa taisījusi lēmumu, vai Tiesu palata, kad sūdzība vai protests tai ienākuši. Turp., 897. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 6. p.

918. (898.) Attiecībā uz ierunu un paskaidrojumu iesniegšanu par blakus sūdzībām un protestiem, ievērojama 891. pantā norādītā kārtība. 1864. g. 20. nov. (41476) 898. p.

919. (899.) Blakus sūdzības par kasācijas sūdzību nepieņemšanu nododamas Tiesu palatai, lai viņa tās stādītu priekšā Senata kasācijas departamentam. Šajā gadījumā ierunas vai paskaidrojumi par blakus sūdzībām jāiesūta tieši tam pašam Senata departamentam. Turp., 899. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I, A, 53., 60. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.

Otrais nodalījums.

Blakus sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība.

920. (900.) Blakus sūdzības un protestus Tiesu palata lūko cauri atklātā sēdē un izšķir nekavējoties pēc viņu saņemšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 900. p.

921. (901.) Lūkojot cauri blakus sūdzības un protestus, Tiesu palata aprobežojas tikai ar iekustināto jautājumu izšķiršanu, neaiztīkdamā lietas būtību. Turp., 901. p.

922. (902.) Kad palata izšķirusi blakus sūdzību vai blakus protestu, apgabaltiesai lietas turpmākā iztiesāšanā jāturas pie Tiesu palatas lēmuma, izņemot to gadījumu, kad nāk gaismā jauni apstākļi, kuŗi neatbilst palatas rīkojumiem. Šajā gadījumā tiesa, neierobežodamās lietas turpmākā iztiesāšanā ar palatas rīkojumiem, tikai dara viņai par to zinamu. Turp., 902. p.

923. (903.) Lēmumā par nepareizu atteikšanos pieņemt apelācijas vai kasācijas sūdzību noliekams sūdzības iesniegšanai no jauna ne mazāk kā nedēļas un ne vairāk kā divu nedēļu laiks no tās dienas, kad Tiesu palatas vai Senata kasācijas departamenta lēmums par to pasludināts. Turp., 903. p.

924. (904.) Nepareizi atpakaļ atdoto apelācijas vai kasācijas sūdzību var iesniegt no jauna tajā pašā veidā, kaut arī uz tās atrastos tiesas uzraksts par viņas nepieņemšanu. Turp., 904. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Sūdzības un protesti par galīgiem spriedumiem.

Pirmais nodalījums.

Kasācijas sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība.

925. (905.) Sūdzības un protesti kasācijas kārtībā pielaižami tikai par galīgiem spriedumiem, kuŗus nevar pārsūdzēt apelācijas kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 905. p.

926. (906.) Personas, kuŗām ir tiesība iesniegt apelācijas sūdzības vai protestus par negalīgiem spriedumiem, var iesniegt sūdzības vai protestus arī par galīgiem spriedumiem, ar sekojošos pantos noteiktiem aprobežojumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 906. p.

927. (907.) Kas nav iesniedzis apelācijas sūdzību vai protestu par apgabaltiesas spriedumu, kuŗš nav galīgs, nevar lūgt, lai atceļ Tiesu palatas galīgo spriedumu tajā pašā lietā, ja palata apstiprinājusi tiesas pirmās instances spriedumu. Turp., 907. p.

928. (908.) Ja Tiesu palata grozījusi apgabaltiesas spriedumu, tad par palatas galīga sprieduma atcelšanu var lūgt visi lietas dalībnieki, neizņemot arī tos, kuŗi nav cēlušī ierunas apelācijas kārtībā. Turp., 908. p.

929. (909.) Katra puse, kas pie lietas ņem dalību, var lūgt atcelt spriedumu tikai tādu nosacījumu pārkāpšanas dēļ, kuŗi aizsargā tikai viņas, bet ne pretējās puses tiesības. Turp., 909. p.

930. (910.) Sūdzības un protesti par galīgiem spriedumiem iesniedzami tajā pašā termiņā un pēc tiem pašiem nosacījumiem, kādi noteikti apelācijas sūdzību un protestu iesniegšanai par negalīgiem spriedumiem, ar sekošiem izņēmumiem :

- 1) Iesniedzot sūdzības par Tiesu palatas galīgiem spriedumiem, privat-apsūdzētājiem, civilprasītājiem un tiesājamiem jāiemaksā četrdesmit lati drošības naudas, bez kuŗas sūdzības nepieņem. Drošības nauda, ja Senats sūdzību atstājis bez ievēribas, nāk valstij par labu, bet ja sūdzība atzīta par pamatotu, atdodama atpakaļ tās iemaksātājam. No drošības naudas iemaksāšanas ir atsvabinātas visas valsts un pašvaldības iestādes, apcietinājumā turamie tiesājамie, kā arī par maksāt-nespējīgiem izsludināti parādnieki un tie, kuŗiem tiesa piešķirusi mazzurības tiesības (a).
- 2) Tiesājамo, kuŗš iesniedzis sūdzību par Tiesu palatas galīgu spriedumu, ar kuŗu viņš notiesāts uz ieslodzījumu, var atstāt brīvībā tikai pēc ķīlas saņemšanas (b).
- 3) Kasācijas sūdzības iesniegšana par Tiesu palatas galīgu spriedumu neaptur sprieduma izpildīšanu par tās naudas piedzišanu, kas piespriesta vai nu kā sods par noziedzīgu nodarījumu, vai kā atlīdzība par kaitējumiem un zaudējumiem, kuŗi ar viņu nodarīti, bet piedzītā summa, līdz kasācijas sūdzības galīgai izspriešanai, glabājama Tiesu palatas depozītā (c).

(a) 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.; 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 910. p. 2. pk.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) XV., G, 1. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 7. p.; 1919. g. 7. nov. (147) 2. p.; 1924. g. 23. dec. (205) 1., 2. p. — (b) 1926. g. 10. jun. (84) A, 1. — (c) 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.; 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I, 910. p. 4. pk.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) XV., G, 1. p.

931. (911.) Attiecībā uz viena tiesājамā pievienošanos kasācijas sūdzībai, kuŗu iesniedzis otrs, kas apsūdzēts kopā ar viņu par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kā arī attiecībā uz ierunu vai paskaidrojumumu iesniegšanu Senata kasācijas departamentam par kasācijas sūdzībām un protestiem un uz pārsūdzēto spriedumu izpildīšanu ievērojama 891.—895. pantā noteiktā kārtība. 1864. g. 20. nov. (41476) 911. p.

Otrais nodaļums.

Galīgu spriedumu atcelšanas iemesli.

932. (912.) Sūdzības un protesti par galīgiem spriedumiem pielaižami:

- 1) kad likuma tiešais jēgums redzami pārkāpts un viņš nepareizi iztulkots, noteicot noziedzīgo nodarījumu un soda veidu;
- 2) kad pārkāpti tik svarīgi tiesāšanas kārtības noteikumi, ka tos neievērojot nav iespējams piešķirt tiesas lēmumam tiesas sprieduma spēku, un
- 3) kad pārkāptas pārziņas vai varas robežas, kuŗas likumā piešķirtas tiesu iestādei. 1864. g. 20. nov. (41476) 912. p.

933. (913.) Kļūda atsaucē uz likumu, noteicot noziedzīgo nodarījumu un uzliekot sodu, nevar noderēt par iemeslu sprieduma atcelšanai, ja sods uzlikts tas pats, kāds noteikts likumā, kaut arī ne tajā, uz kuŗu tiesa atsaukusies. Turp., 913. p.

934. (914.) Noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā likuma nepareiza piemērošana vieglākam nodiedzīgam nodarījumam, ja šim apstāklim nav varējis būt iespaids uz soda uzlikšanu par svarīgāko noziedzīgo nodarījumu, nevar noderēt par iemeslu sprieduma atcelšanai. Turp., 914. p.

Trešais nodaļums.

Kasācijas sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība.

935. (916¹.) Visi Senata kasācijas departamentā ienākušie prokuraturas amatpersonu protesti, kā arī privatpersonu sūdzības dēļ Tiesu palatas galīgo spriedumu atcelšanas, iepriekš jālūko cauri departamenta rīcības sēdē, lai noraidītu tos no šiem lūgumiem, kuŗi iesniegti pārkāpjot likumā noteiktos formālos nosacījumus vai kuŗos nav nekāda norādījuma uz iemesliem sprieduma atcelšanai. Rīcības sēdē taisīto rezolūciju atzīmē priekšsēdētājs un pēc tam to izpilda, nesastādot uz rezolūcijas pamata sīkāku lēmumu. 1877. g. 10. jun. (57471) III., B, 4. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.; 1923. g. 26. jul. (97) I., A, 2. p.

936. (916.) Ja sūdzība vai protests atzīti par tiesas sēdē caurlūkojamiem, tad kasācijas departamenta priekšsēdētājs noliek dienu, kad lieta referējama. 1864. g. 20. nov. (41476) 916. p.

937. (917.) Nevienu no lietas dalībniekiem neaicina uz viņas iztiesāšanu Senatā, bet nevienam nav liegts būt klāt lietu referējot, neizņemot arī tos, kuŗus tur apcietinājumā Senata atrašanās vietā. Turp., 917. p.

938. (918.) Lietu referē mutiski atklātā sēdē viens no senatoriem pēc sevišķi noteiktas kārtas vai pēc savstarpējas vienošanās. Pie tam referents nolasa visus tos aktus vai dokumentus, kuŗi viņu sevišķā svarīguma dēļ jāreferē vārdu pa vārdam. Turp., 918. p.

Piezīme. 671. pants neattiecas uz lietām, kuŗas piekrīt Senata caurlūkošanai. 1887. g. 12. febr. (4227). II.

939. (919.) Referējot lietu Senatam, jānorāda:

- 1) apstākļi, kuŗi attiecas uz sūdzības vai protesta priekšmetu;
- 2) pārsūdzētais vai protestētais spriedums;
- 3) iemesli, uz kuŗiem lūgums dēļ sprieduma atcelšanas ir dibināts;

4) lietai piemēriģi likumi, un

5) analogiski spriedumi, kuŗus Senats taisijis līdzīgās lietās. 1864. g. 20. nov. (41476) 919. p.

940. (920.) Pēc lietas referēšanas senators-priekšsēdētājs prasa sēdē klātesošiem lietas dalībniekiem, vai viņi nevēlas dot kādus paskaidrojumus viņu aizstāvamo tiesību aizsargāšanai, un tos, kas vēlas, pielaiž pie paskaidrojumiem. 1887. g. 16. febr. (4232) 920. p.

941. (921.) Pēc tam, kad lietas dalībnieki devuši paskaidrojumus, virsprokurors izteic savu atzinumu par pusu pievestiem pamatiem pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, bet arī pēc tam tiesība uz pēdējo vārdu pieder vienmēr tiesājamam vai viņa pilnvarniekam. Turp., 921. p.

942. (922.) Pēc pusu paskaidrojumu un virsprokurora atzinuma noklausīšanās senators-referents liek priekšā izspriežamo jautājumu projektu. Vienkāršākās lietās jautājumu projektu neliek priekšā. Turp., 922. p.

943. (923.) Virsprokurors un lietas dalībnieki var griezt Senata vērību arī uz citiem jautājumiem, bez tiem, kuŗus līcis priekšā senators. 1864. g. 20. nov. (41476) 923. p.

944. (924.) Jautājumus galīgi uzstāda Senats un pasludina priekšsēdētājs. Turp., 924. p.

945. (925.) Attiecībā uz uzstādīto jautājumu apspriešanas un izšķiršanas kārtību ievērojami 778. un 780.—783. panta vispārējie nosacījumi. Turp., 925. p.

946. (925¹). Kasācijas departamenta tiesas sēdē taisīto rezolūciju viņa caurskatītā lietā uzraksta priekšsēdētājs vai arī viņa uzdevumā senators, kas lietu referējis vai piedalījies tās izspriešanā. Tajās lietās, kuŗās departaments neatzīst par vajadzīgu sīki izteikt apsvērumus, kas ņemti spriedumam par pamatu, lēmumi galīgā veidā nav sastādami, bet rīkojumi šajās lietās sūtāmi uz to rezolūciju pamata, kas lietās taisītas. Šajā gadījumā rezolūcijā jānorāda:

- 1) kad notikusi sēde;
- 2) kas iesniedzis sūdzību vai protestu;
- 3) lietas priekšmets;
- 4) norādījums uz likumiem un vērā ņemtiem kasācijas spriedumiem, un
- 5) departamenta atzinums.

Lēmumus un spriedumus izgatavo galīgā veidā senatori-referenti. 1877. g. 10. jun. (57471) III., B, 7., 8. p.; 1923. g. 26. jul. (97) I., A, 2. p.

947. (926.) Senata spriedumu priekšsēdētājs pasludina atklāti. 1864. g. 20. nov. (41476) 926. p.

948. (927.) Par Senata spriedumiem sūdzības nekādā ziņā nav pielaižamas un neviens tās nevar pieņemt. Turp., 927. p.

949. (928., 929.) Lieta, kuŗā spriedums atcelts, nododama Tiesu palātai, lai to iztiesātu no jauna citā sēdes sastāvā, sākot ar to darbu, kuŗš bijis kasācijai par iemeslu. Turp., 928., 929. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.

950. (930.) Kad lietu nodod Tiesu palātai iztiesāt no jauna, tad viņai, likuma tiešo jēgumu iztulkojot, jāturas pie Senata apsvērumiem. Sūdzības par spriedumu, kas taisīts uz šā pamata, nav pielaižamas; bet ar to nav zaudēta

tiesība sūdzēt uz cita pamata, ja Tiesu palata pielaidusi jaunas nepareizības vai arī atkārtojusi tās nepareizības, kuŗas noderējuŗas par iemeslu pirmā sprieduma atcelŗšanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 930. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.

951. (931.) Lietu no jauna lūkojot cauri, sodu tiesājamam nevar paugstināt, ja pret atcelto spriedumu nav bijis prokurora protesta vai privatapsūdzētāja sūdzības; bet ŗis nosacījums nezīmējas uz to gadījumu, kad, lietu otrreiz iztiesājot, nāk gaismā jauni apstākļi, kuŗi pārgroza apsūdzības būtību. 1864. g. 20. nov. (41476) 931. p.

952. (932.) Spriedums, kuŗu Senats atstājis spēkā, sūtams atpakaļ Tiesu palatas izpildīŗšanai. Turp., 932. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 60. p.

953. (933.) Kasācijas departamenta spriedumi un lēmumi, kuŗiem ir principiāla nozīme tiesu prakses apvienoŗšanā, ne mazāk kā reizi gadā izsludināmi pielikumā pie Valdības Vēstneŗa vispārējai zināŗšanai. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

PIEKTĀ NODAĻA.

Kriminallietu atjaunoŗšana.

954. (934.) Prokuratūras amatpersonu iesniegumi un paŗu notiesāto vai viŗu radnieku un svainieŗu lūgumi atjaunot likumā norādītu iemeslu dēļ tādās lietas, kuŗās spriedumi stājuŗies likumīgā spēkā, iesniedzami Senata kriminaldepartamentam. 1885. g. 19. nov. (3294) I., 934. p.

955. (935.) Par likumīgiem iemesliem lietu atjaunoŗšanai jāatzīst:

- 1) vairāku personu notiesāŗšana ar dažādiem spriedumiem par vienu un to paŗu un pie tam tādu noziedzīgu nodarījumu, kuŗa izdarīŗšana no viena notiesātā puses pierāda, ka to nav bijis iespējams izdarīt kādam citam no notiesātiem;
- 2) kādas personas notiesāŗšana par cilvēka slepkavību, kuŗŗ vēlāk izrādījies dzīvs, vai par citu noziedzīgu nodarījumu, kas nav noticis, un vispār tādu pierādījumu atklāŗšana, kuŗi rāda, ka notiesātais nav vainīgs vai ir cietis, tiesas kļūdas dēļ, augstāku sodu nekā viŗa nodarījums prasa;
- 3) dokumentu viltojuma vai liecību nepatiesības atklāŗšana, uz kuŗiem spriedums dibināts;
- 4) tiesas ceļā pierādīti mantkārīgi vai citi personīgi tiesneŗu nolūki tajā lietā, par kuŗas atjaunoŗšanu ienākuŗi lūgumi vai iesniegums. 1864. g. 20. nov. (41476) 935. p.

956. (936.) Senats katrā ziņā iepriekŗ pārliecināts par to apstākļu patiesumu, uz kuŗiem lūgums vai iesniegums par lietas atjaunoŗšanu dibināts, un ja atzīst, ka tas pelna ievēŗību, tad nodod lietu tai tiesai, kuŗai viŗa piekrīt. Turp., 936. p.

957. (937.) Atceļot vēl neizpildītu spriedumu, viŗa izpildīŗšana apturama līdz lietas galīgai izsprieŗšanai, speŗot tikai soļus pret notiesāto izvairīŗanos no izmeklēŗšanas un tiesas. Turp., 937. p.

958. (938.) Lietu atjaunojot uz pierādījumu pamata, kuŗi iesniegti par labu notiesātam, sprieduma turpmāka izpildīŗšana nekavējoties apturama un notiesātā liktenis atvieglināms tādā mēŗā, cik tāl tas nekavē spert soļus dēļ viŗa ieraŗanāŗ pie tiesas. Turp., 938. p.

959. (939.) Ja nepareizi notiesātais jau miris, tad, pēc viņa lietas atjaunošanas, šo lietu tiesā ved viņa radnieku izvēlēts vai tiesas iecelts aizstāvis. 1864. g. 20. nov. (41476) 939. p.

960. (940.) Sūdzības un protesti par spriedumiem atjaunotās lietās pielaižami uz vispārēja pamata. Turp., 940. p.

SESTA SADAĻA.

Kriminalspridumu izpildīšana.

PIRMĀ NODAĻA.

Spriduma stāšanās likumīgā spēkā.

✓ 961. (941.) Tiesas spriedums stājas likumīgā spēkā:

- 1) kad negalīgi izspriestā lietā noliktā termiņā nav iesniegti ne prokurora protests, ne lietas dalībnieku pārsūdzības, apelācijas kārtībā, ne tiesājamā atsauksme dēļ aizmuguriski izspriestas lietas jaunas caurlūkošanas (821. p.);
- 2) kad galīgi izspriestā lietā noliktā termiņā nav iesniegti, kasācijas kārtībā, ne prokurora protests, ne lietas dalībnieku sūdzības, un
- 3) kad protests vai sūdzība, kas iesniegti kasācijas kārtībā, atstāti bez ievēribas. 1888. g. 15. febr. (5009) I., 941. p.

962. (942.) Spriedums stājas likumīgā spēkā vai nu visā savā apmērā, vai tikai dažās savās daļās. 1864. g. 20. nov. (41476) 942. p.

963. (943.) Ja par vairākiem tiesājamiem taisītais spriedums pārsūdzēts vai protestēts tikai attiecībā uz dažiem no viņiem, tad priekš visiem citiem tas atzīstams par likumīgā spēkā stājušos no tā laika, kad notecējis termiņš, kuŗā var iesniegt apelācijas vai kasācijas sūdzības vai arī pievienoties tādām iesniegtām sūdzībām (892. un 931. p.). Turp., 943. p.

964. (944.) Spriedums, kas pārsūdzēts tikai attiecībā uz civilprasību, stājas likumīgā spēkā visās tajās daļās, kuŗas neizmējas uz šo prasību. Turp., 944. p.

965. (945.) Kad tiesa lūdz, lai tiesājamam sodu mikstina tādā mērā, kas pārsniedz tiesai piešķirtās varas robežas, vai arī lai noziedznieku apžēlo, tad likumīgā spēkā stājušies tiesas spriedumi pirms viņu izpildīšanas iesniedzami caur tieslietu ministri Valsts Prezidenta ieskatam. Turp., 945. p.; 1917. g. 11. mart. (Kriev. lik. kr. 359); 1920. g. 14. sept. (207); 1922. g. 15. febr. (113) 45. p.

966. (946.) Valsts Prezidenta rīkojumu attiecībā uz tiesas spriedumu tieslietu ministrs liek priekšā tieši tai tiesai, kuŗa spriedumu taisījusi. 1864. g. 20. nov. (41476) 946. p.; 1920. g. 14. sept. (207) 1. p.; 1922. g. 15. febr. (113) 45. p.

OTRĀ NODAĻA.

Dažādu valsts iestāžu un amatpersonu pienākumi spriedumu izpildīšanā.

967. (947.) Sprieduma izpildīšana attiecībā uz visu to, kas nepārsniedz tiesas tiesās darbības aploku, kā: pasludināšana, ka tiesājamais attaisnots vai atsvabināts no soda, brīdinošas pamācības došana no tiesas u. t. l., pieder pie tiesas pienākumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 947. p.; 1903. g. 22. mart. (22704) 55. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

968. (948.) Visi uz sprieduma izpildīšanu attiecīgi rīkojumi, kuri pārsniedz tiesas tiešās darbības aploku, pieder pie prokurora pienākumiem, kuŗam izdodams izraksts no minētā sprieduma, ievērojot 809. pantā norādīto formu. Šajā izrakstā ievieto to sprieduma daļu norakstu, kuŗās apzīmēts lietas iztiesāšanas laiks, tiesājamā nodarbošanās, vārds, tēva vārds, uzvārds vai pievārds un vecums (800. p. 1. un 3. pk.), kā arī sprieduma būtība (810. p. 3. pk.). Ja izrakstā esošās ziņas izrādītos par nepietiekošām notiesājoša sprieduma pareizai izpildīšanai, tad, uz prokurora paziņojumu par to, tiesa izdod viņam norakstu no visa sprieduma. 1885. g. 3. jun. (3018).

969. (949.) Spriedumu izpildīt prokurors liek priekšā attiecīgām iestādēm un pēc tam uzrauga, lai to izpildītu pareizi un bez kavēšanās. 1864. g. 20. nov. (41476) 949. p.

970. (950.) Tāda darbība, kuŗa prasa policijas rīkojumus, kā notiesāto: piegādāšana ieslodzījuma vietās, uzraudzība par Sodu likumu 34. panta nosacījumu izpildīšanu, notiesāto mantas pārņemšana valsts īpašumā, paziņojums attiecīgām iestādēm par aizgādības iecelšanu par viņu mantu Vidzemē, Kurzemē un Zemgalē un aizbildnības iecelšanu par notiesāto mantu Latgalē,—piekrit policijai. 1926. g. 10. jun. (84) A, 1.

971. (954.) Sprieduma izpildīšana par tās naudas piedzišanu, kas piespriesta vai nu kā sods, vai kā atlīdzība cietušiem par kaitējumiem un zaudējumiem, uzdodama tiesas izpildītājiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 954. p.

972. (955.) Izpildītājiem cieši jāturas pie tiesas sprieduma un jāizpilda ar spriedumu saskanoši prokurora prasījumi; caur prokuroru arī ienāk tiesas izšķiršanai visas grūtības un šaubas, kas ceļas spriedumu izpildot. Turp., 955. p.

973. (956.) Par notikušu sprieduma izpildīšanu prokurors dara zinamu tiesai. Turp., 956. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Spriedumu izpildīšanas kārtība.

974. (957.) Tiesas spriedums nododams izpildīšanai nekavējoties pēc viņa stāšanās likumīgā spēkā. 1864. g. 20. nov. (41476) 957. p.

975. (958.) Spriedums, kas tiesājamo attaisno, izpildams spriedumu pasludinot (801. p.). Reizē ar to attaisnotais, kas atrodas apcietinājumā, jāatsvabina, ja viņš nav apsūdzēts citā noziedzīgā nodarījumā, par kuŗu turams apcietinājumā. Turp., 958. p.

976. (959.) No nosacījuma par sprieduma nekavējamu izpildīšanu pielaižami sekoši izņēmumi:

- 1) notiesātam slimojot ar tādu slimību, kuŗa kavē izpildīt pie viņa personisku sodu, izpildīšana jāatliek, kamēr viņš izveseļojas;
- 2) soda izpildīšana pie sievietēm, kas atrodas grūtniecības stāvoklī vai kas nesen dzemdējušas, atliekama, kamēr nav pagājušas četrdesmit dienas pēc dzemdēšanas;
- 3) kad izrādās par vajadzīgu spriedumā nolikto sodu atvietot ar citu tam atbilstošu sodu, tad sprieduma izpildīšana apturama, kamēr šī atvietošana nav izdarīta (a);

- 4) ja notiesātais apsūdzēts par jaunu noziedzīgu nodarījumu, par kuŗu draud bargāks sods nekā tas, kuŗš viņam piespriests, tad šis noziedzīgais nodarījums izmeklējams atsevišķi, bet taisītā sprieduma izpildīšana atliekama;
- 5) ja notiesātais aizbēdzis, tad sprieduma izpildīšana attiecībā uz personisku sodu atliekama līdz viņa saķeršanai, bet atlīdzība par kaitējumiem un zaudējumiem, kas nodarīti ar noziedzīgo nodarījumu, un vispār naudas piedziņas nekavejoties vēršamas pret viņa mantu (b);
- 6) kad aiz sevišķi svarīgiem iemesliem (ģimenes un saimnieciskiem apstākļiem u. t. l.) izrādās par vajadzīgu apturēt sprieduma izpildīšanu, ar kuŗu uzlikts ieslodzījums cietoksnī vai cietumā, vai arests, kamēr nav izbeigušies atlikšanai par pamatu esošie apstākļi (c).
 (a) 1864. g. 20. nov. (41476) 959. p.; 1917. g. 26. apr. (Kriev. lik. kr. 556). —
 (b) 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, I., 959. p. 5., 6. pk.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, I. p. — (c) 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 959. p. 7. pk.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

977. (960.) Sprieduma izpildīšanu attiecībā uz to, kas prasa tiesas tiešo darbību, izdara tiesas sēdē tiesas priekšsēdētājs. 1864. g. 20. nov. (41476) 960. p.

978. (961.) Tiem, kam piespriesti ar tiesību zaudēšanu saistīti sodi, atņemami ordeņi un citas goda zīmes, ja viņiem tādi ir, tāpat arī viņiem personīgi piederīgie attiecīgie dokumenti. Turp., 961. p.; 1903. g. 22. mart. (22704) 28. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

979. (962.) Notiesātiem var ļaut, zem pienācīgas uzraudzības, redzēties ar saviem laulātiem, radniekiem un pazīstamiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 962. p.; 1917. g. 12. mart. (Kriev. lik. kr. 375).

980. (967.) Personas, kas notiesātas uz brīvības atņemšanu, nosūtamas uz vietējām vai tuvākām ieslodzījuma vietām. Šo vietu priekšniecībai nosūtāmi par notiesātiem taisītie spriedumi norakstos. 1864. g. 20. nov. (41476) 967. p.; 1884. g. 24. apr. (2172); 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

981. (968.) Laiks, kuŗu uz spaidu darbiem, vai uz ieslodzījumu pārmācības namā, cietoksnī vai cietumā, vai uz arestu notiesātas personas pavadījušas apcietinājumā, spriedumam likumīgā spēkā nākot, ieskaitāms ieslodzījuma laikā. Ja tiesājamais spriedumu nav pārsūdzējis vai pārsūdzot būtu panācis soda pamazinājumu vai sprieduma atcelšanu kasācijas kārtībā, tad viņam ieskaitāms ar spriedumu noteiktā ieslodzījuma laikā arī tas laiks, kuŗu viņš pavadījis apcietinājumā pēc sprieduma pasludināšanas. Personām, kuŗas nav atradušās iepriekšējā arestā, ieslodzījuma laiks skaitāms no tās dienas, kad viņas apcietinātas sprieduma izpildīšanai, bet tiem, kas izbēguši no apcietinājuma pirms tiesas noliktā soda izciešanas, ieslodzījuma laiks skaitāms no tās dienas, kad tie sprieduma izpildīšanai no jauna apcietināti.

Laiks, kuŗu uz termiņa ieslodzījumu notiesātie arestanti pavadījuši ceļā, nosūtot viņus pēc piederības un pārvietojot viņus kaut kādu iemeslu dēļ no vienas ieslodzījuma vietas uz otru, ieskaitāms viņiem ar tiesas spriedumiem noteiktā ieslodzījuma laikā. 1910. g. 17. febr. (33072) IV., 968. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

982. (970.) Nosacījumi par to sieviešu nodarbināšanu pie darbiem ieslodzījuma vietā, kuŗas ir grūtas vai nesēn dzemdējušas, vai kuŗām ir līdzīgi bērni, kas jaunāki par pusotra gada, atrodas likumā par ieslodzīto darbu (Lik. kr. 1921. g. 117). 1921. g. 14. jun. (117) 8. p.

983. (971.) Personas, kuŗām pēc tiesas sprieduma uzlikti Sodu likumu 34. pantā paredzētie ierobeţojumi, nosūtamas uz viņām nolemto vai viņu pašu izvēlēto dzīves vietu, paziņojot par to attiecīgai policijai. 1864. g. 20. nov. (41476) 971. p.; 1903. g. 22. mart. (22704) 34. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

984. (972.) Ja tiem, kam aizliegts atrasties savā agrākā dzīves vietā (983. p.), nav nekādu uztura līdzekļu, tad viņiem izdodams valsts pabalsts uzturam vajadzīgā mērā, kuŗu noteic iekšlietu ministrs pēc vienošanās ar finansu ministri. 1864. g. 20. nov. (41476) 972. p.; 1903. g. 22. mart. (22704) 34. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

985. (974.) Izpildot spriedumus par naudas piedziņām, kas uzliktas vai nu kā sods, vai kā atlīdzība cietušam par kaitējumiem un zaudējumiem, tiesu izpildītāji pieturas pie tās kārtības, kas noteikta sprieduma izpildīšanai civillietās. 1864. g. 20. nov. (41476) 974. p.

986. (975.) Spriedumi, ar kuŗiem tiesājamie attaisnoti, pēc likumīgā spēkā nākšanas izsludināmi, uz attaisnoto lūgumu, Valdības Vēstnesī. Turp., 975.; 1923. g. 26. jul. (97) I., A, 3. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Tiesību atjaunošana.

987. (975¹.) Lietas par tiesību atjaunošanu (Sodu lik. 31. p.) izšķir vietējās apgabaltiesas pēc notiesāto dzīves vietas. 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1276) V, I., 975¹. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

988. (975².) Lūgumus par tiesību atjaunošanu notiesātie iesniedz attiecīgās apgabaltiesas prokuroram (987. p.) 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1276) V, I., 975². p.

989. (975³.) Prokurors ievāc ziņas:

1) par spriedumu, ar kuŗu notiesātam atņemtas tiesības;

2) par termiņu noteicējumu, kuŗi nolikti likumā tiesību atjaunošanai, un

3) par to, vai notiesātais pēc tam vēl bijis tiesāts.

Bez tam Sodu likumu 31. panta 2. daļā minētos gadījumos prokurors ievāc ziņas un, ja atzīst par vajadzīgu, izdara izmeklēšanu par notiesātā uzvešanas tiklab soda izciešanas laikā, kā arī pēc šā laika. Minēto izmeklēšanu izdara kāda no prokuratūras amatpersonām. Turp., 975³. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

990. (975⁴.) Ievāktās ziņas un izmeklējumu līdz ar lūgumu par tiesību atjaunošanu prokurors liek priekšā apgabaltiesas caurskatīšanai. 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1276) V, I., 975⁴. p.

991. (975⁵.) Apgabaltiesa skata cauri lūgumus par tiesību atjaunošanu rīcības sēdē un taīsa lēmumu pēc tam, kad noklausījusies notiesātā vai viņa pilnvarnieka paskaidrojumus, kā arī prokurora atzinumu. Šajā nolūkā notiesātais un viņa pilnvarnieks aicināmi uz sēdi, bet viņu neierašanās neaptur lietas izšķiršanu. Turp., 975⁵. p.

992. (975⁶.) Ja lietā ievākto ziņu nepilnība kavētu izšķirt lūgumu par tiesību atjaunošanu, tad apgabaltiesa var vai nu tieši pieprasīt iztrūkstošās ziņas, vai arī par to paziņot prokuroram, lai viņš izdarītu papildu izmeklēšanu. Turp., 975⁶. p.

993. (975⁷.) Pret apgabaltiesas lēmumiem uz lūgumiem par tiesību atjaunošanu prokuratūra var iesniegt protestus un notiesātie vai viņu pilnvarnieki — sūdzības Tiesu palatai. Minētos protestus un sūdzības Tiesu palata skata cauri rīcības sēdē, ievērodama 991. panta nosacījumus. 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1276) V, 1., 975⁷. p.

994. (975⁸.) Noraksti no lēmumiem par tiesību atjaunošanu piesūtami tai tiesu iestādei, kuŗa taisījusi spriedumu par notiesāto. Turp., 975⁸. p.

995. (975⁹.) Ja lūgums par tiesību atjaunošanu, kas iesniegts uz Sodu likumu 31. panta 2. daļas pamata, atraidīts, tad iesniegt no jauna šādu lūgumu var ne agrāk kā pēc diviem gadiem, skaitot no tās dienas, kad taisīts tiesas lēmums par atraidīšanu, izņemot gadījumus, kad Sodu likumu 31. panta 1. daļā noteiktie termiņi obligatoriskai tiesību atjaunošanai notiesātam neatkarīgi no viņa uzvešanās, notek pirms šā laika. Turp., 975⁹. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

PIEKTĀ NODAĻA.

Tiesu izdevumi.

996. (976.) Visi izdevumi kriminallietās sedzami no valsts rīcībā esošām sumām. Izpildot spriedumus, sekojošos pantos apzīmētie izdevumi piedzenami no tiem, kam tiesa tos uzlikusi, bet visi citi ņemami galīgi uz valsts rēķinu. 1864. g. 20. nov. (41476) 976. p.

997. (977.) No tiem, kam uzlikts maksāt tiesu izdevumus, jāpiedzen:

- 1) ceļa izdevumu nauda personām, kuŗas sūtītas izdarīt izmeklēšanu;
- 2) atlīdzība lietpratējiem, svešu valodu tulkiem, lieciniekiem un citām personām 998. un 999. pantā noteiktos gadījumos;
- 3) izdevumi par lietisku pierādījumu glabāšanu un pārsūtīšanu, par ķīmiskiem un tehniskiem izmeklējumiem un par dažādu sludinājumu iespiešanu avīzēs. Turp., 977. p.; 1877. g. 11. janv. (56831).

998. (978.) Par ierašanos uz attiecīgu aicinājumu ārpus savas pastāvīgās dzīves vietas ceļa izdevumu atlīdzību un dienas naudu valsts dienesta darbiniekiem dienesta komandējumos valsts robežās noteiktā apmērā (sk. Lik. kr. 1923. g. 37) saņem: a) valsts dienestā esoši ārsti un feldšeri, ja viņus aicina pie tiesmedicīniskas izmeklēšanas, b) policijas darbinieki un citas amatpersonas, kuŗiem likums uzliek par pienākumu atklāt noziedzīgus nodarījumus, vai sakarā ar kuŗu amata darbību noziedzīgs nodarījums atklāts, ja viņas aicina pie tiesas vai izmeklēšanas kā personas, kas atklājušas noziedzīgu nodarījumu vai cēlušas kriminalvajāšanu, un c) tiesu ekspertīzes institūta amatpersonas. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

999. (979.) Lieciniekiem, lietpratējiem un tulkiem tiesa noteic atlīdzību pēc sava taisnīga ieskata samērā ar patiesiem braucamiem izdevumiem, nokavēto laiku, lietpratēju patērētām pūlēm un vietējiem apstākļiem. Tuvākus noteikumus instrukcijas veidā izdo Tiesu palata. 1920. g. 26. janv. (164) 1. p. c pk.; 1923. g. 26. jul. (97) IV.; 1926. g. 10. jun. (84) C.

1000. (980.) Privataptieku un laboratoriju turētājiem vai pārvaldniekiem par reaģencijām, ko viņi izlietojuši pie tiesķīmiskiem izmeklējumiem, izsniedzama atmaksa pēc sevišķas Tautas labklājības ministrijas veselības departamenta noteiktas taksas. 1864. g. 20. nov. (41476) 980. p.; 1926. g. 25. jun. (V. V. 136. n.) valsts budž., A, XII, b pk.

1001. (981.) Izdevumi par ķīmiski izmeklējamu vielu iesaiņošanu un sūtišanu, kā arī par citu lietisku pierādījumu sūtišanu, atlīdzināmi pēc šim nolūkam izlietojamā materiālu, strādnieku un pajūgu vietējām cenām. 1864. g. 20. nov. (41476) 981. p.

1002. (982.) Personas, kurām uzdots glabāt aizturētus mājlopus, dabū atlīdzību par viņu bafošanu; bet noteicot šās atlīdzības lielumu, jāņem vērā arī tas labums, kādu minētās personas varējušas iegūt no viņu uzraudzībā nodotiem mājlopiem. Turp., 982. p.

1003. (983.) Izdevumi, kas ceļas iespējot sludinājumus par izmeklēšanai vajadzīgu priekšmetu uzmeklēšanu, par atrastiem miroņiem un par aizdomās stāvošu personu meklēšanu, atlīdzināmi no to personu mantas, kuŗas lietā atzītas par vainīgām. Turp., 983. p.

1004. Par visu tiesu lietās vajadzīgo sludinājumu iespēšanu laikrakstos maksa aprēķināma pēc patiesiem izdevumiem. 1920. g. 26. janv. (164) I. p. b pk.

1005. (984.) Lūgumraksti, paskaidrojumi, atsauksmes un sūdzības lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī šo lietu iztiesāšana ir atsvabināti no zīmognodokļa un citiem nodokļiem un nodevām. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1006. (985.) Kad pēc šo likumu noteikumiem spriedumu, protokolu, un citu papīru noraksti jāizdod lietas dalībniekiem ne citādi kā uz viņu rēķinu, tad no šo norakstu prasītāja ņemams valsts labā kanceļijas nodoklis viens lats no loksnes, skaitot divdesmit piecas rindiņas par lappusi. Samaksa izdarama tikai ar tiesu markām. 1921. g. 16. mart. (72) III., 985. p.; 1924. g. 23. dec. (204).

1007. (986.) Atlīdzība pie lietas iztiesāšanas pieaicināmiem lietpratējiem, lieciniekiem un citām personām izmaksājama uz tās tiesas lēmumu, kuŗas caurskatīšanai lieta iesniegta vai iesniedzama. Šī nauda izmaksājama ne citādi kā uz to personu prasījumu, kuŗām ir tiesība uz atlīdzību. 1864.g. 20.nov. (41476) 986. p.

Piezīme. Kriminallietās tiesu ekspertīzes institūts (Tiesu iek. lik., 1924.g. izd., 367. p.) izdara izmeklēšanu bez maksas. 1913. g. 4. jūl. (Kriev. lik. kr. 1441) I., 986. p. piez.; 1925. g. 14. jūl. (135).

1008. (986.) Braucamo un dienas naudu 998. pantā minētām amatpersonām izmaksā no budžetā atvēlētām summām tā iestāde, kuŗas dienestā šīs personas atrodas, paziņojot par izmaksāto summu tai tiesu iestādei, no kuŗas nācis aicinājums. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1009. (987.) Kas līdz sprieduma pasludināšanai neprasa, lai viņam atlīdzina izdevumus, kuŗi tam cēlušies, tas uzskatams par atteikušos no atlīdzības. 1864. g. 20. nov. (41476) 987. p.

1010. (989.) Personām, kas izdara izmeklēšanu, kā arī tiesu iestādēm, jāved sīki rēķini par visiem tiesu izdevumiem. Izmeklēšanas tiesnesis viņa sastādīto rēķinu tūlīt pēc iepriekšējās izmeklēšanas nobeigšanas iesniedz tiesai. 1864. g. 20. nov. (41476) 989. p.

1011. (990.) Lietā par noziedzīgu nodarījumu, kuŗu izdarījušas vairākas personas (sk. Sodū lik. 51. p.), tiesu izdevumi uzliekami notiesātiem līdzīgās daļās, ar solidarū atbildību.

251. pantā paredzētos gadījumos tiesu izdevumi uzliekami līdzīgās daļās, ar solidarū atbildību, arī tām personām, kuŗas notiesātas kopīgi ar galvenā

noziedzīgā nodarījuma līdzdalībniekiem, bet tikai šo pēdējo maksātnespējas gadījumā. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1012. Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri paredzēti 6. pantā, tiesa, apsūdzētā attaisnošanas gadījumā, var uzlikt privatapsūdzētājam tiesu izdevumus pilnā apmērā vai pa daļai. 1922. g. 12. janv. (14) I, 992¹. p.

1013. (993.) Tiesas spriedumā vienmēr jāatzīmē: kam īsti tiesu izdevumi jāsamaksā un kādā pakāpenībā; kāda daļa no visiem izdevumiem nāk uz ikkatru notiesāto; bet siks tiesu izdevumu aprēķinājums, norādot, priekš kam tie izlietoti, sastādams sevišķā lēmumā, kuŗu taisa pēc sprieduma pasludināšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 993. p.

1014. (994.) Kad spriedums stājies likumīgā spēkā, tad lēmumu par samaksājamiem tiesu izdevumiem tiesas izpildītājs paziņo personām, no kuŗām samaksa piespriesta, vai arī tām, kuŗu rokās nākusi viņu manta. Turp., 994. p.

1015. (995.) Ja personas, no kuŗām prasa tiesu izdevumu atlīdzību, atzīst aprēķinu par nepareizu, tad viņas, divu nedēļu laikā no tās dienas, kad viņām šis aprēķins uzrādīts, var iesniegt blakus sūdzību: par apgabaltiesas lēmumu — Tiesu palatai, bet par palatas kriminaldepartamenta lēmumu — viņas departamentu kopsapulcei. Turp., 995. p.

1016. (996.) Lēmums, kas taisīts attiecībā uz blakus sūdzību par tiesu izdevumu nepareizu aprēķināšanu, uzskatams katrā ziņā par galīgu. Turp., 996. p.

1017. (997.) Ja no personas, kuŗai uzlikts tiesu izdevumus samaksāt, piedzenama līdz ar to arī atlīdzība par viņas nodarītiem kaitējumiem un zaudējumiem, tad vispirms no viņas jāpiedzen atlīdzība un tikai pēc tam tiesu izdevumi. Turp., 997. p.

1018. (998.) Tiesu izdevumi nav piedzenami no tās personas mantas, kas mirusi pirms sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, kaut arī viņa būtu atzīta par vainīgu. Bet ja vainīgais miris pēc tam, kad spriedums stājies likumīgā spēkā, tad tiesu izdevumi piedzenami no viņa atstātās mantas. Turp., 998. p.

1019. (999.) Ja notiesātais nespēj samaksāt tiesu izdevumus, tad tie galīgi ņemami uz valsts rēķinu. Turp., 999. p.

TREŠĀ GRĀMATA.

Izņēmumi no kriminalprocesa vispārējās kārtības.

1020. (1000.) No kriminalprocesa vispārējās kārtības noteikti sekošie izņēmumi:

- 1) lietās par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem;
- 2) kriminallietās: a) par noziedzīgiem nodarījumiem pret valsts mantu un ienākumiem, b) par noziedzīgiem nodarījumiem pret sabiedrisko labierīcību un kārtību;
- 3) jauktas kara un civilpiekritības kriminallietās. 1864. g. 20. nov. (41476) p.; 1919. g. 7. nov. (147) 2. p.; 1923. g. 26. jūl. (97) III, 5. p.

Piezīme. Attiecībā uz romiešu-katoļu un pareizticīgo garīdzniekiem pastāv daži sevišķi noteikumi, kuŗi atrodas Likuma par konkordatu starp Svēto krēslu un Latvijas valdību XVIII. un XIX. pantā (Lik. kr. 1922. g. 138) un Noteikumu par pareizticīgās baznīcas stāvokli 15. un 16. pantā (Lik. kr. 1926. g. 150).

PIRMA SADAĻA.

Tiesāšanas kārtība dienesta noziedzīgos nodarījumos.

PIRMĀ NODAĻA.

Vispārējie noteikumi.

1021. (1066.) Par dienesta pienākumu pārkāpšanu likumā noteiktie sodi, ja tie nav piespriežami par Sodū likumos paredzētiem noziedzīgiem nodarījumiem (1022. p.), uzliekami:

- 1) piezīmes un rājieni, neierakstot pēdējos dienesta aprakstā — uz tiešās priekšniecības rīkojumu;
- 2) atvilkums no algas, pārceļšana no augstāka amata uz zemāku, atceļšana no amata un arests līdz septiņām dienām — uz tās priekšniecības rīkojumu, no kuŗas atkarājas iecelšana vaiņīgā ieņemamā amatā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1066. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177); 1922. g. 12. okt. (209).
1. piezīme. Tiesu resora amatpersonām sodus bez tiesas uzliek īpašā disciplinār-kārtībā, kuŗa noteikta Tiesu iekārtas likumos. 1864. g. 20. nov. (41476) 1067. p.; 1889. g. 12. jūl. (6196) I, A, 11. p.
2. piezīme. Robežpolicijas ierēdņiem disciplinārsodi uzliekami bez tiesas saskaņā ar noteikumu par valsts robežu apsardzību 4. nodaļu (Lik. kr. 1925. g. 192, 37.—62. p.). 1925. g. 29. okt. (192).

1022. Lietas par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi paredzēti Sodū likumu 37. nodaļā, padotas vispārējiem kriminalprocesa likumu nosacījumiem ar zemāk pievestiem pārgrozījumiem. 1922. g. 12. okt. (209) I., 1. p.

1023. Lietas par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem uzsākas tiklab apsūdzētiem atrodoties dienestā, kā arī pēc viņu atlaišanas no dienesta. 1922. g. 12. okt. (209) I., 2. p.

1024. Personas, kuŗas atrodas Latvijas dienestā ārzemēs, par ārpus Latvijas izdarītiem dienesta noziedzīgiem nodarījumiem tiesājamas tiesu iestādēs Rīgā, bet personas, kuŗas komandētas uz ārzemēm — pēc dienesta vietas. Turp., 3. p.

1025. Lietas par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗi izdarīti pirms apsūdzētā pāriešanas citā amatā vai pirms viņa atlaišanas no dienesta, skatamas cauri tajā tiesā, kuŗai lieta piekristu pēc agrākā dienesta. Turp., 4. p.

1026. Lietās par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iepriekšēja izmeklēšana nepieciešama sekošos gadījumos:

- 1) kad noziedzīgā nodarījumā piedalījušās privatpersonas;
- 2) kad pret apsūdzēto ir celta prasība par zaudējumu atlīdzību;
- 3) kad darbinieku apsūdz tādā dienesta noziedzīgā nodarījumā, par kuŗu likumā noteikti spaidu darbi vai pārmācības nams. Turp., 5. p.

1027. Apsūdzētais darbinieks, izņemot 1028. pantā minētās personas, pagaidām jāatstādina no amata līdz lietas izbeigšanai vai izšķiršanai tiesā, ja to prasa tiesu iestādes, no kuŗām atkarājas kriminalvajāšanas uzsākšana (1031. p.) vai darbinieka nodošana tiesai (1038.—1040. p.). Turp., 6. p.

OTRĀ NODAĻA.

Kriminalvajāšanas uzsākšana.

1028. Kriminalvajāšanu par Valsts Prezidenta, likumdevējas iestādes locekļu, ministru, viņu biedru, valsts kontrolieŗa, kā arī ārkārtēju sūtņu un pilnvarotu ministru noziedzīgiem nodarījumiem uzsāk Senata virsprokurors. 1922. g. 12. okt. (209) I., 7. p.; 1926. g. 10. jun. (84) D.

Piezīme. Augstākā uzraudzība par iepriekšējas izmeklēšanas izvešanu no virsprokurora uzsāktās lietās uzlikta virsprokuroram, neatsvabinot vietējo prokuraturu no šo lietu vispārīgas uzraudzības. Virsprokurora priekšlikumi šādās lietās ir obligatoriski priekš Tiesu palatas un apgabaltiesu prokuraturas. 1922. g. 12. okt. (209) I., 7. p. piez.

1029. Kriminalvajāšanu par civilresoru darbinieku dienesta noziedzīgiem izdarījumiem, kuŗi pieder pie pirmās un otrās šķiras ierēdņiem (Lik. par civil-dienestu 2. p. a un b pk.), izņemot 1028. un 1031. pantā minētos darbiniekus, uzsāk Tiesu palatas prokurors. Turp., 8. p.

1030. Kriminalvajāšanu par visu citu civilresoru darbinieku, izņemot 1031. pantā minētos tiesu resora darbiniekus, kā arī par pašvaldības iestāžu un valsts autonomu uzņēmumu darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, uzsāk tās apgabaltiesas prokurors, kuŗai lieta piekriŗt. Turp., 9. p.

1031. Kriminalvajāšanu par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗus izdarījuši senatori, Senata virsprokuraturas amatpersonas, Senata virssekretari, Tiesu palatas priekšsēdētāji, locekļi un prokuraturas amatpersonas, apgabaltiesu priekšsēdētāji un viņu biedri, apgabaltiesas locekļi un prokuraturas amatpersonas, izmeklēšanas tiesneši, mirtiesneši, zemes grāmatu nodaļu priekšnieki, Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļas priekšnieka palīgs, vecākais notars un viņa palīgi — uzsāk Senata apvienotā sapulce. Turp., 10. p.; 1924. g. 3. mart. (37) 4. p.; (38) I.

1032. Privatpersonu sūdzības un ziņojumi, kā arī iestāžu un amatpersonu paziņojumi par civilresoru, pašvaldības iestāžu un valsts autonomu uzņēmumu darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem, izņemot 1031. p. minētos tiesu resora darbiniekus, iesniedzami tam prokuroram, kam jāuzsāk kriminalvajāšana (1028.—1030. p.), vai tuvākai prokuratūras amatpersonai, kuŗa savkārt nodod lietu attiecīgam prokuroram.

Sūdzības, ziņojumi un paziņojumi par 1031. pantā minēto tiesu resora darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iesniedzami Senata apvienotai sapulcei. 1922. g. 12. okt. (209) I., 11. p.

1033. Prokuroram, kas uzsāk kriminalvajāšanu, bet 1031. pantā paredzētos gadījumos — Senata apvienotai sapulcei, ir tiesība pirms kriminalvajāšanas uzsākšanas pret noteiktu personu uzdot priekšniecībai izdarīt administratīvu izziņu, uzraudzīt tās izvešanu, kā arī likt izmeklēšanas tiesnesim priekšā izdarīt iepriekšēju izmeklēšanu par noziedzīga nodarījuma notikumu. Turp., 12. p.

1034. Par notikušo kriminalvajāšanas uzsākšanu, kā arī par darbinieka nodošanu tiesai par dienesta noziedzīgu nodarījumu, vai par tādās lietas izbeigšanu vai apturēšanu prokuratūra ziņo apsūdzētā priekšniecībai vai tai iestādei, pie kuŗas apsūdzētais pieder. Turp., 13. p.

1035. Par prokuratūras atteikšanos uzsākt kriminalvajāšanu par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem cietušie var iesniegt sūdzības: par apgabaltiesas un Tiesu palātas prokuroru atteikšanos — Tiesu palātai un par Senata virsprokurora atteikšanos — Senata apvienotai sapulcei.

Tiesība iesniegt minēto sūdzību pieder arī tai priekšniecībai, kuŗa paziņojusi prokuroram par viņai padotā darbinieka dienesta noziedzīgu nodarījumu. Sūdzības iesniedzamas mēneša laikā, skaitot no atteikšanās paziņojuma saņemšanas. Turp., 14. p.

1036. Tiesa, skatot cauri 1035. pantā minētās sūdzības rīcības sēdē un noklausījusies sūdzētāja vai viņa pilnvarnieka paskaidrojumus un prokurora atzinumu, taisa galīgo lēmumu. Šajā nolūkā sūdzētāju izsauc sēdē, bet viņa neierašanās neaptur sūdzības caurskatīšanu. Turp., 15. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Nodošana tiesai.

1037. Visas lietas par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iztiesājamas tikai pēc apsūdzētā nodošanas tiesai. 1922. g. 12. okt. (209) I., 16. p.

1038. 1028. pantā minētos darbiniekus nodod tiesai Senata civildepartaments, 1029. un 1030. pantā minētos — Tiesu palata, bet 1031. pantā minētos tiesu resora darbiniekus — Senata apvienotā sapulcē. Turp., 17. p.

1039. Uzsāktās kriminalvajāšanas izbeigšana un apturēšana, kā arī 1033. pantā paredzētās iepriekšējās izmeklēšanas izbeigšana atkarājas no tās pašas tiesu iestādes, no kuŗas atkarājas nodošana tiesai. Turp., 18. p.

1040. Privatpersonas, kuŗas sauc pie atbildības līdz ar amatpersonām, nodod tiesai tā patī tiesu iestāde, kuŗa nodod tiesai amatpersonas. Turp., 19. p.

CETURTĀ NODAĻA.

Dienesta noziedzīgo nodarījumu piekritība.

1041. Lietas par 1028. pantā minēto darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iztiesājamās Tiesu palatā. 1922. g. 12. okt. (209) I., 20. p.

1042. Lietas par 1029. un 1030. pantā minēto darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iztiesājamās apgabaltiesās. Turp., 21. p.

1043. Lietas par 1031. pantā minēto tiesu resora darbinieku dienesta noziedzīgiem nodarījumiem iztiesājamās Senata kriminaldepartamentā. Turp., 22. p.

PIEKTĀ NODAĻA.

Spriedumu pārsūdzēšana un izpildīšana.

1044. Apelācijas sūdzības un protesti par tiesu spriedumiem lietās par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem skatami cauri: apgabaltiesai piekrietošās lietās — Tiesu palatā, Tiesu palatai piekrietošās lietās — Senata kriminaldepartamentā un Senata kriminaldepartamentam piekrietošās lietās — Senata apvienotā sapulcē. 1922. g. 12. okt. (209) I., 23. p.

1045. Kasācijas sūdzības un protesti pieļaujami vienīgi par Tiesu palatas kā otrās instances taisītiem spriedumiem un skatami cauri Senata kriminaldepartamentā. Turp., 24. p.

1046. Spēkā stājušos spriedumu izpildīšana lietās par dienesta noziedzīgiem nodarījumiem izdarama uz vispārēja pamata, pie kam sprieduma noraksts nosūtams notiesātā darbinieka priekšniecībai, resp. tai iestādei, pie kuras notiesātais pieder. Turp., 25. p.

OTRĀ SADAĻA.

Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem un pret sabiedrisko labiercību un kārtību.

PIRMĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem.

Pirmais nodaļjums.

Piekritība un kriminalvajāšanas kārtība.

1047. (1124.) Šā panta pielikumā (1. piel.) norādītie pārkāpumi pret valsts mantu un ienākumiem piekrit fiskālo pārvalžu tiešai caurlūkošanai, pēc attiecīgo likumu nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 1124. p.

1048. (1125.) Izņemot iepriekšējā (1047.) panta pielikumā norādītos pārkāpumus, visi pārējie noziedzīgie nodarījumi pret valsts mantu un ienākumiem vajājami pēc vispārējiem kriminalprocesa likumu nosacījumiem, ar šajā nodaļā noteiktiem izņēmumiem. Turp., 1125. p.

1049. (1125². un 2. piez.) Lietas par noteikumu pārkāpšanu par alkoholu saturošu vielu ražošanu, kā arī par tabakas un tējas nodokli, par akcizi no cukura, naftas produktiem, sērskābiem, papirosu čaulītēm un griezta papirosu papīra un par mākslīgu saldumvielu ražošanu, pārdošanu un izlietošanu, — par kuņiem draud vienīgi naudas sodi, ar konfiskāciju vai bez tās, piekrit tiesas caurlūkošanai šajā nodaļā paredzētā kārtībā, ja persona, kuņai uzlikts naudas sods ar Finanšu ministrijas netiešo nodokļu departamenta lēmumu, likumā noteiktā laikā nav paziņojusi, ka ir ar mieru padoties šim lēmumam, vai nav iemaksājusi soda naudu. Ja persona, kuņa izteikusi, ka ir ar mieru padoties netiešo nodokļu departamenta lēmumam, neiemaksā no viņas pienākošos soda naudu vai neiesniedz tās nodrošinājumam prasamo ķīlu šim nolūkam noteiktā laikā, tad no netiešo nodokļu departamenta atkarājas vai nu piedzīt nesamaksāto sumu administratīvā kārtībā, vai nodot lietu tiesas caurlūkošanai. Lietu, kuņu netiešo nodokļu departaments virzījis administratīvā kārtībā, nevar nodot tiesas caurlūkošanai, kaut arī vainīgais izrādītos par nespējīgu samaksāt soda naudu. 1883. g. 28. maij. (1608) Valsts pad. atz. VII., X.; (1609) noteik. 71.—75. p.; 1887. g. 29. dec. (4921) I., 9. p.; 1888. g. 4. janv. (4934) noteik. 42. p.; 1889. g. 4. maij. (5971) I., 1.—5. p.; III.; 1909. g. 18. mart. (31614) noteik. 48. p.; 1911. g. 20. dec. (36253) II., 14. p.; 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 26. p.; 1920. g. 17. aug. (217); 1922. g. 31. maij. (104); 1925. g. 14. jul. (135).

1. piezīme. Lietas par stipru dzērienu pārdošanu bez patenta netiešo nodokļu departaments tieši nodod tiesas caurlūkošanai, kaut arī vainīgais par pārkāpumu būtu sodams vienīgi ar naudas sodu. 1889. g. 4. maij. (5971) II., 9. p.
2. piezīme. Attiecībā uz sodu uzlikšanu par pārkāpumiem, kuņi paredzēti noteikumu par traktieru, konditoriju, kafējnicu un viesnīcu apgrozījuma nodokļa 6. pantā, jāievēro šā panta nosacījumi. 1922. g. 26. okt. (247) 6. p.

1050. (1125³.) Lietas par tējas un tabakas vai tabakas izstrādājumu nelikumīgu ieviešanu no ārzemēm iztiesājamas tādā kārtībā, kāda noteikta šajos likumos un Muitas likumos lietām par muitas noteikumu pārkāpumiem, kaut arī minētos pārkāpumus būtu atklājusi akcizes uzraudzības iestāde. 1883. g. 28. maij. (1609) noteik. 76. p.; 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 27. p.

1051. (1125⁴.) Lietas par pārkāpumiem valsts mežos, kādi norādīti Soda likumu 624., 625. un 628. pantā un par kuņiem draud vienīgi šajos pantos, kā arī 627. pantā paredzētais naudas sods, nododamas tiesas iztiesāšanai:

- 1) ja persona, kuņai uzlikts naudas sods ar mežziņa vai Zemkopības ministrijas lēmumu, likumā noteiktā laikā nepaziņo, ka ir ar mieru padoties šim lēmumam, un
- 2) ja persona, kuņa izteikusi, ka ir ar mieru padoties Zemkopības ministrijas lēmumam, noteiktā laikā neiemaksā viņai uzlikto soda naudu vai, dabūjot atļauju nomaksāt vairākos termiņos, nesamaksā kādu soda naudas daļu noliktā laikā, kā arī, izteikusi vēlēšanos atlīdzināt soda naudu ar meža darbiem, neierodas pie tiem uz mežziņa aicinājumu vai nepabeidz tos, vai vispār kautkā neizpilda uz sevi uzņemto saistību, un ja turklāt Zemkopības ministrija nedod rīkojumu piedzīt apsūdzētā nesamaksāto vai neatstrādāto sumu caur policiju administratīvā kārtībā.

Lietu par apsūdzētā nesamaksātās sumas piedzišanu, kuņu Zemkopības ministrija virzījusi administratīvā kārtībā, nevar nodot tiesas caurlūkošanai, kaut arī apsūdzētais vēlāk izrādītos par nespējīgu samaksāt soda naudu. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1052. (1125⁶.) Lietas par kontrabandu, kas atklāta ārpus muitas iestāžu darbības robežām un par kuņu draud naudas sods ar preču atņemšanu vai tikai preču atņemšana, nododamas tiesas iztiesāšanai:

- 1) ja persona, kuņai uzlikts naudas sods ar muitnicas lēmumu, likumā noteiktā laikā nepaziņo, ka ir ar mieru padoties šim lēmumam;
- 2) ja persona, kuņa izteikusi, ka ir ar mieru padoties muitnicas lēmumam, divu nedēļu laikā neiemaksā viņai uzlikto soda naudu vai, dabūjot atļauju nomaksāt vairākos termiņos, neiesniedz vajadzīgo nodrošinājumu kārtīgai soda naudas nomaksai vai nesamaksā noteiktā termiņā kādu nolikto soda naudas daļu, un ja pie tam muitnica nedod rikojumu piedzīt nesamaksāto sumu caur policiju administratīvā kārtībā, un
- 3) ja kontrabandu, kas sodama ar naudas sodu un preču atņemšanu kopā vai tikai ar preču atņemšanu, izdarījusi viena un tā pati persona trešo vai vairāk reizi.

Lietu par apsūdzētā nesamaksātās sumas piedzišanu, kuņu muitnica virzījusi administratīvā kārtībā, nevar nodot tiesas caurlūkošanai, kaut arī apsūdzētais vēlāk izrādītos par nespējīgu samaksāt soda naudu. 1906.g. 27. mart. (27616) VII., 1125⁶. p

1053. (1126.) Apsūdzētā noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā naudas sods par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākumiem netiek dzēsts ar sodiem par citiem noziedzīgiem nodarījumiem, un ja šis naudas sods pieder pie tiem, kas norādīti 1047. panta pielikumā, tad tas uzliekams administratīvā kārtībā, neatkarīgi no naudas sodiem un piedziņām, kas uzliekami tiesas ceļā par citiem apsūdzētā noziedzīgiem nodarījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 1126. p.

Piezīme. Sevišķi nosacījumi attiecībā uz naudas sodu uzlikšanu pēc kopības par noteikumu pārkāpšanu par alkoholu saturošu vielu ražošanu, par tabakas un tējas nodokli, par akcizi no cukura, naftas produktiem, sērskociņiem, papirosu čaulītēm un griezta papirosu papīra un par fosfora pārdošanu atrodas Soda likumos par akcizes noteikumu pārkāpumiem un likumos par akcizes nodokļiem. 1883. g. 28. maij. (1609) noteik. 50. p.; 1887. g. 29. dec. (4921) I., 8. p.; 1888. g. 4. janv. (4934) noteik. 41. p.; 1909. g. 18. mart. (31614) noteik. 47. p.; 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 24. p.; 1920. g. 16. apr. (Lik. kr. papild. 60) 53. p.; 17. aug. (217); 1922. g. 31. maij. (104).

1054. (1128.) Lietas par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem pret valsts īpašumu, kuņi nepieder pie šajā nodaļā minētiem pārkāpumiem, izņemtas no krimināltiesāšanas vispārējās kārtības tikai tajā ziņā, ka, lūkojot cauri šis lietas tiesu iestādēs, prokurori dod atzinumu arī par atlīdzību valstij, ja valsts prasība bijusi iesniegta noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1128. p.

Otrais nodaļjums.

Pārkāpumu atklāšanas kārtība.

1055. (1129.) Ierosināt lietas par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākumiem no privatpersonu puses — uzlikts par pienākumu attiecīgām fiskālām pārvaldēm un to amatpersonām, kā arī policijai, viņai ar attiecīgiem likumiem piešķirtās varas robežās. 1864. g. 20. nov. (41476) 1129. p.; 1870. g. 24. maij. (48939) lik., 155. p.

1. piezīme. Lietas par tirgošanos ar stipriem dzērieniem bez patenta var ierosināt miertiesneši pēc tieša ieskata (47. p. 4. pk.). 1883. g. 28. maij. (1608) Valsts pad. atz. IX.
2. piezīme. Akcizes uzraudzības ierēdņiem piešķirta tiesība ierosināt lietas par neatļautu tējas sajaukšanu ar citām vielām (Sodu lik. 216. un 217. p.), kaut arī tādi pārkāpumi nebūtu saistīti ar zaudējumiem valstij. 1916. g. 16. sept. (2109) 28. p.

1056. (1130.) Fiskalām pārvaldēm un to amatpersonām par katru viņu pārziņas robežās atklātu likuma pārkāpumu, kas vajājams tiesas ceļā, jā sastāda sevišķs protokols. 1864. g. 20. nov. (41476) 1130. p.

1057. (1131.) Protokoli par fabrikās atklātiem pārkāpumiem sastādami fabrikas saimnieka, nomnieka, komija vai pārvaldnieka klātbūtnē, bet par noliktavā, veikalā vai citā kādā rūpniecības vai tirdzniecības iestādē atklātiem pārkāpumiem — saimnieka vai komija klātbūtnē; bet šām personām klāt neesot protokola sastādīšana nav atliekama, ja ir klāt pārkāpuma apliecināšanai pieaicināti liecinieki (354. p.). Turp., 1131. p.

1058. (1132.) Muitas likumu pārkāpumos protokolus par tirdzniecības vai rūpniecības iestādē izdarītu kratišanu sastāda muitas resora amatpersonas kopā ar policijas ierēdņi, kuŗa klātbūtnē kratišana izdarīta; bet pašas policijas ierosinātās lietās kratišanas protokolus sastāda tikai pieaicinātu liecinieku klātbūtnē. Turp., 1132. p.

Piezīme. Lietās par muitas noteikumu pārkāpumiem, kuŗas piekrit tiesu iestāžu pārziņai uz šo likumu pamata, vainīgo vajāšanu tiesas ceļā var uzsākt pat trūkstot slepeni ievestai vai izvestai precei. 1894. g. 3. jun. (10721) I.

1059. (1133.) Mežu likumu pārkāpumos protokolu sastāda mežzinis no apkārtnes pieaicinātu liecinieku klātbūtnē. Personas, kas pieķertas šajos pārkāpumos mežzinim klāt neesot, mežsargi nodod tuvākai policijas pārvaldei, kuŗai sevišķā protokolā jāapliecina ar apsūdzēto atvešanu saistītie apstākļi un jāspēr soļi, lai uzglabātu pārkāpuma pēdas līdz tam laikam, kamēr mežzinis sastāda protokolu par tās vietas apskatījumu, kuŗā pārkāpums atklāts. 1864. g. 20. nov. (41476) 1133. p.; 1922. g. 21. jun. (119); 1925. g. 14. jul. (135).

Piezīme. Tajos Mežu likumu pārkāpumos, ar kuŗiem nodarītais zaudējums nepārsniedz divdesmit piecus latus, protokolu var sastādīt mežsargs bez pieaicinātiem lieciniekiem. 1871. g. 21. dec. (50337); 1882. g. 19. janv. (612); 1924. g. 22. mart. (52) II.; 1925. g. 14. jul. (135).

1060. (1134.) Protokols jā sastāda neatliekami un, ja iespējams, tajā pašā vietā, kur pārkāpums atklāts. 1864. g. 20. nov. (41476) 1134. p.

1061. (1135., 11351.) Ja protokols sastādīts pēc tam, kad notecējušas divpadsmit stundas no pārkāpuma atklāšanas, tad par nokavējuma iemesli jāpaskaidro protokolā.

Mežu likumu pārkāpumos, kad protokolu sastāda mežsargs pēc divdesmit četrstundu notecējuma, bet mežzinis — pēc triju dienu notecējuma no pārkāpuma atklāšanas laika, notikušā nokavējuma iemesli jāpaskaidro protokolā. Turp., 1135. p.; 1882. g. 19. janv. (612); 1925. g. 14. jul. (135).

1062. (1136.) Protokolā jāatzīmē:

- 1) viņa sastādīšanas laiks un vieta;
 - 2) kas atklājis pārkāpumu un kad un kur tas atklāts;
 - 3) iekš kam pārkāpums pastāv;
 - 4) apsūdzētā vārds, tēva vārds, nodarbošanās un, ja zināma, dzīves vieta;
 - 5) pieaicināti liecinieki un pārkāpuma liecinieki, ja tādi ir bijuši, un
 - 6) apsūdzētā, pieaicinātu liecinieku vai liecinieku piezīmes un iebildumi.
1864. g. 20. nov. (41476) 1136. p.; 1870. g. 24. maij. (48399) lik., 157. p.

1063. (1137.) Ja pārkāpumu atklājot aizturēti preces vai citi kādi konfiscējami priekšmeti, tad protokolā jāatzīmē:

- 1) aizturējuma labums un daudzums un

2) gabalu skaits, kuŗos pēc apskatījuma vai kratīšanas pabeigšanas novietotas aizturētās preces, un katram no šiem gabaliem pielikto zīmogu skaits. 1864. g. 20. nov. (41476) 1137. p.; 1870. g. 24. maij. (48399).

Piezīme. Telpām, kuŗās ievietoti šajā pantā minētie priekšmeti, pieliekami pie protokola sastādīšanas klātesošo amatpersonu un lietā piedalīgo privatpersonu zīmogi. 1864. g. 20. nov. (41476) 1137. p. piez.; 1870. g. 24. maij. (48399).

1064. (1138.) Priekšmeti, kuŗus pēc viņu apmēra vai citu iemeslu dēļ nevar ievietot un aizzīmogot, kā arī pārvadājāmie līdzekļi sīki jāapraksta protokolā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1138. p.

1065. (1139.) Muitas likumu pārkāpumos, protokolā, bez augstāk minētiem norādījumiem, jāieved:

1) katra kratīšanā aizturēta preču gabala, kā arī uz tā esošo zīmju un zīmogu apraksts un viņa bruto svara apzīmējums un

2) apsūdzētā izsacījumi par to: a) vai aizturētās preces pieder viņam vai kādam citam un kam īsti, un b) vai apsūdzētais vēlas būt personīgi klāt pie preču apskatīšanas muiņnicā. Turp., 1139. p.

1066. (1140.) Pēc protokola nolasīšanas visu pie viņa sastādīšanas klātbijušo personu klātbūtnē, viņu paraksta šīs personas. Rakstīt nepratēju vietā uz viņu mutisku lūgumu parakstās tie, kam viņi to uztic. Turp., 1140. p.; 1870. g. 24. maij. (48399) lik., 159. p.

1067. (1141.) Ar pārkāpuma liecinieku parakstiem jābūt apliecinātam, ka apstākļi, kuŗu liecinieki viņi bijuši, izteikti tā, kā tie patiesi notikuši. 1864. g. 20. nov. (41476) 1141. p.

1068. (1142.) Ja apsūdzētais atteicas protokolu parakstīt, tad par to atzīmē protokolā un dara zināmu diviem blakus lieciniekiem. Turp., 1142. p.

1069. (1143.) Ja par pārkāpuma pierādījumu noder kādi dokumenti, kuŗiem esot nav vajadzīgi paskaidrojumi par pārkāpuma notikumu, tad protokolus var atvietot ar amatpersonu uzrakstiem uz šiem dokumentiem. Turp., 1143. p.

1070. (1144.) Priekšmetus, kuŗi aizturēti pārkāpumu atklājo, izņemot zemāk minētos, nosūta glabāt, līdz lietas izspriešanai vai līdz miertiesneša vai izmeklēšanas tiesneša rīkojumam, Latvijas bankai vai viņas vietējām nodaļām, vai arī atstāj policijas uzraudzībā. Turp., 1144. p.; 1923. g. 2. jun. (65) 2., 38., 39. p.

1071. (1145.) Noteikumu pārkāpumos par alkoholu saturošu vielu ražošanu, kuŗi atklāti fabrikās un noliktavās, konfiscējamus dzērienus, pēc viņu apzīmogošanas, var atstāt uzglabāšanai tajos pašos fabriku pagrabos un noliktavās, kur tie atrasti, policijas uzraudzībā un atbildībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1145. p.; 1920. g. 17. aug. (217).

1072. (1146.) Mežu likumu pārkāpumos, nolaupīto mežu materialu, ja tas aizturēts meža novadā, uzglabā tās apgaitas sargs, kuŗas robežās nolaupījums pienākts; bet ja meža materials bijis jau izvests no meža novada, tad to uzglabāt uzliek tuvākai policijas priekšniecībai. 1864. g. 20. nov. (41476) 1146. p.

1073. (1147.) Ja vietējai policijai nav iespējams ar saviem līdzekļiem apsargāt viņas uzraudzībā nodoto mantu no izlaupišanas vai nozušanas, tad viņa var uz pašas atbildību nodot to apsargāt privatpersonām vai pielikt tai apsargu par nolīgtu maksu. Turp., 1147. p.

1074. (1148.) Personas, kuŗas muitas vai akcizes uzraudzības ierēdņi pieķēruši kontrabandas vai aizliegtu dzērienu preču pārvešanā, nogādājamās līdz ar aizturētām precēm tuvākā pilsētas vai apriņņa policijā, par ko nekavējoties jāpaziņo miertiesnesim vai izmeklēšanas tiesnesim, kuŗi attiecībā uz protokolu sastādīšanu rīkojas pēc 1060.—1069. panta nosacījumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 1148. p.

Piezīme. Kontrabandas preces pirms nosūtīšanas uz muitnicu jānovērtē noteiktā kārtībā. Turp., 1148. p. piez.

1075. (1149.) Kontrabandas preces, kas uzietas izdarot kratišanas vai aizturētas pārvedot ne tālāk kā simts kilometrus no muitnicas, nogādājamās līdz ar ievēdējiem tieši muitnicā. Turp., 1149. p.; 1926. g. 10. jun. (84) A, II. — Sk. Ārstn. lik. II. grām. IV. sad. II., V. un VI. nod.

1076. (1150.) Privatdzīvokļos fiskalo pārvalžu amatpersonām nav pieejas, izņemot muitas uzraudzības ierēdņus tad, kad viņi redz, ka uz karstām pēdām vajājamais apsūdzētais slēpjas privatdzīvoklī. 1864.g.20.nov.(41476)1150.p.

Piezīme. Dažādām amatpersonām piešķirto tiesību uz brīvu pieeju viņu uzraudzībai padotās fabrikās un tirdzniecības iestādēs, un dažos gadījumos arī privatdzīvokļos, noteikta attiecīgi likumi un noteikumi par akcizes nodokli. 1861. g. 4. jul. (37197) 31., 32. p.; 1862. g. 11. okt. (38780) 6. p.; 1866. g. 7. jun. (43374) 32., 33. p.; 27. jun. (43437) 183. p.; 1881. g. 12. maij. (152) pag. noteik. 15. p.; 1882. g. 18. maij. (895) lik., 218., 219. p.; 1886. g. 3. jun. (3764) VIII.; 1888. g. 4. janv. (4934) noteik. 23., 24. p.; 1911. g. 20. dec. (Kriev. lik. kr. 1912. g. 44) II., 3. p.; 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 7. p.; 1920. g. 17. aug. (217); 1922. g. 31. maij. (104) 8. p.; 1924. g. 29. febr. (36); 1926. g. 8. jun. (79) 333., 334. p.

1077. (1151.) Izņemot iepriekšējā (1076.) pantā norādītos gadījumus, fiskalo pārvalžu amatpersonas, kad ir pamats aizdomām, ka privatpersonu dzīvokļos notiek pārkāpums pret valsts mantu un ienākumiem vai slēpj tādu pārkāpumu pierādījumus, paziņo miertiesnesim vai izmeklēšanas tiesnesim, pēc piederības, bet ja viņu nav — policijai, lai izdara kratišanu vai lietu izņemšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1151. p.

1078. (1151¹.) Muitas likumu (1910. g. izd.) 1121. panta 2. daļā norādītā pierobežas joslā muitas uzraudzības ierēdņiem, neatkarīgi no tiesības uz pieeju dažādās telpās, atļauts izdarīt kratišanas un lietu izņemšanas mājās un citās dzīvojamās telpās uz tiem nosacījumiem, kādi paredzēti vispārējos noteikumos policijas ierēdņiem, kuŗi atvieto izmeklēšanas tiesnešus, izdarot neatliekamus izmeklēšanas darbus. 1906. g. 27. mart. (27616) VIII., 1151¹.p.; 1925. g. 29. okt. (192) 67.p.

Piezīme. Sevišķi nosacījumi par robežpolicijas tiesību izdarīt kratišanas, lietu izņemšanas un preču aizturēšanas atrodas noteikumos par valsts robežu apsardzību (Lik. kr. 1925. g. 192).

1079. (1152.) Slēgt tirdzniecības un amatniecības iestādes, kā arī fabrikas, fiskalai pārvaldei atļauts tikai pagaidu soļu veidā, kamēr tiesa nav taisījusi par to lēmumu, un vienīgi tajos gadījumos, kad citādi nav iespējams pārtraukt atklāto pārkāpumu un zaudējumu nodarīšanu valsts interesēm. 1864. g. 20. nov. (41476) 1152. p.

1080. (1153.) Dzērienu ražotavu, kā arī biešu cukura un tabakas fabriku darbību pagaidām apturēt akcizes uzraudzības iestādei ir tiesība, atrodot viņu iekšējā iekārtā tādas nepareizības, par kuŗām pēc likuma draud šāda soļa spersšana, kā arī ir tiesība slēgt tabakas un sērkokociņu fabrikas par noteiktā daudzuma banderoļu neņemšanu un atņemt likumā norādītos gadījumos patentus, kas izdoti stipru dzērienu tirdzniecības iestādei. Turp., 1153. p.; 1883. g. 28. maij. (1608) Valsts pad. atz., VI., 2. p.; X.; (1609) noteik. 80. p. 3. pk.; 1888. g. 4. janv. (4934) noteik. 15., 16., 42. p.

1081. (1154.) Fiskalo pārvalžu amatpersonas, to starpā mežu apsardzības dienestā stāvošas, par nolaidībām un nepareizu rīcību, atklājot pārkāpumus, kuŗi piekrit tiesas caurlūkošanai, ir atbildīgas 64., 533. un 534. pantā noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. 1154. p.; 1925. g. 14. jul. (135).

1082. (1155.) Fiskalo pārvalžu amatpersonas, uz kuŗu rīkojumu slēgta kāda iestāde vai fabrika (1079. un 1080. p.), ir atbildīgas pret privatpersonu par ikvienu kaitējumu un zaudējumu, kad, pēc lietas caurlūkošanas tiesā, izrādās, ka minētie soļi sperti bez pamata. 1864. g. 20. nov. 1155. p.

Trešais nodaļjums. Iepriekšējā izmeklēšana.

1083. (1156.) Izmeklēšanas tiesnesim nav tiesības atteikties fiskalo pārvalžu amatpersonām izdarīt pienācīgā kārtībā apliecinātu pārkāpumu iepriekšēju izmeklēšanu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1156. p.

1084. (1157.) Būt klāt pie izmeklēšanas un aizstāvēt valsts intereses fiskalā pārvalde var sūtīt kā savus pilnvarniekus viņai padotus ierēdņus vai privatpersonas. Turp., 1157. p.

1085. (1158.) Par izmeklēšanas darbu vietu un laiku izmeklēšanas tiesnesis paziņo fiskalās pārvaldes pilnvarniekam tikai tad, kad viņš to lūdzis. Viņa neierašanās uz aicinājumu neaptur izmeklēšanas gaitu. Turp., 1158. p.

1086. (1159.) Izdarot iepriekšēju izmeklēšanu, izmeklēšanas tiesnesim likumā norādītos gadījumos (303. p.) jāgriežas pie tiesas ar iesniegumiem par valstij pienākošās piedziņas nodrošināšanu, nenogaidot sevišķu fiskalās pārvaldes lūgumu. Turp., 1159. p.

1087. (1160.) Pārkāpumus, kuŗu izmeklēšanai nepieciešamas specialas zināšanas, izmeklēšanas tiesnesis pieprasa lietpratējus no fiskalās pārvaldes dienestpersonu vidus, bet viņam nav liegts pieaicināt līdz ar amatpersonām arī privatpersonas, kuŗas pazīstamas ar savām specialām zināšanām. Turp., 1160. p.

1088. (1161.) Lietās par metāltaudas un kreditpapīru pakalptaisīšanu, pakalptaisītā nauda un tās pakalptaisāmie rīki nosūtāmi izmeklēšanai Finansu ministrijas kreditdepartamentam, bet kreditpapīri — tai iestādei, kuŗa apzīmēta par viņu apgrozībā izlaidēju. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1089. (1162.) Pārdot apķīlātus priekšmetus, izņemot ātri maitājošos vai pūstošos, pirms lietas izšķiršanas nav atļauts, ja mantas saimnieks pats tam neizteic piekrišanu par to sastādītā protokolā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1162. p.

1090. (1163.) Saimniekam piekritot, pārdošanu izdara pēc attiecīgo likumu nosacījumiem, bet ienākušo naudu uzglabā noteiktā kārtībā līdz lietas izšķiršanai. Turp., 1163. p.

1091. (1164.) Pārkāpumus pret valsts mantu un ienākumiem visi drošības līdzekļi pret apsūdzētā izvairīšanos no izmeklēšanas un tiesas (461. p.), izņemot apcietinājumu, atvietojami ar galvojumu vai ķīlu par sumu, kas līdzīga naudas piedziņai, kādu vainīgam var piespriest samaksāt. Turp., 1164. p.

1092. (1165.) Lietās par Muitas likumu pārkāpšanu, kratišanas protokoli, kā arī policijā nogādāto preču (1074. p.) apskatījuma un novērtējuma

protokoli nosūtami līdz ar aizturētām precēm tuvākai muitnicai, par ko izmeklēšanas tiesnesis paziņo preču saimniekam, ja pēdējais izteicis vēlēšanos būt klāt pie preču apskatīšanas muitnicā. 1904. g. 6. jun. (24694) II.

1093. (1167.) Apsūdzētam, kas devis galvojumu vai ķīlu, izmeklēšanas tiesnesis atļauj netraucēti ierasties muitnicā, lai būtu klāt pie preču apskatīšanas, paziņodams līdz ar to muitnicai, kuŗā laikā apsūdzētam noteikts ierasties pie apskatīšanas. 1864. g. 20. nov. (41476) 1167. p.

1094. (1168.) Apsūdzētam neierodoties noteiktā laikā, kā arī viņa bēgšanas gadījumā, preču apskatīšana nav atliekama. Turp., 1168. p.

1095. (1169.) Ja galvojums nav dots vai vainīgais, pret viņu celtās apsūdzības svarīguma dēļ, jātur apcietinājumā, tad viņš, ja vēlas būt personīgi klāt pie preču apskatīšanas muitnicā, nosūtams turp noteiktā kārtībā, par ko izmeklēšanas tiesnesis nekavējoties dara zinamu muitnicai. Turp., 1169. p.

Piezīme. Preču aizturētāji var būt klāt pie viņu apskatīšanas, bet izmeklēšanas tiesnesim nav jāziņo tiem par preču nosūtīšanu muitnicai. Turp., 1169. p. piez.

1096. (1170.) Par to, kas izrādījies izdarot apskatīšanu muitnicā, sastādams siks apraksts ar visu klātbijušo parakstiem, bet aizturētās preces saliekamas saiņos vai kastēs un aizzimogojamas ar muitnicas, saimnieka vai pārvedēja zīmogiem. Turp., 1170. p.

1097. (1171.) Preču aizturētājiem un fabrikantu deputatam, kur tāds ir, atļauts pielikt arī savus zīmogus preču saiņiem vai pašām precēm, raugoties kā ērtāk. Turp., 1171. p.

1098. (1172.) Preču apskatījuma aprakstā jāatzīmē: kas pielikuši zīmogus un kad īsti tie pielikti. Turp., 1172. p.

1099. (1173.) Kad aizturētās preces un viņu pārvedēji nogādāti tieši muitnicā, tad, pirms preču apskatīšanas, sastādams par aizturējumu protokols un aizturētās personas tajā pašā dienā nosūtamās pie mirtiesneša vai izmeklēšanas tiesneša, bet viņiem promesot uz policiju, lai piemērotu pienācīgus drošības līdzekļus pret šo personu izvairīšanos no izmeklēšanas un tiesas. Turp., 1173. p.

1100. (1174.) Sekošos gadījumos muitnica, nenododot lietu tiesas iztiesāšanai, taisa lēmumu par aizturēto priekšmetu atņemšanu un naudas soda uzlikšanu:

- 1) kad kontrabandas preces, iejūgi un braucamie lopi aizturēti bez kontrabandas pārvedējiem, kaut arī ārpus muitas iestāžu darbības robežām, bet saimnieki vai viņu pilnvarotie septiņu dienu laikā no tās dienas, kad muitnicā par to izlikts sludinājums, nav iesnieguši sūdzības par nepareizu aizturēšanu;
- 2) kad par muitas iestāžu darbības robežās atklātu kontrabandu draud naudas sods ar preču un pārvadājamo līdzekļu atņemšanu vai atņemšana vien bez naudas soda uzlikšanas.

Tāpat arī lieta nav nododama tiesas iztiesāšanai, kad saimnieks vai pārvedējs par kontrabandu, kaut arī tā būtu padota tiesai, bet par to draudētu tikai naudas sods un aizturēto preču atņemšana, vai atņemšana vien, ir ar mieru padoties muitnicas lēmumam un samaksā naudas sodu noteiktā laikā, kā arī tajā gadījumā, ja muitnica dod rīkojumu piedzīt no viņa nesamaksāto sumu caur policiju, neapstridamu piedziņu kārtībā. 1906. g. 27. mart. (27616) X., 1174. p.

1101. (1175.) Iepriekšējā (1100.) panta nosacījums neattiecas uz sekošiem gadījumiem:

- 1) kad notvērēji tiši nav aizturējuši pārvēdējus;
- 2) kad notvērējiem tikusi liegta palīdzība, kādēļ nav aizturētas visas preces vai to pārvēdēji paguvuši apslēpties;
- 3) kad pret notvērējiem izdarīts uzbrukums, lai atņemtu preces ar varu, un
- 4) kad apslēpušos saimnieku vai pārvēdēju var atrast. 1864. g. 20. nov. (41476) 1175. p.

1102. (1176.) Kad pēc muitas noteikumiem uzliekamais naudas sods ir aprēķināts, muitnica paziņo par soda lielumu miertiesnesim vai izmeklēšanas tiesnesim, nosūtot viņam norakstus no visiem uz lietu attiecīgiem dokumentiem. Turp., 1176. p.

1103. (1177.) Izmeklējot tādu pārkāpumus, par kuriem naudas piedziņas summa nav tieši noteikta, bet norādīti tikai pamati viņas aprēķināšanai, fiskalai pārvaldei jāpaziņo miertiesnesim vai izmeklēšanas tiesnesim par naudas piedziņas lielumu, kāda pienākas valstij par labu. Turp., 1177. p.

1104. (1178.) Mežu likumu pārkāpumos naudas piedziņas lielums jānoteic protokolā par notikuma vietas apskatīšanu. Turp., 1178. p.; 1871. g. 21. dec. (50337).

1105. (1179.) Kad izmeklēšanas tiesnesis atzīst iepriekšējo izmeklēšanu par nobeigtu vai neatrod pamatu to turpināt, tad viņš nosūta izmeklējumā lietu attiecīgai fiskalai pārvaldei. 1864. g. 20. nov. (41476) 1179. p.

Piezīme. Izmeklējuma lietas nosūtamās: akcizes nodokļu noteikumu pārkāpumos — Finanšu ministrijas netiešo nodokļu departamentam; tirdzniecības un rūpniecības noteikumu pārkāpumos — tās pašas ministrijas tiešo nodokļu departamentam; proves noteikumu pārkāpumos — proves valdei; mežu likumu pārkāpumos — Zemkopības ministrijas mežu departamentam, un muitas likumu pārkāpumos — tās muitas valdes priekšniekam, kuŗa lietu ierosinājusi. 1912. g. 28. maij. (Kriev. lik. kr. 865) lik., V., 1179. p. piez.; 1925. g. 14. jul. (135). — Sal. 1920. g. 17. aug. (217) 218.—220. p.; 1922. g. 14. janv. (39) 3. p.; 26. okt. (247) 5., 6. p. 2. pk.; 1924. g. 20. dec. (193) 189. p.; 1926. g. 25. jun. (V. V. 136. n.) valsts budž., B, X., c pk.

1106. (1180.) Fiskalai pārvaldei divu nedēļu laikā no izmeklējumā lietas saņemšanas jālūko tā cauri un jāiesniedz līdz ar savu atsauksmi apgabaltiesas prokuroram. 1864. g. 20. nov. (41476) 1180. p.

1107. (1181.) Lēmums par lietas izbeigšanu paziņojams tai pārvaldei, kuŗa devusi atsauksmi izmeklējumā lietā. Turp., 1181. p.

1108. (1182.) Par tiesas lēmumu izbeigt lietu fiskalai pārvaldei ir tiesība iesniegt sūdzību Tiesu palatai tādā kārtībā, kāda noteikta blakus sūdzību iesniegšanai. Turp., 1182. p.

1109. (1183.) Divu nedēļu laiks minēto sūdzību iesniegšanai skaitams no tās dienas, kad saņemts tiesas lēmuma noraksts, pievienojot Civilprocesa likumu (1914. g. izd.) 300. pantā paredzēto laiku, ja fiskalās pārvaldes iestāde vai amatpersona neatrodas tajā pilsētā, kuŗā atrodas tiesa. Turp., 1183. p.

1110. (1184.) Tiesu palatas lēmumi fiskalās pārvaldes sūdzībās uzskatami par galīgiem. Turp., 1184. p.

1111. (1185.) Līdz sūdzības izšķiršanai, iepriekšējā izmeklēšanā piemērotie drošības līdzekļi pret apsūdzētā izvairīšanos no tiesas, izņemot galvojumus, atceļami tūliņ pēc apgabaltiesas lēmuma par lietas izbeigšanu; bet aizturētie priekšmeti, kuŗi var būt konfiscējami, paliek sekvestrēti. Turp., 1185. p.

1112. (1185¹.) Lūkojot cauri tiesu iestādēs lietas par noziedzīgiem nodarījumiem pret valsts mantu un ienākumiem, uzlikt vainīgiem naudas sodus ar tiesas pavēlēm nav atļauts tajās no šīm lietām, kuŗās, pirms tiesas caurlūkošanas, fiskalās pārvaldes ir pilnvarotas uzlikt naudas sodus. 1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, II., 1185¹. p.; 1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194) lik., XV., G, 2. p.

Ceturtais nodaļījums.

Iztiesāšana.

1113. (1186.) Valsts interešu aizstāvēšanai tiesā, fiskalā pārvalde var iecelt savus pilnvarniekus (1084. p.). 1864. g. 20. nov. (41476) 1186. p.

1114. (1187.) Par pilnvarnieka iecelšanu uz lietas caurlūkošanu pie miertiesneša, fiskalā pārvalde paziņo tiesnesim reizē ar paziņojumu viņam par piedzišanu no apsūdzētā. Turp., 1187. p.

1115. (1187¹.) Protokoli par valsts mežu noteikumu pārkāpšanu, kuŗus sastādījuši meža resora ierēdņi, kā arī protokoli par bojājumiem un nolaupijumiem privatos mežos, kuŗus sastādījuši šie ierēdņi vai mežsargi, kas iecelti Mežu likumu (1905. g. izd. un pēc 1912. g. turp.) 600., 604. un 605. pantā norādītā kārtībā, ja minētos aktus sastādot ievēroti šim nolūkam izdotie noteikumi, ir jāpārbauda tikai tad, kad apsūdzētais ceļ pret protokola ticamību tādus uz lietas apstākļiem dibinātus iebildumus, kuŗus miertiesnesis atzīst par ievēribu pelnošiem. Par laiku, kad šos iebildumus lūko cauri tiesā, miertiesnesis paziņo pēc piederības attiecīgiem meža pārvaldes ierēdņiem vai meža īpašniekiem, vai arī viņu pilnvarniekiem. 1882. g. 19. janv. (612); 1888.g. 21. mart. (5078) I., 6. p.

1116. (1188.) Miertiesnesis neaicina fiskalās pārvaldes amatpersonas, lai pasludinātu viņām taisīto spriedumu, bet piesūta viņām sprieduma norakstu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1188. p.

1117. (1189.) Par miertiesneša spriedumiem fiskalā pārvalde var iesniegt apelācijas sūdzības visos lietas priekšmetos, bez jebkāda ierobežojuma. Turp., 1189. p.; 1921. g. 11. febr. (43) 1. p.

1118. (1190.) Laiks apelācijas sūdzības iesniegšanai par miertiesneša spriedumu skaitams fiskalai pārvaldei no tās dienas, kad viņa saņēmusi sprieduma norakstu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1190. p.

1119. (1192.) Lietās, kuŗas piekrit apgabaltiesai, tiesas priekšsēdētājs, pēc lietas ienākšanas, laikus paziņo attiecīgai fiskalai pārvaldei (1105. p. piez.) par noliktās sēdes vietu un laiku. Turp., 1192. p.

1120. (1193.) Fiskalās pārvaldes pilnvarnieka neierašanās noliktā laikā neaptur tiesas sēdi. Turp., 1193. p.

1121. (1194.) Fiskalo pārvalžu pilnvarnieki attiecībā uz visu, kas zīmejas uz valsts interešu aizstāvību, bauda tiesības, kādas ir civilprasītājiem kriminallietās. Turp., 1194. p.

1122. (1195.) Noraksti no tiesu iestāžu spriedumiem, kā arī no sūdzībām par šiem spriedumiem izdodami fiskalām pārvaldēm bez maksas. Turp., 1195. p.

1123. (1196.) Protesta tiesība pret tiesu iestāžu spriedumiem lietās par noziedzīgiem nodarījumiem pret valsts mantu un ienākumiem pieder prokuroriem uz vispārēja pamata. 1864. g. 20. nov. (41476) 1196. p.

1124. (1197.) Fiskalai pārvaldei ir tiesība atteikties no viņas pilnvarnieku iesniegtām sūdzībām, paziņojot par to tiesai, kuŗas lēmums pārsūdzēts. Turp., 1197. p.

1125. (1198.) Lietās par Muitas likumu pārkāpšanu tiesa, attiecībā uz muitas resora ierēdņu aicināšanu, ievēro sekojošo pantu nosacījumus. Turp., 1198. p.; 1925. g. 29. okt. (192) 67. p.

1126. (1199.) Muitas ierēdņus aicina pie tiesas, ja tā atrodas ne tajā pilsētā, kur pastāv muitnīca, sazinoties ar Finanšu ministrijas muitas departamentu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1199. p.; 1925. g. 29. okt. (192) 67. p.

1127. (1200.) Lietās par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud sodi, kas nav saistīti ar tiesību zaudēšanu, muitas valdes priekšnieku un noliktavas pārziņi nevar aicināt pie tiesas izmeklēšanas reizē, bet tiesai jāaicina tikai viens no viņiem, un otrs jānopratina zem zvēresta uz vietas, caur tiesas locekli vai izmeklēšanas tiesnesi. 1864. g. 20. nov. (41476) 1200. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.; 1925. g. 14. jūl. (135).

1128. (1201.) Šādā kārtībā jārikojas arī tajos gadījumos, kad par noziedzīgiem nodarījumiem, par kuŗiem draud sodi, kas nav saistīti ar tiesību zaudēšanu, jānopratina tiesas izmeklēšanā vairāk kā trīs mežsargi vai vairāk kā trešā daļa no pastāvošā muitas uzraugu sastāva. 1864. g. 20. nov. (41476) 1201. p.; 1889. g. 9. jūl. (6188) I., A, 53. p.; 1920. g. 14. sept. (208) I., 3. p.; 1925. g. 29. okt. (192) 67. p.

1129. (1202.) Miertiesnesis, viņam piekritīgās lietās, 1126.—1128. pantā norādītos gadījumos izdara nopratināšanu nopratināmo personu dienesta vietā, iepriekš paziņodams par savas ierašanās laiku. 1864. g. 20. nov. (41476) 1202. p.

1130. (1203.) Aizturēto preču nosūtīšana no muitas iestādēm uz tiesu prasama tikai galējas nepieciešamības gadījumos un, pēc iespējas, visaprobežotākā daudzumā. Turp., 1203. p.

1131. (1204.) Noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem tiesa, taisot spriedumu, neapspriež nodarījumu uzrādītāju un atklājēju tiesības uz atlīdzību, kāda viņiem pēc likuma pienākas. Apmierināt šīs personas, saskaņā ar šim nolūkam pastāvošiem noteikumiem, pieder pie fiskālās pārvaldes pienākumiem. Turp., 1204. p.

1132. (1205.) Preces un citus priekšmetus, ko tiesa atzinusi par konfiscējamiem, kā arī kas ieturēti naudas sodu papildināšanai, pārdod fiskālā pārvalde uz attiecīgo likumu pamata. Turp., 1205. p.

1133. (1206.) Pirmās pakāpes tiesas spriedumi, kas uz vienas vai otras puses apelācijas sūdzību ienākuši augstākās tiesas caurlūkošanai, nav uzskatāmi par likumīgā spēkā nākušiem attiecībā uz personām, kuŗas atsavinājusi no naudas piedziņas valstij par labu pirmās pakāpes tiesa. Turp., 1206. p.

1134. (1207.) Ja apsūdzētais lietas iztiesāšanas laikā izvairās no izmeklēšanas vai tiesas un tiesas sludinājumā noliktā termiņā neierodas tiesā, tad tiesa Vidzemē, Kurzemē un Zemgalē reizē ar rīkojumu par aizgādņu ieceļšanu par viņa mantu, bet Latgalē reizē ar rīkojumu nodot viņa mantu aiz-

bildnības iestādes pārziņā uz šo likumu (845. p.) vispārēja pamata, taisa lēmumu arī par konfiskāciju, ja tāda likumā noteikta. 1864. g. 20. nov. (41476) 1207. p.; 1889. g. 9. jul. (6188) I., A, 59. p.

1135. (1208.) Kā Latvijas, tā arī ārzemju kuģu kapteiņi un dienestpersonas, kas apsūdzēti par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem likums nenoteic personisku sodu, nav aizturami ostās, ja vien soda naudas samaksai, kuģa no viņiem pienākas, viņi iesniedz drošu galvojumu vai ķīlu. 1864. g. 20. nov. (41476) 1208. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

1136. (1209.) Taisot spriedumu par naudas piedziņu valstij par labu, tiesa līdz ar to noteic arī par viņa atvietošanu, notiesātā maksātnespējas gadījumā, ar arestu uz Sodu likumu 59. panta pamata. 1864. g. 20. nov. (41476) 1209. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

1137. (1210.) Noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem notiesātam atļauts soda naudu samaksāt divu nedēļu laikā, skaitot no tās dienas, kad tiesas spriedums stāties likumīgā spēkā, izņemot Mežu likumu pārkāpšanas gadījumus, kuģos šim nolūkam ir dots divu mēnešu laiks. 1864. g. 20. nov. (41476) 1210. p.; 1874. g. 28. okt. (53997).

1138. (1211.) Pēc šā laika notecējuma soda naudas piedzišana vēršama uz notiesātā mantu, bet ja mantas nepietiek, tad sperami spriedumā norādītie soļi notiesātā maksātnespējas gadījumam. 1864. g. 20. nov. (41476) 1211. p.

Piezīme. Sevišķi noteikumi par piespiesto un noteiktā laikā nesamaksāto soda naudu piedzišanu no personām, kuģas atbildīgas noteikumu pārkāpšanā par alkoholu saturošu vielu ražošanu, par tabakas un tējas nodokli, par akcizi no cukura, naftas produktiem, papirosu čaulītēm, griezta papirosu papīra un sērskociņiem, par fosfora pārdošanu un par mākslīgu saldvielu ražošanu, pārdošanu un izlietošanu, kā arī nosacījumi par šo soda naudu atvietošanu, vainīgo maksātnespējas gadījumā, ar arestu — atrodas Akcizes nodokļu likumos un Sodu likumos par akcizes noteikumu pārkāpumiem. 1883. g. 28. maij. (1609) noteik. 55., 56. p.; 1887. g. 29. dec. (4921) I., 8. p.; 1888. g. 4. janv. (4934) noteik. 41. p.; 1909. g. 18. mart. (31614) noteik. 47. p.; 1911. g. 20. dec. (Kriev. lik. kr. 1912. g. 44) II., 12. p.; 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 24. p.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177); 16. apr. (Lik. kr. papild. 60) 58., 59. p.; 17. aug. (217); 1922. g. 31. maij. (104).

1139. (1212.) Pie tiesu izdevumu sumas, kuģi piedzenami no vainīgajiem, jāpieskaita arī ceļa izdevumi fiskalo pārvalžu pilnvarniekiem, kas komandēti būt klāt pie izmeklēšanas un tiesas. 1864. g. 20. nov. (41476) 1212. p.

1140. (1213.) Par izdevumiem, kuģi izdarīti uz iepriekšējā (1139.) panta pamata, fiskalo pārvalžu iestādēm un amatpersonām jāpaziņo tiesai pirms sprieduma pasludināšanas tiesājamam. Turp., 1213. p.

OTRĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret sabiedrisko labiercību un kārtību.

Pirmais nodalījums.

Tiesāšanas kārtība preses noteikumu pārkāpumos.

1141. Preses noteikumu pārkāpumi vajājami pēc kriminalprocesa vispārējiem nosacījumiem ar zemāk norādītiem izņēmumiem. 1924. g. 11. nov. (173) A.

1142. Šādi noziedzīgi nodarījumi iztiesājami tajā tiesā, kuŗas iecirknī vai apgabalā iespīests raţojums, kas devis īemeslu vajāšanai. Ja raţojums īespīests ārzemēs, vai tā īespīšanas vieta nav zinama, tad noziedzīgais nodarījums piekrīt iztiesāšanai tā īecirkņa vai apgabala tiesai, kur raţojums izplatīts, bet ja tas izplatīts vairākos tiesu īecirkņos vai apgabalos — tad tai tiesai, kuŗas īecirknī vai apgabalā vispīrms īerosināta vajāšana.

Lietu par aizskaršanu presē īprivatapsūdzētājs var īerosināt un tiesa skatīt cauri pēc viņa dzīves vietas. Ja rodas vajadzība, tādu lietu uz tiesu citā apgabalā var pārnest tikai 281. un 282. pantā paredzētā kārtībā un gadījumos. 1924. g. 11. nov. (173) A.

1143. Vajāšanu tiesas ceļā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti presē, izņemot nodarījumus, kuŗi vajājami īprivatapsūdzības kārtībā vai ne citādi kā uz cietušo sūdzībām vai paziņojumiem, īerosina: vai nu uz preses lietu amatpersonu paziņojumu, vai uz prokuraturas tiesu priekšlikumu. Ja presē aizskartas valsts vai pašvaldības īestādes vai to dienestpersonas, sakarā ar dienesta darbību, vainīgā vajāšanu īerosina prokurors ne citādi kā uz cietušo sūdzībām vai paziņojumiem. Lietas par īprivatpersonu aizskaršanu presē īerosina tiesās pašī aizskartie uz vispārēja pamata.

Lietas par valsts un pašvaldības īestāţu, kā arī to īestāţu dienestpersonu aizskaršanu presē nav īzbeidzamas ar īzlīgumu. Turp.

1144. Paziņojumos un sūdzībās jāuzrāda: īekš kam īsti pastāv noziedzīgais nodarījums, vajājamo personu vārds, kā arī viņu dzīves vieta, ja tā zinama. Preses lietu amatpersonu paziņojumos uzrādamas ziņas, kas nepīecīešamas prokuroram apsūdzības rakstā sastādīšanai, kā arī norādījumi uz likumu, kuŗā paredzēts vajājamais noziedzīgais nodarījums. Turp.

1145. Uz preses lietu amatpersonu paziņojumiem un uz valsts un pašvaldības īestāţu un to dienestpersonu sūdzībām vai paziņojumiem prokuroram jāīerosina vajāšana; bet ja viņš preses lietu amatpersonas paziņojumā neatrod pamata kriminalvajāšanas īerosināšanai, tad viņš īesniedz lietu līdz ar savu atzinumu apgabaltiesas caurskatīšanai 569.—574. pantā noteiktā kārtībā. Turp.

1146. Ja pārkāpti noteikumi par īestādēm, kuŗas raţo un pārdod īespīšanas pīederumus, vai noteikumi par grāmatu tirdzniecību, bibliotekām un lasītavām, tad vainīgo vajāšanu īerosina attīecīgi uzraudzības organi par minētām īestādēm un grāmatu tirdzniecību, ziņojot par noziedzīgo nodarījumu tiesu īestādei pēc pīederības. Turp.

1147. Ja pārkāpti noteikumi par atklātām īzrādēm vai īzrikojumiem, tad vainīgo vajāšanu īerosina policijas prefekti vai aprīņķu priekšnieki, ziņojot par noziedzīgo nodarījumu miertīesnesim pēc pīederības.

Ja kāda no atklāto īzrāţu vai īzrikojumu īestādēm atkārtoti pārkāpj attīecīgus likumus vai saīstošus noteikumus, tad attīecīgi uzraudzības organi īerosina prokuraturā ļautājumu par šo īestāţu darbības pārtraukšanu līdz tiesas spīedumam. Šo īerosinājumu apgabaltiesa īzspīeŗ pirmā rīcības sēdē. Turp.

1148. Apgabaltiesas prokurors var apķīlāt periodiska īzdevuma numurus, kā arī neperiodiska īzdevuma eksemplarus, ja to saturā atrodamas sodu likumos paredzēta noziedzīga nodarījuma pazīmes, izņemot nodarījumus, kas vajājami īprivatapsūdzības kārtībā vai ne citādi kā uz cietušā sūdzībām vai paziņojumiem.

Bez tam iekšlietu ministriem vai viņu pilnvarotai amatpersonai ir tiesība apķīlāt periodiska izdevuma atsevišķus numurus, ja Preses likuma 4. pantā paredzētās ziņas izrādītos par nepareizām, vai ja pārkāpti tā paša likuma 9. un 10. pantā aprādītie formālie nosacījumi. 1924. g. 11. nov. (173) A.

1149. Atsevišķu periodiska izdevuma numuru vai neperiodiska izdevuma eksemplaru apķīlāšana (1148. un 1153. p.) pastāv iznākušo periodiska vai neperiodiska izdevuma eksemplaru atņemšanā, izņemot tos eksemplarus, kuri jau pārgājuši trešo personu valdīšanā viņu pašu lietošanai.

Pie tam apķīlājami arī stereotipi un citi iespiešanas piederumi, kas sagatavoti apķīlātā numura vai izdevuma iespiešanai, ja poligrafiskās iestādes īpašnieks vai tās atbildīgais vadītājs nevēlētos tos izjaukt. Turp.

1150. Reizē ar apķīlāšanu 1148. pantā minētām preses lietu amatpersonām jānodod jautājums par periodiska vai neperiodiska izdevuma apķīlāšanu apgabaltiesas izšķiršanai un jāierosina attiecīgos gadījumos pret vainīgiem kriminālvajāšana.

Rīkojumu par periodiska vai neperiodiska izdevuma apķīlāšanu 1148. pantā aprādītā kārtībā attiecīga apgabaltiesa vai nu atstāj spēkā, vai atceļ. Turp.

1151. Rīkojums par periodiska vai neperiodiska izdevuma apķīlāšanu skatams cauri tuvākā apgabaltiesas rīcības sēdē. Tiesa, apstiprinot apķīlājumu, var nolemt periodisko izdevumu apturēt līdz tiesas spriedumam. Turp.

1152. Ja nav pamata ierosināt kriminālvajāšanu (1148. p.) un ja pie tam tiesas caurskatīšanai iesniegtā neperiodiskā izdevuma vai periodiskā izdevuma zināmā numurā atrodamas noziedzīga nodarījuma pazīmes, apgabaltiesa tiesas sēdē taīsa spriedumu — iznīcināt norādīto preses ražojumu vai tā daļu, kā arī stereotipus un citus tā iespiešanai sagatavotus iespiešanas piederumus. Personas, kuŗu tiesības var tikt aizskartas, iznīcinot preses ražojumu vai tā daļu, pielaižamas personīgi vai caur pilnvarniekiem piedalīties lietā, un viņas var pārsūdzēt tiesas spriedumu tajā daļā, kuŗa aizskar viņu tiesības, uz vispārēja sprieduma pārsūdzēšanai noteiktā pamata.

Paziņojums par lietas caurskatīšanas laiku piesūtams šīm personām tikai tad, ja viņas iepriekš ziņojušas tiesai, ka tās vēlas lietā piedalīties, pie kam viņu neierašanās nav uzskatāma par kavēkli lietas caurskatīšanai tiesā. Turp.

1153. Neatkarīgi no apķīlājuma gadījuma pēc 1148. panta, tiesa, uz izmeklēšanas tiesneša iesniegumu vai uz prokurora priekšlikumu, var savā rīcības sēdē nolemt apķīlāt tiesas vajāšanai padotu periodisku vai neperiodisku izdevumu.

Bez tam tiesa var tādu izdevumu apturēt līdz tiesas spriedumam. Turp.

1154. Ja nav iespējams atrast kādu no preses lietās atbildīgām personām, apgabaltiesa, dodot attiecīgu rīkojumu viņu uzmeklēt un atliekot spriešanu par vainīgam uzliekamo sodu līdz viņa apcietināšanai vai atrašanai, neaptur, uz attiecīgu vispārēju noteikumu (841.—846. p.) pamata, sprieduma taisīšanu par paša ražojuma vai tā daļas iznīcināšanu, ja atzīst to par nepieciešamu. Turp.

Otrais nodalījums.

Tiesāšanas kārtība citos noziedzīgos nodarījumos pret sabiedrisko labiericību un kārtību.

I. Piekritība un kriminalvajāšanas kārtība.

1155. (1214.) Šā panta pielikumā (II. piel.) norādītie labiericības un kārtības pārkāpumi piekrit administratīvo pārvalžu tiešai caurlūkošanai attiecīgos likumos noteiktā kārtībā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1214. p.

1156. (1215.) Visi pārējie noziedzīgie nodarījumi pret sabiedrisko labiericību un kārtību vajājami pēc vispārējiem kriminalprocesa nosacījumiem, ar sekojošos (1157.—1181.) pantos noteiktiem izņēmumiem. Turp. 1215. p.

Piezīme. Sevišķi nosacījumi par tiesībām, kas piešķirtas dažām valsts dzelzsceļu dienestpersonām attiecībā uz protokolu sastādīšanas kārtību un vainīgo apcietināšanu dažos dzelzsceļu atsavinājuma joslā izdarītos noziedzīgos nodarījumos, policijas prombūtnes gadījumā, kā arī attiecībā uz protokolu tālākvirzīšanu — atrodas 1916. g. 16. sept. likuma I. nodaļas 7. panta pielikumā (Kriev. lik. kr. 2110).

1157. (1216.) Šādās lietās (1156. p.), ja tās piekrit mirtiesu iestādēm, administratīvās pārvaldes rīkojas pēc fiskālām pārvaldēm paredzētiem noteikumiem (1113.—1118. p.); bet apgabaltiesai piekritīgās lietās administratīvās pārvaldes var ņemt dalību tikai kā prasītājas, kad pati lieta saistīta ar administrācijas prasību par kaitējumiem un zaudējumiem. Turp., 1216. p.

1158. (1216¹.) Ierosināt vajāšanu tiesas ceļā un apsūdzēt vainīgos tiesā par tādu saistošo noteikumu pārkāpšanu, kuŗi, pēc Pilsētu nolikuma nosacījumiem, izdoti piedaloties pilsētas sabiedriskai pārvaldei, piekrit kā policijai, tā arī pilsētu valdēm un iecirkņu kuratoriem (a).

Tāpat par žūpības apkaŗošanas likuma (Lik. kr. 1924. g. 207) noteikumu pārkāpšanu, kā policijai, tā arī pilsētu un miestu domes un pagastu padomes ievēlētiem kuratoriem ir tiesība ierosināt vainīgo saukšanu pie atbildības (b). (a) 1892. g. 11. jun. (8708) 108.—113. p. — (b) 1924. g. 24. dec. (207) III, 2. p.

1159. (1216², 1216⁷, 1216⁸.) Ierosināt vajāšanu un apsūdzēt tiesā vainīgos noteikumu pārkāpšanā: par uzraudzību par labiericību un kārtību fabriku rūpniecības iestādēs un kalnrūpniecības uzņēmumos, kas padoti darba inspekcijas uzraudzībai (Rūpniecības darba lik., 1913. g. izd., 42.—112. p.), par strādnieku nodrošināšanu pret nelaiemes gadījumiem (to pašu lik. 372. un turpm. p.) un par strādnieku un citu algotu darbinieku nodrošināšanu slimības gadījumos (1922. g. izd.) — piekrit darba inspekcijai. 1882. g. 1. jun. (931) II, 1.—4., 6. p.; 1884. g. 12. jun. (2316) I, 2. p.; 1886. g. 3. jun. (3769) Valsts pad. atzin. I, 22. p.; noteik. 7. p.; 1892. g. 9. mart. (8402) I, 1., 9. p.; II, 21. dec. (9182) nol. 21. p. 10. pk.; 30. p.; 1893. g. 8. jun. (9767) I, 54. p.; 1895. g. 20. febr. (11391) I, A, 3. p.; 1912. g. 23. jun. (Kriev. lik. kr. 1229) lik., IX., 1216⁷. p.; (Kriev. lik. kr. 1230) lik., IX., 1216⁸. p.; 1917. g. 8. aug. (Kriev. lik. kr. 1421) I, 1. p.; 1922. g. 24. mart. (74); 1. jun. (112) 2. p.; 1924. g. 26. apr. (77).

Piezīme. Izpildīt tiesā vajāšanas pienākumus pret vainīgajiem Rūpniecības darba likuma 42.—70. un 72.—112. panta pārkāpšanā var uzlikt policijas ierēdņiem. 1882. g. 1. jun. (931) II, 4. p. piez.; 1886. g. 3. jun. (3769) noteik. 13. p.; 1892. g. 9. mart. (8402) I, 12. p.

1160. (12163.) Ierosināt vajāšanu un apsūdzēt tiesā vainīgos Mežaizsardzības likuma (Lik. kr. 1923. g. 72) pārkāpšanā uzlikts šim nolūkam Zemkopības ministrijas pilnvarotiem valsts mežu resora un policijas ierēdņiem. Vajāšana par neatļautu meža iznīcināšanu un nolišanu ierosinama viena gada laikā, bet par neatļautu blakus izmantošanu mežos — sešu mēnešu laikā, skaitot no šo pārkāpumu izdarīšanas dienas. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1161. (12164.) Medību noteikumu pārkāpumos, kas paredzēti Sodu likumu 247., 247¹., 248.—251. pantā, ierosināt vajāšanu un apsūdzēt tiesā vainīgos piekrit mežu resora vai policijas ierēdņiem (1156. un 1157. p.). Turp.

1162. Ierosināt kriminalvajāšanu un apsūdzēt pie tiesas par Sodu likumu pārkāpumu attiecībā uz mēriem un svariem piekrit vietējiem policijas ierēdņiem. 1926. g. 11. jun. (86) 66. p.

1163. (12165.) Ja pārkāpti saistoši noteikumi un nav izpildīti ostas priekšnieka likumīgi prasījumi lietās, kas norādītas Tirdzniecības likumu (1903. g. izd.) 616. p. 1. un 3.—7. punktā un 617. pantā, tad ostas priekšniekam piekrit tiesība šim nolūkam noteiktā kārtībā uzlikt vainīgiem naudas sodus, ne augstākus par simts latiem. Ja minēto soda naudu neiemaksā triju dienu laikā, lieta nododama attiecīgai tiesu iestādei. Kad soda nauda pienākas no personas, kas pieder pie ostā esoša tirdzniecības kuģa komandas, tad, iekam tiesa nav lietu galīgi izšķirusi, minēto personu var izlaist no ostas ne citādi kā pēc atbilstošas ķīlas iesniegšanas. 1901. g. 12. jun. (20383) nolik. 18. p.; 1923. g. 17. febr. (5) 1. p.

1164. (1217.) Visos tajos gadījumos, kad, sabiedriskas labierības un kārtības aizsardzības noteikumu pārkāpšanas dēļ no privatpersonas puses, likums atļauj administratīvai pārvaldei izpildīt kādus darbus uz vainīgā rēķinu, šī pārvalde piedzen savu šajā lietā patērēto naudu ne citādi kā tiesas ceļā. 1864. g. 20. nov. (41476) 1217. p.; 1882. g. 19. janv. (610) 3. p.

1165. (1220.) Pasu noteikumu pārkāpumos, kas paredzēti Sodu likumu 266., 268. un 269. panta 2. daļā, policija uzsāk pārkāpēju vajāšanu tiesas ceļā tikai tajos gadījumos, kad apsūdzētais divu nedēļu laikā no tās dienas, kad viņam pasludināts policijas prasījums, neiemaksā soda naudu, kuŗa pēc likuma no viņa pienākas. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

II. Pārkāpumu atklāšanas kārtība.

1166. (1223.) Attiecībā uz protokolu sastādīšanu atklāto noziedzīgo nodarījumu apliecināšanai, 1056., 1057. un 1060.—1068. panta nosacījumi piemērojami arī noziedzīgiem nodarījumiem pret labierīcību un kārtību. 1864. g. 20. nov. (41476) 1223. p.

1167. (1224.) Protokolus par iedzīvotāju veselības aizsardzībai izdotu noteikumu pārkāpšanu sastāda un paraksta ārsti, kopā ar policijas ierēdņiem un pieaicinātu liecinieku klātbūtnē, uz vispārēja pamata. Turp., 1224. p.

1168. (1224¹.) Protokoli par medību noteikumu pārkāpumiem sastādami saskaņā ar 1059.—1062., 1066.—1068., 1076. un 1077. pantu, pie kam šajos protokolos atzīmējams, kādi ķeramie rīki un kāds un cik lielā daudzumā medījums atņemti apsūdzētam. Uz protokoliem, kas sastādīti ievērojot noteikto kārtību, attiecas 1115. panta nosacījumi. Pie vainīgā atrastais medījums ne-

kavējoties nododams medību tiesību valdītājam vai nomniekam, bet ja nav zinams, kur medījums nogalināts, tas uz policijas rīkojumu pārdodams vai iznīcinams (a). Pie vainīgiem medniekiem uz valsts zemes atrastais medījums jāpārdod un ieņemtā nauda jāiemaksā Latvijas bankā vai viņas vietējās nodaļās Zemkopības ministrijas depozītā (b).

(a) 1926. g. 10. jun. (84) A, I. — (b) 1923. g. 31. dec. (169) 29. p. — Sal. 1923. g. 2. jun. (65) 2., 38., 39. p.

Piezīme. Šajā (1168.) pantā minētos protokolus par pārkāpumiem, par kuņiem draud naudas sods, ne augstāks par simts latiem, var sastādīt, nepiedaloties pieaicinātiem lieciniekiem. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1169. (1225.) Protokolus par fabriku un manufakturas un citu iestāžu ierīkošanai un uzturēšanai noteiktās kārtības pārkāpšanu sastāda vietējās policijas ierēdņi un apriņķu vai pilsētu ārsti. 1864. g. 20. nov. (41476) 1225. p.; 1925. g. 14. jūl. (135).

1170. (1225¹.) Protokolus par Rūpniecības darba likumu (1913. g. izd.) 42.—70. un 72.—112. panta un kalnrūpniecības noteikumu pārkāpšanu sastāda darba inspekcijas ierēdņi 1057. un turpmākos pantos noteiktā kārtībā un nodod tos tiesas varai. Protokolus par mazgadīgu strādnieku darba un mācīšanas noteikumu pārkāpšanu sastāda, pieturoties pie Rūpniecības darba likumu (1913. g. izd.) 34. un 227. panta nosacījumiem. 1882. g. 1. jun. (931) II., 4. p.; 1884. g. 12. jun. (2316) I., 13. p.; 1886. g. 3. jun. (3769) noteik. 9. p.; 1892. g. 9. mart. (8402) I., 10. p.; 21. dec. (9182) nolik. 21. p. 10. pk.; 30. p.; 1899. g. 7. jun. (17122) Valsts pad. atz. XI.; 1922. g. 1. jun. (112) 2. p.

1171. (1225².) Sastādīt šo likumu attiecīgos pantos noteiktā kārtībā protokolus par noteikumu pārkāpšanu par tvaika katliem kalnrūpniecības fabrikās, uzlikts Finanšu ministrijas rūpniecības departamenta fabriku inspekcijai un viņai padotām amatpersonām. 1892. g. 21. dec. (9182) nolik. 21. p. 10. pk.; 30. p.; 1922. g. 1. jun. (112) 3. p.

1172. Protokolus par traktieņu, konditoreju, kafejnicu un viesnicu īpašnieku nepareiza apgrozījuma pārskata iesniegšanu (Lik. kr. 1922. g. 247, 6. p. 1. pk.) sastāda un iesūta attiecīgai tiesai nodokļu inspektori, to palīgi un akcizes ierēdņi un citi valsts un pašvaldības ierēdņi, kuņiem uz sevišķas Finanšu ministrijas pilnvaras pamata, pēc vienošanās ar attiecīgiem resoriem, piekrit faktiska kontrole par noteikumu izpildīšanu par traktieņu, konditoreju, kafejnicu un viesnicu apgrozījuma nodokli. 1922. g. 26. okt. (247) 5. p., 6. p. 1. pk.

1173. (1226.) Pagaidām slēgt fabrikas un alkoholisku dzērienu pārdošanas vietas, kā arī atņemt šo vietu turētājiem atļauju pārdot alkoholiskus dzērienus ir atļauts administratīvām pārvaldēm uz tiem pašiem pamatiem un ar to pašu atbildību, kā tas paredzēts 1079.—1082. pantā, tādos gadījumos, kad tiesai ir tiesība spert šos soļus (Sodu lik. 37. p.). 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

1174. (1227.) Ja par Būvniecības likumu pārkāpšanu draud ēku nojaukšana, pārvietošana vai pārabošana, tad administratīvai pārvaldei ir tiesība spert visus nepieciešamos soļus sabiedriskās drošības un iedzīvotāju veselības aizsardzībai; bet stāties pie ēkas pārabošanas, nojaukšanas vai pārvietošanas uz vainīgā rēķinu var tikai uz likumīgā spēkā nākuša tiesas sprieduma pamata. 1864. g. 20. nov. (41476) 1227. p.; 1869. g. 6. janv. (46628) 11. p.; 1871. g. 19. apr. (49483); 1882. g. 19. janv. (610).

III. Izmeklēšana un iztiesāšana.

1175. (1228.) Apgabaltiesai piekritīgās lietās par Ārstniecības likumu pārkāpšanu no ārstnieciskās un farmaceitiskās kārtas personu puses prokurors

iepriekšējo izmeklējumu nosūta Tautas labklājības ministrijas veselības departamenta atsauksmei. 1864. g. 20. nov. (41476) 1228. p.; 1865. g. 8. jun. (42180); 1926. g. 25. jun. (V. V. 136. n.) valsts budž., A, XII., b pk.

1176. (1230.) Satiksmes ceļu likumu pārkāpumos, par kuļiem draud vienīgi naudas sods, apsūdzētiem važonjiem, lopu dzinējiem, kuļu saimniekiem, komijiem, valsts komisionariem, kuļu strādniekiem un braucējiem ir tiesība iemaksāt no viņiem pienākošos soda naudu tām iestādēm vai personām, kuļu pienākums ir apsargāt satiksmes ceļus, vai arī dot parakstu, ka soda naudu samaksās savā pastāvīgā dzīves vietā vai tajā vietā, kur kuļis vai plosts izkraujami. 1864. g. 20. nov. (41476) 1230. p.

1177. (1231.) Ja par soda naudas samaksu, kuļa pienākas pēc Satiksmes ceļu likumiem, dots paraksts, tad tā piedzenama caur policiju apsūdzētā pastāvīgā dzīves vietā vai kuļa brauciena gala vietā. Turp., 1231. p.

1178. (1232.) Ja Satiksmes ceļu likumu pārkāpšanā apsūdzētais nav ar mieru samaksāt no viņa pienākošos soda naudu, kā arī kad viņš sodams ar personisku sodu, attiecīgā amatpersona paziņo par notikumu vietējam mīertiesnesim, kuļam lietu iztiesāt jāierodas notikuma vietā. Turp., 1232. p.; 1925. g. 14. jūl. (135).

1179. (1233.) Iepriekšējā (1178.) pantā apzīmētos gadījumos mīertiesnesis stājas pie lietas iztiesāšanas bez jebkādas vilcināšanās un nedrīkst bez sevišķas vajadzības apsūdzētos aizturēt notikuma vietā ilgāk par sešām stundām. 1864. g. 20. nov. (41476) 1233. p.

1180. (1234.) Uz Satiksmes ceļu likumu pārkāpšanā notiesātā lūgumu mīertiesnesis var dot rīkojumu izpildīt pie viņa spriedumu viņa pastāvīgā dzīves vietā vai kuļa brauciena gala vietā. Turp., 1234. p.

1181. (1235.) Būvniecības likumu pārkāpumos tiesu iestādes, taisīdamas spriedumu par ēku pārvietošanu, nojaukšanu vai pārlabošanu (1174.p.), noteic arī laiku, kuļā ir tiesība to izpildīt pašam notiesātam. Turp., 1235. p.; 1869. g. 6. janv. (46628) 11. p.; 1871. g. 19. apr. (49483).

TREŠĀ SADAĻA.

Tiesāšanas kārtība jauktas kara un civilpiekritības lietās.

PIRMĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība vispārējos noziedzīgos nodarījumos.

1182. (1236.) Ja par noziedzīgu nodarījumu, kuļš neattiecas uz disciplīnas un kara dienesta likumu pārkāpšanu, kopā ar civiliedzīvotājiem apsūdz arī kaļavīrus, tad lieta tiklab par vieniem, kā otriem, pēc vispārējiem piekritības noteikumiem, lūkojama cauri vai nu mīertiesnesim, vai citām civilresora tiesām, ievērojot sekojošo pantu nosacījumus. 1864. g. 20. nov. (41476) 1236. p.

1183. (1237.) Kara priekšniecība, attiecībā uz kaļavīru noziedzīgu nodarījumu atklāšanu un pirmējo izmeklēšanu, rīkojas uz 285.—296. panta nosacījumu pamata. Turp., 1237. p.

1184. (1238.) Aktivā dienestā stāvošus kaļavīrus aicina pie izmeklēšanas un tiesas 80., 483. un 631. pantā noteiktā kārtībā. Turp., 1238. p.

1185. (1239.) Policija var, viņai likumā atļautos gadījumos, apcietināt aizdomīgus kaņavīrus tāpat kā citas personas. 1864.g.20.nov.(41476)1239.p.

1186. (1240.) Kad izrādās par nepieciešamu atvest pie izmeklēšanas vai tiesas vai apcietināt kaņa resora personu, kuņa atrodas ārpus kazarmēm vai vispār ārpus vietām, kas stāv vienīgi kaņa priekšniecības pārziņā, tad policija, miertiesnesis vai izmeklēšanas tiesnesis, dodot attiecīgu rīkojumu, tajā pašā laikā paziņo par to apcietinātā priekšniecībai. Turp., 1240. p.

1187. (1241.) Vietās, kuņas stāv vienīgi kaņa priekšniecības pārziņā, kaņavīru var apcietināt ne citādi kā piedaloties kaņa priekšniecībai. Turp., 1241. p.

1188. (1242.) Kratišanas un lietu izņemšanas vai apskatīšanas tādās vietās, kuņas stāv vienīgi kaņa priekšniecības pārziņā, miertiesneši un izmeklēšanas tiesneši izdara, pieaicinot tajā pašā laikā atrasties pie tam klāt tuvāko kaņa priekšniecību, kuņa arī palīdz atklāt patiesību ar visiem no viņas atkarīgiem līdzekļiem. Turp., 1242. p.

1189. (1243.) Par katru vajāšanu tiesas ceļā, kas ierosināta pret kaņavīru, kā arī par izmeklēšanas izbeigšanu pret viņu, prokurors paziņo kaņa priekšniecībai. Turp., 1243. p.

1190. (1244.) Ja tiesā pierādīta tiesājamo vainība, civilresora kriminaltiesa taīsa spriedumu par visiem noziedzīgā nodarījuma dalībniekiem, noteikdama kaņavīru kārtas noziedzniekiem sodu pēc Kaņa sodu likumiem. Turp., 1244. p.

1191. (1245.) Civilresoru kriminaltiesu taisītie spriedumi, viņu izpildīšanai attiecībā uz kaņavīru kārtas noziedzniekiem, paziņojami kaņa priekšniecībai, kuņai arī jādara zinams par šās kārtas tiesājamo attaisnošanu. Turp., 1245. p.

OTRĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos attiecībā uz disciplīnas un kaņa dienesta likumu pārkāpšanu.

1192. (1246.) Ja noziedzīgā nodarījumā, kuņš attiecas uz disciplīnas un kaņa dienesta likumu pārkāpšanu, kopā ar kaņavīriem piedalījušies arī civiliedzīvotāji, tad lieta tiklab par vieniem, kā otriem piekrit kaņa tiesas apspriešanai. 1864. g. 20. nov. (41476) 1246. p.; 1923. g. 16. mart. (18) 1. p.

1193. (1247.) Kaņa tiesu resora amatpersonas, ataicinājušas pie izmeklēšanas un nopratinājušas civiliedzīvotājus, spēļ soļus, lai atņemtu viņiem iespēju izvairīties no izmeklēšanas un tiesas, atkarībā no sodiem, kādi viņiem draud pēc vispārējiem sodu likumiem. 1864. g. 20. nov. (41476) 1247. p.

1194. (1248.) Atzīstot civiliedzīvotājus par vainīgiem piedalībā noziedzīgā nodarījumā pret disciplīnas un kaņa dienesta likumiem, kaņa tiesa noteic viņiem sodu, piemērojot šās šķiras noziedzīgiem nodarījumiem vispārējos sodu likumus. Turp., 1248. p.

1195. (1249.) Kaņa tiesas spriedums attiecībā uz civiliedzīvotājiem nosūtams izpildīšanai vietējās apgabaltiesas prokuroram. Turp., 1249. p.

TREŠĀ NODAĻA.

Tiesāšanas kārtība tādu noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā, no kuŗiem daži piekrīt civilresora, bet daži kara tiesai.

1196. (1250.) Ja kāds apsūdzēts par diviem vai vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, no kuŗiem daži lūkojami cauri civilresora, bet daži kara tiesā, tad civilresora un kara resora izdarītie izmeklējumi nosūtami: vai nu apgabaltiesas prokuroram — ja svarīgākais noziedzīgais nodarījums izdarīts civildzīvē, vai kara priekšniecībai — ja svarīgākais noziedzīgais nodarījums piekrīt kara tiesas pārziņai. 1864. g. 20. nov. (41476) 1250. p.

1197. (1251.) Tiesa, kuŗai piekrīt svarīgākais no noziedzīgiem nodarījumiem, kuŗos kādu apsūdz, lūko lietu cauri visā viņas apjomā un noteic tiesājamam sodu pēc noteikumiem par noziedzīgu nodarījumu kopību. Turp., 1251. p.

1198. (1252.) Kad, neatkarīgi no kopīgi ar civiliedzīvotājiem izdarīta vispārēja noziedzīga nodarījuma, kaŗavīri pārkāpuši disciplinas un kara dienesta likumus, tad visu vispārējā noziedzīgā nodarījuma dalībnieku tiesāšana piekrīt civilresora tiesai, bet disciplinas un kara dienesta likumu pārkāpumu, ja par to likumā draud bargāks sods nekā par vispārējo noziedzīgo nodarījumu, lūko cauri kara tiesa. Šajā gadījumā lieta papriekš lūkojama cauri civilresora tiesā. Turp., 1252. p.

1199. (1253.) Tiesājot kaŗavīru par dažādas piekritības noziedzīgiem nodarījumiem, tās tiesas spriedums, kuŗai piekrīt lietu lūkot cauri papriekš, piesūtams otrai tiesai, un viņa izpildīšana attiecībā uz šo tiesājamo apturama, līdz kamēr taisīts vēlākais spriedums par viņu. Turp., 1253. p.

1200. (1254.) Ja apsūdzētais notiesāts ar abiem spriedumiem, tad pēdējā viņam noteicams sods pēc noteikumiem par noziedzīgu nodarījumu kopību. Turp., 1254. p.

PIELIKUMI.

I. pielikums (pie 1047. panta).

Fiskalo pārvalžu tiešai pārziņai piekritīgas lietas par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākumiem.

Fiskalo pārvalžu tiešai pārziņai piekrit sekošās lietas par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākumiem.

I. Muitas lietas.

1) Par Muitas likumu (1910. g. izd.) 604., 714¹., 721., 1040., 1041., piez., 1042. un 1043. pantā un Tirdzniecības likumu (1903. g. izd.) 98. pantā paredzētiem muitas noteikumu pārkāpumiem, kas atklāti muitas iestāžu darbības robežās, kad par šiem pārkāpumiem likumā noteikts naudas sods vai preču un citu priekšmetu iznīcināšana vai atņemšana (a).

2) Par kontrabandu, kas atklāta muitas iestāžu darbības robežās, kad par kontrabandu noteikts naudas sods ar preču un pārvadājamo līdzekļu atņemšanu vai atņemšana vien, bez naudas soda uzlikšanas; tāpat arī par kontrabandas preču un pārvadājamo līdzekļu aizturēšanu bez viņu saimnieka un pārvedēja, kaut arī ārpus muitas iestāžu darbības robežām, kad viņu saimnieki vai pilnvarnieki noteiktā septiņu dienu laikā no tās dienas, kad par to izlikts sludinājums, neiesniedz sūdzību par nepareizu aizturēšanu (b).

3) Par Muitas likumu [1910. g. izd., 1912. un 1914. g. turp. un 1924. g. 22. marta (Lik. kr. 50) un 1925. g. 20. okt. (Lik. kr. 180) pārگroz.] 957.—1024., 1027.—1029. pantā un 650¹. panta pielikuma 36.—39. un 44. pantā paredzēto preču ievēšanas un izvešanas noteikumu pārkāpumiem (c), kā arī par pāriešanu pār robežu neatļautās vietās, ja vainīgo personu aizturētu Muitas likumu (1910. g. izd.) 1112. pantā norādītā pierobežas joslā (Muitas lik., 1910. g. izd., 1038. p.) (d).

4) Par ekspeditoru, komisionaru un tirdzniecības pilnvarnieku atbildību par Muitas likumu (1910. g. izd.) 1097. pantā paredzētiem pārkāpumiem (e).

(a) 1864. g. 20. nov. (41476) 1124. p. piel.: IV. nod.; 1867. g. 30. dec. (45349) 6.—8. p.; 1868. g. 30. dec. (46598) I.; 1886. g. 15. maij. (3698) I., 4. p.; II.; 1888. g. 30. maij. (5272); 1890. g. 4. jun. (6891); 1906. g. 27. mart. (27616) II., 3. p. — (b) 1906. g. 27. mart. (27616) II., 3. p. — (c) 1895. g. 20. mart. (11482) I., 7. p.; 1901. g. 15. maij. (20088) noteik. 305. p.; 1903. g. 8. jun. (23102) noteik. 263. p.; 1904. g. 6. jun. (24696) 46. p.; 1906. g. 27. mart. (27616) III., 7. p.; 1914. g. 21. jun. (Kriev. lik. kr. 1787) VII.; (Kriev. lik. kr. 1788) I., 45. p.; II.; 1924. g. 22. mart. (50); 1925. g. 20. okt. (180). — (d) 1906. g. 27. mart. (27616) III., 4. p. — (e) 1901. g. 15. maij. (20088) noteik. 311. p.

II. Lietas, kas attiecas uz valsts mežiem, fonda zemi un kreditlem laukeaimniecības būvniecībai.

1) Par koku nociršanu vairāk par atļauto skaitu vai apmēru, kad tā pārsniedz atļauto cirtumu ne vairāk par desmit uz simts kokiem (Mežu lik., 1905. g. izd., 762. p.).

2) Par koka izstrādājumu sagatavošanu lielākā daudzumā nekā atļauts, ja vairākums tomēr nepārsniedz desmit uz simta pret atļauto daudzumu (Mežu lik., 1905. g. izd., 763. p.).

3) Par tādu koku pārdošanu vai izlietošanu nesaskanīgi ar noteikto mērķi, kuŗi izdoti bez maksas vai par pazeminātu maksu (Mežu lik., 1905. g. izd., 764. p.) (a).

4) Par meža pārdošanu pretēji likuma par meža likvidēšanu uz piešķirtās fonda zemes 2. panta nosacījumiem [1925. g. 22. maij. (103) 3. p.] (b).

5) Par noteikumu pārkāpšanu par piešķirto valsts fonda zemju un citu objektu vērtības aizsardzību [1925. g. 16. janv. (14) 1. p. un piez.] (c).

6) Par likuma par valsts kredītiem lauksaimniecības būvniecībai 6. panta un tā piezīmes nosacījumu neievērošanu [1925. g. 5. jun. (113) 6. p.] (d).

(a) 1864. g. 20. nov. (41476) 1124. p. pielik.: V.nod.; 1870. g. 26. okt. (48847); (1873. g. 29. nov. visaugst. apst. ķeiz. kancl. II. nod. virspārvaldn. ziņ.); 1885. g. 12. mart. (2806). — (b) 1925. g. 22. maij. (103) 3. p. — (c) 1925. g. 16. janv. (14) 2. p. — (d) 1925. g. 5. jun. (113) 6. p.

III. Pasta lietas.

Par 1885. g. Sodu likumu 1112. un 1123.—1126. pantā paredzētiem pārkāpumiem. 1926. g. 10. jun. (84) A, I.

IV. Nodokļu lietas.

1) Par tirdzniecības-rūpniecības nodokļa likuma pārkāpumiem, kas norādīti minētā likuma 172.—183. un 188. pantā (Lik. kr. 1924. g. 193) (a).

2) Par progresīvā ienākuma nodokļa noteikumu pārkāpumiem, kas norādīti minēto noteikumu 42. un 43. pantā (Lik. kr. 1922. g. 73) (b).

3) Par tiem likuma pārkāpumiem par nodokli no nekustamas mantas pilsētās un miestos, kuŗi norādīti minētā likuma 47. un 48. pantā (Lik. kr. 1926. g. 91) (c).

(a) 1924. g. 20. dec. (193) 172., 186., 189. p. — (b) 1920. g. 20. apr. (Lik. kr. papild. 61) 44. p. — (c) 1926. g. 15. jun. (91) 47., 49. p.

V. Proves lietas.

1) Par nepaziņošanu noteiktā kārtībā par tirgošanos ar zeltu un sudrabu lējumos un izstrādājumos. [1896. g. 11. mart. (12625) Proves lik. 60. p.].

2) Par tādu grāmatu nevešanu vai nepareizu vešanu, kuŗas noteiktas dārgmetalu kausētāvām šo metālu lējumu ienākšanas un izlaiduma ierakstīšanai (Turp., 61. p.).

3) Par nepareizu ziņu uzdošanu zelta un sudraba izstrādājumu pircējiem izdodamos rēķinos, kā arī par atteikšanos izdot tādus rēķinus. (Turp., 62. p.). 1896. g. 11. mart. (12625) Valsts pad. atz., VIII.

Vispārēja piezīme. Visos I.—V. nodalījumā apzīmētos likumu pārkāpumos fiskālo pārvalžu uzliktie naudas sodi, kad vainīgais nav spējīgs tos samaksāt, nav pārvēršami arestā pēc Sodu likumu 59. panta. 1864. g. 20. nov. (41476) 1124. p. pielik.: visp. piez.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

II. pielikums (pie 1155. panta).

Administratīvo pārvalžu tiešai pārziņai piekritīgas lietas par pārkāpumiem pret sabiedrisko labierīcību un kārtību.

Sabiedriskas labierīcības un kārtības pārvalžu tiešai pārziņai piekritīgo sekošās lietas:

I. Ārstniecības likumu pārkāpumos.

Par disciplinārsodu uzlikšanu, Ārstniecības likumu noteiktās robežās, brīvi praktizējošām ārstniecības personām un farmaceitiem par pārkāpumiem,

kuŗus ārstniecības priekšniecība uzzinājusi ārstu un farmaceitu rīcības uzraudzībai noteiktā kārtībā, kad ar šiem pārkāpumiem nav saistīta prasība par atlīdzību privatpersonām. 1864. g. 20. nov. (41476) 1214. p. piel.: I. nod.

II. Tirdznieciskās jūrkuģniecības noteikumu pārkāpumos.

1) Par mazsvarīgiem tirdznieciskās jūrkuģniecības noteikumu pārkāpumiem no kuŗu saimnieku, kapteiņu un dienestpersonu puses [Tirdzn. lik., 1903. g. izd., 355. un 369. p.; Konsul. reglamenta (Lik. kr. 1925. g. 17) 117., 119. un 121. p.; 1921. g. 16. dec. Lik. par kuŗu tonāžas, loču un bāku nodokļiem (Lik. kr. 235) 21., 22. p.; 1923. g. 12. mart. Lik. par kuŗu izmērīšanu (Lik. kr. 16) 4. p.] (a).

2) Par kuŗu dienestpersonu nepaklausību kapteinim kuŗošanas laikā (1885. g. Sodu lik. 1261. p., pēc 1912. g. turp.) (b).

3) Par jūras loču pārkāpumiem, par kuŗiem nedraud nodošana tiesai (Tirdzn. lik., 1903. g. izd., 322. un 347. p.) (c).

4) Par 1885. g. Sodu lik. 1252., 1253., 1259., 1260., 1266., 1270., 1273. un 1274. pantā paredzētiem kuŗa komandas pārkāpumiem, kas izdarīti jūrmalas tirdzniecības ostas robežās (Tirdzn. lik., 1903. g. izd., 621. p.) (d).

(a) 1890. g. 1. maij. (6784) 58., 72. p.; 1921. g. 16. dec. (235) 21., 22. p.; 1923. g. 12. mart. (16) 5. p.; 1925. g. 9. janv. (17) 117., 119., 121. p. — (b) 1864. g. 20. nov. (41476) 1214. p. pielik.: III. nod. 2. p. — (c) 1890. g. 1. maij. (6784) nolik. 25., 50. p. — Sal. 1888. g. 25. nov. (5578) Min. kom. nolik. — (d) 1901. g. 12. jun. (20383) nolik. 15. p.

III. Likuma pārkāpumos par ieslodzītiem.

Par disciplinārsodiem par ieslodzīto ziedzīgiem nodarījumiem, tajos gadījumos, kad šos sodus uzlikt ir tiesība cietu priekšniecībai [Lik. par ieslodz. (pēc 1912. g. turp.) 395., 397. (1. d.), 399., 400.—402., 407. (1917. g. 17. mart. redakcijā — Kriev. lik. kr. 377 — III.) un 408.—411. p.]. 1864. g. 20. nov. (41476) 1214. p. piel. VIII. nod.; 1917. g. 17. mart. (Kriev. lik. kr. 377). — Sal. 1901. g. 23. maij. (20121) I., III.

IV. Uzraudzības noteikumu pārkāpumos par labierīcību un kārtību privatās fabriku rūpniecības iestādēs, kā arī privatās kalnrūpniecības fabrikās un rūpalos.

Tautas labklājības ministrijas caurlūkošanai piekrit lietas par Rūpniecības darba likumu 212., 213., 214. (1. un 2. pk.) un 570. pantā paredzētiem pārkāpumiem, kā arī lietas par attiecīgo iestāžu un amatpersonu norādījumu neizpildīšanu attiecībā uz apakšzemes darbu trūkumiem un viņu izlabošanas līdzekļiem [1893. g. 22. febr. (9347) I., 16. p.]. 1886. g. 3. jun. (3769) Valsts pad. atz. V., 2. p.; 1891. g. 11. jun. (7817) I., II.; 1892. g. 9. mart. (8402) I., 7. p. 2. pk.; 1893. g. 22. febr. (9347) I., 16.—19. p.; 1899. g. 7. jun. (17122) Valsts pad. atz. XI.; 1903. g. 2. jun. (23060) noteik. 30. p.; 1921. g. 16. sept. (192); 1922. g. 1. jun. (112) 1. p. — Sk. Sodu lik. 364. p. 1. daļ. 2. un 3. pk.

V. Pasu noteikumu pārkāpumos.

1) Par pagaidu noteikumu pārkāpumiem par iekšzemes pasēm [1919. g. 6. okt. (141); 1921. g. 16. sept. (201)] (a).

2) Par noteikumu pārkāpumiem par ārvalstnieku iebraukšanu un uzturēšanos Latvijā [1922. g. 30. okt. (273); 1923. g. 5. apr. (44)] (b).

(a) 1921. g. 16. sept. (201) 16. p. — (b) 1923. g. 5. apr. (44) 4. p.

VI. Zemes ceļu noteikumu pārkāpumos.

Par zemes ceļu labošanas un uzturēšanas noteikumu neizpildīšanu, ja vainīgie nav saukti pie atbildības tiesas ceļā. 1925. g. 10. febr. (26) 78. p.

VII. Dažādu noteikumu pārkāpumos.

- 1) Par pārkāpumiem, kas paredzēti likuma par šķūtīm 11. pantā [1921. g. 9. mart. (61)] (a).
 - 2) Par noteikumu un rikojumu pārkāpšanu, kuŗi izdoti uz noteikumu par kaŗa stāvokli (Lik. kr. 1919. g. 49) 17. panta a un d punkta un kārtības un drošības likumu (1916. g. izd.) 104. panta 1. punkta pamata (b).
 - 3) Par pagasta valdes rikojumu neizpildīšanu [1922. g. 21. jun. (119) 38. p.] (c).
 - 4) Par naudas maiņas un ārzemes valutas operaciju likuma pārkāpumiem, kuŗi norādīti minētā likuma 3. pantā (Lik. kr. 1923. g. 33) (d).
 - 5) Par attiecīgos noteikumos norādītās kārtības un termiņu neievērošanu valsts iestāžu norēķīnu, kā arī Valsts kontroles pieprasīto ziņu un dokumentu iesūtīšanai Valsts kontrolei [1923. g. 2. aug. (102) 3. p.] (e).
 - 6) Par pilsētas bāriņu tiesas un pagasta tiesas rikojuma vai lēmuma neizpildīšanu no aizgādņu vai aizbildņu puses. [1923. g. 9. nov. (148) 1. p.] (f).
 - 7) Par nekustamas mantas iegūšanas, lietošanas un pārvaldīšanas ie-robežošanas noteikumu pārkāpšanu [1924. g. 19. jun. (107) 8. p.] (g).
 - 8) Par pilnas sapulces nesasaukšanu no kreditkooperatīva valdes puses noteikumu par kooperatīvām sabiedrībām un viņu savienībām 35³. pantā (Lik. kr. 1924. g. 114) paredzētos gadījumos (h).
 - 9) Par iekļūšanu kaŗaspēka apsargājamos rajonos bez pienācīgas atļaujas (Lik. kr. 1924. g. 117 — 2. p.) (i).
 - 10) Par Kreditlikumu (1903. g. izd.) X. sadaļas 85²., 85³. un 85⁵. pantā (Lik. kr. 1925. g. 10) norādīto pienākumu neizpildīšanu (j).
 - 11) Par to bērnu nepieteikšanu pašvaldības iestādei, kuŗi sasnieguši obligatorisko skolas apmeklēšanas vecumu, un par obligatoriskas mācības no-
teikumu neizpildīšanu [1925. g. 5. febr. (20) 54., 55. p.] (k).
 - 12) Par iekšlietu ministŗa saistošo noteikumu pārkāpšanu, kuŗi izdoti drošības, sabiedriska miera un kārtības uzturēšanas labā divu kilometru pie-
robežas joslā (Lik. kr. 1925. g. 192—12. p.) (l).
- (a) 1921. g. 9. mart. (61) 11. p. — (b) 1919. g. 11. febr. (49) 17. p. b un c pk.; 1921. g. 16. sept. (205) 104. p. 2. pk. — (c) 1922. g. 21. jun. (119) 38. p. — (d) 1923. g. 26. mart. (33) 3. p. — (e) 1923. g. 2. aug. (102) 3. p. — (f) 1923. g. 9. nov. (148) 1. p. — (g) 1924. g. 19. jun. (107) 8. p. — (h) 1924. g. 19. jun. (114) 11., 35⁴. p. — (i) 1924. g. 17. jul. (117) 2. p. — (j) 1925. g. 16. janv. (10) 85⁶. p. — (k) 1925. g. 5. febr. (20) 54., 55. p. — (l) 1925. g. 29. okt. (192) 12. p.
- Vispārēja piezīme. Visos uzskaitītos gadījumos, kad uzlikti tikai naudas sodi un vainīgais nav spējīgs tos samaksāt, šie sodi nav pārvēršami arestā pēc Sodu likumu 59. panta. 1864. g. 20. nov. (41476) 1214. p. pielik.: visp. piez.; 1918. g. 6. dec. (10) 1. p.; 1920. g. 15. mart. (177).

Rādītāji

Kriminalprocesa likumiem 1926. g. izdevumā.

Satura rādītājs

Kriminalprocesa likumiem.

—
Vispārēji noteikumi, 1.—37. p.

Pirmā grāmata.

Tiesāšanas kārtība miertiesās, 38.—245. p.

I. nod. Piekritība, 38.—46. p.	V. nod. Aizmuguriski spriedumi, 155.—170. p.
II. nod. Lietu uzsākšanas kārtība pie miertiesnešiem, 47.—102. p.	VI. nod. Miertiesnešu protokoli, 171.—174. p.
1. nodalījums. Lietu uzsākšanas iemesli, 47.—64. p.	VII. nod. Pārsūdzības par miertiesnešu spriedumiem un blakus sūdzības par viņu lēmumiem, 175.—184. p.
2. nodalījums. Pusu un liecinieku aicināšana, 65.—87. p.	VIII. nod. Tiesāšanas kārtība apgabaltiesās kā otrā instancē, 185.—203. p.
3. nodalījums. Tiesāšanas atlikšana un līdzekļi pret izvairīšanos no tiesas, 88.—102. p.	IX. nod. Apgabaltiesu, kā otrās instances, galīgo spriedumu atcelšana, 204.—215. p.
III. nod. Tiesāšana pie miertiesnešiem, 103.—140. p.	X. nod. Tiesas pavēles, 216.—226. p.
1. nodalījums. Tiesneša atstatīšanas iemesli un kārtība, 103.—105. p.	XI. nod. Spriedumu izpildīšana, 227.—237. p.
2. nodalījums. Tiesāšanas kārtība, 106.—140. p.	XII. nod. Tiesu izdevumi, 238.—245. p.
IV. nod. Spriedumu taisīšana un pasludināšana, 141.—154. p.	

Otrā grāmata.

Tiesāšanas kārtība vispārējās tiesu iestādēs, 246.—1019. p.

I. sad. — Piekritība, 246.—283. p.	vietas, 253.—260. p.
I. nod. Piekritība pēc noziedzīgo nodarījumu šķiras, 246.—252. p.	III. nod. Piekritība pēc apsūdzēto piederības pie sevišķiem resoriem, 261.—269. p.
II. nod. Piekritība pēc noziedzīgo nodarījumu izdarišanas	IV. nod. Piekritības strīdu izšķiršanas kārtība, 270.—280. p.

1. nodalījums. Piekritības strīdi starp tiesu iestādēm, 270.—276. p.
 2. nodalījums. Piekritībasstrīdi starp tiesu un pārvaldībasiestādēm, 277.—280.p.
- V. nod. Lietu pārņemšana no vienas apgabaltiesas otrā, 281.—283. p.
- II. sad. Iepriekšējā izmeklēšana,** 284.—555. p.
- I. nod. Iepriekšējā izmeklēšanā piedalošās personas, 284.—323. p.
 1. nodalījums. Policijas daļība pie iepriekšējās izmeklēšanas, 285.—296. p.
 2. nodalījums. Izmeklēšanas tiesnešu pienākumi un viņu amata varas robežas, 297.—312. p.
 3. nodalījums. Prokuroru un viņu biedru pienākumi un amata varas robežas, 313.—323. p.
 - II. nod. Iepriekšējās izmeklēšanas nosacījumi, 324.—334. p.
- III. nod. Likumīgi iemesli izmeklēšanas uzsākšanai, 335.—353. p.
- IV. nod. Noziedzīga nodarījuma notikuma izmeklēšana, 354.—422. p.
1. nodalījums. Apskatīšana un aplūkošana, 354.—402. p.
 - I. Apskatīšana un aplūkošana caur izmeklēšanas tiesnesi, 354.—363. p.
 - II. Apskatīšana un aplūkošana caur lietpratējiem vispār, 364.—374. p.
 - III. Apskatīšana un aplūkošana caur ārstiem, 375.—390. p.
 - IV. Apsūdzētā garīgo spēju aplūkošana, 391.—396. p.
 - V. Izmeklēšana lietās par desmit līdz septiņpadsmit gadus veciem nepilngadīgiem jautājuma izšķiršanai par to, vai apsūdzētais, noziedzīgo nodarījumu izdarot, ir rīkojies ar saprātu, 397.—402. p.
 2. nodalījums. Priekšmetu uzmeklēšana, kuŗi norāda uz noziedzīgu nodarījumu, 403.—422. p.
 - I. Kratišanas un lietu izņemšanas mājās, 403.—416. p.
 - II. Lietisku pierādījumu savākšana un glabāšana, 417.—422. p.
- V. nod. Apsūdzētā piegādāšana pie izmeklēšanas un viņa nopratināšana, 423.—459. p.
1. nodalījums. Apsūdzētā aicināšana vai atvešana pie izmeklēšanas, 423.—442. p.
 2. nodalījums. Apsūdzētā nopratināšana, 443.—459. p.
- VI. nod. Drošības līdzekļi pret apsūdzētā izvairīšanos no izmeklēšanas, 460.—479. p.
- VII. nod. Liecinieku aicināšana un nopratināšana, 480.—500. p.
- VIII. nod. Ziņu ievākšana caur apkārtniekiem, 501. p.
- IX. nod. Iepriekšējās izmeklēšanas potokoli, 514.—522. p.
- X. nod. Izmeklēšanas pabeigšana, 523.—530. p.
- XI. nod. Policijas amatpersonu, kā arī tiesas ārstu atbildība izmeklēšanas darbos, 531.—536. p.
- XII. nod. Izmeklēšanas darbu pārsūdzēšanas kārtība, 537.—555. p.
1. nodalījums. Sūdzību iesniegšanas kārtība, 537.—546. p.
 2. nodalījums. Sūdzību caurskatīšanas kārtība, 547.—555. p.

- III. sad. Nodošana tiesai, 556.—592. p.**
- I. nod. Apgabaltiesas un pie viņas pastāvošā prokurora darbība, 556.—577. p.
 - II. nod. Tiesu palata un pie viņas pastāvošā prokurora darbība, 578.—592. p.
- IV. sad. Tiesāšana apgabaltiesās, 593.—871. p.**
- I. nod. Lietu uzsākšanas kārtība apgabaltiesās, 593.—596. p.
 - II. nod. Sagatavošanas ricība tiesas sēdēm, 597.—643. p.
 1. nodalījums. Tiesas ricība, 597.—602. p.
 2. nodalījums. Tiesas priekšsēdētāja ricība, 603.—643. p.
 - III. nod. Tiesas sēdes sastāvs, 644.—659. p.
 - IV. nod. Lietas gaitas vadīšana tiesas sēdē, 660.—665. p.
 - V. nod. Lietas iztiesāšanas nosacījumi tiesas sēdēs, 666.—684. p.
 - VI. nod. Tiesas sēdes atklāšana, 685.—695. p.
 - VII. nod. Tiesas izmeklēšanas kārtība, 696.—749. p.
 - VIII. nod. Tiesas izmeklēšanas beigu debātes, 750.—763. p.
 - IX. nod. Spriedumu taisīšanas un pasludināšanas kārtība, 764.—830. p.
 1. nodalījums. Jautājumu uzstādīšana lietu izspriežot, 764.—777. p.
 2. nodalījums. Spriedumu taisīšana, 778.—813. p.
 3. nodalījums. Spriedumu pasludināšana, 814.—819. p.
 4. nodalījums. Aizmuguriski spriedumi, 820.—830. p.
 - X. nod. Tiesas sēžu protokoli, 831.—840. p.
 - XI. nod. Lietas, kurās apsūdzētie izvairījušies no tiesas, 841.—846. p.
 - XII. nod. Noziedznieku izdošana uz ārvalstu pieprasījumiem, 847.—871. p.
- V. sad. Vispārējo tiesu iestāžu spriedumu un lēmumu pārsūdzēšanas kārtība, 872.—960. p.**
- I. nod. Spriedumu pārsūdzēšanas veidi, 872.—874. p.
 - II. nod. Apelācijas sūdzības un protesti par negalīgiem spriedumiem, 875.—912. p.
 1. nodalījums. Apelācijas sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība, 875.—896. p.
 2. nodalījums. Apelācijas sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība, 897.—912. p.
 - III. nod. Blakus sūdzības un protesti, 913.—924. p.
 1. nodalījums. Blakus sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība, 913.—919. p.
 2. nodalījums. Blakus sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība, 920.—924. p.
 - IV. nod. Sūdzības un protesti par galīgiem spriedumiem, 925.—953. p.
 1. nodalījums. Kasācijas sūdzību un protestu iesniegšanas kārtība, 925.—931. p.
 2. nodalījums. Galīgu spriedumu atcelšanas iemesli, 932.—934. p.
 3. nodalījums. Kasācijas sūdzību un protestu caurlūkošanas kārtība, 935.—953. p.
 - V. nod. Kriminallietu atjaunošana, 954.—960. p.
- VI. sad. Kriminālspriedumu izpildīšana, 961.—1019. p.**
- I. nod. Spriedumu stāšanās likumīgā spēkā, 961.—966. p.
 - II. nod. Dažādu valsts iestāžu un amatpersonu pienākumi spriedumu izpildīšanā, 967.—973. p.
 - III. nod. Spriedumu izpildīšanas kārtība, 974.—986. p.
 - IV. nod. Tiesību atjaunošana, 987.—995. p.
 - V. nod. Tiesu izdevumi, 996.—1019. p.

Trešā grāmata.

Izņēmumi no kriminalprocesa vispārējās kārtības, 1020.—1200. p.

- I. sad. Tiesāšanas kārtība dienesta noziedzīgos nodarījumos, 1021.—1046. p.**
- I. nod. Vispārējie noteikumi, 1021.—1027. p.
 - II. nod. Kriminalvajāšanas uzskāšana, 1028.—1036. p.
 - III. nod. Nodošana tiesai, 1037.—1040. p.
 - IV. nod. Dienesta noziedzīgo nodarījumu piekritība, 1041.—1043. p.
 - V. nod. Spriedumu pārsūdzēšana un izpildīšana, 1044.—1046. p.
- II. sad. Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem un pret sabiedrisko labierīcību un kārtību, 1047.—1181. p.**
- I. nod. Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret valsts mantu un ienākumiem, 1047.—1140. p.
 1. nodalījums. Piekritība un kriminalvajāšanas kārtība, 1047.—1054. p.
 2. nodalījums. Pārkāpumu atklāšanas kārtība, 1055.—1082. p.
 3. nodalījums. Iepriekšējā izmeklēšana, 1083.—1112. p.
 4. nodalījums. Iztiesāšana, 1113.—1140. p.
 - II. nod. Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos pret sabiedrisko labierīcību un kārtību, 1141.—1181. p.
 1. nodalījums. Tiesāšanas kārtība preses noteikumu pārkāpumos, 1141.—1154. p.
 2. nodalījums. Tiesāšanas kārtība citos noziedzīgos nodarījumos pret sabiedrisko labierīcību un kārtību, 1155.—1181. p.
 - I. Piekritība un kriminalvajāšanas kārtība, 1155.—1165. p.
 - II. Noziedzīgo nodarījumu atklāšanas kārtība, 1166.—1174. p.
 - III. Izmeklēšana un iztiesāšana, 1175.—1181. p.
- III. sad. Tiesāšanas kārtība jauktas kaŗa un civilpiekritības lietās, 1182.—1200. p.**
- I. nod. Tiesāšanas kārtība vispārējos noziedzīgos nodarījumos, 1182.—1191. p.
 - II. nod. Tiesāšanas kārtība noziedzīgos nodarījumos attiecībā uz disciplīnas un kaŗa dienesta likumu pārkāpšanu, 1192.—1195. p.
 - III. nod. Tiesāšanas kārtība tādu noziedzīgu nodarījumu kopības gadījumā, no kuriem daŗi piekrit civilresora, bet daŗi kaŗa tiesai, 1196.—1200. p.

Pielikumi.

- I. pielikums (pie 1047. p.). — Fiskalo pārvalŗu tieŗai pārziŗai piekritīgas lietas par pārkāpumiem pret valsts mantu un ienākumiem.
- II. pielikums (pie 1155. p.). — Administratīvo pārvalŗu tieŗai pārziŗai piekritīgas lietas par pārkāpumiem pret sabiedrisko labierīcību un kārtību.

Chronoloģiskais rādītājs

Kriminalprocesa likumiem, 1926. g. izdevumā.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1861. g. 4. jul. (37197)	} 1076. p. piez.	1864. g. 20.nov. (41476)	} 64.
31., 32. p.		53. p.	
1862. g. 11.okt. (38780)		54. "	
6. p.	} 1.	56. "	65.
1864. g. 20.nov. (41476)		57. "	67.
1. p.	} p. piez.	59. "	68.
— „ piez. .		62. "	70.
2. "	—	63. "	74.
3. "	2.	64. "	76.
4. "	3.	66. "	77.
5. "	4.	67. "	80.
6. "	5.	70. "	81.
8. "	10.	75. "	84.
9. "	12.	78. "	90.
10. "	13.	79. "	94.
11. "	14.	81. "	95.
12. "	15.	82. "	97.
13. "	16.	84. "	98.
14. "	17.	84. „1.,3.pk.	101.
15. "	18.	87. "	103. p. 1., 3. pk.
16. "	19.	90. "	105.
17. "	20.	91. "	110.
18. "	21.	93. "	112.
19. "	22.	94. "	115.
20. "	23.	96. „ 1. pk.	116.
21. "	24.	97. "	118. p. 1. pk.
22. "	25.	100. "	119.
23. "	26.	101. "	122.
24. "	27.	103. "	123.
25. "	29.	110. "	125.
26. "	30.	111. "	131.
27. "	31.	112. "	132.
28. "	32.	113. "	133.
30. "	33.	116. "	134.
31. "	35.	118. "	138.
32. "	36.	119. "	140.
37. "	37.	120. "	141.
38. "	42.	121. "	142.
39. "	43.	122. "	143.
41. "	44.	126. "	145.
43. "	46.	132. "	148.
44. "	48.	134. "	154.
46. "	49.	144. "	156.
48. "	51.	145. "	174.
52. "	53.	148. "	175.
	59.		178.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41476)	} 180. 181. 185. 186. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 200. 202. 203. 204. 205. 207. 211. 229. 230. 231. 235. — p. piez. — p. piez. 236. 242. 243. 249. 250. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263., 264. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305.	1864. g. 20. nov. (41476)	} 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 343. 344.
150. p.		250. p.	
151. "		251. "	
155. "		252. "	
156. "		253. "	
162. "		254. "	
163. "		255. "	
164. "		256. "	
165. "		257. "	
166. "		258. "	
167. "		259. "	
169. "		260. "	
171. "		261. "	
172. "		262. "	
173. "		263. "	
174. "		264. "	
176. "		265. "	
179. "		266. "	
183. "		267. "	
184. "		268. "	
185. "		269. "	
190. "		270. "	
— p. piez.		271. "	
191. "		272. "	
196. "		273. "	
197. "		274. "	
205. "		275. "	
206. "		276. "	
208. "		277. "	
209. "		278. "	
210. "		279. "	
211. "		280. "	
212. "		281. "	
213. "		282. "	
214. "		283. "	
215. "		284. "	
219. "		285. "	
220. "		286. "	
221. "		287. "	
222. "		288. "	
226. "		289. "	
227. "		290. "	
228. "		291. "	
229. "		292. "	
230. "		293. "	
231. "		294. "	
232. "		295. "	
234. "		296. "	
235. "		297. "	
236. "	298. "		
237. "	299. "		
238. "	300. "		
239. "	301. "		
240. "	302. "		
246. "	303. "		
247. "	304. "		
249. "	305. "		

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaits.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaits.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864. g. 20. nov. (41476)	345.	1864. g. 20. nov. (41476)	415.
306. p.	346.	369. p.	416.
307. "	347.	370. "	417.
308. "	348.	371. "	418.
309. "	349.	372. "	419.
310. "	350.	373. "	420.
311. "	351.	374. "	421.
312. "	352.	375. "	422.
313. "	353.	376. "	423.
314. "	354.	377. "	424.
315. "	355.	378. "	425.
316. "	356.	379. "	426.
317. "	357.	380. "	427.
318. "	358.	381. "	428.
319. "	360.	382. "	429.
321. "	361.	383. "	430.
322. "	362.	384. "	432.
323. "	363.	387. "	433.
324. "	364.	388. "	435.
325. "	365.	390. "	436.
326. "	366.	391. "	437.
327. "	367.	392. "	438.
328. "	368.	393. "	439.
329. "	369.	394. "	440.
330. "	370.	395. "	441.
331. "	371.	396. "	442.
332. "	372.	397. "	443.
333. "	373.	398. "	444.
334. "	374.	399. "	445.
335. "	375.	400. "	446.
336. "	376.	401. "	447.
337. "	377.	402. "	448.
338. "	378.	403. "	449.
340. "	379.	404. "	450.
341. "	380.	405. "	451.
342. "	381.	406. "	452.
343. "	382.	407. "	453.
344. "	383.	408. "	454.
345. "	384.	409. "	455.
346. "	385.	410. "	456.
347. "	387.	411. "	457.
349. "	388.	412. "	458.
350. "	389.	413. "	459.
351. "	390.	414. "	460.
352. "	391.	415. "	461.
353. "	392.	416. "	464.
354. "	394.	419. "	466.
356. "	403.	421. "	467.
357. "	404.	422. "	468.
358. "	405.	423. "	469.
359. "	408.	424. "	471.
363. "	409.	426. "	473.
364. "	410.	427. "	474.
365. "	411.	428. "	475.
366. "	412.	429. "	476.
367. "	413.	430. "	477.
368. "		431. "	

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd. panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	
1864. g.20.nov. (41476)	}479.	1864. g. 20.nov. (41476)	}537.	
432. p.		491. p.		
433. "		492. "		538.
434. "		493. "		539.
436. "		494. "		540.
437. "		495. "		541.
438. "		496. "		542.
439. "		497. "		543.
440. "		498. "		544.
441. "		499. "		545.
442. "		500. "		546.
443. "		501. "		547.
444. "		502. "		548.
445. "		503. "		549.
446. "		504. "		550.
447. "		505. "		551.
448. "		506. "		552.
449. "		507. "		553.
450. "		508. "		554.
451. "		509. "		555.
452. "		510. "		556.
453. "		511. "		557.
454. "		512. "		558.
455. "		513. "		559.
456. "		514. "		560.
457. "		515. "		561.
458. "		516. "		562.
459. "		517. "		563.
460. "		518. "		564.
461. "		519. "		565.
462. "		520. "		566.
463. "		521. "		567.
464. "		522. "		568.
465. "		524. "		570.
466. "		525. "		571.
467. "		526. "		572.
468. "		527. "		573.
469. "		528. "		574.
470. "		529. "		578.
471. "		530. "		580.
472. "	531. "	581.		
473. "	532. "	582.		
474. "	533. "	583.		
475. "	534. "	584.		
476. "	535. "	585.		
477. "	536. "	586.		
478. "	537. "	587.		
479. "	538. "	588.		
480. "	539. "	589.		
481. "	540. "	590.		
482. "	542. "	592.		
483. "	547. "	597.		
484. "	548. "	598.		
485. "	549. "	600.		
486. "	554. "	601.		
489. "	555. "	602.		
490. "	556. "	603.		

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864. g.20.nov.(41476)	}605. 606. 607. 608. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 624. 625. 626. 627. 628. 631. 633. 634. 635. 636. 637. 638. — p. piez. 639. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 673. 675.	1864. g.20.nov.(41476)	}676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 720. 721. 722. 723. 724. 726. 727. 728. 729. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737.
557. p. . . .		626. p. . . .	
558. „ . . .		627. „ . . .	
559. „ . . .		628. „ . . .	
560. „ . . .		629. „ . . .	
561. „ . . .		630. „ . . .	
562. „ . . .		631. „ . . .	
563. „ . . .		632. „ . . .	
564. „ . . .		633. „ . . .	
565. „ . . .		634. „ . . .	
567. „ . . .		636. „ . . .	
568. „ . . .		637. „ . . .	
569. „ . . .		638. „ . . .	
570. „ . . .		639. „ . . .	
571. „ . . .		640. „ . . .	
572. „ . . .		641. „ . . .	
573. „ . . .		642. „ . . .	
576. „ . . .		643. „ . . .	
577. „ . . .		644. „ . . .	
578. „ . . .		645. „ . . .	
579. „ . . .		678. „ . . .	
580. „ . . .		679. „ . . .	
582. „ . . .		680. „ . . .	
584. „ . . .		681. „ . . .	
585. „ . . .		682. „ . . .	
586. „ . . .		683. „ . . .	
587. „ . . .		684. „ . . .	
589. „ . . .		685. „ . . .	
590. „ . . .		686. „ . . .	
— „ piez. .		687. „ . . .	
591. „ . . .		688. „ . . .	
594. „ . . .		689. „ . . .	
595. „ . . .		690. „ . . .	
596. „ . . .		692. „ . . .	
597. „ . . .		693. „ . . .	
598. „ . . .		694. „ . . .	
599. „ . . .		695. „ . . .	
600. „ . . .		696. „ . . .	
601. „ . . .		697. „ . . .	
602. „ . . .		698. „ . . .	
603. „ . . .		699. „ . . .	
604. „ . . .		701. „ . . .	
605. „ . . .		702. „ . . .	
606. „ . . .		703. „ . . .	
607. „ . . .		704. „ . . .	
608. „ . . .		705. „ . . .	
609. „ . . .		707. „ . . .	
610. „ . . .		708. „ . . .	
611. „ . . .		709. „ . . .	
612. „ . . .		710. „ . . .	
613. „ . . .	716. „ . . .		
617. „ . . .	717. „ . . .		
618. „ . . .	718. „ . . .		
619. „ . . .	719. „ . . .		
623. „ . . .	720. „ . . .		
625. „ . . .	721. „ . . .		
	722. „ . . .		

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaītis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaītis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864.g. 20.nov. (41476)		1864. g. 20.nov. (41476)	
723. p.	} 738.	787. p.	} 799.
724. „ „	739.	788. „ „	800.
725. „ „	740.	789. „ „	801.
726. „ „	741.	790. „ „	803.
727. „ „	742.	791. „ „	804.
728. „ „	743.	792. „ „	805.
729. „ „	744.	793. „ „	806.
730. „ „	745.	794. „ „	807.
731. „ „	746.	795. „ „	808.
732. „ „	747.	796. „ „	809.
733. „ „	748.	797. „ „	810.
734. „ „	749.	798. „ „	811.
735. „ „	750.	799. „ „	812.
736. „ „	751.	800. „ „	813.
737. „ „	} 753.	830. „ „	815.
738. „ „	754.	831. „ „	816.
739. „ „	755.	832. „ „	817.
740. „ „	756.	833. „ „	818.
741. „ „	757.	834. „ „	819.
742. „ „	758.	835. „ „	831.
744. „ „	759.	836. „ „	832.
745. „ „	760.	837. „ „	833.
747. „ „	761.	839. „ „	834.
748. „ „	762.	840. „ „	835.
749. „ „	764.	841. „ „	836.
750. „ „	765.	842. „ „	837.
751. „ „	766.	843. „ „	838.
752. „ „	767.	844. „ „	839.
753. „ „	768.	845. „ „	840.
754. „ „	769.	847. „ „	842.
755. „ „	770.	853. „ „	872.
756. „ „	771.	854. „ „	873.
757. „ „	772.	855. „ „	874.
758. „ „	774.	856. „ „	875.
761. „ „	776.	857. „ „	876.
763. „ „	778.	858. „ „	877.
765. „ „	779.	859. „ „	878.
766. „ „	780.	860. „ „	879.
767. „ „	781.	862. „ „	881.
768. „ „	782.	863. „ „	882.
769. „ „	783.	864. „ „	883.
770. „ „	784.	865. „ „	884.
771. „ „	785.	866. „ „	885.
772. „ „	786.	867. „ „	886.
773. „ „	787.	868. „ „	887.
775. „ „	788.	869. „ „	888.
776. „ „ 2.,3.pk.	790.	870. „ „	889.
778. „ „	791.	871. „ „	890.
779. „ „	792.	872. „ „	891.
780. „ „	793.	873. „ „	892.
781. „ „	794.	874. „ „	893.
782. „ „	795.	875. „ „	894.
783. „ „	796.	876. „ „	895.
784. „ „	797.	877. „ „	896.
785. „ „	798.	878. „ „	897.
786. „ „		880. „ „	900.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864.g. 20.nov.(41476)		1864.g. 20.nov.(41476)	
881. p.	} 901.	947. p.	} 967.
884. „	904.	949. „	969.
885. „	905.	954. „	971.
886. „	906.	955. „	972.
887. „	907.	956. „	973.
888. „	908.	957. „	974.
889. „	909.	958. „	975.
890. „	910.	959. „	976.
891. „	911.	960. „	977.
892. „	912.	961. „	978.
893. „	913.	962. „	979.
894. „	914.	967. „	980.
895. „	915.	971. „	983.
896. „	916.	972. „	984.
897. „	917.	974. „	985.
898. „	918.	975. „	986.
899. „	919.	976. „	996.
900. „	920.	977. „	997.
901. „	921.	980. „	1000.
902. „	922.	981. „	1001.
903. „	923.	982. „	1002.
904. „	924.	983. „	1003.
906. „	925.	986. „	1007.
906. „	926.	987. „	1009.
907. „	927.	989. „	1010.
908. „	928.	993. „	1013.
909. „	929.	994. „	1014.
911. „	931.	995. „	1015.
912. „	932.	996. „	1016.
913. „	933.	997. „	1017.
914. „	934.	998. „	1018.
916. „	936.	999. „	1019.
917. „	937.	1000. „	1020.
918. „	938.	1066. „	1021.
919. „	939.	1067. „	— p. piez.
923. „	943.	1124. „	1047.
924. „	944.	— „ piel.	} I. piel.: I.nod. 1. p.
925. „	945.	IV. nod.,	
926. „	947.	V. nodal.,	} I. piel.: II.: nodal. 1.—3. p.
927. „	948.	—	
928. „	} 949.	Vispār. piez.,	} I. pielik. vispārēja piez.
929. „			
930. „	950.	1125. „	1048.
931. „	951.	1126. „	1053.
932. „	952.	1128. „	1054.
935. „	955.	1129. „	1055.
936. „	956.	1130. „	1056.
937. „	957.	1131. „	1057.
938. „	958.	1132. „	1058.
939. „	959.	1133. „	1059.
940. „	960.	1134. „	1060.
942. „	962.	1135. „	1061.
943. „	963.	1136. „	1062.
944. „	964.	1137. „	1063.
945. „	965.	— piez.,	— p. piez.
946. „	966.		

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1864. g.20.nov. (41476)	}1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. — piez. — p. piez. 1075. 1076. 1077. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1089. 1090. 1091. 1093. 1094. 1095. — piez. — p. piez. 1096. 1097. 1098. 1099. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1113. 1114. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123.	1864. g. 20. nov. (41476)	}1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1155. — pielik.: } II.pielik.: I.nodal. I.nod. } III.nodal. } II.pielik.: II.nodal. 2. p. } 2. p. VIII.nodal. } II.pielik.: III.nodal. vispār. piez. } vispār. piez. 1156. 1157. 1164. 1166. 1167. 1169. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197.
1138. p. . . .		1197. p. . . .	
1139. „ . . .		1198. „ . . .	
1140. „ . . .		1199. „ . . .	
1141. „ . . .		1200. „ . . .	
1142. „ . . .		1201. „ . . .	
1143. „ . . .		1202. „ . . .	
1144. „ . . .		1203. „ . . .	
1145. „ . . .		1204. „ . . .	
1146. „ . . .		1205. „ . . .	
1147. „ . . .		1206. „ . . .	
1148. „ . . .		1207. „ . . .	
— piez. — p. piez.		1208. „ . . .	
1149. „ . . .		1209. „ . . .	
1150. „ . . .		1210. „ . . .	
1151. „ . . .		1211. „ . . .	
1152. „ . . .		1212. „ . . .	
1153. „ . . .		1213. „ . . .	
1154. „ . . .		1214. „ . . .	
1155. „ . . .		— pielik.: } II.pielik.: I.nodal. I.nod. }	
1156. „ . . .		III.nodal. } II.pielik.: II.nodal. 2. p. } 2. p.	
1157. „ . . .		VIII.nodal. } II.pielik.: III.nodal. vispār. piez. } vispār. piez.	
1158. „ . . .		1215. p. . . .	
1159. „ . . .		1216. „ . . .	
1160. „ . . .		1217. „ . . .	
1162. „ . . .		1223. „ . . .	
1163. „ . . .		1224. „ . . .	
1164. „ . . .		1225. „ . . .	
1166. „ . . .		1227. „ . . .	
1167. „ . . .		1228. „ . . .	
1168. „ . . .		1230. „ . . .	
1169. „ . . .		1231. „ . . .	
— „ piez. — p. piez.		1232. „ . . .	
1170. „ . . .		1233. „ . . .	
1171. „ . . .		1234. „ . . .	
1172. „ . . .		1235. „ . . .	
1173. „ . . .		1236. „ . . .	
1175. „ . . .		1237. „ . . .	
1176. „ . . .		1238. „ . . .	
1177. „ . . .		1239. „ . . .	
1178. „ . . .		1240. „ . . .	
1179. „ . . .		1241. „ . . .	
1180. „ . . .		1242. „ . . .	
1181. „ . . .		1243. „ . . .	
1182. „ . . .		1244. „ . . .	
1183. „ . . .		1245. „ . . .	
1184. „ . . .		1246. „ . . .	
1185. „ . . .		1247. „ . . .	
1186. „ . . .		1248. „ . . .	
1187. „ . . .		1249. „ . . .	
1188. „ . . .		1250. „ . . .	
1189. „ . . .		1251. „ . . .	
1190. „ . . .			
1192. „ . . .			
1193. „ . . .			
1194. „ . . .			
1195. „ . . .			
1196. „ . . .			

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	
1864. g. 20. nov. (41476)	} 1198.	1882. g. 27. apr. (826)	} 391.	
1252. „ . . .				I.
1253. „ . . .				II., 1. p. . .
1254. „ . . .	1199.	2. „ . .	396.	
1865. g. 8. jun. (42180)	1200.	III.	394.	
1866. g. 14. apr. (43186)	383., 1175.	— 18. maij. (895)	} 1076. p. piez.	
nol. 124. p. 1. pk.	} 415.	lik. 218., 219. p.		
— 7. jun. (43374)		} 1076. p. piez.	— 1. jun. (931)	} 1159.
32., 33. p. . .	II., 1.—3. p. . .		4. „ . .	
— 27. jun. (43437)	} 265.	— p. piez.	1159. p. piez.	
183. p.		6. „ . .	1159.	
1867. g. 15. maij. (44575)	lik. 247. p. . .	1883. g. 3. maij. (1544)	} 312., 394.	
248. „ . .	266.	I.		
— 30. dec. (45349)	I. pielik.: I. nodal.	II., 1. p. . .	575.	
6.—8. p. . . .	I. p.	2. „ . .	576.	
1868. g. 19. febr. (45503)	269.	3. „ . .	577.	
— 30. dec. (46598)	II. pielik.: I. nodal.	4. „ . .	579.	
I.	I. p.	— 28. — (1608)	} 1080.	
1869. g. 6. janv. (46628)	1174., 1181.	Valsts pad. atz.		
11. p. . .	} 464.	VI., 2. p. . .	1049.	
1870. g. 31. mart. (48206)		1063. un piez.	VII.	1055. p. piez.
— 24. maij. (48399)	1055.	IX.	1049., 1080.	
lik. 155. p. . .	1062.	X.	} 1053. p. piez.	
157. „ . .	1066.	— — — (1609)		
159. „ . .	I. pielik.: I. nodal.	noteik.: 50. p. . .	1138. p. piez.	
— 26. okt. (48847)	1.—3. p.	55., 56. „ . .	1049.	
1871. g. 19. apr. (49483)	1174., 1181.	71.—75. „ . .	1050.	
— 21. dec. (50337)	1059. p. piez., 1104.	76. p. . .	1080.	
1873. g. 27. nov. (52835)	68. p. piez., 424. p.	80. p. 3. pk. . .	1080.	
— 29. —	} piez., 629. p.	1884. g. 24. apr. (2172)	464., 980.	
		— 1. maij. (2188)	288.	
Visaugst. apst.	} I. pielik.: II. nodal.	— 12. jun. (2316)	} 1159.	
ķeiz. kancl. II.		I., 2. p. . .		
nod. virspārvald.	1.—3. p.	13. „ . .	1170.	
ziņ.	} 49., 613.	1885. g. 12. mart. (2806)	} I. pielik.: II. nodal.	
1874. g. 25. maij. (53573)		49., 613.		I.—3. p.
nosac.	1137.	— 7. maij. (2919)	283.	
— 28. okt. (53997)	997.	— 28. — (2989)	414.	
1877. g. 11. janv. (56831)	935.	— 3. jun. (3018)	968.	
— 10. jun. (57471)	} 946.	— 19. nov. (3294)	} 212.	
III., B, 4. p. . .		I., 180. p. . .		
7. „ . .	414.	934. „ . .	954.	
8. „ . .	64.	1886. g. 15. maij. (3696)	} 775.	
1878. g. 30. okt. (58967)	414.	762. p. . .		
1879. g. 18. dec. (60299)	64.	764. „ . .	777.	
1881. g. 12. maij. (152)	} 1076. p. piez.	— — — (3698)	} I. pielik.: I. nodal.	
pag. noteikumi		I., 4. p. . .		I. p.
15. p.	1174.	II.	} 1076. p. piez.	
1882. g. 19. janv. (610)	1164.	— 3. jun. (3764)		
3. p. . .	1059. p. piez., 1061.,	VIII.	} 1159.	
— — — (612)	1115.	— — — (3769)		
— — — (612)	68. p. piez., 424. p.	Valsts pad. atz.	} 1159.	
— 23. — (621)	piez.	I., 22. p. . .		
		noteik. 7. „ . .	} II. pielik. IV. nodal.	
		V., 2. „ . .		
		9. „ . .	1170.	

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1886. g. 3. jun. (3769) noteik. 13. p.	} 1159. p. piez.	1888. g. 21. mart. (5078) I., 4. p.	} 232. p. piez.
— 8. dec. (4067) I., 128. p.		6. 1115.	
146. 176.		— 30. maij. (5272) I. pielik.: I. nodal. 1. p.	
181. 227.		1889. g. 4. maij. (5971) I., 1.—5. p.	} 1049.
1887. g. 12. febr. (4227) I.	} 904.	II., 9. — p. 1. piez.	
88. p. 106.		III., 1049.	
89 ¹ 108.	— 7. jul. (6162) I., 523. p.	} 569.	
620. 666.	544. 594.		
620 ¹ 667.	545. 595.	— 9. — (6188) Valsts pad. atz. V., 95. p.	} 117.
— piez. — p. piez.	706. 725.		
620 ³ 668.	VI., 278 ¹ 314.	I., A, 52. 206., 208.	} 596., 629., 637., 663., 673., 684., 700., 703., 706., 707., 711., 712., 714., 716., 739., 753., 774., 775., 778., 832., 834., 872., 873., 914., 919., 1127., 1128.
621. 670.	— 9. — (6188) Valsts pad. atz. V., 95. p.	53. 59.	
621 ¹ 671.	706. 725.	55. 303	} 872., 919., 930.
622. 672.	VI., 278 ¹ 314.	56. 321.	
624. 674.	I., A, 52. 206., 208.	59. 845., 1134.	} 872., 919., 930.
II. 938. p. piez.	— 12. — (6196) 11. p.	60. 949., 950., 952.	
— 16. — (4232) 920. p.	} 940.	— 1. — (6196) 11. p.	} 1021 p. 1. piez.
921. 941		1890. g. 1. maij. (6784) nolik. 25. p.	
922. 942.		50. 3. p.	
— 14. apr. (4347) II., 7. p.	} 11.	58. II. pielik.: II. nodal.	} II. pielik.: II. nodal.
29. 34.		72. 1. p.	
— 24. — (4372) 83.	— 4. jun. (6891) I. piel.: I. nodal.	— 4. jun. (6891) I. p.	} I. p.
— — (4373) II. 28.	1891. g. 21. maij. (7704) II., 303 ¹ p.	II., 543. 342.	
— 15. jun. (4593) Valsts pad. atz. I., 3. p.	} 440.	III., 543. 593.	} 596.
— 29. dec. (4921) I., 8. p.		546. 596.	
9. 1049.	— 11. jun. (7817) I., II. II. pielik.: IV. nodal.	1892. g. 28. janv. (8267) 879. p.	} 898.
1888. g. 4. janv. (4034) noteik. 15. 16. p.	} 1080.	879 ¹ 899.	
23., 24. 1076. p. piez.		— 4. jun. (6891) I. p.	882. 902
41. p. 1053. p. piez., 1138.	— 28. janv. (8267) 883. 903.	— 9. mart. (8402) I., 1. p.	} 1159.
42. 1049., 1080.	1891. g. 21. maij. (7704) II., 303 ¹ p.	7. p., 2. pk. 9 p. II. pielik.: IV. nodal.	
— 15. febr. (5009) I., 135. p.	} 157.	III., 543. 593.	} 596.
141. 166.		— 11. jun. (7817) I., II. II. pielik.: IV. nodal.	
583. 632.	— 28. janv. (8267) 879. p.	879 ¹ 899.	} 898.
592. 641.	879 ¹ 899.	882. 902	
941. 961.	— 9. mart. (8402) I., 1. p.	883. 903.	} 1159.
II., 141 ¹ 167.	7. p., 2. pk. 9 p. II. pielik.: IV. nodal.	1159.	
141 ² 168.			
III., 548 ¹ p. 599.			
IV., 834 ¹ 820.			
834 ² 821.			
834 ⁷ 826.			
834 ⁸ 827.			
834 ⁹ 828.			

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1892. g. 9. mart. (8402)	} 1170.	1900. g. 10. jun. (18777)	} 464.
l., 10. p.			
12. " " "	1159. p. piez.	1.—5. p. " "	
II.	1159.	1901. g. 15. maij. (20088)	I. pielik.: I. nodal.
— 11. jun. (8708)	} 1158.	noteik. 305. p. "	3. p.
108.—113. p. "			311. " "
— 21. dec. (9182)	} 1159., 1170., 1171.	— 12. jun. (20383)	II. pielik.: II. nodal.
nol. 21. p. 10. pk.			nol. 15. p. "
30. p. "		18. " "	1163.
1893. g. 22. febr. (9347)	II. pielik.: IV. nodal.	1903. g. 22. mart. (22704)	787.
I., 16.—19. p. "	} 1159.	53. p. "	967.
— 8. jun. (9767)			55. " "
I., 54. p. "	} 68. p. piez., 424.	28. " "	983., 984.
— 18. sept. (9949)			34. " "
— 27. dec. (10212)	V.	— 2. jun. (23060)	II. pielik.: IV. nodal.
		noteik. 30. p. "	
1894. g. 3. jun. (10710)	629.	— 8. — (23102)	I. pielik.: I. nodal.
I.	} 1058. p. piez.	noteik. 263. p. "	3. p.
— — — (10721)			1904. g. 6. jun. (24694)
I.		II.	1092.
1895. g. 20. febr. (11391)	1159.	— — — (24696)	I. pielik.: I. nodal.
I., A, 3. p. "	} I. pielik.: I. nodal.	46. p. "	3. p.
— 20. mart. (11482)			1906. g. 27. mart. (27616)
I., 7. p. "	3. p.	II., 3. p. "	I. pielik.: I. nodal.
1896. g. 11. mart. (12626)	I. pielik.: V. nodal.	III., 4., 7. " "	1., 2. p.
Valsts pad. atz.	} I. pielik.: V. nodal.	VII., 1125 ⁵ . " "	I. pielik.: I. nodal. 3. p.
VIII.			VIII. 1151 ¹ . " "
— 18. — (12657)	623.	X., 1174. " "	1078.
I.		— 22. apr. (27762)	1100.
1897. g. 2. jun. (14233)	75.	I., 204. p. "	248.
IV. 62 ¹ . p. "	85.	1909. g. 18. mart. (31614)	1053. p. piez., 1138.
70 ¹ . " "	93.	noteik. 47. p. "	p. piez.
77 ¹ . " "	111.	48. " "	1049.
90 ¹ . " "	252.	— 19. apr. (31727)	} 93., 462.
207 ¹ . " "	397.	lik. II. nol. 7. p.	
356 ¹ . " "	398.	2. pk. "	20.
356 ² . " "	399.	24. p. "	} 334.
356 ³ . " "	400.	— 20. maij. (31903)	
356 ⁴ . " "	401.	I., 2. p. "	237.
356 ⁵ . " "	402.	1910. g. 17. febr. (33072)	} 981.
356 ⁶ . " "	462.	IV., 191 ¹ . p. "	
416 ¹ . " "	524.	968. " "	1911. g. 20. mart. (34935)
476 ¹ . " "	604.	lik. VIII.,	246.
556 ¹ . " "	615.	200. p. "	} 847.—871.
566 ¹ . " "	630.	— 15. dec. (36219)	
581 ¹ . " "	640.	852 ¹ .—852 ²⁵ . p.	} 1049.
591 ¹ . " "	669., 904.	— 20. — (36253)	
620 ⁴ . " "	694.	II., 14. p. "	} 1076. p. piez.
643 ¹ . " "	702.	— — — (Kriev.)	
683 ¹ . " "	752.	lik. kr. 1912. g. 44.)	} 1138. p. plez.
736 ¹ . " "	763.	II., 3. p. "	
749 ¹ . " "	773.	12. " "	1912. g. 23. mart. (Kriev.)
759. " "			lik. kr. 534)
1899. g. 7. jun. (17122)	1170.; II. pielik.:	VII., 348. p. "	386.
Valsts pad. atz.	IV. nodal.		
XI.			

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1912. g. 23 mart. (Kriev. lik. kr. 534) VII., 386.	} 431.	1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G. I., 139. p.	} 163.
435.		140.	
846.	482.	142.	171.
848.	841.	143.	173.
850.	843.	147.	177.
851.	844.	149.	179.
852.	845.	152.	182.
IX., 59 ¹	846.	153.	183.
— 28. maij. (Kriev. lik. kr. 865) lik. V., 1179. p.	71.	154.	184.
— 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G. I., 36. p.	} 1105. p. piez.	157.	187.
42.		158.	188.
45.	} 41.	159.	189.
47.		160.	191.
49.	47.	161.	192.
50.	50.	168.	199.
51.	52.	170.	201.
55.	54.	175.	206.
58.	55.	177.	209.
60.	56.	178.	210.
61.	66.	182.	228.
65.	69.	187.	232.
71.	72.	188.	233.
72.	73.	189.	234.
73.	77.	192.	238.
74.	79.	195.	241.
76.	86.	198.	244.
77.	87.	389.	434.
80.	88.	420.	465.
83.	89.	425.	470.
86.	91.	593.	642.
89.	92.	700.	719.
89 ²	96.	834 ³	822.
92.	100.	834 ⁴	823.
96.p.2.pk.	104.	834 ⁵	824.
102. p.	107.	834 ⁶	825.
105.	109.	910 p.2.pk.	930. p. 1. pk.
106.	114.	— „4.	— „3.
107.	118. p. 2. pk.	959. „5.	} 976.
108.	124.	— „6.	
114.	126.	II., 39 ²	45.
115.	127.	51 ¹	57.
117.	128.	51 ²	58.
123.	129.	52 ¹	60.
125.	135.	52 ²	61.
127.	137.	52 ³	62.
129.	139.	52 ⁴	63.
130.	146.	64 ¹	78.
133.	147.	82 ¹	99.
136.	149.	84 ¹	102.
137.	151.	91 ¹	113.
138.	152.	114 ¹	136.
	155.	130 ¹	153.
	159.	135 ¹	158.
	160.	138 ¹	162.
	161.	139 ¹	164.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti
1912. g. 15. jun. (Kriev. lik. kr. 1003) G, ll., 141 ³ .p. 141 ⁴ „ 142 ¹ „ 159 ¹ „ 180 ¹ „ 180 ² „ 180 ³ „ 180 ⁴ „ 180 ⁵ „ 180 ⁶ „ 180 ⁷ „ 180 ⁸ „ 180 ⁹ „ 180 ¹⁰ „ 180 ¹¹ „ 180 ¹² „ 180 ¹³ „ 180 ¹⁴ „ 426 ¹ „ 431 ¹ „ 834 ¹⁰ „ 834 ¹¹ „ 959.p.7.pk. 1185 ¹ „ IV. — 23 — (Kriev. lik. kr. 1229) lik.IX.,1216 ⁷ .p. — — — (Kriev. lik.kr.1230) 1216 ³ .p. — 28. — (Kriev. lik. kr. 1237) I., 776. p. 1. pk.	169 170. 172. 197. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 472. 478. 829. 830. 976. 1112. 726. 1159. 788. p. 1. pk. 41., 47., 50., 52., 54.—56., 66., 69., 72., 73., 79., 86.— 89., 91., 92., 96., 100., 104., 107., 109., 114., 118. p. 2. pk., 124., 126.— 129., 135., 137., 139., 146., 147., 149., 151., 152., 155., 159.—161., 163., 165., 171., 173., 177., 179., 182.—184., 187.— 189., 191., 192., 199., 201., 206., 209., 210., 228., 232.—234., 238., 241., 244., 434., 465., 470., 642., 719., 822.—825., 930.p.1.,3.pk.,976.	1913. g. 26. jun. (Kriev. lik. kr. 1194.) lik. XV., G, 2. p. — — — (Kriev. lik. kr. 1276) V, I, 975 ¹ —975 ⁹ . p. — 4. jul. (Kriev. lik. kr. 1441) I., 691. p. 777. „ 986.p.piez. 1914. g. 21. jun. (1787) VII. — — — (1788) I., 45. p. II., 1916. g. 16. sept. (Kriev. lik. kr. 2109) 7. p. 24. „ 26. „ 27. „ 28. „ 1917. g. 11. mart. (Kriev. lik. kr. 359) — 12. — (Kriev. lik. kr. 375) —17. mart. (Kr. l. kr. 377) —13. apr. (Kr. l. kr. 1703) —26. — (Kr. l. kr. 556) — 14. jul. (Kriev. lik. kr. 1099) 1.p — 8. aug. (Kr. l. kr. 1421) I., 1. p. 1918. g. 6. dec. (10) 1. p. 3. „	45., 57., 58., 60.— 63., 78., 99., 102., 113., 136., 153., 158., 162., 164., 169.,170.,172.,190., 213.—226., 472., 478., 829., 830., 976., 1112. 987.—995. 710. 789. 1007. p. piez. I. pielik.: I. nodal. 3. p. 1076. p. piez. 1053. p. piez., 1138. p. piez. 1049. 1050. 1055. p. piez. 965. 979. II. pielik.: III. nodal. 284. 976. p. 1. pk. 117. 1159. 5., 12., 17., 118. p. 1. pk., 235. p. piez., 241., 319.—321., 391., 399., 402., 434., 456., 462., 464., 569., 594., 595., 632., 726., 727., 769., 791., 967., 978., 980., 981., 983., 984., 987., 989., 995., 1021., 1135., 1136., 1138. p. piez., I pielik. vispār.piez., II. piel.: visp. piez. 50., 139.

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1918. g. 6. dec. (10)	3., 42., 43., 45., 61., 63., 148., 179., 180., 184.—187., 189.—191., 193., 194., 196.—215., 227., 229., 234.	1920. g. 17. aug. (217)	1049., 1053. p. piez., 1071., 1076., p. piez., 1138. p. piez.
5. p.	271., 272., 282., 917.	— 14. sept. (207)	965.
6. "	207., 209., 210., 212., 214., 215., 930. p. 1. pk.	1. p.	966.
7. "		2. piez.	787., 811.
1919. g. 11. febr. (49)	265.	— — — (208)	39. p. 2. pk.
14. p.		1., 2. p.	596., 629., 637., 663., 673., 684., 700., 703., 706., 707., 711., 712., 714., 716., 739., 753., 774., 775., 778., 832., 834., 872., 873., 914., 919., 1127., 1128.
16. "		3. "	45., 275., 276., 592.
17. " b. un e pk.	II. pielik.: VII. nodal. 2. p.	1921. g. 1. febr. (39)	147., 150., 175., 204.—207., 210., 211., 227., 1117.
— 7. nov. (147)	248., 930. p. 1. pk., 1020.	10. p.	186. p. piez.
2. p.	156.	— 11. — (43)	458.
1920. g. 21. janv. (161)	40.	1. p.	II. pielik.: VII. nodal.
33. p.	1004.	2. "	1. p.
34. p.	239., 999.	— 18. — (47)	245.
— 26 — (164)	6.	— 9. mart (61)	1006.
1. p. b pk.	— p. piez.	— 16. — (72)	982.
c	7.	III., 199. p.	II. pielik.: IV. nodal.
— 15. mart. (173)	8.	— 14. jun. (117)	II. pielik.: V. nodal.
51. p.	9.	8. p.	II. pielik.: VII. nodal.
—, piez.	5., 12., 17., 118. p. 1. pk., 235. p. piez., 241., 319.—321., 391., 399., 402., 434., 456., 462., 464., 569., 594., 595., 632., 726., 727., 769., 791., 967., 978., 980., 981., 983., 984., 987., 989., 995., 1021., 1135., 1136., 1138. p. piez., I. pielik. vispār. piez., II. pielik. vispār. piez.	— 16. sept. (192)	2. p.
52. "		— — — (201)	265.
53. "		— — — 16. p.	40.
54. "		— — — (205)	263.
—, piez.		104. p. 2. pk.	II. pielik.: II. nodal.
		106. " 1. "	1. p.
		— 4. nov. (220)	614.
		191. p.	615.
		— 16. dec. (235)	40.
		21., 22. p.	150. p. piez.
		— 29. — (264)	150. p. piez., 802.
		1. p.	144.
		2. "	1012.
		1922. g. 5. janv. (3)	240.
		1., 19. p.	32.
		20. "	100., 473.
		— 12. — (13)	
		1. p.	
		3. "	
		— — — (14)	
		1., 121 ¹ . p.	
		992 ¹ . "	
		II., 194. p.	
		— 13. — (23)	
		C, I.	
		II.	
— 16. apr. (Lik. kr. papild. 60) 53. p.	1053. p. piez.		
58. "	1138. p. piez.		
59. "			
— 20. — (Lik. kr. papild. 61) 44. p.	I. pielik.: IV. nodal. 2. p.		
— 11. jun. (186) 1. p.	809.		

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1922. g. 13. janv. (23)	107.	1923. g. 2. jun. (65)	1070., 1168.
C, IV., 89. p. 1. pk.			
V.	206., 208.	2. p.	
VII.	676.	38. "	
— 15 febr. (113)	56. p. piez., 92.,	39. "	
29. p.	126., 292.	— 19. jul. (89)	265.
30. "	335. p. piez. 47. p. piez.	— 20. — (94)	261.
31. "	116. p. piez., 724.	6. p. 1. pk.	263.
	p. piez.	27. p.	
45. "	20., 784., 787.,	— 26. — (97)	935., 946.
82. "	811., 965., 966.	1., A, 2. p.	986.
— 24. mart. (74)	441.	3. "	275., 283
— 31. maij. (104)	1159.	4. "	32., 100., 107.,
	1049., 1053. p. piez.,	II.	206., 208., 473.,
	1138. p. piez.	III. 1. p.	676.
— 1. jun. (112)	1076. p. piez.	2. "	83.
8. p.		3. "	239.
1. p.	II. pielik.: IV. nodal.	4. "	725., 730.
2. "	1159., 1170.	5. "	732.
3. "	1171.	IV.	117., 491., 713,
	67., 68., 296.,	— 2. aug. (102)	725., 745., 1020.
— 21. — (119)	430., 439., 533.,	3. p.	999.
	534., 1059.	— 9. nov. (148)	II. pielik.: VII nodal
	II. pielik.: VII. nodal.	1. p.	5. p.
38. p.	3. p.	— 15. — (154)	II. pielik.: VII. nodal.
— 10. aug. (165)	279	— 31. dec. (169)	6. p.
II., 241. p.	280.	29. p.	814., 817.
242. "	6.	— 29. p.	1168. p.
— 28. sept. (200)	9.	1924. g. 29. febr. (36)	1076. p. piez.
1. p.	248., 821.	— 3. mart. (37)	
2. "	1022.—1027.	4. p.	
— 12. okt. (209)	1028.	— — — (38)	1031.
I.,	— p. piez	1. "	I. pielik.: I. nodal.
1.—6. p.	1029.	— 22. — (50)	3. p.
7. "	533., 536., 1030.	— — — (52)	1059. p. piez.
— piez.	1031.—1046.	— 25. apr. (71)	296.
8. "	796.	6. p.	1159.
9. "	591.	— 26. — (77)	1159.
10.—25. "	1172.	— 19. jun. (107)	II. pielik.: VII. nodal.
II., 1.—7. p.	1049. p. 2. piez.	8. p.	7. p.
— 19. — (214)	1172.	— — — (114)	II. pielik.: VII. nodal.
541. p.	83., 135., 166.	II., 35 ⁴ p.	8. p.
— 26. — (247)	216., 362., 485.,	— 17. jul. (117)	II. pielik.: VII. nodal.
5. p.	692., 826., 1163.	2. p.	9. p.
6. "	II. pielik.: II. nodal.	— 11. nov. (173)	1141.—1154.
— 1. pk.	1. p.	A.	
1923. g. 17. febr. (5)	1192.	B.	
1. p.	II. pielik.: IV. nodal.	— 20. dec. (193)	I. pielik.: IV. nodal.
— 12. mart. (16)	1192.	172. p.	1. p.
5. p.	II. pielik.: IV. nodal.	186. "	40.
— 16. — (18)	4. p.	188. "	40., I. pielik.: IV. nodal.
1. p.	II. pielik.: V. nodal.	189. "	1. p.
— 26. — (33)	2. p.	— 23. — (204)	245., 1006.
3. p.			
— 5. apr. (44)			
4. p.			

Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Likumu un noteikumu gads, mēnesis, diena un skaitlis.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1924. g. 23. dec. (205)	209., 930. p. 1. pk.	1925. g. 29. okt. (192)	1078. p., 1125., 1126., 1128.
1. p.		67. p.	
2. p.	39. p. 2. pk.	1926. g. 8. maij. (64)	45 ¹
1. p.		II. p.	
24. — (207)	1158.	— 8 jun. (79)	1076. p. piez.
III., 2. p.		333., 334. p.	
1925. g. 9. janv. (17)	II. pielik.: II. nodal.	— 10. — (84)	38., 39. p. 1. pk., 101. p. piez., 103. p. 2. pk., 118. p. 3. pk., 130., 247., 251., 285. p. piez., 325., 359., 393., 406., 407., 413. p. piez., 463., 649. p. 3. pk., 726. p.
117., 119., 121. p.	1. p.		
— 16. — (10)	II. pielik.: VII. nodal.	— 11. — (86)	4. pk., 880., 930. p. 2. pk., 953., 970., 998., 1005., 1008., 1011., 1051., 1088., 1160., 1161., 1165., 1168. p. un piez., 1173. p. un I. pielik. III. nodal.
85 ⁶ . p.	10. p.		
— — (14)	I. pielik.: II. nodal.	— 15. — (91)	83., 87., 1075. 481., 668., 669., 710. 239., 999. 1028.
2. p.	5. p.		
— 5. febr. (20)	II. pielik.: VII. nodal.	— 11. — (86)	1162.
54., 55. p.	11. p.		
— 10. — (26)	II. pielik.: VI. nodal.	— 15. — (91)	I. pielik.: IV. nodal.
78. p.	32. p. piez.	47., 49. p.	3. p.
— 22. maij. (99)		VI. . .	— 25. — (V. V. 136. n.) valsts budž., A, XII., b pk. . . .
— — (103)	I. pielik.: II. nodal.	— 25. — (V. V. 136. n.) valsts budž., A, XII., b pk. . . .	383, 1000., 1175.
3. p.	4. p.		
— 5. jun. (113)	I. pielik.: II. nodal.		
6. p.	6. p.		
— 14. jul. (135)	296., 376., 789., 1007. p. piez., 1049, 1059. p. un piez., 1061., 1081, 1105. p. piez., 1127., 1169., 1178.		
	I. pielik.: I. nodal.		
— 20. okt. (180)	3. p.		
— 29. — (192)	261., 1021. p. 2. piez.		
12 p.	II. pielik.: VII. nodal.		
17. „ .	112. p.		
	296.		

Salīdzinošais pantu rādītājs

attiecībā uz to, kādiem Kriminālprocesa likumu 1922. g. izd. (vispār. noteik. un I. grām.) un 1914. g. izd. (II.—IV. grām.), pantiem atbilst to pašu likumu, 1926. g. izd., panti.

Kriminālprocesa likumu, 1922. g. izd., vispārējo noteikumu un I. grāmatas panti.	Kriminālprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminālprocesa likumu, 1922. g. izd., vispārējo noteikumu un I. grāmatas panti.	Kriminālprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1. — p. piez. . . . 2.—5. 6. — p. piez. . . . 7., 8. 9. — p. piez. . . . 10.—32. 33.—40. 41. — p. piez. . . . 42.—46. 47. — p. piez. . . . 48.—55. 56. — p. piez. . . . 57.—67. 68. — p. piez. . . . 69.—81.	1. — p. piez. 2.—5. 6. — p. piez. 7., 8. 9. — p. piez. 10.—32. 33.—40. 41. {atcelta [1926.g. 10.jun. { (84) A, III.] 42.—46. 47. — p. piez. 48.—55. 56. — p. piez. 57.—67. 68. — p. piez. 69.—81.	82. 83.—100. . . . 101. — p. piez. . . . 102.—119. . . . 120., 121. . . . 122.—149. . . . 150. — p. piez. . . . 151.—185. . . . 186. — p. piez. . . . 187.—231. . . . 232. — p. piez. . . . 233. 234. 235. — p. piez. . . . 236.—245. . . .	{atcelts [1923. g. 26.jul. { (97) III., 5]. 83.—100. 101. — p. piez. 102.—119. {atcelti [1923. g. 26.jul. { (97) III., 5]. 122.—149. 150. — p. piez. 151.—185. 186. — p. piez. 187.—231 232. — p. piez. 233. 234. 235. — p. piez. 236.—245.
Kriminālprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminālprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminālprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminālprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
200. 201. 201 ¹ — p. 1. piez. . . . — „ 2. 201 ² . „ 202.	246. } izmesti.	203. 204. — p. piez. 204 ¹ 205. 205 ¹ , 205 ² a. . . . 206.	247. 248. } izmesti. 249. izmesti. 250.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
207.	251.	250.	285.
207 ¹	252.	— p. piez.	— p. piez.
208.	253.	251.	286.
208 ¹	izmests.	252.	287.
209.	254.	253.	288.
210.	255.	254.	289.
211.	256.	255.	290.
212.	257.	256.	291.
213.	258.	257.	292.
214.	259.	258.	293.
215.	260.	259.	294.
216., 217.	izmesti.	260.	295.
218.	{ atcelts [1923.g. 26.jul. (97) III., 5].	261.	296.
219.	261.	261 ¹ .—261 ¹³	izmesti.
220.	262.	262.	297.
221.	263.	263.	298.
— p. 1. piez.	263.	264.	299.
— „ 2. „	264.	265.	300.
222.	izmesti.	266.	301.
223., 224., 224 ¹	{atcelts [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	267.	302.
225.	265.	268.	303.
226.	izmests.	269.	304.
226 ¹	266.	270.	305.
227.	267.	271.	306.
228.	268.	272.	307.
229.	269.	— p. piez.	— p. piez.
230.	270.	273.	308.
231.	271.	274.	309.
232.	izmesti.	275.	310.
233., 233 ¹ a.	272.	276.	311.
234.	273.	277.	312.
235.	izmesti.	278.	313.
235 ¹ ., 235 ² a.	274.	278 ¹	314.
236.	275.	279.	315.
237.	276.	— p. piez.	izmesta.
238.	izmests	280.	316.
238 ¹	277.	281.	317.
239.	278.	282.	318.
240.	279.	283.	319.
241.	280.	284.	320.
242.	{atcelti [1922.g. 10.aug. (165) I.].	285.	321.
243.—245.	281.	286.	322.
246.	282.	287.	323.
247.	283.	288.	324.
248.	284.	288 ¹	325.
249.		288 ²	izmests.
		289.	326.
		290.	327.
		291.	328.
		292.	329.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
293.	330.	345.	383.
294.	331.	346.	384.
295.	332.	347.	385.
296.	333.	348.	386.
296 ¹	334.	349.	387.
297.	335.	350.	388.
298.	336.	351.	389.
299.	337.	352.	390.
300.	338.	353.	} 391.
301.	339.	— p. piez.	
302.	340.	354.	392.
303.	341.	355.	393.
303 ¹	342.	— p. piez.	atcelta [1926. g. 10. jun. (84) A., III.]
304.	343.	355 ¹	391., 395.
305.	344.	356.	394.
306.	345.	— p. piez.	396.
307.	346.	356 ¹ —356 ⁶	397.—402.
308.	347.	357.	403.
309.	348.	358.	404.
310.	349.	359.	405.
311.	350.	360.	406.
312.	351.	361.	407.
313.	352.	362.	} izmesti.
314.	353.	— p. piez.	
314 ¹	izmests.	363.	408.
315.	354.	— p. piez.	izmesta.
316.	355.	364.	409.
317.	356.	365.	410.
318.	357.	366.	411.
319.	358.	367.	412.
320.	359.	368.	413.
321.	360.	368 ¹	414.
322.	36 ¹ .	369.	415.
323.	362.	370.	416.
324.	363.	371.	417.
325.	364.	372.	418.
326.	365.	373.	419.
— p. piez.	izmesta.	374.	420.
327.	366.	375.	421.
328.	367.	376	422.
329.	368.	377.	423.
330.	369.	378.	424.
331.	370.	— p. piez.	— p. piez.
332.	371.	379.	425.
333.	372.	380.	426.
334.	373.	381.	427.
335.	374.	382.	428.
336.	375.	383.	429.
337.	376.	384.	430.
338.	377.	385.	atcelts [1926. g. 10. jun. (84) A., III.]
339.	atcelts [1926. g. 10. jun. (84) A., III.]	386.	431.
340.	378.	387.	432.
341.	379.	388.	433.
342.	380.	389.	434.
343.	381.	390.	435.
344.	382.		

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
391.	436.	441. p.	488.
392.	437.	442. „	489.
393.	438.	— p. piez.	izmesta
394.	439.	443. „	490.
395.	440.	444. „	491.
396.	441.	445. „	492.
397.	442.	446. „	493.
398.	443.	447. „	494.
399.	444.	448. „	495.
400.	445.	449. „	496.
401.	446.	450. „	497.
402.	447.	451. „	498.
403.	448.	452. „	499.
404.	449.	453. „	500.
405.	450.	454. „	501.
406.	451.	455. „	502.
407.	452.	456. „	503.
408.	453.	457. „	504.
409.	454.	458. „	505.
410.	455.	459. „	506.
411.	456.	460. „	507.
412.	457.	461. „	508.
413.	458.	462. „	509.
414.	459.	463. „	510.
415.	460.	464. „	511.
416.	461.	465. „	512.
416 ¹	462.	466. „	513.
416 ²	izmests.	467. „	514.
417.	463.	468. „	515.
418.	izmests.	469. „	516.
419.	464.	470. „	517.
420.	465.	471. „	518.
420 ¹	izmests.	472. „	519.
421.	466.	473. „	520.
422.	467.	474. „	521.
423.	468.	475. „	522.
424.	469.	476. „	523.
425.	470.	476 ¹ . „	524.
426.	471.	477. „	525.
426 ¹	472.	478. „	526.
427.	473.	479. „	527.
428.	474.	480. „	528.
429.	475.	481. „	529.
430.	476.	482. „	530.
431.	477.	483. „	531.
— p. piez.	— p. piez.	484. „	532.
431 ¹	478.	485. „	533.
432.	479.	486. „	534.
433.	480.	487., 488., 488 ¹	} izmesti
— p. piez.	izmesta.	488 ²	
434. „	481.	489. „	535.
435. „	482.	490. „	536.
436. „	483.	491. „	537.
437. „	484.	492. „	538.
438. „	485.	493. „	539.
439. „	486.	494. „	540.
440. „	487.	495. „	541.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
496. p.	542.	547.	597.
497. „	543.	548. „	598.
498. „	544.	548 ¹	599.
499. „	545.	549.	600.
500. „	546.	550.	} izmesti.
501. „	547.	— p. piez.	
502. „	548.	551.—553.	
503. „	549.	554.	601.
504. „	550.	555.	602.
505. „	551.	556.	603.
506. „	552.	556 ¹	604.
507. „	553.	557.	605.
508. „	554.	558.	606.
509. „	555.	559.	607.
510. „	556.	560.	608.
511. „	557.	561.	609.
512. „	558.	562.	610.
513. „	559.	563.	611.
514. „	560.	564.	612.
515. „	561.	565.	613.
516. „	562.	566.	614.
517. „	563.	566 ¹	615.
518. „	564.	567.	616.
519. „	565.	568.	617.
520. „	566.	569.	618.
521. „	567.	570.	619.
522. „	568.	571.	620.
523. „	569.	572.	621.
524. „	570.	573.	622.
525. „	571.	575.	623.
526. „	572.	576.	624.
526. „	572.	577.	625.
527. „	573.	578.	626.
528. „	574.	579.	627.
528 ¹	575.	580.	628.
528 ²	576.	581.	629.
528 ³	577.	— p. piez.	— p. piez.
529.	578.	581 ¹	630.
— p. piez.	izmesta.	582.	631.
529 ¹	579.	583.	632.
530.	580.	584.	633.
531.	581.	585.	634.
532.	582.	586.	635.
533.	583.	587.	636.
534.	584.	588.	izmests.
535.	585.	589.	637.
536.	586.	590.	638.
537.	587.	— p. piez.	— p. piez.
538.	588.	591.	639.
539.	589.	591 ¹	640.
540.	590.	592.	641.
541.	591.	593.	642.
542.	592.	594.	643.
543.	593.	595.	644.
544.	594.	596.	645.
545.	595.	597.	646.
546.	596.	598.	647.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., panti.
599.	648.	678.	696.
600.	649.	679.	697.
601.	650.	680.	698.
602.	651.	681.	699.
603.	652.	682.	700.
604.	653.	683.	701.
605.	654.	683 ¹	702.
606.	655.	684.	703.
607.	656.	685.	704.
608.	657.	686.	705.
609.	658.	687.	706.
610.	659.	688.	707.
611.	660.	689.	708.
612.	661.	690.	709.
613.	662.	691.	710.
614.—616.	izmesti.	692.	711.
617.	663.	— p. piez.	396.
618.	664.	693.	712.
619.	665.	694.	713.
620.	666.	695.	714.
620 ¹	667.	696.	715.
— p. piez.	— p. piez.	697.	716.
620 ²	atcelts [1926. g. 10. jun. (84) A, III.].	698.	717.
620 ³	668.	699.	718.
620 ⁴	669.	700.	719.
621.	670.	701.	720.
621 ¹	671.	702.	721.
622.	672.	703.	722.
623.	673.	704.	723.
624.	674.	705.	724.
625.	675.	706.	725.
626.	676.	707.	726.
627.	677.	708.	727.
628.	678.	709.	728.
629.	679.	710.	729.
630.	680.	711., 712.	{atcelti [1923.g. 26. jul. (97) III. 5.].
631.	681.	713.	730.
632.	682.	713 ¹ .—715.	{atcelti [1926.g. 26. jul. (97) III., 5.].
633.	683.	716.	731.
634.	684.	717.	732.
635.	izmests.	718.	733.
636.	685.	719.	734.
637.	686.	720.	735.
638.	687.	721.	736.
639.	688.	722.	737.
640.	689.	723.	738.
641.	690.	724.	739.
642.	691.	725.	740.
— p. piez.	izmesta.	726.	741.
643.	692.	727.	742.
643 ¹	694.	728.	743.
644.	693.	729.	744.
645.	695.	730.	745.
645 ¹ .—645 ¹⁰	} izmesti.	731.	746.
646.—664., 670.,		732.	747.
670 ¹ , 670 ² , 672-677			

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
733.	748.	788.	800.
734.	749.	789.	801.
735.	750.	790.	803.
736.	751.	791.	804.
736 ¹	752.	792.	805.
737., 738.	753.	793.	806.
739.	754.	794.	807.
740.	755.	795.	808.
741.	756.	796.	809.
742.	757.	797.	810.
743.	izmests.	798.	811.
744.	758.	799.	812.
745.	759.	800.	813.
746.	izmests.	801.—827.	} izmesti.
747.	760.	828.	
748.	761.	— p. 1. piez.	
749.	762.	— „ 2. „	} izmesti.
749 ¹	763.	829. „ „	
750.	764.	830.	814.
751.	765.	831.	815.
752.	766.	832.	816.
753.	767.	833.	817.
754.	768.	834.	818.
755.	769.	834 ¹ —834 ¹¹	819.
756.	770.	835.	820.—830.
757.	771.	836.	831.
758.	772.	837.	832.
759.	773.	838.	833.
760.	izmests.	839.	izmests.
761.	774.	840.	834.
762.	775.	841.	835.
763.	776.	842.	836.
764.	777.	843.	837.
765.	778.	844.	838.
766.	779.	845.	839.
767.	780.	846.	840.
768.	781.	847.	841.
769.	782.	848.	842.
770.	783.	850.	843.
771.	784.	851.	844.
772.	785.	852.	845.
773.	786.	852 ¹ —852 ²⁴	846.
774.	} izmesti.	852 ²⁵	847.—870.
— p. piez.		787.	— p. piez.
775.	788.	853.	izmesta.
776.	789.	854.	872.
777.	790.	855.	873.
778.	791.	856.	874.
779.	792.	857.	875.
780.	793.	858.	876.
781.	794.	859.	877.
782.	795.	860.	878.
783.	796.	861.	879.
784.	797.	862.	880.
785.	798.	863.	881.
786.	799.	864.	882.
787.		865.	883.
			884.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
866.	885.	919.	939.
867.	886.	920.	940.
868.	887.	921.	941.
869.	888.	922.	942.
870.	889.	923.	943.
871.	890.	924.	944.
872.	891.	925.	945.
873.	892.	925 ¹ .	946.
874.	893.	926.	947.
875.	894.	927.	948.
876.	895.	928., 929.	949.
877.	896.	930.	950.
878.	897.	931.	951.
879.	898.	932.	952.
879 ¹ .	899.	933.	953.
880.	900.	934.	954.
881.	901.	935.	955.
882.	902.	936.	956.
883.	903.	937.	957.
884.	904.	938.	958.
885.	905.	939.	959.
886.	906.	940.	960.
887.	907.	941.	961.
888.	908.	942.	962.
889.	909.	943.	963.
890.	910.	944.	964.
891.	911.	945.	965.
892.	912.	946.	966.
893.	913.	947.	967.
894.	914.	948.	968.
895.	915.	949.	969.
896.	916.	950.	970.
897.	917.	951.	{atcelts [1926.g.10.jun. (84) A, III].
898.	918.		{atcelti [1923.g.26.jul. (97) III., 5].
899.	919.	952., 953.	
900.	920.	954.	971.
901.	921.	955.	972.
902.	922.	956.	973.
903.	923.	957.	974.
904.	924.	958.	975.
905.	925.	959.	976.
906.	926.	960.	977.
907.	927.	961.	978.
908.	928.	962.	979.
909.	929.	963., 964.	izmesti.
910.	930.		{atcelts [1926.g.10.jun. (84) A, III].
911.	931.	965.	
912.	932.	967.	980.
913.	933.	968.	981.
914.	934.	969.	izmests.
915.	izmests.	970.	{982.
916.	936.	— p. piez.	
916 ¹ .	935.		983.
916 ² , 916 ³ .	izmesti.	971.	izmests.
917.	937.	971 ¹	984.
918.	938.	972.	
— p. piez.	— p. piez.		

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
973.	{atcelts [1923.g. 26. jul. (97) III., 5].	1125 ⁵	izņemts.
974.	985.	1125 ⁶	1052.
975.	986.	1126.	1053.
975 ¹ —975 ⁹ .	987.—995.	— p. piez.	— p. piez.
976.	996.	1127.	izņemts.
977.	997.	1128.	1054.
978.	998.	— p. piez.	} izņemti.
— p. piez.	{atcelta [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	1128 ¹ a.	
978 ¹	999.	1129.	1055.
978 ²	{atcelts [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	— p. piez.	— p. 1. piez.
979.	999.	1130.	1056.
— p. piez.	} izņemti.	1131.	1057.
979 ¹		1000.	1131 ¹
980.	1001.	1132.	1058.
981.	1002.	— p. piez.	— p. piez.
982.	1003.	1133.	1059.
983.	1005.	— p. piez.	— p. piez.
984.	1006.	1134.	1060.
985.	izņemta.	1135., 1135 ¹	1061.
— p. piez.	1007.	1136.	1062.
986.	— p. piez.	1137.	1063.
— p. piez.	1008.	— p. piez.	— p. piez.
986 ¹	1009.	1138.	1064.
987.	izņemts.	1139.	1065.
988.	1010.	1140.	1066.
989.	1011.	1141.	1067.
990.	{atcelti [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	1142.	1068.
991., 992.	1013.	1142 ¹	izņemts.
993.	1014.	1143.	1069.
994.	1015.	1144.	1070.
995.	1016.	1145.	1071.
996.	1017.	1146.	1072.
997.	1018.	1147.	1073.
998.	1019.	1148.	1074.
999.	{atcelta [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	— p. piez.	— p. piez.
— p. piez.	1020.	1149.	1075.
1000.	{atcelti [1923. g. 26.jul. (97) III., 5].	1150.	1076.
1001.—1029.	{atcelti [1919.g. 7. nov. (147) 2. p.].	— p. 1. piez.	izņemta.
1030.—1061 ⁹	1021.	— p. 2. „	— p. piez.
1066.	izņemtas.	1151.	1077.
— p. 1.—7.piez.	1021. p. 1. piez.	1151 ¹	1078.
1067.	atvietoti ar 1022.—1046.	1152.	1079.
1068.—1123.	1047.	1153.	1080.
1124.	1048.	1154.	1081.
1125.	1049.	1155.	1082.
1125 ²	— p. 1. piez.	1156.	1083.
— p. 1. piez.	— p. 1. piez.	1157.	1084.
— „ 2. „	1049.	1158.	1085.
1125 ³	1050.	1159.	1086.
1125 ⁴	1051.	1160.	1087.
		1161.	1088.
		1162.	1089.
		1163.	1090.
		1164.	1091.
		1165.	1092.
		1167.	1093.
		1168.	1094.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1169..	1095.	1216 ¹ . p. 2. piez. . .	izmesta.
— p. piez.	— p. piez.	1216 ²	1159.
1170..	1096.	— p. piez.	— p. piez.
1171..	1097.	1216 ³	1160.
1172..	1098.	— p. piez.	izmesta.
1173..	1099.	1216 ⁴	1161.
1174..	1100.	— p. 1. piez.	} izmestas.
1175..	1101.	— „ 2. „	
1176..	1102.	1216 ⁵	1163.
1177..	1103.	1216 ⁶	izmests.
1178..	1104.	1216 ⁷ , 1216 ⁸	1159.
1179..	1105.	1217..	1164.
— p. piez.	— p. piez.	1218., 1219.	izmesti.
1180..	1106.	1220..	1165.
1181..	1107.	1221., 1222.	izmesti.
1182..	1108.	1223..	1166.
1183..	1109.	1224..	1167.
1184..	1110.	1224 ¹	1168.
1185..	1111.	— p. piez.	— p. piez.
1185 ¹	1112.	1225..	1169.
1186..	1113.	— p. piez.	izmesta.
1187..	1114.	1225 ¹	1170., 1171.
1187 ¹	1115.	1225 ²	1171.
— p. piez.	izmesta.	1225 ³	izmests.
1188..	1116.	1226..	1173.
1189..	1117.	— p. piez.	} atcelta [1926.g. 10.jun. (84) A, III.].
1190..	1118.	1227..	
1191..	izmests.	1228..	1174.
1192..	1119.	1229..	1175.
1193..	1120.	1230..	izmests.
1194..	1121.	1231..	1176.
1195..	1122.	1232..	1177.
1196..	1123.	1233..	1178.
1197..	1124.	1234..	1179.
1198..	1125.	1235..	1180.
1199..	1126.	1235 ¹	1181.
1200..	1127.	1236..	izmests.
1201..	1128.	1237..	1182.
1202..	1129.	1238..	1183.
1203..	1130.	1239..	1184.
1204..	1131.	1240..	1185.
1205..	1132.	1241..	1186.
1206..	1133.	1242..	1187.
1207..	1134.	1243..	1188.
1208..	1135.	— p. piez.	1189.
1209..	1136.	1244..	izmesta.
1210..	1137.	1245..	1190.
1211..	1138.	1246..	1191.
— p. piez.	— p. piez.	— p. piez.	1192.
1212..	1139.	1247..	izmesta.
1213..	1140.	1248..	1193.
1213 ¹ .—1213 ²³ .	atvietoti ar 1141.—1154.	1249..	1194.
1214..	1155.	1250..	1195.
1215..	1156.	1251..	1196.
1216..	1157.	1252..	1197.
1216 ¹	1158.	1253..	1198.
— p. 1. piez.	izmesta.		1199.

Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.	Kriminalprocesa likumu, 1914. g. izd., II.—IV. grāmatas panti.	Kriminalprocesa likumu, 1926. g. izd., panti.
1254.	1200.	II.piel.(pie 1124.p.)	} I. pielik. II. nodal.
1255.—1336.	izmesti.	II.nodal.1.—3.p.	
1337.	208.	4.—6. „	} 1.—3. p.
1338.	246.	III. „	
1339.	{atcelts [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	IV. „	} izmesti.
1340.	303.	V. „	
1341.	{atcelts [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	VI. „	} III. nodal.
1344.	845.	Vispār. piez.	
1345.	872.	III. pielik. (pie 1214. p.)	} IV. „
1346.	{atcelts [1926.g. 10.jun. (84) A, III].	I. nodal.	
1347., 1347 ¹ ,	} izmesti.	II. „	} II. pielik.(pie 1155.p.)
1348., 1349.,		III. „ 1.—4. p.	
1357.—1487.		— piez.	} izmests.
I. pielik. (pie 1.p. 2. piez.)	} izmests.	IV. nodal.	
II. pielik. (pie 1124. p.)		} I. pielik.(pie1047. p.)	V. „
I. nodal. 1.—4. p. 5. „	} izmests.		VI. „
		} I. nodal. 1.—4. p.	VII. „
	} izmests.		VIII. „
		} izmests.	IX. „
	} izmests.		Vispār. piez.